العشق نار يحرق ما سوا الحبيب

الحمد لله كتاب لا جواب از جناب صوفي ب شان
خوب خصال شاعر باكمال [illegible] مرحوم [illegible]
موسوم ب [illegible]

منظوم [illegible]

معروف

عمدة السنن

2=/-

چپائيندڙ
فقير محمد قاسم پيته

پته
درٻار جناب فقير محمد صاحب
تپه حسين بيلي گهوٽڪي ضلع سکر پاڪستان

(باب الاسلام پريس ڪراچي)

بسم الله الر[illegible]

سر ڪوهياري

ڪافي ع١

ڪوهيارل ماٿان ڪمُ ، آهي مُنهنجو ادبون
(١) ڏهيو روز ازل [illegible]ان ، دوستي وار ڏم
(٢) جٽن مونسان [illegible] ، گوند رتي مي ويا غم
(٣) پنهور ٿون [illegible] ، راهون وني پيو رم
٤ ڳهوريان [illegible] ، ماسُ هڏ ۾ ڄم
٥ [illegible] جي [illegible] ، طلب نه ڪي ۾ ستم

[illegible]في ع٢

بيراڳم پنهور [illegible] ، وٽان ويڳاڻي
١ ننڊ نياڻي نهوڙ [illegible]يو ، ننڊ نه نماڻي
٢ ڳاهيند سرڪيم [illegible]ڏي ، جاٽي سُنڃاڻي
٣ وهائيندس ويساه سان ، پنڌن مان پاڻي
٤ بريٽ بلوچ [illegible]بي ، سورن ڪئي ساڻي
٥ [illegible] نفي پنڌ جي ، ناهين ڪا پڇاڻي

ڪافي ع٣

ٿيو وحد وجود ۾ واصل ، سارو حال حقيقت حاصل
١ مليو فقر فوي ڪمالي ، جاڳيو جابر جوش جلالي
رندي ربو جا سو حاصل
٢ هٿون جام هادي جنهن پيتو - متوڪل سري سو جيتو
اعلى علين [illegible] سو افضل
٣ سيني سوز ستاڻي سر [illegible] - پرڪو باه پڙ جنهن لاتو
نادر نيهن ٿيو [illegible] وڏ نازل
٤ علين عين هڪائي صورت - نڪتو نانه ڪيائين پوري پورت
وڳو نادر توحيدي وار و طبل
احمد منجهاڙون ٿوا حمد [illegible] بي ميم ملائڻ سان محمد ﷺ
هيو رمز الٰهي ۾ سو رلمل

ڪانئڻ [illegible] ڪل پنهون پڪي پيهي آيو آيو

١ ساٽ ويساه جي وَرَ ڪي وِڌ ريم۔ نِرُوپنت سجايو سمايو //
٢ قربون ڪاه ڪري سائين ڪوهيارل۔ پيچ پريت جو پاتو پايو //
٣ پانڌُ پاروچل ۾ نہ پانيون // هڪرهڪ هُلايو هُلايو //
٤ محمد ڪي مهڌي مهر سنجهارُون۔ هادي رنگ رسايو رسايو //

ڪافي ع٥

ڏک ڏولائي جا ڏينهن [illegible] ڪَئي جَهڏ يا
١ عاشقن کي آسود ڪي [illegible] ڏينهن //
٢ باقاره بـهار ڪيا // [illegible] ـنهن //
٣ جوڳي پنهجي جوءِ ۾ // ش[illegible] ـينهن //
٤ محمد مرشد جا وسن // متا[illegible] ميڏهن //

ڪافي ع٦

مُونکي ڪَل نہ ڪا // ڪوهيارل ڪيچ وَڃڻ جي
١ هَلڻ ويل هوتن ڪئي … // هيئي هَڪَل نہ ڪا
٢ اُدِيون عشق وارن ري // جھاڳي جبل نہ ڪا
٣ قتيل ڪي نہ فراق ۾ // جهوري جهل نہ ڪا
٤ سڪ وارن کي سرتيون // ملڻ منزل نہ ڪا
٥ محمد پاروچل جي // شوخي شل نہ ڪا

ڪافي ع٧

ڪيهي سُڌا ڪنهن۔ پاڻڻ جي بولي //
١ ووڙيندي موں شل ڏسان // تعزمتون ٽولي //
٢ پاتيون ڏينهان رو ۾ // هي هي جي هولي //
٣ ڏائم دَرِ دهمر ۾ // ڇاڪڪيم چولي //
٤ جان حسو جانِي ٿُون // گهرڙن گُهيان گهولي //
٥ محمد محبوبن جي // گولن جي گولي //

ڪافي ع٨

عاشق ياري ويهه اندر ۾ محبت وارو ميچ مچان
١ شوق شمع جي ۾ ٿي شاعل ۾ پتنگ وانگي ۾

٢ سورتي وار و سيلي سندائين
٣ محبت جي ميدان ۾ پي [illegible] ن
٤ محمد مخفي مام پروڙي [illegible] ي ڏ مع ۾ ميان

ڪافي عف

پُٽ ورڪا يار وچين ۾ پورهيتا جي ۾ پچار
١ قُذ ڪُروُفي آڙ ڪُرڪم دم نه ٿيندس ڏار
٢ سُتي سيج پلنگ تنُون جاڳائي ڪنهن جار
٣ سِڪ اوهانجي [illegible] ساڙيا سيپ سينگار
٤ رتيان ڏ [illegible] ٿڪي طلب ٿنوار
٥ محمد سان [illegible] پاڙيندا اقرار

[illegible] عا

مون ٿنما [illegible] و روئُڻ ۾ [illegible] و
١ قري دل ڦقار و [illegible] سو ڪري ڏوڙ سان ڏار و
٢ ڳي ۾ [illegible] يهات يسو ساه اندر سا [illegible]
٣ ادين روز الست ڪتون قرب سندو ڪاڙهو
٤ دم دم درد وندي جو پرين سان يا [illegible] و
٥ محمد جو محبوب تون ڪر جيڪر مون چاڙهو

سُرتلنگ

باقي بره آيم بسم الله پڙهيم دل ٻوس ٻي الله اڙيم
١ بات بره جي سمجهڻ مشڪل درد ٻيان ٻي ڪنهنکي نه ڪل
ذات صفات هڪائي نه مل جنسار جوڳي جند جان ميڙيم
٢ بيچون منجهان ثيو آواز اثر نابين منجهان ٿيو بينا بصر
اوصاف صفا سرسار وصدر لاشڪ لدني واري لغات لڙيم
٣ رهمات ربدي جواره ورتم پاڻ پيچ پريت جو پرڪي پرتم
رهبر [illegible] رنگين رنگ ۾ رتم محڪم مام محبت منجهه من جي [illegible]
٤ جذبو جوش جلال الله جاري بيرنگ بحر بقا بالله باري
عانوار ميم محمد موج ماري چمڪار چمن جو ڪار چڙهيم

ڪافي عڪد

ا حسن ۾ متيان رنگ هادي دي رتيان رتيان

كتيان كتيان
[illegible] عرش وچ هن كتيان
[illegible] بره ديان پركن بتيان بتيان
١ ظا[illegible] تابش عشق دي تتيان تتيان
٢ كڈهاں اٹھاؤں قدم آوي
٣ هستي هوڑ هوس حرص كوں [illegible] ديان مارن لتيان لتيان
٤ محمد ملك اهيندا ما سك بهاهوڑي نان كتيان كتيان

كافي ١٣

ديدان دل كسنديان - كس ديان نين نسينديان
هجر وصال قسينديان - وچ[illegible]نديان
١ ديدان دم دم ديد لاون - ش[illegible] آون
مشتاقاں نا ماس كاون - [illegible] يان
٢ ديدان داد ستور ويكو - [illegible] علور ويكو
سو ہے پي منصور ويكو - [illegible] يان
٣ ديدان دا جس دام پيا - پيچ ك اسلام گيا
لا غرضي دا پاڑ نپيا - آپكو آپ پسينديان
٤ محمد منصب دار اكيان - روز ازلي بنيي بكيان
رمز فاقت نال رسيان - [illegible] كوهري نه كسينديان

كافي ١٤

حسن شمع تجلات اتي - ظاهر ذات صفات اتي
صورت دي سرسات اتي - ڈيون كث كند كلات اتي
١ ويك حسن نان هتيان بي - محض موڑن هين متيان بي
سونا هئي وچ ستيان بي - قرب والي كلمات اتي
٢ موهيا حسن دي ماهي بي - عاشق نت وكائي بي
آپ پتريا وچ كهاني بي - باطوفي هكت بات اتي
٣ جوت دي چڑهيا بي - لاهوتي ذلتريا بي
شهر حسن وچ وڑيا بي - تحقيقي تسلات اتي
٤ شه حسن دا شور بي - لغلا احسن اور بي
محمد داتيا غور بي - محبوبي تجلات اتي

كافي ١٥

ناز وارين نا سا نسما نا - كين كي كهيندا كنڈهين

جوش جذب بيدار آيو نا [illegible]
۱ زلف جي زنجير ۾ قيد ٿيا
هوش منهن حيران ٿيا جان كئون بيحا ن جدا هن
۲ انتظاري عاشقن کي دوست جي ديدار جي
دور ٿيا دين كئون هتيا حسن كئون نه هڏ هين
۳ قياس كئون بيعيا س ٿيا نا نينهن وارن جو نيا
مست محمد [illegible] يا كامل لئي كوري كڏهن هن

[illegible] ١٦

مست ۾ [illegible] شوقون مليو شيشو شراب
ٿي نسنگ [illegible] نينهن کي يا نيم نواب
۱ عابر جو [illegible] وحدت وڳو پهريم
ٿي ڳڏ كر [illegible] لوڪ ۾ لاهي حجاب
۲ علم ۾ اعمال جو ويو ڪري [illegible] هم دم حقيقي حال جو
قربون پڙهيم ڪيفي ڪتاب
۳ محمد سچا ٿيا حق سان بي بيو شرك نه ابع شڪي
غازي سڌا ئين عرق بي ٿي حرف نا هي ڪو حساب

ڪافي ١٧

حسن بازار هر دم ۾ ادا واجب وڃن گهرجي
سرينهن جو سڌ سک ۾ سڄڻ اکيون سڻن گهرجي
۱ لڳا يا نوڪ جا لاهي ڪويا ويندا اڻي ڪاهي
مڙئي كم مه دجو ناهي ڪند قربون ڪنن گهرجي
۲ ملامت هاڙ گل يا ئي خواري خلق ۾ ڪانئي
سڌ ٿين سن اها نا هي موڙ تون منهن نه مٿي گهرجي
۳ محمد عاشق ادا سي شمع لئي ٿيا پتنگ پياسي
جڏي سپ عيش عياشي پرواني جان پچڻ گهرجي

ڪافي ١٨

ڏي سر سڪي وڃ تون سر ڪي ساقي ڪب ڪلال کئون
۱ عاشق اڳ تون آڙ ا ڏي ٿي محڪم معني موج مٿي ٿي
وڃ نا ڪرڪي مٿ ٿي مرڪي حاصل ڪر حق حال کئون

٢ وڪ [illegible] — سالڪ سُرتيا ره تون سيج تي

هَل تون هرڪي چانگل چرخي — واقف ٿي ء تون جوت جمال کون

٣ ڪاهي آيا کوپاڪيئي کل تني — کي پر پر ترُون پيئي

لولو ترڪي ڏيان ٻه ڏره ڪي — بازي بيرنگ ٿي ته مثال کون

٤ بره ڀاري بر سر ٻا لا — عاشق ماڻج عشق آڪال ره

تنهن جي ترڪي ٿي ء تون — [illegible]

ڪافي [illegible]

چنڊي چاڻ سانت [illegible]

١ عشق سندي اوٿر [illegible]

شان شرف مان سپ [illegible]

٢ اصل هُيس مان پاڻ پيا ٿي۔ ها [illegible]

دستون ڏوڻي دامن۔ يو

٣ محمدؐ سان اچي مل تون جاڻي جام پنهون ڪرجات

توري سار وجسم جلايو

ڪافي ع٢٠

ويک حسن حيران ٿيا سي — جذب جلال الله بقا باالله دا

١ هردم ساڏي هردي اندر — صفت صطفي الله نبي الله دا

٢ دم دم وچ ديدار ويکيوسي — حسن حبيب الله شفيع الله دا

٣ محمدؐ کون ول عين عطا ٿيا — علم عليم الله بصير الله دا

ڪافي ع٢١

چڙهيو اڄ سيج تي بزو منور مه لقا عربي

١ ٿيون شادي ٿيون شڪرانا اڄهو ڏار آ عربي

پهري پوشاڪ سرلولاڪ دستار ٻڌي آيو

جاني جهلڪار ستاري سلو چادر چوڏا ٿي حبيبي

٢ لونگي جي لذت رفعت ڪليو اڄ بخت بيحد آ

جتي جنسار پرين پٺا رحميان لڪ وار هر هر ٿي

٣ منزل موڙه جانب جوڙ۔ ملا توڙ توحيد ٿي

يڪي لسن سانت يقين پڙه ميان برسر ٿي

ٻڌي گانا ٿيا شادانا۔ ملڪ مستان مُرسل ٿي

[illegible] ڪري ٿي گهمرات
حسن صورتن [illegible] ؎ داور دامن گهمرات لوقمان
قائم دلبر قاب قوسين ؎ اعلیٰ علين انور ب،
محمد مشتاق تون آن حق پاڪ ؎ ٤

ڪافي ع٢

سامي سير جي ساڳي ؎ آيو هن جو مجائي
ڏڪائي [illegible] گهري پاري سو سچائي
[illegible] سهڻي صورت سينگاري
توحيد [illegible] عطوي مام پرچها ٿي ٤
انا [illegible] ڏٺي ڪنهن جهد موزون
پيا [illegible] شابي ڪن ٿيون شفائي ٢
مريد [illegible]
بعد بيعو [illegible] ڏڪ - بشر وارو بيڪ بنايو ٣
لاثاني اهولن لڪايو ؎ آيت الانس ٿي آئي
الف مئون ميم ٿيو مفرد ؎ عشاقن ٿي اعلىٰ آشر ٣
محمد موج مظهر ؎ رندي اظهار رنز آئي

ڪافي ع٢٣

هئي جوڳي ويو جاڻان ؎ اندر او ٿر الفت جي
محبوب مين مفرد ڳيايون ڪنهي ڪيتايون علقت جي
السنتي لاز هڪ جبو ؎ رهان طالب تصور جو ١
ڳيايون واقف سائي سچ ؎ ناهين ڪاڪاڻ ڪثرت جي
نه هد تقوىٰ ترڪ ڪلي سي - هڪ حرفت هٿيون ولي سي ٢
بحر پڙجي پلڪ پئي سي - سدا والي آ وحدت جي
حسن حيرت حيراني آ ؎ بينهن وارن نشاني آ ٣
صحيح صورت سبحاني آ ؎ ڪلي آ عين عبرت جي
بيرن جان بيوس آهيان ؎ لاڳا بالرڪ ڪالا هيان ٣
محمد تن جي تدي ڪاهنا ؎ وڏي آ قلم قدرت جي

ڪافي ع٢٤

صنم سرهو سرور جو ٿاڳر لوستايان ممان
دائم داور سندي در تي صحيح سهڻا سٽايان
شهنشاه شفيع جي شادي ١
مامعن ٢٧ منادي

[illegible] عَلي عَلي ڪري ڪَايان مان
مُحمّد [illegible] لطفن
نعمتا تنهنجي [illegible] ڏاڍيان مان
حورن سان حق [illegible]
۲ چڙهي بوراق تي چنچل - سهرو سير ڪيو سڪارو
مشڪ عطر ڪستوري بون واس وسايان مان،
۳ حَقَ پيرن جي سيدي لٿي ، ساهيڙن کي سڏايان مان،
نئين تنهن گهوٽ کي گهرم ڪٺا هو [illegible] مان،
۵ آڏيون آج گهوٽ بڻي سُسر هي [illegible]
مَاڏيون هي تال سب تنهن [illegible] ڪريان،

ڪَافي [illegible]

[illegible]
ڪفر اسلام جون اوري پچاران ٿيون پوءِ [illegible] ڪري ايا
عُشاقن کي عجيبن جون هونگائن ٿيون [illegible]
۱ مڏي موج مستي ۾ چهلان چوٽ دم چنچل ،
هليا هشياري هردم جهليا سي ڪين ڪي جهل جهل
۲ سوره سند روبڌي ثابت - گهريا گهر گهوٽ جي گهانيل ،
وڏيا سي ڪين وهنتا - سنگهارن سان ٿيا سَلَ سَلَ ،
۳ شريعت شان سنا هي ۲ - طريقت طور مان هي ۱
حقيقت هيڪڙائي ۱ - معرفت مان ۲ ڀلمل ،
۴ سُبحاني ثُمَ وَجهُ الله - وحدت هو ٿيا واصل بالله ،
محمّد والا عشق آهي اعلى - نه هند سب ذير ٿيا نزل ،

ڪَافي ۲۶

توري لوڪ چوي توکي چريو چريو - ته به منهن نه موڙيان محب ڪان
۱ ماءُ بره جي ڌڪي تي پڙڪا - هي ختا جو بريو بريو ،
۲ پرت واري پند ڪرڻ ۾ - ويو سو ڪونه وريو وريو ،
۳ همت هادي رهبر جي سان - ڪڍ قدم توڻ تريو تريو
۴ وحدت جي درياءَ ۾ ميان - توڙي تون طالب تريو تريو
۵ محمّد جنکي آعشق الاهي - سڪ منهن بدو سي ڪريو ڪريو

ڪَافي ۲۷

وشيار

ﷲ رندي منجهه رهيا - [illegible]
هستي چڏي وڃ مستي مڏامي - باربره جو [illegible] تهين
٢ خوف خرابي کان ڪر جو رک تون - ڪاهوڙي ڪي تهين تهين
٣ وطن هن اسراري ميان - ڪل اهائي تهين
٤ [illegible] سچا تو ساري ميان - سڌ سيائي تهين تهين
٥ محمد [illegible] وڃو ڏي لائق نهين [illegible] نهين

ڪافي ٢٨

[illegible] اي شهباز ني
[illegible] - منجهان ئي ماسو هنو ر
٢ [illegible] ميان - چالاڪي سان هو ر
٣ مرجان موج [illegible] ويريون ميان - جين درياه کي ذو ر
٤ شعاع شمع پروانو [illegible] ميان - فدا فورًا فنو ر
٥ آتش عشق اجهائي ڪين سياڻ - محمد اوڙن ا [illegible]

ڪافي ٢٩

بيخودس دنائيون هٿ - نينگ نيڻ واري نازستان
٢ گهور نيڻن جي جينکي گهاي - طرف نه ٻي ڪنهن تنهي
اهو سائم سوز گداز ستان
٢ نعرن زوري زور زياده - خيال - ڪسيون پيو ڪنهي
شور پريل شهبازسان
٣ حاصل حال حقيقت ڪهڙو - باربره جو [illegible]
باقي بيخود واري بيازسان
٤ محمد ڪي مستان ڪيائين - محبت واري مستي
موهيائين ڪهن ترڇازستان

ڪافي ٣٠

عشق الله بن سمجهه صحي - [illegible] ڪي هلاڪي
٢ وڏڙي ڪهه تون ياڻ [illegible] پيهي -
نصرالله نعل [illegible] - [illegible]

دوري ني [illegible] ني ادراڪي
آلوهيت [illegible] اعلى استغراقي
موجود معنى ميم مفيد، محمد ناهي مذاڪي

ڪافي ٣١

ڪجليون ڪان هنئن ٿيون [illegible] ڪنا ريون وو
آپن اماڪي وو تسبت سٿون [illegible] اهيون ور [illegible] جون باهيون
[illegible] عاشق وهين ٿيون ازا [illegible]
تاهي شو ريون وو چوهي جان [illegible]
[illegible] ڪي خاطر تو دا [illegible]
[illegible] هي اڪيون وو محمد سا [illegible]
[illegible] هجر مزت وار جون وو

ڪافي ٣٢

رندن جي رفتار اولاتي آهي - عام ڪهڙون ر
اڇٽ وهٽ جي سڌ نا سيکهين - ڪاملن اها عار ر
ظاهر زهد تقوى ترڪي - غيبي ڪن گفتار ر
بي سر بي پا ڪن پروازي - جسمون ٿي بيزار ر
نفي منجهون اثبات ثبوت - شاهد سوار ر
مرد موجود مغان سان محمد - وڃن نه پا ننڍ وار ر

ڪافي ٣٣

دکو ٿر ازارين ڪانگ - سانگ ستي ڪر سفر سيري
من بي صبري چڙهي ميان - بره جي ڏي تون بانگ
بيهجي اعلى اندا آ بيني
تسبي طلسم واري تڪرتي - ڏيهه ڪي ڏيکارين ڏانگ
بينا بصرت ناحق نابيني
جي [illegible] نٿون ڏاڙ چڙي ڦي - سا چڙي ڏي چانگ
چريل سلا آهي پيني
[illegible] بي بيني محمد لنگ ڪيڏي ٻيه لانگ رهبر واري رنگ آبي

ساقي تہ جن تيوجہ ڪار - ڏري ڏرت نون ويڙو يا سي
لھر شق تہ جيڪي آيا - ظاهر خيال خودي جا ڪپايا
بي خودي رجو پيڙت اٻار - موج محويت مست ڪيا سي
گم ڦي غوطا مارن غلامي - خوب خدا [illegible] ثنا خاصي
[illegible] او فنين تہ الموت پيا سي
[illegible] سر [illegible] تيل تنا جاه تيئا هين
[illegible] جي پاڻ پيا سي
[illegible] قادر قرب پري ستان
هاڻ [illegible] سر [illegible] تہ راضي تہ رهيا سي

ڪافي ٣٥

بره دا ويکو بيان - تاڻان طرل ڪرينڊ تحمل
عشق دي مڪتب اوئي ويندا - علم عقل نون ترڪ جو ڏيندا
ديد ڪيتا ديوان - سُرت ڪُلي تِني ضايع لزل
٢ غيب الغيب وچ غوطہ مريندا - تحت تڪبر غرق ڪريندا
محبت دا ميدان مرد مڪاهاڻ مُرڪي مامل
٣ ساقي ڏيندا قرب ورالي - ڪيف ڪلال قدح ڪمالي - پريوين
پيمان سُرڪي صاف صفا متي سلسبيل
٢ محمد موج محقق مستي - واصل وڃي وجدت وستي
ماڻ اوئي ميخان - عاشق آنڌ چاندڻا ورل ول

ڪافي ٣٦

سُريارڻي

معني موڙت صورت صنم - خفي خيال منڌها اظهار علم
خفي خيال منجهان اظهار علم
مظهر موجودات مثل - بيرنگ بيچون بي اعلي افضل
اونهو احد اصل - لم يزلي لاوبال وهم
٢ هسئين رنگ بناي برسر - آدم صورت بيڪه بشر

خلق [illegible] حمد ۾ تن جمل جهان جنم
٣ قائم قادر قول ۾ ديمي - رهبر ٿيو آئي رمز رحيمي
بيشڪ برسيل بلا ميمي - انا احمد وارو دائم دم ڪر
٣ اثبات ٿيو انوار اسم - جنهن ڄاتا جلي ديو جوڙ جسم
مطلوب محمد طالب تم - تي ديو خيال ساد و خفقان ختم

ڪافي ٣٧

منهنجي ڦري دل تقدير [illegible] چيڙ
١ راوي ۾ ڪناري تي نجهن آيو [illegible] بند ڪي علم سڪا
آيو ته پڇائيند وسيال [illegible]
٢ جوڳي ويس ڪري آيو ڄاڻي - [illegible]
ونجهلي وڄائيند و آيو - دهاڳي نعمت جهير
٣ ي وزارلي لد ۾ لاوان - نيهي ۾ ڪري نينهن نيايان
گڏ جي گوهرستان بيان ڪتب ۾ ڪثير
٤ صورت مرشد معنى الله - بحر توحيد ۾ بقا بالله
بشري بهانى سان بڻي تصوير
٥ انا احمد ذات الاهي - محمد و سندا هر جا ماهي - جنهن
لئي ۾ هايان ويٺي نيڻ ٺديون نير

ڪافي ٣٨

شوق ٿيو شاه آيو شڪاري تي * منهنجو محب منو مڪاري تي
١ تاج محمد سر تي پهري - ÷ اسد الله علي تو نام ڌري
حسنين ۽ پاڪ پنج ڪري احد عاشق سندي اظهاري تي
٢ سرمد تي ڪري سرودائي - شمس تبريزي کل ڪلا ڏيئي
ذڪريا تي پاڻ ڪرت چيڙائي - وري گل منصور جي گاري تي
٣ ليلي لباس ڪري تو امر   مجنون مست بڻيو منجهه بر
شيرين خاطر شير بهادر   فرهاد وڃي ڏو ڌنگر ڌاري تي
٤ معلم، حافظ، ڪاتب، قاضي   - هر رنگ ۾ آهي رهبر راضي،

ذهب ملڪ ديد دراز ي ؛ [illegible]
۵ سسئي سورن جو ته سمر ؛ پنهل پات هيو [illegible]
سڀ سک ميلاپ مهر ؛ تون لهرين منجه لهوارئي
۶ بغداد کان آيو جوڳي جنگ ؛ لا ثاني ذي لاهو [illegible]نگ
مرشد مستو مست ملنگ ؛ جانب جيئل شاهه سائين جاريئي
۷ خيرالدين شا[illegible] ؛ هر صورت پس تون پاڪ نظر
موجود [illegible] ؛ [illegible]ان ڪالحه اهانه وساريئي

[illegible]افي

سمجهي [illegible] ؛ [illegible]ائي ب ترڪن بازي [illegible]ئي
۱ هستي [illegible] ؛ [illegible]هن منهنه متانجُ - اڳيون ڳجين آزي ئي
۲ لولون ڪ [illegible] ذات [illegible] ڪر تون ذات صنعتي - طلب تڪبري تاريئي
۳ هٿ ڪر پنهنجو خيال خفي تون - ته لا هيشه مابود نفي تون - قلب ندر سفتي [illegible]
۴ دعوسر جي دور دوامي - آرا ذي موجود سدامي - غرض عزا غازن غازي ئي
۵ محمد جي تون مير مغان سان - قول السي قالو بلي سان ته ابر تو ساهي ئي

ڪافي ۳۰

اسان سڳي سر سلطان آهيون ؛ پڙهي آيت الانسان آهيون
۱ ڪڏهن صاف سمد رهون ٿا ؛ ڪڏهن مڙهي مسجد منذار هون
ڪڏهن بره وارئي اسان بند رهون ؛ ڪڏهن سر تي منجهان آهيون
۲ ڪڏهن ڪانه سبحان تلند رهون ؛ ڪڏهن گور ڪنان سيند رهون
ڪڏهن دار ؛ ڪڏهن سڪندر هون ؛ ڪڏهن شان شوق شان هون
۳ ڪڏهن نازڪ نور نوراني هون ؛ ڪڏهن پاڪ پسن پيشاني هون
ڪڏهن اعظم اعليٰ شاني هون ؛ ڪڏهن سبحانڪ سبحان آهيون
۴ ڪڏهن ذات نه ٻيان ثاني هون ؛ ڪڏهن يوسف سر لا ثاني هون
ڪڏهن مصر ڪڏهن ڪنعاني هون ؛ سڀ صورت جا سامان آهيون
۵ ڪڏهن عين علي اظهار آهيون - ڪڏهن حسن حسين هسوار آهيون
ڪڏهن اٺين جي ڏاڙ آهيون - ڪڏهن محمد مير زمان آهيون

ڪافي ۳۱

الله [illegible] داڙهي عمر سيان ٿيندا ڪُلهي ڪانئي
زمانا اپڇڙ وايون - ڏيندو ڏيه واڏايون، ايندم شال ايندا هو - جهنوارن جا پاندئي
۲- ايتا ظلم نه ڪر - ضعيف نه ور ور - ڏي پنهنجي ڪان ڏر - قضا ڪوٺ آندي ئي
۳ عمر پار مد هنجا - اهي ڪم ڪه هنجا - ڇڏ ڄ خيال پنهنجا - نه ڪر بند باندي
۴ محمد آ ڪوٺو - نه ڪر يار ماٺو - اوهان پاٽ جاٺو - ناهيان وار واندي ئي

ڪا[illegible]

الله شال ميلي ماهي ڏوڙاسي سو[illegible] داهڻ ڪهنڪي
ڏماهن ڏي جو ڏيندس - [illegible]
۱ ويچي تن سان ملندس - [illegible] عيش ايا - ڏسا شال ڪين
۲ ماهن ون شال ايندا - ڏي نا[illegible] سندي ٻي ڇنوارڻ پڪي
۳ [illegible] هي چوڪائي - سوهڻ ۽ جوائي - [illegible] بي
۴ محمد شاسندا ٿين - ڪريو نه جدائي - ماهي يو هي مڏائي - ولهو جهن اسيا

ڪافي ۲۴۳

والا حسن دي چاش چکيندي هان - سڀ ريتيان رسما ستيندي هان
۱ حسن هلان ڪر مئين گهر آيا - جوڙ جسماني سڀ گوايا - اَلعشق نار ڪُچ
مچايا - مئين سوزا هين ۽ سڙندي هان ۲ جڏان حسن ڪريندا
ظهور وي - هردم سانون حُضور وي - مُشتاق حضور وي - ٻن
قيدا ر ڦريندي هان ۳ حسن دي ڏاڍي بيپرواهي - شور
ڪريندا شاهنشاهي - نه ور گهتيندا زلف دي ڦاهي - مئين سوريندي
سرڙ و ڏيندي هان ۴ - محمد آپ اوري ڪنو بيگانا - يا هو سان يڪ
يگانا - محض پر وڙي مخفي معني - هو ڪا حقدا هنيندي هان

ڪافي ۲۴۴

پلي عشق اسان ڪني آيا هي - جس ڏور دروني پڙهايا هي
۱ ذڪر فڪر سڀ هويا فاني - جام جوڙي سينا آئي جاني
سڀ ڪيتا سي سر سبحاني - عالي منصب پايا هي
۲ حقدي بولي حقدي چالي - حق ڪنون دم رهندا نه خالي
وسر گئي سڀ قيل مقالي - دسبي حرف سمايا هي

٣ سالڪ سوئي ڪم ڪري جي ... اڳيئي باقي ٻيا آهي
مُونُوا قبل مارگ مري جي — ڏک ڏوه ونگ ڪنهن نه ڏري ندا آهي
٤ محمد برھ ما بُرد آهي — برنسر بارا يهو مُئين ڇايا آهي
قربُون قدم تي دا آهي

ڪافي ٣٤

اصل عشق ... ي سر آ — نيڙي نينهن جي في نشان سر آ
١ سُوري ... صدو ... ڦر آ — هڪل ساٿ هم دم ترس تر آ
٢ سلها ... آ — ڏنئُون ڪات جي ڪنڏا بتن مير
٣ فقه ... في سبي هي الستي امر آ
٤ عد ... محمد سوچ مستي مُدي سندر آ

ڪافي (٣٥)

اصل مارگ تنهنجو عدم في عدم في — هدئُون هت آئين آدم في آدم في
١ ڪري سانگ صورت — وڃين منجهه مورت
پريسي پورت — بصنم بصنم تي
٢ درو في آ دائم سراجُ منير — العشق نار بسم في بسم في
٣ ظاهر ذات آهين — لوڪون چولڪائين
سدا پيو سيبائين — صنم في صنم في
٤ سرتاج سرور — الله اڪبر — محمد مظهر مقدم في مقدم

ڪافي ٣٦

ڪمال حسن جو پيان باري — مٿان ٿا بان سان ڪهڙي لجا
١ ثل سور پي جي سنار مشئُون — سُهڻي نور ڪمڪ — رفتار مشئُون
لب لعل شڪر گفتار مشئُون — سرصدق صدق سو وار ڪيان
٢ نين نواب نيشان چٽن — ابرو مژگان لاته حجاب لٽن
گهايل گهوت گهور ان سان گهٽن — صنم عينن جوا ظهار ڪيان
٣ صف سهڻن جي سيگار ترنم — واه جوڙ عجب جنسار ترنم
في عاشق في اقرار ڪيم — اهو فندرم واپار ڪيان
٤ جنهن ٿيو تما آڪين تجليات ترفي — دائم دن ذاتي جي

٣ سالڪ سوئي ڪم ڪري جي [illegible] البت ۽ باجھ ۽ يا ٿيا هي
سُونهن قبلا مالڪ مُرشد جي — ڏک ڏي و ڪهنگ ڪنهن نه ڏي ندا هي
٤ محمد بره دا بردا هي — برنسر بارا يهو مئين ڇايا ٿيا هي
تن بيُون قدم تي دا هي

ڪافي (٣٤)

[illegible] ي سر — نيري نينهن جي ني نيشان سر
اصل عشق [illegible] — مڪل ستات هم دم ترس تر
٢ سُوري [illegible] — ڏنُون ڪات جي ڪنڌ تا بتن سر
٣ سلطان [illegible] — في سبي جي السني امر آ
٣ قتل [illegible]
٤ عل [illegible] محمد سوج مسني مُڏي سندار آ

ڪافي (٣٥)

اصل مالڪ تنهنجو عدم في عدم في — هڏنُون هت آئين آدم في آدم في
١ ڪري سانگ صورت — وئين منجهه مورت
پر پيسي پورت — بصنم بصنم — تي
٢ دروني آدائم سراج منير — العشق نار بسم في بسم في
٣ ظاهر ذات آهين — لوڪون چولڪائين
سدا پيو سيبائين — صنم في صنم — في
٤ سرتاج سرور — الله اڪبر — محمد مظهر قدم في قدم في

ڪافي (٣٦)

ڪمال حسن جوبيان باري — مان ن بان سان ڪهڙي بجا ڪيان
١ شل سور بجي سنار شئون — سهڻي نور ڪبڪ ۽ رفتار شئون
لب لعل شڪر گفتار شئون — سرصدق صدق سؤ وار ڪيان
٢ نين نواب نيشان چُٽن — ابرو مژگان لاته حجاب لٽن
گهايل گهوت گهور ن سان گهٽن — صنم عين جو اظهار ڪيان
٣ صفت سهڻي جي سيگار ترنم — واه جوڙ عجب جنسار ترنم
في عاشق في اقرار ڪيم — اهو وندرم واپار ڪيان
٤ جنهن تيمار آڪين تجلات تي — دائم درد فراق جي داڀان

محمد [illegible] تنهنجي [illegible] ڪهڙو تنهنجو پيار ڪبيان

ڪافي ۴۷

حالي حسن ۽ حسن جو حال نجو - ساري عالم جو آ، باب جوان ۽
۲ گلشن گل دستو گلزار ۲ گل - ۽ نانگس تهڪي چنبيلي مثال نه مُله
ريحان سمن سر سوسن سنبل ۽ رابيل سدا گلاب جوان ۽
۲ ڪنڌ نيون ڪچليون ڪڪو رنين [illegible] ٿيون شمال
ٻون - لڪين لاتڪ ڦي پروانا سڙن - [illegible] حسن [illegible] باب جو ۴
۳ ناز غماز چ غمزن ستان - ۾ دل [illegible] ان
طالب تڪڙا ڪن ٿيون طرزن شان - [illegible] اف
۴ حسن حقيقي حساب نه حد - بيان ڪو [illegible] اب
عتاب نه محض محمد ﷺ - سڪ وارن ثواب جوان ۽ ۽

ڪافي ۴۸

نگو الغرض ستان پت پنڌ بلا ٿري - جوانن تنهنجي ست ڪٽ سباڻي ۽
پساڻي پسڻ پوڙه وحشي وارين ڪن پيا - تاڙي تاڪ تنهنجا ڦي لڪن لڪ
۲ همت حال همدم قدم ڪو ته قائم - هٿان نه ڳڙي هت هاري ۽
۳ پيرڻ پاڻ کي رک نه برين جي پاڙي - بغل گير پاڻي جهت جهت جهاري ۽
۴ سچائي صفائي پيائي پوڙي جنت - محمد ﷺ منهن مولا نه مت مارو ۽

ڪافي ۴۹

صلي الله عليه وسلم

حب محمد سي مل جائينگي ۽ ڪب دور درستن نه هوجائينگي
ياسين طه شان و شرف ۽ مزمل مدثر هر دو حرف
والليل و الضحى ويتر وصف ۽ ورد و زبان سي هوجائينگي
۲ سميع و بصير سيراب سر ۽ بشير و نذير و ناياب سرو
قائم قلب منير اب دُر - شمع آتشي عشق جل جائينگي
۳ رئوف شفيق شمس و شهنشاه - عزيز اسير بلطف و نگاه
يتيم عزيز به عزت جاه - مصيبت مشقت نه هوجائينگي
۴ خفي جلي القاب اعلا - باطن بقائي باتاب بالا - محمد ﷺ مظهر
بي مثلي مثالا - دري ديا سي ديد کلها ئينگي

تا ٿيو مردن ملڪ بقا ٥ فاني هن جو جڳ ۾ انتها
جن ٻرهيو ٢ ٻره تاب ٥ نا غرق ٿيا سي ڏوهه ثواب
جي چڏي ٿيا ٿون حد حجاب ٥ لاحد وارو تن ٿيو لقا ١
محڪم ٿيا ٿي موج [illegible] سڌ ۾ ق ٥ ثابت سالڪ سڪ سڌ عشق
سي ڏنا [illegible] آئين ڪوڙ ڪي ڦي قهبا ٢
[illegible] سنبما في اعظم شافي علوم
[illegible] دائم قائم شهود شعاع ٣
لا شڪ [illegible] ينطق ياور يسمع يبصر
محمد [illegible] ياور يقائ مريد يفعل ٤
عالم [illegible]

مجيا الله في

سالڪ سمجهه لطف لڳ ٿيب ٥ لا شڪ له في لسان الغيب ١
صورت ۾ ڪي سنيا ل تون ساجن ٥ ويچهو وسيچي تو وصال الظن
پاڪ ڪلام الاهي احسن ٥ بي بحا ٿيو بيان بي عيب ٢
باهر ورتا چو ٿو پاڙائين — واجهه منجهه پوڻ واجهائين
ستار و سيد سيني تون سمائين — جا جي ڏس تون جانب حبيب ٣
مان انا الحق جو تون نفي ڏ — ڪاڻ ڪئار وڪيم هوم هماد
ظاهر وارو چڏ تون چارو — ضايع ڪر تون ته بينت نه زيب ٤
موجود محمد مظهر مولا — ٻيو سڀني ٻنج تون ٻولا ٥
ولا تا هن سيپ ڦي سولا — هلو وڃ وون ٿو ت رقيب

سٽهه ٢ في

آفتاب شاهه عالم رخ نيرا هي انوري ٥ ڪيا تجلي پيش تيري ماهتاب
حال ميرا ڪون جاني يا شفيع خاير الدشي — والسطي يا الله دلبري ديدين اشتياق
دلبري ٢ هم ته نجا نا ڪو مثالي — يارتا تيري شان سمجي — خاص منهن
تينون يا مباني سمر وري ٣ محمد هي ديدار ديا سمجي اهب ۾ وتام
عاشقان لا الله ڪولين يا نقابي ملڪ ٻري

سرفي ٣

[illegible] فقير

١ بيشڪ بقا آباد ساٿي منهنجي - ناهيان ڪنهنجو [illegible]
٢ وڌ مايم فرقان ۾ - ڪُلُّ شيءٍ قدير
٣ وَنحن اقرب ويجهڙو - قلبُ المؤمن ڪبير
٤ وَفِي اَنفسڪم سير سياڻي - تن اندر تعمير
٥ ميم محمد ڪري اليس - عشق [illegible]

ڪافي

جوڳين منهنجي جي [illegible]
١ فَاذڪروني اذڪرڪم [illegible]
٢ اَلعشق ناز ساٿي پاڻهي [illegible]
٣ ماسِوَ المحبوب جي [illegible] الو
٤ هوالظاهر هوالباطن - صفا صفا ٿي الو
٥ محمد پنهنجي موج ۾ - سر هو سدا ٿي الو

ڪافي ٥٥

جي تون جنان پيار انيشان تان به آهيان - جي تون شمع تان پروانا آهيان
١ تنهنجي عشق ۾ اداسي بيگانا تو قربان ٿيا - جي سرو ٿين تون سهڻا نظر ان تان آهيان
٢ بيرنگ بنائي بازي ڪئن تون ڪرين غازي - قت بال جي جهجين تون سڏ ان تان آهيان
٣ عيش عشق جا الفي اشارا حيران ڪيئي هزارين - تون اکين تون سهڻا آهيان به آهيان
٤ محمد مدام مولا طالب طلب وهان جو سڪڻا جي جهجين تون دي بانا به آهيان

ڪافي ٥٦

تان جون [illegible] اتم ڳالهيون - ڪاڻ پنهنجي [illegible] ساٿي پيار تاري
١ پيوس بندم ۾ ڏي پٿي باڏايا - وڃ [illegible] ڏي وٺي تا جهايان
ڪوٺ ۾ قرار ناهين هنجهون پٿي هسار ي
٢ مُلڪ ملير جي وڻي پٿي وڻي ٿي بيهاري ڪتائي
تيون ڏينهڙا وڃ ۾ - سڪار سپار ي
٣ محمد تار لئي من آهي مانڌو - تاب تکي ستان عمر تو آن ڦ
موٽائي منهنجي ملڪ ۾ - وطن ڏي واري

ن ملن ٿي ماندي ڪي

آزاد ٿيو ڪر باندي ڪي ڪيئن ڏکان - ساريون ن ونسنگهاري ڪي قصا

پنهنجي ڪوٺ ۾ ٿان ڪيئن آکان سڄڻ سهندي ڪي

پيان پاڻ پنهوار ن ساڻ پڇان - نيڻ نار نڇان - تنهنجي سيڄن ۾ سک ڪيئن سهان

پيو آهيون برجون بند ۾ ڪيڄن واڻ واندي ڪي

وڃي واريون ... پيون واڻ - ڪڏهن ڪئون هڪڙي جهڙي - ٿيون پي

ڪيئان ... سنبال ڪٽي ن ساعت پنڌي ڪي

[illegible] ... ن جو ته ميان اسان

[illegible] ... رکيئن اڄي ڪنبندي ڪي

ڪافي ٥٨

اک ن خان ڪٿي ۽ و ته هن جلڪ جن - ته ڪڙ تو ڇڏيا ڄم ترت تئين

ن ورن برتون يان اڃي - رهو عظم رچايو نيبا لا نٿي - بيڪار

تو ڪت ڪتي - پاڻي ٻل ۾ ڪٽي پيالو موت پيئين

پوي پلاء چهرات پسون - وٽ ڪيئن وڃا ري ڪي رڳ ن سون

موتي تاڪ ملهيري وَن سان وسون - ڪڄن ڪيئن ڪنڙ عسر جام

۲ - واڻي ڏيڄ هين وات اٿم - طلب تا نگهه تان جي تات اٿم - ڏ

تيم ڏ و نگر ڏنل ذات اٿم - لنولات لڳي هيراس هنئين

۳ - ڦيڏ ڪڙولا قلف اڇي - ڪرتون و ترياڻي تي مه دم جي

ڪهل سڪ سنگهارن جي آسيجي - ڪندي ڪيئن ڪڇي پورڻ ...

ڪافي ٥٩

ڪير مست الستي خيال ميان ٿ باقي بره دهاڙي ڪمال ميان

پنهنجو پاڻ ۾ ديدان پانيون تا ۽ رسان ن منهان ن وڃي ن لايون تا

ڪنهنجي ڪيئن پتا ايون تا - ها ڳجهه اندر جي ڳالهه ميان

۲ عير نور ۾ حسن شهباز اڃي - وير ميچ الله دم آزاد مچي

ن تس ن نڪ ڪو ۾ ن س ن ڇي - همت هادي جي هر حال ميان

۳ دائم دم قدم ديد رٿيو - خفي خواب منجهان بيدار ڪيو

ڪوڙ ڪي [illegible] [illegible] سونهن ڄ وهون تا دستال ڏيان
٣ محمد موج اهي مستي سدا ٿي جنين سوري تي منصور سدا ١
مست منڪھن مخمور سدا ١ ٿي بزبت نينهن وڳي ڏال ميان

ڪافي ٧٠

تنهنجي عشق اندر ٻم اوقات وڃا ١ ٿي تنهن سوري جامان سامان ڳت ١
نظر ڏٺڻ هن ڏرد واري سستيه ٿي ٿي [illegible] تنسيه ٿي
هڪ ڏيهه سان دلبر دلڙي قتيه [illegible] سيف سدا
٢ سڪ سڄ سيي سيڳا سنيم [illegible] ١ ڏاد [illegible] سيم ٿي
ٻاري ياد ٻره جا سرتي لڏ سيم [illegible] سڪ [illegible] ترڙا ١
٣ لوڪ لاڳا پالاڇ لڏ توت - ڪين [illegible] ايا توت
ٻ هبر ٺاه ٣٢ ٿي ٻ س توت ٿي پاڙ پريه [illegible] لئه ١ ٿي ٿي
٤ قبولِ ڪيم جيڪي تو ٻي چيا - سي ٽ پيٽ پريت سان پالڻ پيا ٿي
محمد حوت حسنا عجاب ويا - هسي هڪ ٿي هوت سان لاڳ لڳه ١

ڪافي ٧١

ڪري ساڻگ صورت هت آيو ٣ ٭ هرجا پاڻ سمايو ١ ٿي
١ قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ اللّٰهُ الصَّمَدُ ثابت سچي لَمْ يَلِدْ ٽ ڪنهن جو جايو ٣
٢ جسمڪ جسمي - لحمڪ لحمي - دمڪ دمي ٻ وعلڪ ٻ روحي حبرنگ
ٻ سايو ٣ ع خلق آدم علیٰ صورت ٿي مخفي معني صورتن موري
دلبر ديس وسايو ٣ ع - انا احمد بلا ميمي - قائم قادر قول قديمي
محمد نام ڌرايو ٣

ڪافي ٧٢

١ اعلا عشق ڪري آيو اُڄ عظم اڳ گيان ٢١ ٿي ويو ڳھوڻ ڳھن ڳم
ٻ لاجو بره آئي وه جولائي - ٿي ٿي سهڙ سس لوي صفائي - ظلمات منجهون
جاني جوت جاڳائي - هشيار بيدارتي ڪين سٽم ٿي
٢ نفل نمازان تقوي طاعت ٻ هد ذڪر يايان صحف ذلت ٿي
معاف مٿي مولا ملت - امداد عطا ٿيو عين انت ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
٣ پڙه سون بره جو ساري سبق - غيرون لاٽين جا ٿي حق الحق ٿي ٿي

اَلعشق نارٌ تحرق - جڏهن [illegible]

۲ ٻنهين هٿين هيائين ٻاٿ ٻڌي، ڏٺائين وحدت واري ۾ رنگي

موڙ محمد سر منگي - جڏهن الف الهي ۾ يار ڏٺم

ڪافي ٣٣

ڪوشوري شهنشاه شوق آيا، بن ذاتي والا ذوق ۲ آيا

اِجهن ان مخفي [illegible] ۽ باطن بيحد بيرنگ بيان

تنس طا [illegible] پهو مينا والا توڪ آيا

۲ تجلي [illegible] ذات اڪرش عقل سڀ هواس نيتا

موح مح [illegible] پهر چنچل داڪري جوڪ آيا

۳ ڪڪ [illegible] - ڪڏ ان مذهب ڪون نه ڪينداسم

ڪڏ ان [illegible] پيدا ئي، ڪڏ ان اشرفي ڪون توڪ ۲ آيا

۴ جتان سوري ڪون سرا خام ويڪن - اتان غازي پرڪي ڪام ۲ ون

محمد ڪيت آنا الحق سي ڪاون - ايهو ملامت توڪ آيا

ڪافي ٣٤

وحدت واجب جي وجودي - وري هه جوت وانان وستاءِ

ديهه نه ديج ڄي ويسلا - وڪ وير وحدت ڏي وڏاءِ

۱ وصل جي ويچار ۾ وانو ويهي وڌي ويڪ آن

واجهه وجهه واقف وري - ويڻن وڻي نه واري

۲ وَنفخت واحد ورد ب واري ولايت ور وراءِ

ويجهو وظيف ورد جي - واقف وهي تون تنا وهاءِ

۳ وسواس ويس ۾ وهم - محمد واري والا وڃاءِ

ويساه ڪي ويڙو وڙ - وَنوڙي لهڙي منجهه پاڻ آءِ

ڪافي ٣٥

دامن لڳي آهيان - تنگ نماڻي مسوتيال،

۱ دلبر نادم تاري - جانب مونسان جال

۲ آقا او حضرتا ڪون - سائين پيارا سنڀال

۳ معلوم توکي آهي منهنجي - جيڪا اندر جي ڳالهه

العشق نار يحرق – جڏهن ٻو [illegible]
٢ منهين هيٺين هيائين پاڻ ٻنگي، وحدت ۽ وحدت واري ۾ ورکي
ره ره ره ره ره
٣ محمد سر منگي – جڏهن الف اڳي ۾ پيار ڪيتم

ڪافي ٧٣

ڪوشور شهنشاه شوق آيا، بن ذاتي والا ذوق ٢ ٻيا ره ره ره
جڏهن مخفي [illegible] باطن بيحد بيرنگ بيان
تنس طا [illegible] پهونيا والا نوڪ آيا ره ره ره ره
٢ تجلي [illegible] ناڏا هوش عقل سڀ حواس ٿيا
مُنَ [illegible] يهو چنچل دا ڪوئي چوڪ آيا
٣ ڪ [illegible] – ڪڏهن مذهب ڪون نڀيندا ٿيم
ڪڏهن [illegible] ڪيدا ايڻ، ڪڏهن اندر ڪنون فوق ٢ ٿيا
٤ جتان سوري ڪون سرا نجام ڏيڪن – اتان غازي پر ڪيي ڪام ٢ ون
محمد گيت آنا الحق سي گهاون – ايهو ملامت نوڪ آيا ره ره ره

ڪافي ٧٤

وَجُد واجب جي وجودي – وري هه جوت وٺ تان وستا ره
ريهه ذوچ تي ويسلا – وڪ وير وحدت ڏي وڏا ره
١ وصل جي ويچار ۾ دانه وديهه وڏي ويڪ آ ره
ناجهه وجهه واقف وري – ويغن وتي ذ وارا ره
٢ وَنفخت واه ره ره ب ٤ والي ولايت ور ور ره
ويچهو وظيفن ور د جي – وافو وڃي ترت دنا وها ره
٣ وسواس ويسي ۽ وهم – محمد واري والا وڃا ره
ويساه کي ويڙ و ڻڃ – وَنُور ئي لهڻ منجهه پاڻ آ ره

ڪافي ٧٥

دامن لڳڙي آهيان – ننگ نمائي مهوتيال ،
١ دلبر نادم ڏا ره ڻي – جانب مونسان جال ره
٢ آڪا ۽ وجهڙا لا ڪون – سائين ٻيا ٿي سنيال ره
٣ معلوم توکي آهه مسڙيي – ڳجهه الله جي ڳالهه

۴ برهہ سان [illegible] بيحد پي تہ مثال
۵ محمدؐ کي پيري معنان — سام پلائي پال

ڪافي ۲۶

پرين تنهجي پسڻ لئي - وندر سڀئي مان وٺو ڇڏيان
۱ سپ لاڳا پالوڪ جا - ڍڪي پهرين [illegible] ڇڏيان
۲ نسنگ تہ تنهجي نينهن ۾ - پنهو [illegible] ڇڏيان
۳ جنهن جي سڌ ساٺا ۾ يون - جيئن [illegible] ڇڏيان
۴ ڏک ۾ ڏهڪ سڀ ڪٽي لکيو [illegible] ڇڏيان
۵ محمدؐ تنهجي ميلاپ کئون [illegible] ڇڏيان

ڪافي ۲۷

نڊر ڏيج خاموش — ۾ سڙن ڏي ٿيون راز جي
۱ اولا سٽي آهي عام ڪان - پرت پردي پوش
۲ جسم کي جذبات سان - ڇي ملائيندڙ جوش
۳ ٿيون ڏي پنهان ۾ نڊر ڀڄ - گفتگو ۾ گوش
۴ هو هيڏ ڏهن هموار ٿيو - هي تہ نينهن وهوش
۵ محمدؐ تجهي ڳالهہ - ڪان نہ ڪر فراموش

ڪافي ۲۸

عاشق اڏي ٿي اندي ٿي — ڪُڌ ڪُڌ ڪَند ڪيا وندي ٿي
۱ جوش جنهانون جوت جڳاوي - سوز تنهانون سوز سماوي
ڪوئي اڏهاڻ ٿينيد نہ پاوي - الستان الست الا رندي ٿي
۲ وچ وجود ڪاوڻ ديرا - هانو قهر ڪلاون جيرا
هر ڪي هر بوٽيان پيرا - مک هنڌ اندي ڪانو دي ٿي
۳ لازماني موج معاني - فرق فطور ڪريندا فاني
جت ڪٿ ڄاڻي سر سبحاني - پول نہ پيا هرڪي پاوندي ٿي
۴ ڪو پاڻون قدم ڪُڏاون - ثابت سر ڏا ستا ڳاپاون
۵ محمدؐ سرد ميان ملهاون - لاڪي ٿو ٿيا وندي ٿي

ڪافي ۲۹

واه گر دجي واه گر دجي - سيئڙ [illegible] رب

١ ست گر ساٽي سنت اوتارا - ست جگ وسند استي نام
٢ جهاڳي پاڃي - پاپ متاڻ - عرباسان ڪوڻي ڪل ڪام
٣ تيشا تيرٿ - بندرا بن ڏي ڪين ڪئون تا منگا
٤ ڪعبو تد سي [illegible] سيود تما رو - دل اندرئي دائم دام
٥ محمد ڪ [illegible] عشق يڌا يو آ احرام

ڪافي

محبوب [illegible] سنا - هرچيز شده پيدا نايڪما
١ طالبس [illegible] - عرنين سعد رجام جمشيد
٢ نوشيرو [illegible] ان جهڙا لا ڏلا - عطار حافظ
سعدي جامي جنيد ڪ [illegible] جا
٣ هير رانجهو سسئي پنهون ميهر سهڻي سير
قيس ليلا فرهاد شيرين نا گهان نا ليد ڪ [illegible]
٤ ڏلڪ ڍر وئي خرڪ پوشي جا وداڻي جو شور
مام محمد ميم مظهر معانوي منه يڌ ڪجا

ڪافي ٢١

هٿ ڪر ڪال حقيقت وارو - ڪوڙي چڏ تون قيل مقال
١ اگم ڦي غازي بيخند بازي - ڪئين ڍر وئي ڍر ڊ دمال
٢ صاف صفائي بحر بقائي - تالان ڪر تون تال ڇال
٣ رنگ رنگوئي گونا گوئي - بيرنگ آهي آهي بي تمثال
٤ عام ڪئون اولو پم تون پولو - خاصل خاص خفي آ خيال
٥ هڪل الهادي ڪني آبادي - محمد پهنجي قرب ڪمال

سرتوڙي

ڪافي ٢٢

شاه رانجهڻ لنوڙي لائي - بي وات نڪا وائي
١ عين عطا اسرار الاهي - شور مچايا شاهنشاهي
لنولنو وسندا رانجهڻ ماهي - باه پئي پڙڪائي

[illegible] خودي کل خيال کيائي

۲ غ [illegible] تن من صاف صفائي

جوش بجي تو جوت ٻيا، نگيور راج رهان ديوائي

۳ ف فراق ڦٽڪي دل ۾ فنائي – ور ازل آشنائي

نجھمن جاڳي پائي جل گائي، تدا ۾ هيس مان ڏر کان ڏاڍي

۴ ق قرابت کان بينا ري، سر تيسان جي آئي

کيڙي خرچي ناحق خوار ي، [illegible] تون سڏ ايو

۵ ک کهه وڏ سچايو تيون، [illegible] سڏائي

سو ورن کي ستايو تيون [illegible]

۶ ل لطيف لطف لياقت – عين ع[illegible]

جنش گهري سر سيني صدق [illegible] عشق ايا

ميم محمد معنیٰ مظهر – موهيا [illegible]

لولاڪ لما لقب تاج ور – ور لاوارث وارثي

۸ ن نظر نظر ۾ نمايان، مثلي مان بي مثلي تايان

شاه ور سر ۾ سير سمايان، مرشد مام ملائي

۹ و وجودي ور ۾ ق وصالي، حالي کالي هون بي حالي

مست موالي کين کي مالي، جذبي جوش جلائي

۱۰ ھ ھدايت هادي جي، جُنگ جيلاني کاڏي جي

شوق شجاعت شادي جي، ايها گهڙي گاهائي

۱۱ ي يقين سدائين ثابت، هر ساٽ رهين تون رابت

محمد موج مڏامي محبت – سڪ سر ير سوائي

ڪافي ۳۷

ڏيکو عالي تاب حسن دا هي، ڪباب جگر ڪر سينا ايهي

۱ لولاڪ لما لقب شاهي دا، انوار انا احمد الاهي دا

مهتاب روشن رخ ماهي دا، ڪنت ڪنزاً مخفي دا هي

۲ يٰسين طٰهٰ تبارڪ مزمل، شان تيڏي وچ هوئي نازل

والليل، والضحيٰ تو آ مجمل، گفتا ڪرنا تو ئي ڪن دا هي

۳ اعلیٰ عين عجيب واه عربي هي، محبوب منور مربي هي

جابر جنگي جوشي جذبي هي، قاسم فوج فڪر هر فن دا هي

۴ اتان آوڃ سيتي آزاد ڪلي هوياش مسر قمس شمس شاد

محمد ويران آباد ڪيتي

ڪافي [illegible]

لا ڏو آيو محمد شهر شادي ڦي ؛ ڏيهي ڏيهي مبارڪبادي ڦي
١ جنهن ڏينهن لا ڏول جايو هو ؛ باغ حسن برسايو هو
ملڪان ملڪ شهر منادي ڦي
٢ والليل وضحى وجهين والسحر ؛ هر دو جهان ۾ علي عنايت
[illegible] لادي ڦي
٣ چت لولا [illegible] ؛ آيا انا احمد راز الهي
[illegible] ادي ڦي

ڪافي [illegible]

سوفي [illegible] ؛ لا حوف تي [illegible] دي هون
١ وڪو [illegible] ؛ نڪاجي اندر وچ جهيڙا هے
ايهو جهيڙا محبت ميڙا هے ؛ وچ وات وصلتي دي هو
٢ ڪل مذهب چوڙ لا مذهب هو ؛ محيط معني هر مطلب هون
انسان محض معشوقي منسب هو ؛ وچ تار توحيدي تردي هون
٣ خاڪي بادي آبي آتش ؛ چار عناصر ختم خواهش
بيمثلي بيرنگ بنايش ؛ آ غلي عين الانوار دي هون
٤ موجودات سيا سبحاني صورت ؛ الم نشرح حسن حيرت
خالق الاشيا اظهار آيت ؛ محمد ڪل مظهر دي هون

ڪافي ٢٧

لنگھ پيو خوف خطرات وچون ؛ ظاهر ضعف ذلت ظلمات وچون
١ ڀلي آڪي انهان ايوين ڪرنا هے ؛ اپنا سر اڏي آپي ڌرنا هے
موتوا قبل موتو تي مرنا هے ؛ پر پي محمد آب حيات وچون
٢ دم دم دي ڪيتا ڌمال ؛ نفس اماره ڪر پامال
موج ماڻي تڏان وصل وصال ؛ در بحر حقيقي درجات وچون
٣ رحمت راز رموز هناڻي دي ؛ رڪين ڪل مبين معاني دي
عطا عين عروج عياني دي ؛ پيو سي خبر نفي اثبات وچون
٤ وچ تاريڪي مهتاب روشن ؛ اوڄي ابر آفتاب روشن
عرش ڪرسي القاب روشن ؛ يسين محمد مشاهد وحلات وچون

[illegible] ڪافي

ڏکين سون شراب دي پيوڻ ڏا ٭ مون تو قبل مون تي جيوڻ ڏا
١ پر پيوڻ سي جنهين ڏيوين ٭ ڇتان عاشق وڃ آميز ٿيوين
ڪطا عيين مرو ڇڏ انگيز ٿيوين ٭ نقطي ٻنهن دنهايت نيوڻ ڏا
٢ هستي حال همه صوف ترڪ ڪرين ٭ وڃ عين ڏا غازي غرق ڪرين
وحدت وڃ وجودي ورق ڪرين ٭ [illegible] بيوڻ ڏا
٣ شيرو ليرتي پڙ آوين ٭ [illegible] چاوين
ڪڏ ڪڏ ڪريا قدم انا دين ٭ [illegible] ڏا
٤ محمد طلب دي تند رکين ٭ [illegible]
پيچ پريت پيوند ڏکين ٭ [illegible] ڏا

ڪافي ٢٧٨

ڪري ڏنگ عجب هي يار آيوڙ ٭ تي عشق ڏر ڏن اعتبار آيوڙ
١ او ڏهو هي اسرار محبت ٭ اعلى احمدي انوار محبت
ٻنهن وارث منوار محبت ٭ هر دم دوا دلدار آيو
٢ شهسين رنگن سير ڪتري ٭ ٻڙين پان آيعا پار ٿيائي
نازنهاني نظر ڏري ٭ هر صورت جو سهرا آيو
٣ ڪتي شهر ڪدا جوشان رکي ٭ ڪتي دين ڪفر ايمان رکي
ڪتي گيت گر ون جوگيان رکي ٭ ڪتي هر معنى اختيار آيوڙ
٤ ڪتي طالب ۽ مطلوب ڪتي ٭ ڪتي غالب ۽ مغلوب ڪتي
ڪتي عابد ۽ معبود ڪتي ٭ ڪتي محمد سرهدار آيوڙ

ڪافي ٢٧٩

جيڪي عاشق نام سڏائن ٿا ٭ او هي بلبل باغ چهائن ٿا ٭
١ ڏاتيون ڏيهان ڪي نه رهنا ٭ دوست جي در ڏينتون وطان ٭
ڪرار نه تن ڪوڪار ڪيهان ٭ جوگي جهد نون الک جگائن ٿا
٢ عاشق اتي هي ڪڙ رتي ٭ ڪڙ سر رکيائون ڏار تي
تڪ تڪ تين تلوار تي ٭ ڪٿي ڪو ياڪنه ڪيائن ٿا
٣ دسن جيڻن هوا ڏرنو ٭ ڪمائن ٻڏ تهن ڪاين مسو
لوڪ جي سهمن صد سو سنڙ ٭ الهي جو ٿڻ جي هلائن ٿا
٤ عشق وار اقربان ٿيا ٭ نازي سر دنشان ٿيا ٭

دادين جي عين عيان تيا، محمد

ڪافي

ونڄي يار آيو نصيب ق ۾ ؛ ڏو ڏيهي وهم وجودي ڏا ختو ۾

١ يار ڪڏهن ظهور ڪيو ؛ پره سدا پرپور ڪيو
ذڪو هو مسبب مظهور ڪيو ؛ لاشڪ لا احد واري ليڪ ۾

٢ پيو ياشم پر هو والا ؛ پچ محبت والا پچي مستو
دخ ؛ اچي وير وحدت وڏيڪ ۾

٣ موهلا ؛ ڏ تيا ثابت سارا سود ميڙيهي
بيت ؛ زياده روز زبر

٤ آيو ؛ هردي هش حسين لبيرعي
محمد ڪري ؛ رنگ طلب تو حنيدي

ڪافي ٨١

ڪي ظاهر ذات صفات ساڻي ؛ شهنشاه شهباز اچي

١ ڪڏهن ثابت سر سو جوش آهي ؛ ڪڏهن پرده پردي پوش آهي
ڪڏهن غائب گفتي گوش آهي ؛ ڪڏهن اظهاري آواز اچي

٢ ڪڏهن عبديت امثال ڪري ؛ ڪڏهن احديت احوال ڪري
ڪڏهن جوڻ جيون جمال ڪري ؛ ڪڏهن عين الله راز اچي

٣ ڪڏهن عالم ڪامل جوار دو ؛ هم سوار ڪڏهن آ پيرڻ پيادو
ڪڏهن عابد زاهد زور زيادو ؛ ڪڏهن درد دمساز اچي

٤ ڪڏهن نياز نهايت نرم هلي ؛ ڪڏهن غازي گهرو ڪرم هلي
ڪڏهن لڄ شرم پرم هلي ؛ ڪڏهن محمد نادر ناز اچي

سرآسا

ڪافي ٨٢

پهريائين عشق ڏ نار ؛ سڀئي حجت ترڪ ڪريندا

١ صوم صلوتان تقوى طاعت - بره ڪيتا بيڪار - عاشق التاقدم ڌريندا
٢ آتش عشق دي وچ جو آوي - دين ڪفر ڪون ڌار - انا الحق دا دم ڀريندا
٣ وچ بيلي دي شير گجيندا - شور ڪريندا اشڪار - ڪڏهن ندي تاجي خر
٤ بيڪانگي وچ بيگانگي هُلي - قلزم ڪاين ڪنار - غائب غوطا خوب مريندا
٥ قادر يار مُڪمل ڪامل - محمد دا مهاڙ - ڏهدل توڙ نون تار تريندا

٨٣

[illegible]
يادي سره جو بار – مه ڏ ملامت مهڻا سرتي
١ لاهڻا ڏسمت ستات خوشي بي – كڻ تون لوڪ ميار – بل بجي گهڻا سرتي
٢ سكي واري سيج وساري – گهڻ يون گوندر گهار – سور سڏا ٿين سڃا سرتي
٣ تو كئون سوا پيو كر نخو پايان – آهيان تو آڌار – رمز ربن رهنا سرتي
٤ جت هت آهيي ياد پيار – محمّد جا مه [illegible] لطف ثنا لهنا سرتي

كا ٨٤ في

بره بقائي لات لقائي – لاهوتي لاثا [illegible] سُتا سان
١ ڪيئي كوري جسن كي جهوري – [illegible] نينهن
سڏائي نواب – جوت جڳائي وهم و [illegible] عرش
مثئون آشيان ٢ اندر جوڙي ڀهڳڻ ڀوڳي [illegible] ۽ نور
پريو شهباز – سوري سڏائي ملڪ ٻنا لي نيري نيشان – كشميئو قرب سنگ
كان ٣ كو پا قائم دوله دائم – اڏي ٿي ارشاد – كيائون عين بجي
آباد – سرجي باري سرفرازي محمّد نا امكان – ملهائي مرد كئي يله

كا ٨٥ في

جوڙي تخت هزارو – جهاڳيم جهنگ سيال سارو
١ خواب منجهان بيدار ساڻ كي هير كيو هوشيار – گهر چوچڪ جي
لڏ ڏم چارو ٢ رنگپور جو ماڻ راه سڃاڻي – كاين آيو هو قرارو
چت ڏيم لوڪ ساري جولارو ٣ خلق الآدم علىٰ صورته – هر ماڻهن
هزارو – پاك پسم ماڻ نور نظارو ٤ ركي اوت الف جي آيس محمّد
خود مختيارو – نسنگ هنيون اتم نينهن جو نعرو –

كا ٨٦ في

اَصُل هئين تون ذات – كنهن سا نگي ساڻ صفات ٿي آئين
١ الف منجهارئون ميم ٿي آئين – جوڙ كري مسمات – ويس وٺا سپ
پرتئون پائي – ٢ – بادل بڻجي پرسر آئين ترت كري تجلات – بره
جون بوندا وه واه وسائين ٣ محمّد خيال هكو حق چاڄ – فنا كري فخرات
وحدت ڏي تون وكڙي وڏائين

كا ٨٧ في

عشق لڳو اكثير – صحبت لئي پئي سخت گداري [illegible]

... ڪندڙ ڪ ندي تان
... سڀان ڇان
۱ ساهڙ سهڻي الست پيڪ [illegible] سيالت هيءَ محبت مٺڻ تي سڀ جهان
۲ رانجهن خاطر هيءَ نه ديواني جهنگ جهنگ جهيڙ پاه پنهنجي توڙي ڦي
۳ تن ٿڪي شوڙ جي ڪاٺ ڪيچن جي — جبل ڳجهي — دلڙي وڃ توڏ يار ڪوتا ري
۴ محمد توکي ساري جي سندا نين ڏي توڏ ساه شڪ ٻير

ڪافي ۸۸

ڪل قاهيون
قيد قفس ... اهي ۾ جايون نا هيون
ٽل پکي ڪيو [illegible] شاه شهباز — جوءِ ... قربون ڪا هيون
۱ ... تي آواز — قالو بلى اتان ... قربون ڪا هيون
۲ ... دم دراز — چست توکي ٿيا ڏهيون لاهيون
۳ ... سوز گداز ڪين اجهامن ٻره جون ٻا هيون
۴ [illegible]

ڪافي ۸۹

ڇجهي ڙي سي چال ميان
تو ڏي ماڻهو — پنهن ڪمت چال ميان — سان ڇجهي ڙي سي چال ميان
۱ ڏال فقر جي ٻکي آڙائي — مُلان ٿلوات ڪرن چڙهائي — حڪم هادي جي سان ٿيا
تو لئي — ٻيو ٻه افضال ميان ۽ پنهنجن سندا نيشان ڏسو — محبت جا
ڏسو — اوهان پنهنجا ايمان ڏسو — هت خدا جو خيال ميان
۲ ونڊ جي جام ڏ نوآ ... هيو — درد پريا پڙهيا سي دفتر — ڪليا عشق الله
ٻيو ڪي جي مثال ميان ۾ محمد کي محمود ڪيو وحدت ۾ وهلوڙ ڪيو
منا منظور ڪيو هيئڙا سان جو حال ميان

ڪافي ۹۰

ڪل ڪتاب پڙهيا سي پاڪئون — حرف حقيقي پڙهيل ٻه آهيون
۱ لا اله کان ڪنگهي هليا سي — الا الله ۾ اڙيل ٻي آهيون
۲ مرد جان منڊان ملهائي — صاف سوري تي چڙهيل ٻي آهيون
۳ واحد وجود ٿئون وسريل ناهين — سوز الهي ۾ سڙيل ٻي آهيون
۴ همت هادي رهبر جي سان — جوءِ الهين ۾ جڙيل ٻي آهيون
۵ محمد ساقي سرڪي پيا ري — مست مُخانئي مڙهيل ٻي آهيون

ڪافي ۹۱

ڳالهه تاب نکيو آيو — سرت هلي ڏي ساري ساري
۱ هر جا حق ڏسڻ ۾ آيو — نوري جهجي توڙي ناري ناري
۲ عاشق کي نه الست ڪئون — برلا لائي ٻهاري ٻهاري

تتر [illegible] ڪنون ڪيون ناري زاري
٣ عقل منجها [illegible] ٻي [illegible] نيڻهن جي ٻاڪ نياري نياري
٥ محمد سائين مدامي مليو - گهوٽ نه وجي گهاري گهاري

ڪافي ٩١

ٿال اسان هس هس دي جوڳي ـ هو وي هردم تيئون جس وي جوڳي
١ ونڃ لونڻ دي وچ ماهي ماهي ـ لڙي ياري ڪنون بس وي جوڳي
٢ باب بره جا مئين جو پڙهيا ـ دم [illegible] ي جوڳي
٣ انگ اذي هني جو ڪيا ـ [illegible] ي جوڳي
٤ الخد بين ٻجا ڪي تا جا ـ [illegible] عرش [illegible] سا جوڳي
٥ محمد هير سيال ڪيتا - عجب عين [illegible]

ڪافي ٩٢

وچ وچالي وحدت والي - ثابت سير ڪريندا هون
انا الحق آواز الهي - دائم دم مريندا هون
مذهب ملت معاف مڙيئي - عاشق عشق ڪمائيندا هون
بيسر بيا ڪي ڪرتا تا - الحق دم ڪريندا هون
٢ ڦي منصور [illegible] ان وچ محڪم - سوري سرتيندا هون
مک معراج محبوب منور - تارا هين ترينداهون
٣ قم باذني ماري نعرا - آپ ڪل ڪلينداهون
آپ وچون چا آپ لڌ وسي [illegible] ڏني نون پريندا هون
همت هادي حاضر ناظر - بندي دم مزجهليندا هون
محمد مست مدامي هوڪي - اور ڪنون نه ترينداهون

ڪافي ٩٣

چوڙي تخت هزار - جهاڳيم جهنگ سيال سارو
خواب منجهان بيدار اسان ڪي - هيڪيو هوشيار
گهر چوچڪ جي لڌ تم چارو - ٢ - رنگپور جو مان راهه
سمجهائي - ڪين آيو هو قرار - چڏ تيم لوڪ ستاري جلارو
خلق الادم علي صورته هر جا حسن هزار - پاڪ پسم مان نوري نظارو
رکي اوت الف جي آيس - محمد خود مختيار سنگ هنيون اٿم
نيڻهن جو نعرو -

ڪا[illegible]

تن ۾ ملڪوت اثبات - ذات ظاهر [illegible] هر [illegible] شير ۾

۱ آدم ثنا ۽ رکي هت آيم - پوڄي اندر پاڻ ڇپايم - عشق سند

باهيءَ پاڻ ۽ ڄي جي ڀڙڪي ۽ ٻره جي بانگ صلوٰة شتابان - ٻرنگ

ٻيڪ ٻنايان - ترڪ ڪري طاعات - ڄڻي ڄي علام سوڪي تاڻيم

۲ علم لدني معنوا ظاهر - حال تحقيقي باطن ظاهر - قرب قد ٻيو

باب بيخود [illegible] ۾ ذات صفات ۾ آهيان رلمل - لا ڪر

سو تاج [illegible] - اسم محمد سن شان مڙهيم

[illegible] ۹۵

عشق [illegible] حج حقيقت جو [illegible]

۱ ڪ [illegible] ي تن ۾ - مکو سنجهه مڪدام - سارو

شهر شريعت جو ۲ عشق وارن کي اوچ الستي - تن اندر رهائي

رهبر مرڻ فيقت جو ۳ ڪو ٻي صاف صراحي ساقي - جنگ پيا ريو

جام - مست قدم محويت جو ۴ محمد صاف صحي سچائي - مرشد وار

مام - سارو ترنگ ربوبيت جو -

ڪافي ۹۶

عشق سند واسرار - واقف ٿيو وڃبا رن ڪي ۽

۱ ثابت سڄڻ وسر جو - عاشق اختيار ۾

۲ دم دم وڃي دور ڪي - سالڪ تون سدا ۾

۳ صورت مرشد معني الله ۽ عيان ٿيو اظهار ۾

۴ مرشد توکي جو ڏنيو - آنج تون اعتبار ۾

۵ درست آهي دار ين ۾ محمد سرمدا ۾

ڪافي ۹۷

ويراڳڻ ڪان وييءُ - وحدت وارو مور نه وسري

۱ هنئون هادي جي هدايت وارو - بيخود پيالو پيءُ - مست محويت ۾

۲ موٽو قبل انت موتو - مري عاشق جي ۾ - آفتاب اندر ۾ اڀري

۳ دم قدم هوشيار هلندي سا - سدا ڪادل ڪي ۾ - نينهن نهايت نسري

۴ محمد سر جي معني ساري - ساڳو سر تون ٿي ۾ - غير غرور

منجهان تون گذري

كا[illegible] هر [illegible] نير ۲ ره

ڪن ۾ ڪنوڻ اثبات - ذات ظاهر - عشق سند ور
۱ آدم ناءِ رکي هت آيم - پوڙهي اندر پاڻ ڇپايم
باطن پاڻ اچي جي پڙم ۲ ٻروچي بانگ صلوٰة ستايان - بيرنگ با
يڪ ٻانيان - ترڪ ڪري طاعات - ٻڌي هلايم سوڍي تلايم ره
۲ علم لدني معنوا ماهر - حال حقيقي باطن ظاهر - قرب قد يحي ملال
باب بيخود [illegible] ۾ ۳ ذات صفات ۾ آهيان رلمل - لا لاڪن
سونا ج [illegible] - ۱ اسم محمد من ستان مٿرهيم

كافي ۹۵

عشق [illegible] ـيو هج حقيقت جو ره
۱ ڪ[illegible] ـي تن ۾ - مڪو سنجهه منڪ ام - سارو
شهر شريعت جو ۲ عشق وارن کي اوج السٽي - من اندر ملا
رهبر مزي فيقت جو ۳ ڪولي صاف صراحي ساقي - جنگ پيار پيو
جام - مست قدم محويت جو ۴ محمد صاف سي سيڃاڻي - مرشد وار
مام - سارو رنگ ربوبيت جو -

كافي ۹۶

عشق سند اسرار - واقف ٿيو ونڀا رن کي ره
۱ ثابت سوڌو سرجو - عاشق اختيار ره
۲ دم دم دوري دور کي - سالڪ تون سنڀار ره
۳ صورت مرشد معني الله - عاين ٿيو اظهار ره
۴ مرشد توکي جو چيو - آڻج تون اعتبار ره
۵ دست آڇي دارين ۾ محمد سر مهدار ره

كافي ۹۷

ويراڳي ڪان ويئي - وحدت وارو مور نه وسري
۱ هئڻ هادي جي هدايت وارو - بيخود پيالو پي - مست محويت مو ي
۲ موتوا قبل انت موتوا - مري عاشق جي - آفتاب اندر ۾ اڀري
۳ دم قدم هوشيار هلڻ تا - سدا ڪاريل کي - نينهن نهايت نسري
۴ محمد سمجهي معني ساري - سائو سر تون ٿي - غير غرور
منجهان تون گذري

[illegible] تانون جنهن دم هوئي
۱ اَلَستُ بِرَبِّكُم مڙهه جاني ۔ قالوا بليٰ اقرار
۲ فَاذكُرُونِي اَذكُركُم ۔ گويا يون گفتار
۳ وَنَحنُ اَقرَبُ وَحدَهُ واصل ۔ وٿ نهين ڪا وار
۴ تعنا تنڪا سيڱيان سين تيان ۔ ڏيون ٽڪ هئا
۵ محمد ڪون ووهادي سائين ۔ سيني دي وچ سنيا

ڪافي ۹۹

[illegible] سمائين
ڳان مرتبي ٿي تا باب وي ۔ [illegible]
۱ العشق نار مچ تي ۔ [illegible]
جان جگر جي جسم جلائين ۔ [illegible]
موٺون ۔ ڏي دغا دلاب ۔ هرجا حق [illegible]
۳ ڪر خلاصي خيال خودي ڪون ۔ بيخودي پڙه باب
مرد منصوري ميدان ملهائين ۔ محمد هن جڳ منجهه ٿي
جيوڻ ۔ بنا عشق عذاب ۔ جي تون سرت سهير سمائين

ڪافي ۱۰۰

بت ڀڃي ڪر پورا پور ۔ تماشو سمجهه اشار وٿي
موتوا قبل ان تموتوا ۔ وهم اهين نه وسار وٿي
۱ سوره ٿي سند وساهي ۔ باربره جو بار وٿي
سر پر سا مهرڻ سير سيٿي ۔ هل تون الف اشار وٿي
۲ جسم جلائي خيال ملائي ۔ تمام اڳي موهيار وٿي
پاڻ نه آئي سر سچائي ۔ پوءِ انا الحق نعرو وٿي
۳ پرت واري اڄ پنڌ ڪرڻ جو ۔ ورو ڇانجو وار وٿي
خفيه خيال ڪيئن تون خاصو ۔ لوڪ لڪي تمان نيار وٿي
۴ ظاهر حال حقيقت جو ڏس ۔ محمد ڪيهو مونجهار وٿي
جي تون سمجهين سيهي سار ۔ ڦيڻون ڪافر ڪار وٿي

ڪافي ۱۰۱

سالڪ بڻ آهي سمجهڻ مشڪل ۔ اڙ هو هي اسرار
۱ گرد غبار متون غازي آيو ۔ ميم الف تان جنهن ترسار
آڌ اوڪ هي ترس [illegible]
[illegible]

ستي ... هستي

هئون ڪي مستا ... آيا منجهه اعتبار ۾ ڏي
۲ هستي منجهه هئون ڪي شيدا - ڪني دم آيا منجهه
شوق اُٿيو ۾ شاق شيدا - رمز جي منهن لڳي هو نا پولي
۳ هي رڳ رڳ جهاڙت جيڪو ڳولي - هه دم حق جي ڪتري تنوا ۾
لا اچايا ۾ وڃي ۾ دلي ۽ خيال خفي منجهه خيال ملا ڪي
۴ جنگ جوان ڪو جسم جلائي ۽ محمد محڪم ڪي مختيار ۾ ڪ
دم قدم سان ... هلائي ۽

ڪافي ۱۰۲

ڏي تنهن وڃايا ۾ ...
عشق ...
۱ پاڻ ... تي ا ۾ شاد - قالو بلي جي قول ڪنبا
۲ هڪ ... باطوفي بيان - ظاهر جا تنهن ديس منا
۳ پتنگ ... شوريده اشتاب - شوق شمع ڪي سر جلائي
۴ عاشق ذي ڪي اما لک آيا - ڪسي تيا ڪباب - گهايل تيڏئين گهوره
۵ جاءِ نه سڀڪهين جي اتا هين - نيت جن ڪيا نواب - محمد تن ميڙاڻو ملڪ

ڪافي ۱۰۳

سرت رکي هل حق ڏي هر دم ۽ جي تون سمجهين سر جو شان
۱ خواب منجهان بيدار ٿي ڪهڙو بي حال لڳئي ۽ هوشيار ٿي ڪهڙو جي
بات بيهودي بيدار ۾ ڪهڙو بي - غفلت غير نه ڪر گذران
۲ گيان گوڙن منجهه گم ڪي گوهر ۽ جا جمعيت جو تي جوهر
عدم ۾ ڪين اهو ائين ۾ ٻاهر ۽ موج اٿي ۽ ۾ ڪي مهران
۳ نظر نظر فنا ڪر فاني - لا منجهه لاءِ لعل لاثاني - ۾ من گجهي
رک راز ۾ وحاني - نالو تنهن جو ڪي نيشان
۴ قربون قدم ۾ ڪج تون قائم ۽ قول الستي جو ڪون نا ٻڌم
محمد سالم ۾ لا تون صائم ۽ پرنگ ٻه قربات بيان

ڪافي ۱۰۴

معنيٰ موجودات - مراد سمجهه ذات حق جي
۱ خالق الاشياءِ وهو عينها ۽ ايها ٿرهي آيات
۲ ڪل شيءٍ يرجع علي اصلها - لاهوت جي لا ت
۳ ڪل شيءٍ فاني اليه وبقي ا ۽ سات پائون ته صفات
۴ والله بڪل شيءٍ محيط ۽ طالب ڪر تون آيات

قل هو نشان الله [illegible] محمد ملاقات

ڪافي ١٠٥

ٻنا عشق الله جي ۔ غازن کو نهين غم
ڏيهه ۾ ڏچ ڦي ڏيسلا ۔ لالا ڻنائي ڙام ١
دم تائي چڪ نه منجهن سا ڪاٽڙيا پا سبج حم ٢
ظاهر ۾ پيا ٻاڦي ڪجهڻ ۔ تما ڏي وڻي ڪم ٣
جسم هي ته جنجال ۾ ۔ اسم [illegible] ٤
قرب واري خانه سان ۔ [illegible] ٥
محمد هٿ ڪر خيال تون ۔ [illegible] ٦

ڪافي ١٠٦

[illegible]
وهم جن وساريا ۔ [illegible] منجهه [illegible]
ملياهن دو جهان کئون، ڪين ۾ ڪاهي ڪيئي، ١
گم ۾ غازي گم ٿيا وڃي ۔ ڪل تني پيئي ٢
ساڻگو سر جولا هن جيئي ۔ سرڪ چڱن سيئي ٣
ترڪ وجود وصال فرقي ۔ محمد منجهيئي ٤

ڪافي ١٠٧

پاڻ ڪرين پائمال ۔ پوءِ تون قرب ڪمال ٿي
پاڻ وڃون ڪڍ پا نهنجوءِ پس ۔ حقيقت حال ١
ظاهر خيال وجودي ترڪي ۔ باطن ڪر ترڪ جمال ٢
خيال پانجهڪن خفي خيال ۔ ايتلفته ڏيکي منجهه دلال ٣
خودي ڪياءِ خود ٿيو ۔ منصور ڪيا ته مثال ٤
محمد صوبت سب ۾ ۔ جاني جو ته جمال ٥

ڪافي ١٠٨

بره بنان برباد ۔ جر دم وقت ڪياڻي تنهنجو
سڪ صدا ته ساڻ صفا ڪ ۔ عين اندر آباد ١
نينهن وارن کي نزاڪت وارو ۔ اشرف الارشاد ٢
دنيا عقبي تست ڪهي حڪ ۔ من ڪين ميعاد ٣
علم عقل جرن قرت تون تا هيو ۔ عشق اڦي استاد ٤
محمد سان محبوب ملا مي ۔ اعلى ڪيو امداد ٥

ڪافي

درد مندن جي دل تي ، ، ، ، ، ،

برلائي آهه بجهير – دم ٢ دم ٢ منجهه جهير ، ،
ٿي ٿوهن تاچاڪ جگن متا – جان جگر سرڪ بيت اڪشي ، ،
٢ محبوب منجهان في مت ٿون – نبراڪي ته فقير ، ،
٣ اصل آد وٽي عشق الهو تيا – نيڻ نڪا تن تي ، ،
٤ لاشڪ لاغرض ڪوت ڪيتا تيز – محمد ڪي مهير ، ،
٥ سو ڪا اپنا اسم [illegible]

ڪافي ١١٠

آکين [illegible] شتاق تي اثر آهي – محبوب راز رنگ روشن بقا باثمر
١ [illegible] – چمن ۾ خوب ترڪيب شمع جاي شرم ساري خاب
٢ محبوب ما [illegible] قيابي – مشتاق مهه لقا آهي – مشاهد ۾ ميم ميه محڪم ميلو مئي
٣ نزاڪت ناز نيڻين نيو – وڃي منجهه جگر اوهي پيو – يڪايڪ يار ۾ گم ٿيو
٤ بلاشڪ بي خطر آهي ٣ وصل وحدت – عنايت احد – بلاميمي انا احمد
٥ منن ميم محمد – مٺان گل تاجور آهي

ڪافي ١١١

تنهنجي پرت پريت پيوند ڪيو – دم قار نهڪڙو گهاري يان آءٌ ، ،
لاشڪ لامقصود في الله دين – روز هنجون رت هاري يان آءٌ ، ،
١ روز الستي الهام ڪيُءِ – منهنجي من اندر ماتام وڌيءِ – قالوا بلي جي
بول ٻڌءِ – سوهه سبق سوري جو سکيا يان آءٌ ٢ عيش آرام نروار
محبوب ملڻ لئي منتظر – برباد ٿيو گهائي خادم خطر – ري جي طلب
تنهنجي پيو تنوار يان آءٌ – ٣ بار بديرت بد نامي باري – سرتي سڻ
خلق جي خواري – موتي نظر ڪر مهرواري بلبل پرم پڪار يان آءٌ
٤ دم دم دلبر دا لهڻ ڏيهي – محمد جي پڪي آءٌ پيهي – سيگن سرتن
ساڻ وهي – سهي سهجن ڪي ته سينگار يان آءٌ ، ، ، ، ، ،

ڪافي ١١٢

گهنياد يان نون دام ÷ نينان والي ناز نکاري
اجهت پت جهتڪي جهام جهٽڪ دي عيش نيناڪ دام – اوج اندو وچ
٢ سڪ واليان نون پريسهيان جنگ پلان جام عاشق في ندامستان
٣ مرشديان پروان صرين يان ڪل تديون عام چشمان آورن پوري چاري

٤ نزي مال کنوائن سارا تفارح مصر کنعام - ديکو عينان دي الٽ اشاري ،،
٥ محمد مول ڪدان نامرسن آنديائي صبح و شام - همدم جاڏسن وک واڙاري

ڪافي ١١٣

تهنجي عينن جو انصاف ڪيم - مشتاق هزارين مارن تيون ،،
انهن ڪات قديمي کهڻ ٻسان - ماري پوءِ جيارن تيون ،،
١ عينان عينن ۾ جڏهن اڙجي ويون - قابو قرب انهن ۾ ڪرجي ويون
سو مست خماري ڪرجي ويون - جوڙ نگ چشما چست چنگارن تيون
٢ عينان عينن کي ارشاد ڪرڻ - اعلیٰ عشق جي امداد ڪرڻ - ديد سان
دست بدستي دل شاد ڪرڻ - محض ملڪا ملڪ سڪارن تيون
٣ انهن ديدن جو دستور ايهو - قائم ڪيئي ڪلالي ڪوڙ ايهو
باري بره سدا سدا پرپور ايهو - جلدي جام پريمي پيارن تيون
٤ عينان شور پيون اچن شهباز چوري لالن لونگ اندر نئولات لوري
محمد ابر بهاران نه وسندڙي - دل تڙ الاحزاب اتارن تيون ،،

ڪافي ١١٤

شربتي وصل وحده هو پيارا عاشقن کي - شهرور شوق شاهي انتظار عاشقن کي
١ عاشق سوداڻي سخت امداد عجيب ٿا - سور ناتر پينهن جو نروار عاشقن کي
٢ تا به قفس قيد بند دوامي - زنجير زلف ڪا بطور زنار عاشقن کي ،،
٣ سر پر سنڌ سور جي سواد ساٿ سالڪن - مرت بحمن محبت ميان عاشقن کي
٤ قول في قدم رکي محمد مقيم ٿيا - مطلوب تن موجود آ ديدار عاشقن کي ،،

ڪافي ١١٥

رندوں سے زاہدا تیرا کہانا کیا ہے - تجھکو خبر نہیں میرا افسانہ کیا ہے
١ ساقی ساغر دیا مدہوش ہو رہا ہوں - ایک پیالہ مست کیتا پیمانہ کیا ہے
٢ غیر سے فراغت حق کی ہدایت - اور کوئی نہ دیکھا سارا زمانہ کیا ہے
٣ ورد وظائف پڑھتے ہو خوف سے نہ ڈرتے ہو - باطن کی خبر نہیں ظاہر کمانا کیا ہے
٤ مسجدوں میں کون تھا مندر مڑھیوں میں کون تھا کعبے کنشت میں کون تھا محمد سمجھانا کیا ہے

ڪافي ١١٦

ماهي مينڈا امهين - لوڪان ڪل نه ڪائي ،،
١ جوگيان والا ويس ونا ڪي - ڪنو تيا ڪن چير - محبت مرلي ميني وڄائي
٢ اصلي عشاقان لاشک لڳڙا - تيز ڪا تن تير - رڳ رڳ دي وچ رانول رچائي ،،

٣ پاڪان واري چال چلينءَ - ساڌ ڇڏ گهر پچر - ... يوچ ياد سڪ ناب
٤ ڪت هزارن چوڙ ڪراهين - جهاڳينءَ اجهنگ جهير - ڪيس جا ٿا ن
٥ محمد ٿورن وت نال نظر دي - سر ڪي ذتت اعتبر - قربون ڪري هي

ڪافي ١١٧

جنهن سبق پڙهايو
عشق ٿيو استاد - سو ٿو جو جنهن سبق پڙهايو
١ سڪ سيائن عليش نه عشرت ٻه برہ بنا برباد - لعمر لطيفي لڙم لوڙهايو
٢ اڄ ڪلهه ناهه الستي مليو - عوشاقن ارشاد - سوري ڏني تن سر چڙهايو
٣ خرڪ خنجر خفي ڪوري - ماري ڪيائين ماد - نڪا رهڻ ڏيل توڙ ڪون تڙايو
٤ سڪ سيني ۾ صاف سچائي ٿي عين صدا آباد - جانب سان جيڪهن جي جڙايو
٥ محمد هر دي مفصل ٿيڙو - باطن بنياد - هادي هر دم خيال اڙايو

ڪافي ١١٨

آرڪ اتي ڪجهي ايمان اچين چوءِ ٿو ٻه مڙن ملامت ڪون ڪون مس دان بچين چوڙ ٿو
١ نام ڪي نفي ڪري - گم نام ٿي ٿو تغري - رنگ راز روحي رندان رچين چوءِ ٿو
٢ ساقي شتاب شاغل - شه نشاهي شمع ٿي - پروانه پڙ ديڻو پيغام پچين چوءِ ٿو
٣ سيري سماڻي سر ۾ - سو ڪون سوا سر ناظر - بيڪرات بي هرنگي بيرانه بچين چوءِ ٿو
٤ محڪم محمد - حڪم مسلم ره ترت ٿو - محفل محبوب تمام خويشان چوءِ ٿو

ڪافي ١١٩

ڪعبو حسن ڪيو مون ڪعبو پيو ڪو پايان - صورت ۾ سيو سبا - صورت سيني سمايان
١ ڪري طواف تن ۾ من ۾ محب مولا ٿو - رند ر باهر هڪو ٿي - سجدي ۾ سر نوايان
٢ منظر خيال خارج - صوري ڪديم قلب سون ٿو وهم وجودي وڃي اڀاڻي نتر ڇڪايان
٣ قاضي قضا ڇڏي - دمني دهرين رضا ٿي ٿو ڏڪڙو ڏهاگ سڪ ننهن سان نيايان
٤ خوشحال خلق ۾ خوبان خيال ٿيو - نام ڪي محمد مرادن ٿي ملهايان

ڪافي ١٢٠

شاه حسن جي شان جيان ڪهڙو مان ڪيان ٿو زبان ڪي طاقت ناهين عيان ڪهڙو ڪيان
١ لب لعل گل گلابي - سرخي سنبل نيا بي دندان دهن نيشان ڪهڙو مان ڪيان
٢ بيشڪ بنار بيني - پاڪ آيرين پيشاني مڙگان مارن ابرو بيڪان ڪهڙو مان ڪيان
٣ عينان ڏين اشارا - ڪن نازسان نظارا - جن جو جمال جنت جي گلن ڪهڙو مان ڪيان
٤ دس ديد جي دنالي لاشڪ آ لاابالي - بيحد جي ٿي بڙجي سامان ڪهڙو مان ڪيان
٥ محمد مرهيو منياجي - ديو قرب آ ڪو هيائي گفتا شڪر شيرين شاکيان ڪهڙو مان ڪيان

[illegible] ساداڻي گهريج - [illegible] يو ياد سڪ ٿي
٢ پاڪان واري چال چلينءَ - جهاڳينءَ اجهنگ جهير - ڪيس چاڻان [illegible]
٣ ڪتي هزاران چوڙ ڪراهين - ڦتس اڪنير - ڦر بڻون ڪر رحيم [illegible]
٥ محمد ڪهون وت مال نظر ڏي - سرڪ [illegible]

ڪافي ١١٧

جنهن سبق پڙهايو

١ عشق ٿيو استاد - سو ٻن جو - لحر لطيفي لڙم لعل ڏهايو
٢ سڪ سياڻي عيش نه عشرت ؛ برہ بنا برباد - سوري تي تن سر چڙهايو
٣ ڪلي ناخذ السبي مليو - عوشاق ارشاد - نعبر هٿدل توڙ گون ترا ئيو
٤ خرڪ خنجر خفي ڪوڙي - ماري ڪيائين تماد - جانب سان جيڪي جنهن جي جڙايو
٥ سڪ سيني ۾ صاف سچائي ؛ عين سدا آباد - هادي هردم خيال اڙايو
محمد هر ڪنهن حاصل ٿيو - باطرف بنياد [illegible]

ڪافي ١١٨

ملامت ڪنهن مٿي دان ڇڏين ڇڙ تون مٿرڻ تون نه ڇڙ ڇڏين
٢ آ ڙڪ ڪي تي ڪجي ايمان اڇين ڇڙ نه - رنگ راز روحي رندان رهائين ڇڙ نه تون
٣ نام ڪي نفي ڪري - گم نام تي ڪئي تعزي - شهنشاهي شمع تي - پروانو پڙ ڏيون ڇيڻ ڇڏين ڇڙ تون
٤ مشتاق شتاب شاغل - سر ڪئون سوا پيڙ نالغن - بڪرات بي هر ڪي بيراڻ ڇڏين ڇڙ تون
٥ سير ڪي سمائي سر ۾ - حڪم مُدلم ره توڙ تون ؛ محفل محبوب ماهر نشان ڇڙ نه تون
٦ ميخانو ۾ محمد

ڪافي ١١٩

ڪعبو حسن ڪيومون ڪعبو پيو ڪريا يلن - صورت ۾ سيو سيا ، رو صورت سيني سمايان
٢ ڪري طواف تن ۾ منهن ۾ محب مولا ؛ اندر باهر هڪ ڪجي - سجدي ۾ سر نوايان
٣ خيال خارج - ڪري ڪيم قلب سُڃ ؛ وهم وجدي وڃي ڙا باقي نٿو بچايان
٤ قاني قضا مٽي - دمي رهڻ رضاتي ؛ ڏکڙو ڍهاڳ سڪ نينهن سان نبايان
٥ خوشحال خلق ۾ خوبان خيال ٿيو - مام ڪي محمد مرد ان تي مدھايان

ڪافي ١٢٠

شاه حسن جي شان جيان ڪهڙو مان ڪيان ؛ زبان کي طاقت ناهين عيان ڪهڙو ڪيان
٢ لب لعل گل گلابي - سُرخي سنبل نايابي دندان دهن نيشان ڪهڙو مان ڪيان
٣ ٻيفڪ بنا بيني - پاڪ آيرين پيشاني مڙگان مارن ابرو ڪمان ڪهڙو مان ڪيان
٤ عيان ڏين اشارا - ڪن نازسان نظارا - جن جو جمال متحيران ڪهڙو ڪيان
٥ دس ڏيڻ جي دلالي لاشڪ لا اوبالي - بيحد جي تي پرچي سامان ڪهڙو ڪيان
محمد مرهيو مستاڃي - ڏيو قرب آ ڪوهيارپي گفتا شڪر شيرين شايان ڪهڙو ڪيان

ڪافي ١٢١

ورد دن جي ڏم ڏام ٿا آهي الله دا وچ الستي ٿا

١ دائيون ڏينهان رو لالا ڏر — من الله رما تام — هر دي هلي وڪي ساري هستي
٢ مام ملائي خيال ڙائي گهري ڪمان ڙتام — واصل وحدت واري وستي
٣ هنڌل تنوا ڻيا — پيل پڪاريان — آهيان خوڙيل نام — سو دو صفائي دست بدستي
٤ خاص حقيقت خاصا جاڻي — ڪل ڏ آهي عام — ور ريغ ڦي ناهين سستي
٥ محمد کي آهادي ڀائي — جنگ پيارے جام — مرج مدامي معنا مستي

ڪافي ١٢٢

دم — دوست سنڀال — ڳولا ڪر تون ڳالهه الهين جي

١ سال مجهه هردم ٿو لا تون — وارج ورق وصال — چو پرچت ۾ ڪمال الهين جي
٢ بيخود پولا يار نجي چئن — خام خودي جا خيال — پيت پريتي پال الهين جي
٣ گهوري چئن تون گهوٽ مٿائين — سو ملڪ ۽ مال — قربون ڪامل قال الهين جي
٤ حاصل ڪر تون پاڻ ۾ پيهي — اندر روڻي احوال — جي جمعيت جمال الهين جي
٥ رنگ ڍنگ آهن ناز نرالا — محمد بي ته مثال — ناهن غايت نال الهين جي

ڪافي ١٢٣

سر ڪاڳي سري

سو جي سڳاڻ ڪنون سوا ٿي — ڳالهه سنڌي ڳت ڪار آ
جو سمجهي صاف سر ڪي تهن قتل ڦٽ ڪار آ
اخلاق جا لخ محض مروت — پرت پاڪن پاڪ پروت
خلق الانسان علٰى صورته — عين اعلٰى سرڪار آ
٢ هستي جنهن همراه آ — سو ڪي سند اگمن لا آ — ظ قهر تجي جو تالا آ
منڪر مٿائين مار آ ٣ هر رنگ ۾ سو بيرنگ آ ديولي عجب هي ڍنگ آ
نادر نمايان سنگ آ — گويا گوري گفتار آ ٤ محمد حق معنيٰ مطلوب آ
غالب مدا مغلوب آ — قائم القلوب آ اهو دا تجي ديدار آ

ڪافي ١٢٤

عاشق او تجي ۾ آيا ازلي انا اشاري ۽ مستان محبت تا تجي منگهن مو نجهاري
اعاشق وچين او يارا — مرد ميا مو چارا — سوره سدا سو يارا
قليشان تيا نظاري ٢ ڪريا قدم ڪذ اهين — هاتڪ ٿا هتا تن
نا تڪا تا مينهن نيائن — سي دا ۾ سر سينگاري

[illegible] رنگ مر راحتي
۳ ترياق گوهر غازي، ته ونباته سي وساري
بيحد بيان بازي، ته دلت نبوت ۾ لنيلان
دفتر دلي دليلان، ته اهدو رعيا اوجا رن
۴ خلوت خفي خليلان، ته ۾ وحي ۾ نشار ۾ نسل
صوفي سچار سلسل، ته محمد موهيا مستيا دي
۵ پيري مغان شا پلپل

ڪافي ۱۲۵

مظهر سارو
عاشق آڪيون پيتي تدس موجود
هڪ منجهان هلي آيو نروار ٿيو نظارو
۱ صورت جو سانگ بنائي ـ ۾ وڃي رکيائين رايو هيڪل
مزو ڪيئن ٿي آيس ـ ڪيائين پرت پيارو
۲ رنگارنگي راز کو ڪيائين ـ ڪثرت ڪل ڪٿائو
تن ۾ بوليون بولي هزارين ـ قادر قرب قرارو
۳ رمز الاهي ڪي رند پرورن ـ سالڪ ڪري سڃيو
هن حال ڪئون ٿيا واقف ـ نيهن هٽ نعرو
۴ احديت احمد سان محمد ۾ ٿيو پايو
ڏني دغا دامان ويو ـ مليو سيد سويارو

ڪافي ۱۲۶

دم يار ڪئون جدا ـ ڪنار گر نه ٿي
غافل نه ٿيون گذار بيزار نه ٿي
۱ نازڪ نشي نيهن ۾ نادار نه ٿي ـ محبت جي ميدان ۾ ڪا ڇار نه ٿي
۲ الستي اقرار ۾ انڪار نه ٿي ـ قالو قول ڪيل ۾ ويسار نه ٿي
۳ برڄي بازار ۾ تڪرار نه ٿي ـ يگانگي يار ۾ ميار نه ٿي
۴ قرب واري ڪار ۾ بيڪار نه ٿي ـ الوهيت اسرار ۾ آزار نه ٿي
۵ محمد هستي حال ۾ هوشيار نه ٿي ـ طالبن تعدد ۾ مختيار نه ٿي

ڪافي ۱۲۷

فريد ڏني ڪنهن ۾ ڪين اينءَ اڪامل ڪهي ـ سر ڏيندا سوره سدا سير هنن
۱ احد ٿيڻهي هوشيار ويا لامحد ۾ لاشڪ لهي ـ اوهين هن اسرار جي سدا سدائي
۲ وحدت جي دريا ۾ واڪا ڪيون ويڙاوهي ـ حق پنهنجي شاهڪ ٿيا ناه

سُڌ نه ٿي سنسار جي - ٻڌا ڊنگ ويا سڀ ڍهي
۳ سو جي للہ دهن جاڳ جو - خيال کا هوڙن کهي
مهن هن سُندان ۱۳ امر ڪڪو تا هين نهي
۴ واقف نه ٿيا هن حال جا ۱۴ نهڪي چيرين ۱۶ ويا نهي

سر سريب ڪافي ۱۲۸

ڏيندڙ ڏسان ويندو - دلجو زخم ڪٽيل ڪڏهن پيار سا ويندو
الا مشتاق جو - توکان سوا نه ملند بي - ته هچي ملم پيئي آڌار ٿيا ويندو
دل جي درد لئي - ته سڌ لئي - واقف ناهن مرض جا ويچار ٿيا ويندو
ٻيا طبيب ڪيئي بيمار جي - لقمان بيولي جي - پنهنجي ور پئي پروڙ ٿيا ر سان ويندو
ملت ڏسي جي منهنجي - مشتاق ۲ جي محمد ﷺ سنڌا ر سان ويندو
خرد خيال ڏا هچي - هڪ خيال ياد ڪيا ٿين

ڪافي ۱۲۹

عاشقا

۱ يوسف زندان جي رهت ڄاڻي چلت سک عاشقا، عام ۴ کان او ڀي آجيو ٿن ۽ ڪيڏ سک
تني جي لت سان - هستي حقابن جي هٿ تاءِ - پرنا پئي ڏکر پاڻهه ۾
يانڊو پڇڻ سک عاشقا ۲ عين عبرت جي پئي پس، جابجا حق پاڪ جي
هو نگ روپ جي، بيءِ نگ ڏ مستي سک عاشقا
۳ قدرت ثابت ساڻ قدم کڻ - طالبا تلقين لي - ثم وجه الله وليه
تي تون و تن سک عاشقا ۴ قال ڪو ته ڪر محمد - هل هميشه حال ستان
ـ ـ ـ ـ ـ ـ ـ ـ
مرجود س شد جي تصور ۲ م هڻ سک عاشقا

ڪافي ۱۳۰

۱ ٻانا ٻڙا جي ۱۲ بيدار ٿي رهجي - بيدار ٿي رهجي
دم ٻار کان نه غافل هشيار ٿي رهجي - هوشيار ٿي رهجي
۱ عاشق اندر وڻي اسرار ٿي رهجي - اسرار ٿي رهجي
بيشڪ بدن ٻرن کان بيزار ٿي رهجي - بيزار ٿي رهجي
۳ سود و صفن ستفا خريدار ٿي رهجي - خريدار ٿي رهجي
قيمت گران ڏسي نه انڪار ٿي رهجي - نه انڪار ٿي رهجي
۴ قدم قدم سان قائم يڪتار ٿي رهجي يڪتار ٿي رهجي
وند ر وجود ڏي وڃي ۱۲ نه وڏيسار ٿي رهجي نه وڏيسار ٿي رهجي
۵ محمد ﷺ اکئي سوجهه ۱۲ مهدار ٿي رهجي مهدار ٿي رهجي
لاثاني لا خرت نه بيکار ٿي رهجي نه بيکار ٿي رهجي

کافي ١٣١

محبوب رحمتا تصبيرو وستيان

عشق کرڻ جي جهڙيان جاڳائي - ٿوت ڏيڻ التصبير وو وستيان

١ نالا نيڻ ته عجب يک ناز هم - دلڙي ڏي تاڻي ٻ نجهڻ جاليم - جنهن عين

٢ تن هن ضم آيم - کيا حتري شودي حبر وو وستيان

٣ ميڊيان سيکيان کتيان ڏ يوڻ - امڙيان تايان جا ه دڻ کاون - عشق

ديک جاهليان منبا ويا ٻ جهنڊ اوڻ قوڻ لوڻ کڻي تعدير وو وستيان

٣ مثين ڦي ٻ نجهڻ هڪ ٿيو سي - روز الستي پهه ڏ پيرسي - مون توڻيل

ٻ ٻيو سي - کوه ٺوکري تقرير وو وستيان ٣ محمد جو ڙان هڪ

عاشق پڇي مول خيف حسنه ١ - سڪ داسکڙا تن هي دتنه ١ - مثين دياڻا

کافي ١٣٢

کي زنجير وو وستيان -

رهيا رند ٻ رضا ڦي راضي راضي ٻ جن کي عِشق ڪرا کي آهي آزي آزي

اسلا مصلا منجهه نه کيا لون - سڪ جا سجده صاف ڏ نا ٿرڦ - وحدت جو وڻ

کيا لون - کيئن جيڻ ٻيا قاضي قاضي - ٢ مذهب دين جا تيزا کا تل عار

جي عاڙا ماتل - سرجي سڃ ٿيڻ رهڙا سائل طلب تن کي آ ٻ نازي نازي

٣ محمد عاشق عين عجب تا - دلبر اندر رچون لچن تا - پورب پنڌ پڇون

تاڻي هن سيکاڻي تن کي نيازي نيازي

کافي ١٣٣

جڏهن هوآيو تلاهه شهه ويا - ييا پهل سب پکيا سي ٻ ٻ

عشق ساندا ئي امين ڦي آيو - لتنوا هي ٽ ٻ لکيا سي ٢ پاسي کيا

کوٽ جاڳ - ولا لهي ٻ ٻ ڏکيا سي ٣ محمد رهزان ٻورڙا جوڙ

٢ ٻهوڻ تالا ائي ڏ ٻ ٻکيا سي ٻ ٻ ٻ ٻ ٻ ٻ ٻ ٻ ٻ ٻ

کافي ١٣٤

هئڻ هادي جي جام مليو ٻ سب غير گمان ٻ گهٽ کيا سي ٻ ٻ

١ مستي متي مخمور آسان کي عشق الموت ٻ آتکيا سي ٻ ٻ

٢ کامي پاسي ڪن ا هي ٻ ٻ جو هرڻ چولڻ چيتکيا سي ٻ ٻ

٣ خلق جي خواري توبه نا ري ٻ حرص ا هي تان هتکيا سي ٻ ٻ

٤ محمد دا تان ته نيهان نيهان ٻ سوز ا هي ٻ ٻ سنکيا سي ٻ ٻ

کافي ١٣٥

ياد آيا سينگار عزکي ٻ ويکو ما هي دي نا زيرکي ٻ ٻ

آکهان ماهي دي نقل هودي - ڏيکهيني ديدان دي داب دڙکي
يا ملايا سماڻ ماڻڪ - ڏيندي شراب دي جام سرڪي
محمد ويڙهي وحدت دي - آنديئي سر في ماف بکي

ڪافي ١٣٦

بيسن ٿي ڪو ڪيڏي هنان ۽ عشق جي ترند آڪانگي ٦
ڏاڄ ڏڪن ڀاڙي ٿو ڏو ڙا ۽ سورن جو ساماڻ ۽ ٢
رنگ رنگ آئا زالا ٿي ۽ ساروڻي سڌهان ۽
هرڄ ڪ توت چت ۾ چاهيون - گردا رنگيان ۽ ٣
محمد سڀ مجي تمام اهاڻ - جنگ جي ڪو جوان ۽ ٣

ڪافي ١٣٧

عشق نا ڄاڻين ڪان اتحل بازي ۽ بازي ڪٿان ايشتک يار ۽
فرستا وٽ فاني ٿيوٽ - جيئن پيالو موت جو پيوٽ - ١
پهي چڙهاڻي جاني جيوٽ - اهار مشڪي ڪويار ۽
نمازي روزا پڙهي تعين - عيب پين جا جرتا تڪين - ستريا ٢
سمجهه اهاتا رڪن - صاحب آهي ربّ ستار ۽
قرآن پڙهيتان حق ترجا ماڻ - غير مثال اصل نه آئيان ۽ ٣
طرف ترڪل جي ٿو تاتان - سيرتيائي بيند و يار ۽
محمد مرشد ڀڪڙو مليو - بخت آسان جو بيجد ڪليو ۽ ٣
ماهو ضوا پهو هليو - مرڪن جو آسو مختار ۽

ڪافي ١٣٨

نڪ يڪ سودو عشق جو نيئه ۽ هنزايها ورهي ڪير پڇاڻي ۽
عالم فاضل عالم تعامتا مل ۽ رهن شرعتي پورا سامل ۽ ١
عزقد وري ڪانيا ڪامل ۽ بازي هتاول برمصاڻي ۽
بيخود بازي بره جي آهي - عام ايهاڪل ڪنجنڪي نا هي ۽ ٢
مرد اهي ڪو سرب لائي ۽ اصل اصول سيوئي جاڻي ۽
محمد سڀني ٿيوي سوڪو - ماڻ برلا جو چاوٽ اڪو ۽ ٣
هن ۾ آهي دردن دو ڪو ۽ سو هن ٿي ڪو سر ڏي آڻي ۽

ڪافي ١٣٩

ارضا تي نا مني سکها ۽ رتيا رهن نا جي رهيئي اهاڻي ۽

١ هر صورت سان صاف ٿي چائي   قرب ڪمالي ڪهي ايهائي
٢ ترڪ جا طمع طمع ٿي ٿي   سالا سيائي سهي ايهائي
٣ عرض هادي سان هڪ ٿي ٿئين   پيت پريتي ڇڪي ايهائي
٤ دم قدم ستان دائم دلبر   دوه ڊپا ڦي ڏهي ايهائي
٥ محمد مير مغان سان محڪم   ٿاه ٿڳي نا ٽهي ايهائي

ڪافي ١٣٠

عرشان ٿي آئي اويري   درس وڪالي ديان اڄ اڳون

١ اچن املاڪ ٿي اوبنگي   صاف سيني ۾ سين سڪون
٢ عيان جو احوال السعي   لاڪ لا شڪ توڙ نيا ٿيون
٣ سڪن جو سامان سڪ ٿيون   سوهڻ سان سوهڻ ستان گوئون
٤ ڪل ڪڻ هڪي ڪين ڏين ٿيون   چوري چشمان چاهي چڪون
٥ شور شهائي شوق شجهائون   محمد مست منڌ ملهائون

ڪافي ١٣١

آءُ ميان عاشق سرڪي سو سعيد نيڙي ٿي سڻ ورا ميان
١ سر ڏانوڻ مام ڀڃائيم - ڇلو ڀيو ٿون ڪونه هڪو پائيم - ڪيت سڏائيم
اهو چائيم - صوفي سمڻ ستهار ميان
٢ ثم شرع سان ٿي هنجو چايم - لا لڳا پاڇڪ تون لائي - جوش
منجهان جوت جوت جا چائي - ڪُس ڏما شويار ميان
٣ محمد شرعي سي شادي - حرف پڙهايو هڪو هادي -
سر ڪيو سي يار سوادي - لڏا عنم غبار ميان

ڪافي ١٣٢

ولاعبڙ بتائي ٦ تبازي
١ جاڏي ڪاڏي حق سڃائيم   ايهائي گوهر ڪلڻ ڪي غازي
جاله اڳهي ڪڻ ۾ سڪ ته آئيم   مسجد مسڪ هڪو چائيم
٢ ملان موڙ ها وتند آهي   تورڙي ڪعب سممعن قاضي
خيال خودي جو ڪيڻي ڪمائي   وڏي عن صحابان سر تي چائي
٣ محمد جام السني پيئن تا   واعظ ڪن پيا واعظي
ويچي گم وحدت ۾ ٿين تا   اوهي ڌهيٺ جيئن تا
آهي سب تڻ تي راضي

ڪافي ١٣٣

سمجهڻ مشڪل ٿي الٽي چال چليندا اسي -
بوجهي باٽري ڀڄڪڙا ڀيڙا ڀڃڙيندي - ڪڏان وت يارن يار سڏ ٻڌ
ڪڏان وت ٻن ٻن نال رهيندي ڪڏان وت ڪل اليناسي ۱
ڪڏان وت پڙڪا باه برينديءَ - ڪڏان وت اندر نار ٺريندي
ڪڏان وت مُشتاقان نون مهندي - ڪڏان وت جگر جليندا سي ۲
محمد ويکو عشق اشارا - دست بدستي سودا سارا - ڪر
هڪ سکي سولا وارا - سڀ هڪ بات بتيندا اسي ۳

ڪافي ۱۳۴

بسر بڻا ڀڃاڻ آيا - ٻليان ٻيهوديان باتيان في
جڏان آواز الست سڻيائون قالو بلا جو قرب لڏائون ۱
نذڪر فرضن فنا پڙهيائون لنو لنو دي وچ لاتيان في
جلوو جوش جلالي آيا دس ديدار دا ڌم مچايا - هڪ دم ۲
هوش حواس گوايا - آگيان قرب واليان ڪاتيان في
نوبت نينهن نغارا وڳڙا - ڪوڙ ڪفر دا بيشڪ ڀڳڙا - تن من ۳
اندر تاران وڳڙيان - سوز واليان سرتيان في
محمد موج مدامي محڪم هر ساعت رنگ رسانيم ۴
بلبل چيش پريان دي آسيم سڪ واليان سوغاتيان نيني

ڪافي ۱۳۵

پيري پيروان ڪرين ٿو ياد ڪري آستانا - وچ آسمانا
الا پکي وچ ديس پنهنجي ملڪ اهي ٿي مڪانا دس ديوانا - ۱
صاف صدر پر ڪ تون متعالي ڳم ڪر غير گمانا - تال ترانا ۲
حرف هدايت وارو هٿ ڪر پرتون پڙهه پروانا - چوڙ بهانا ۳
هردم رک تون هوش هوشياري محمد تون مستانا جو ساما نا ۴

ڪافي ۱۳۶

هو الله جو هل مچايم ڏي جسي جاري - ٿي سن وار ويا
موتو قبل انت موتو - مر تون هڪڙي واري ڪر تياري ۱
وَنَحنُ اقرب قول قرآني - ميم الف مختياري - ناحق انڪاري ۲
برهه ڀڄان بيشڪ آيو - بازيچو جنهين جڙي - هٿ تون شڪاري ۳
محمد سانگو مرجو لايم - سو ڪندا ساري بنا هٿياري ۴

سمجھ مشڪل ۽ الٽي چال چلينداسي -
بروچي ياري
ڪڏان وٽ جھڳڙا جھيڙا جھڳڙيندي - ڪڏان وٽ يار ۾ يار سنگ ٻنگ
١ ڪڏان وٽ ٻروچ نال ريجھيندي ۾ ڪڏان وٽ ڪل الينداسي
ڪڏان وٽ پڙڪا باھ ٻريندي - ڪڏان وٽ اندر نار ٺريندي
٢ ڪڏان وٽ مُصطفا قان نوڙت مھيندي - ڪڏان وٽ جگر جلينداسي
محمد ديکو عشق اشارا - دست بدستي سودا سارا - ڪر
٣ ٿمن سيکھ سولا وارا - سيھي ڊ بات بتينداسي ر ر ر ر

ڪافي ١٣٤

بر سو بره بھان آيا - ٻليان بيھوديان باتيان ني
١ ڪڏان آواز الست سڻيائون ۽ قالو بلیٰ جو قرب لڌائون
بندھو فرض فنا پڙھيائون ۽ لنو لنوديءَ وچ لاتيان ني
٢ جُنون جوش جلا لي آيا ۽ درس ديدار دا گُرم مچايا - ھم دم
ھوش حواس گوايا - اکيان قرب واليان ڪاتيان ني ۽
٣ نوبت نينھن نقارا وڳيا - ڪُرت ڪُفر دا بيشڪ ڀڳا - تن من
اندر تارا وڳريان - سوز واليان سرسر تيان ني ۽
٤ محمد موج مُدائي محڪم ۽ ھجر سائين رنگ رسائيم
ٻڪل پيش پريان دي آسيم ۽ سڪ واليان سوغاتيان ني

ڪافي ١٣٥

پيري ۾ پروان ڪرين ٿو ۽ يادڪري آستانا - وچ آسمانا
١ الا ۾ پکي وچ ديس پنھنجي ڏ ۽ مڱ اُھي ني مڪانا درس ديوانا -
٢ صاف صدر ۾ رک توں صفائي ۽ حُکم ڪر غير گمانا - تال ترانا
٣ حرف ھدايت وار ڏھٿ ڪر ۽ پرتون پڙھ پروانا - چڙ ۾ بھانا
٤ ھردم رک توں ھوش ھوشياري محمد ٿئين مستانا جوڙ سامانا

ڪافي ١٣٦

ھو الله جو جلوُ ڏٺايم ۽ جي بُسي ۾ جاري - ڦي مڻ واري ۾
١ موتو قبل ان تموتوا - مرنو ھڪڙي واري ڪر تياري ۽
٢ وَنحنُ اقرب قول قراني - ميم الف ھٿياري - ناھيان انڪاري ۽
٣ ٻروھ ٻھادر ٻيشڪ آيو - ٻاز پچو ڄمين ڄري - ھڪڙون شڪاري ۽
٤ محمد ساٿون سچو جولاءِ - سوھ ڪنڌ ساري ٻنا ھستيا ري ۽

ڪافي ١٢

سمجهه بيدا جو غافل ٿيو آن ، ٻار ٻيا ٻاڦ ٻاري ٻيشمار ري
١ چور ڪڙا ڦي چو ڪما چاري ، چئو طرفين چوري توم زاري
٢ ڇڏ ڏهن آيت او ڏهن ديندي ، سنگت سڀ ڏکي ستاري بيو ڪجهه
٣ هلڙي مرڻ صبر ڦي ڪل ، خودي ڪيا جي ستاري اندر ٻاري
٤ مرڻي بيچ مسڪين محبت ، محمد ڦي آري ڪندو ستاري

ڪافي ١٣

ٻاد ڀلاري دلبر جي دل منهنجي آ ديواني -
جيستي دنيا ۾ هوندس تان تيدَيان عنن مرض حيراني
١ اَڳِي منهنجي پرت ايندا ، سڪايل کي سيني لائيندا
ديوري جهاد ڪا ويندا ، لحظي منجهه لطف لاثاني
٢ وساري موري وهندس ، سڄڻ سوري چاڙهندا س
صنم جي صورت سڻ ڏندس ، ڪني آ شوق شاداني
٣ ڪندا شل قرب مونسان ڪل ، حسن جي باغ وارو گل
چنبي ڏينڌا ٻيشڪ في ملهه ، ڪٿري ڪامل قدرداني
٤ محمد جو سر ڪٿري داهون ، ٻنهاري ورزتورا هون
ٿيڻي عاشق سندي پرت آهون ، ڪندا مشڪل جي آساني

ڪافي ١٤

عشق انگل جنهن جي آيو - خيال ڇڏ يا توهان ته هوائي
١ عشق وارن جي ايها چالي ، ڦرن سندا ئين مست متوالي
لا يوت وقت تا بينش لالي ، بي ڪانڌ ڪن ڪنائي
٢ نسنگ هجي توتن نينهن جو نهور ، وحدت جو توتن هر ور وِنا ور
ڪرت دلي جو يڃ توتن ساهو ، رڪ سيني اندر صفائي
٣ محمد عشق ايمان تو کي ، تا لا اجا يو جو تو تا ماهين
مرڻي سالڪ تڏهن ستا ئين ، تو سيني ڇڏ هن تو ٿين نقصاني

ڪافي ١٥

ٻهه وڏو بدنام ٿيا ور ، ٿئي بُرجهون بان ڇپائي نو
١ عشق جون خبران عاشق ڇپائي - مرد سندا ئين موجان مان
طرف اڪي لي عشق نا تانٿ رهزن سان ، بيچ ڇپائي نو

جو ياڪو حدت جيرا ئي- شاهه بلاول ٿيائي پاڙائي- ملن ڪيئن منصور
ماڙائي- سوري سر چاڙهائي ٿو ٣ عاشق شودا وس نه ٿيڙا- محمد اهڙي
٣ آئي پيڙا- جان بلا يائون جسا ميش- پتنگ جوان جلائي ٿو- ٣ محمد سمک
پره بلا شڪ اهڙو آهي- غير شرع جا ڪم ڪرائي- ڏڪڙ طبلا واڄ وڄائي
ناچو ٿيندن نچائي ٿو-

ڪافي ١٥١

هر دم رک تون خيال هڪڙو- پيا وهم سڀئي وسار ميان
ياري صورت تو ۾ آهي- نحن اقرب سڀئي سمائي- ياهر
و ٻڙي ڇو تو واڄهائين چو طرف ذات جو ڏار ميان ٢ سامهون
ٻڌ ڀستون چوتا بحر عميق- ٣ مار يائون غوطا- ڇاڇي چور
وڃي اوهي ڇها ماري ٿيي تڪ نادر ميان ٣ ري ندي وڙي ويڙا
ٿڪوڙي- محمد چوڻو منهن ۽ موڙي نور ٻيا ڪو ٻار ويجهڙي
ڪر وحدت جو واپار ميان ٤

ڪافي ١٥٢

آمل وانجهن سائين ميئون ، ، قلق فراق دي قتيان مئين
١ سک ڪنا ڏي هر دم هوئي ، ذات تيڙان ڪئون ڪتيان مئين
٢ پريم ڏيوين دستون دلبر ، درد واليان هڻ وتيان مئين
٣ جڏهان تون ماهي منجهيان چاڙهين- ول چراوان ڪڍيان مئين
٤ تالعد ملڪ ڪريا ڪر داسائين- هيو سياڻ ڇتيان مئين ،
٥ سپ سهيليان چاسم جهاون ، مهوڙي عشق دي جهتيان مئين
٦ محمد بردا ٻيڙي دردا هون وڏا يان ستيان مئين

ڪافي ١٥٣

عاشق نام سڏاوڻ سوکو- سوز اڳي ٿو سر ڏهي ڀلا ،
١ عشق جي مڪتب موج مستي سان- پڙت پيا ڇي پڙهه ڏهي ڀلا ،
٢ حال ملاجي هر دي هر دم ، ملان سوري تي چڙهه ڏهي ڀلا
٣ محبت جي سڏ ان وڃا لي ، لاهوتي ذتون لاڪه ڏهي ڀلا ،
٤ يار پرين جو پيارڙي و پا گي ، نيڻ ڏي اهي ڏهه ٢ ڏهي ڀلا
٥ دام دلئي جو دور ڪري ڇڏي ، دير وحدت ۾ ڏٿي لا ڏهي ڀلا
٦ محمد صرد حال مستن جي ، ٽڙ الف سان اڙ ته ڏهي ڀلا

ڪافي ١٥٤

ویڑھ قدرتی قرار نہ پایو۔ سک اوہاں جی سٹ سٹ ڈتی ہے
خان کنالا کنائیم کیتی ٭ یاہ بیرلا جی بیعس نہ ڈتی ہے
۲ یوسف احباب وسیم ناہیاں ٭ جھوجی اوہاں جی جھلی
۳ جیڈن سرتن جھیڑو جھڑاں۔ سوز ہی کنھن ماں ستلی
۴ زہد عبادت دتوں طاعت ٭ رنگ ایکے نہ ڈہنٹ نہ ڈتی
۵ پت جا پی ہدی لاف ٭ عشق جا الا اجھن نہ ڈتی
۶ محمد جی ہن دلبر نرسان ٭ چا د کتا ڈہو ڈتی ہے

کافی ۱۵۵

مشتاقاں نوں مصر کریں ٭ نت تساڈی گنتیاں میں
۱ پرت منجھ نوں پار سے پاویں ٭ پیر تیڈی دی چتیاں میں
۲ منجی دل نوں پار جا وین ٭ منجھی کنوں چاشتیاں میں
۳ وزارل کنوں سہتا سائیں ٭ دریتن بیدی کتیاں میں
۴ دم دم دی وچ دا تا سائیں ٭ رمز تساڈی دتیاں میں
۵ محمد نال نہ مانح کریں ٭ ٭ جھوک تساڈی پتیاں میں

کافی ۱۵۶

آدم پا جھوں اور نہ کوئی ٭ یار بیرہ دا جاوی کون
۱ افلاکاں نوں آج کنڑا متا ٭ سوز آہیں کوں سماوی کون
۲ جن ملک دی جاۓ نہ کائی ٭ دیسار تیا پیا وی پاوی کون
۳ یجھ جھا ندر گاہ رضیب کریں ٭ لاوی توں پیا وی کون
۴ سنگت صوفی صاف صفوں ٭ خام خوری نوں تاری کون
۵ محمد خاصان دی مجلس وچ ٭ عام اتا ہیں آوی کون

کافی ۱۵۷

دور دراز سفر آ لنگھیو۔ وک وڈا چ ویر و یرا گی
۱ پنجی پیت توں پاک نظر ستان ٭ ہمی سبھا چ صورت ساگی
۲ ستہ بیٹھن جی ناس کرے چھڈ۔ جرت جا گا چ جوگی ماگی
۳ لوں لوں لات لا ثانی آھی ٭ تنو لطیفی لا شک ذاتی
۴ ہیکڑ ھک تئین توں ھنکوں ٭ ماگ اہی کی مائیں ماگی
۵ محمد جی دل دائم قائم ٭ وحدت والا آھی واگی

کافی ۱۵۸

ٻاڏي دازڪوليو آ رهبر ،، بس نٿي اپي بات اهي ڪي
ستاهيون نڪا هيچ قرب منجهارؤن ،، طلب تڪيي تات اهي ڪي
٢ ستا ٿيون سانئيچ ساهه پنهنجي ۾ سڪ سڪ عاسوغات اهي ڪي
٣ ٿيون ڏيهان ۾ مزا اهي ۾ ،، جهات ۾ پاڪ جهات اهي ڪي
٤ ٻجي ٻجي ۾ ٿون تڳ تڳ لاڳ ،، تنتو ٻلطيفي لات اهي ڪي
٥ تمام عجبي ماتمين ،، ابرقي ذات اهي ڪي

ڪافي ١٥٩

علم لدني اذضل آغلي ،، علي عطائي او ڌراهون آيو
١ دل ۾ دائم عشق آرائيي ،، باهه بيڙ بيشڪ ٻڙڪايو
٢ اتڪل بازي ڪين هلي ٿي ،، سچ صفا جن سيني سمايو
٣ بن بگي ٢ ڪل تهيڪي ،، فهم فنا ڪي فيض پايو
٤ وهم وجودي وافر وائز و ،، وحدت ويه وفا ڪي ويهايو
٥ محمد جو مهدا مننو ،، رهبر سائين رنگ رسايو

ڪافي ١٦٠

شاهه حسن شهزادو آيو ،، پرت وندو ڪي پيار پري
١ پنهنجي پاڻ پسڻ جي خاطر ،، الانسان وپ ڪري
٢ ڏلاڪ تماجو تاج پاڪ ،، دس دلاور ڏيان ڏري
٣ سڪ وارن کي سهڻا سائين ،، ماريو تهنجي ذوق ذري
٤ نازناڪي نيڪ نظر سان ،، پچ صدا ي منجهه پري
٥ دم دم ۾ دا تا دا ئم ،، محمد توکون ناهن پري

ڪافي ١٦١

عشق ل ڪئون ماري منائي ،، اج جوان آمير ڪيئي
١ بادشاهيون ترڪ ڪري ،، فائق ٿياسي فقير ڪيئي
٢ وڻن ۾ ڪئون قاسدا ،، هدري ۾ ظهير ڪيئي
٣ پير پيغمبر پابند ٿيڙا ،، عشق ۾ آسير ڪيئي
٤ بيوس بيڪ اهين ۾ آيا ،، ديوانا دلگير ڪيئي
٥ رنگ اهين روشن ضمير ،، محمد مسهد منير ڪيئي

ڪافي ١٦٢

دين ڪفر ڪئون دور ٿياسي ،، عشق امانت ازلي آيو

۱ ڏي ڏ وظيفو سري ويڙا ۽ ۽ گهور سڄڻ جي گهايل گهايو
۲ من الله محبوب ملڻ جو ۽ صاف سيني ۾ ساجهر سيو
۳ اچي پيو عجائب السڪي ۽ راز رندا في ۽ وڃي ۽ لايو
۴ ناز پرين نوار رضا في ۽ ۽ گيان گهروٽ جر گيت پي ڪايو
۵ محمد شان ڪرم سهوبافي ۽ ڏي تنهنجي جو دليس دايو

ڪافي ۱۲۳

گم ٿئي تان غير وڃي - حاصل حق حبا ۽ ڏ سين
۱ گم ٿيٽ ۾ گوهر غازي ۽ رو ۽ ۽ صبر جي راه ۾ رهين
۲ محبت جي منڊان ۾ مانجهي ۽ گوڙ ڪڍي تان ڪاس گسين
۳ ڏي دخل دامان چيڏين تون ۽ وحدت وير ويراڳ وسين
۴ بي خود بحر الطيف ۾ باقا ۽ خام خودي جو خيال ڪسين
۵ محمد نه موجود مغان ستان ۽ حرم طهر ۾ يار ڪسين

ڪافي ۱۲۴

سان تو بوليان يار تو بولي ۽ الاغيبي آواز اچي
۱ عشق جي لڳو ۾ ڪينڪي آيو ۽ رمز پهنجي ۾ راس رهين
۲ محبت وارو مچ مچائي - پيتو تي پيروان ۾ پچي ۽ ۽ ۽ ۽ ۽ ۽
۳ لاشڪ لڪ لڪوڻ لاهي ۽ ۽ نسنگ ناڪون ناٿ پچي
۴ پکوڙي پروان ڪري تو ۽ هڙي ڪم نه آه ڪچي
۵ اوڻين منهن اظهاري ڪڙي - سهڻ سپاري سڌ تي
۶ هادي حقا بفوت دست بدست محمد باهن ڪوٽ تو پچي ۽

سرلاوي ڪافي ۱۲۵

حسن جو تاب هي تجلو - ڏسي ڪيائون فوت سب فاني
الاهي راز جا واقف ٿيا حسن مهد لا شافي ۽ ۽ ۽ ۽ ۽ ۽
حسن جو پيو منهن شولو ۽ پڪو ٿيهن پو سپو پولو
ڇو رندي عشق جو چولو ڪيائون سير سبحاني
۲ نعره من الله جو نعرو ۽ هتي ڪڙون هليا هاڻه
لنگهي حد ڪٽون دريا لا قدم ۽ راه اتو رمز ۽ ندا في ۽
۳ وصالي جام وحدت جو - پيتائون پر ڪري پر تئون
مائيا تئون موج محويت محمد مخمور مستاني

ڪافي ١٧٦

بلاشڪ ڪي آ باغن ۾ سونهن اداءِ ونق ۽ وهائي آڄ
تهن جي واس وڻن جي اٿو قيمت گراني آڄ
تهن جي بوءِ جي ذات ۾ بيشڪ ٿيا بلبلا بيتاب
١ ڏسڻ جي حال ڪٿي هيڪڙو پريشاني وڃي ٿن آڄ
اهو جي وڪرمن وڏڦوڙو سوداگر سي ٿيا سرها
٢ آهي ۾ سودي تنهن سالڪ ٿيا آهي شير شاهاڻي آڄ
آڇايائين حال جلا بن جا سند اهونده ازماڻي ۾
٣ محمد مخفي نظر ڪئون ٿيا ۽ وٽن رابيل ۽ وهائي آڄ

ڪافي ١٧٧

جن سان قرب قادر ڪيو - اهي پي ڪمال جا ڄاڻ ڄيا ۽
رزاق احد ۾ اڪيون الا هي موج ماڻن پيا ۽
١ لکيون جن جي جوڻ باهيون وظائف تن ويا وسري ۽
پڙهيائون سبق سور ۽ ن جا آڪين ۾ آب آڻن پيا ۽
٢ اهدنا الصراط المستقيم ۽ وٺن تمام سي حڪم
سدا ويا صراط الذين ۽ آهون عرشيت اماڻن پيا ۽
٣ سدائين حمد جا هيرڪ ۽ قل هو الله ڪيائون قانون
محمد ٿيا محو محبت ۾ ۽ ترت تسبيح تاڻن ٿيا ۽

ڪافي ١٧٨

جاني حد نه آهي حساب ۽ اتي عشق لا حجاب
١ ملا مسلا مصلا اوري ۽ ڪو نهين ڏوهه ثواب
٢ لا مذهب لا ثاني آهي ۽ ڪهڙو سوال جواب
٣ تن من اندر وهين ترانا ۽ بربط ۽ رباب
٤ مرشد هادي مهر منجهان ئون ۽ ڪاٽيو ڪوڙ عذاب
٥ محمد ساقي مست مينا ۾ ۽ ڏنو شوق شراب

ڪافي ١٧٩

ڪاڻ نه هيڙم ڪاڻ پرکين ڪنهن جي ڪاڻ آتشم
وَنحن اقرب ويجهڙو ۽ تنهن جو تو ئي ساڻ آتشم
١ وَفي انفسڪم - ڄاڻ ايهو خود ڄاڻ اتشم

خلق الآدم علی صورتہ - پاڻ ۾ پنهنجو پاڻ اٿم
٢ اَلعشق نارٌ يحرق - واهه واهه اڏهو وڻاٽ اٿم
فاذكروني اذكركم - ناتو نيهه نواٽ آٿم
٣ رَبِّ اَرِني تُو ترانِي - احديت آهه ٿياٽ اٿم
خلق الاشيا وهو عينها - ٻنداڻ ايهو ٿماٽ اٿم
٤ اَنا احمد بلا ميمي - پاڻ وجود پاڻ اٿم - انا نور الله کل
من نوري - محمد شين ماٽ اٿم

غزل فارسی ۱۷۰

منم اسرار می بودم - درایں وحدت بحر موجم
کنارے نے پایان اورا - درایں رحمت بحر موجم
١ کشیدم خیال خود انم - وجودی با خودی جانم
کہ گلے کارے سازم - درایں عظمت بحر موجم
٢ شراب شوق پر الا - نوشیدم نور با الا
دید صافی قلبم اتقد - درایں شفقت بحر موجم
٣ محمد نام من دارم - بهر مظهر گذارم
بهر کوچه بازارم - درایں ملکت بحر موجم

ڪافي ۱۷۱

اَسان سانگي جهنگ جهانگي - ڪين ٿهو ٿا ڪُٽن
پيا ڏينون جهولا جهٽيون - ڪين رهون ٿا گوٿن
١ سُرهاڻيل نه پايون - متو ڏوڻون نه ميان
ڏيٺي ورڙا نه وارن کي - سنگيون چڙيون ٿي چوڻن
٢ سنگرڻ سنگ ڏٺ ڏونرا قدري قوت آسان جو -
پليون سي ڪين پلاون - نڄي ناهي لونگ قوٽن
٣ ميرعمر تنهنجو ماڙيون - پايان ٿي مان اماڙيون
ونڃ ڏيٺي ويڙهه ويڙهيچا - الله جي تيا سي اوٽن
٤ بندياڻي بند مون ڪيئي تون - محمد مارن لاءِ آماڻدي
سياڻي سمجهه نه ڪ رايو - ڪٿندي ڪين کوٽن

ڪافي ۱۷۲

عاشق المستي اوج اعلیٰ ابرالا سرار جي پيچ ۾ پڇيد ٿيا پاڻ

خلق الآدم علیٰ صورت ۔ پاڻ ۾ پنهنجو پاڻ اٿم ،
٢ اَلعِشقُ نارٌ یُحرِقُ ۔ واه واه ايهو ڏاٺ اٿم ،
فَاذکُرونی اذکرکم ،، ناتو نيهه نواٺ آٿم
٣ رَبِّ اَرِنی تن ترافُ ،، احديت آهي ميان اٿم
خالق الاشیا وهو عینها ۔ تن تان ايهو تهاٺ اٿم
۴ انا احمد بلا میم ۔ پاڻ وڃو پاڻ اٿم ۔ انا نور الله محمد کل
من نوری ۔ محمد ماڻ اٿم

غزل فارسی ١٧٠

منم اسرار مے بودم ۔ دراں وحدت بهر موجم
کنارے نے پایان اورا ۔ دراں رحمت بهر موجم
١ کشیدم خیال خود انم ،، وجودی با خودی جانم
کہ کلے کارے سازم ،، دراں عظمت بهر موجم
٢ شراب شوق پر الا ،، نوشیدم نور با الا
دید صافی قلب ام الله ،، دراں شفقت بهر موجم
٣ محمد نام من دارم ،، بهر مظهر گذارم
بهر کوچه بازارم ،، دراں ملت بهر موجم

ڪافي ١٧١

اَسان ساڻي جهنگ جهاڻي ،، ڪيئن تهو نتا ڪرين
ٻڌ ڏيئون جهرلا جهٽيون ،، ڪيئن رهو نتا ڳوڻ
١ سر ها تيل نه پايون ۔ متو ڏوئون نه ميائن
ڏيئي وڙا ، وارن کي ۔ سڳيون چڙيون تي چوٽن
٢ سڳري ساڳ ڏٺ ڏونرا قديمي قوت آسان جو ۔
پليون سي ڪين پلاوَن ،، لڳ ناهي لونگ ڦوٽن
٣ ميرعم تنهنجو ماڻ يون ،، پانيان تي مان اماڻيون
ڏٺ ڏيئي ويڙه ويڙهيا ، الله جي تيا سي اوٽن
۴ تنديائي بند مرن ڪيئي تون ،، محمد مارن لائي ماندي
سيائي سمجهه رک رايو ،، تندي ڪين کو ڦٽ

ڪافي ١٧٢

عاشق المستي اوج اعلیٰ ابد اسرار جي بيم ۾ پيچيل ٿيا پارس

يارن سان يڪا نا ٿيا - بيگانا ٿيا بازار ۾ ٢ - سر ڏي موڙ ڪري ماسوا سان
١ ڪيئن بي ڪنهن ڪار جي ٢ تسليم جي تحقيق ۾ طالب ٿيا ري نار ۾
صدق سڄڻ ثابت سر سڄڻ تن سڄڻ سان نسار جي ٣ عاشق الهرتا
عين الف احسن الاڙ ۾ - ڪر ڏهڻين ڪا ڪنهن ٿا ڪو ياد مرزا سان ڏي جي
عجب جو ميلو ميڙ محمد ميڪي ملهار ۾ - بره جوڻ بوند وسي سڀ
٢ باغ بهار ۾ ٢ -

ڪافي ١٧٣

سڄڻ هادي دي نال وي ، هادي ميڏي نال وي ،
رندان والي عجائب چالي ، مست مرالي ڪڏهان نه خالي
١ حاصل حال حقيقت والي ، بره ڪيتي بحال وي ،
سالم سجدا اپوليندا ، اڳا جان گهندا ، روح نه رجندا ،
٢ وه وجودي واجا وجندا ، دائم دم دم مال وي ،
٣ ياڪين ريهان ، تيان ڏينهان ، ڪوڪان ڪيهان ، چاتيان پيهان
بيوس باتيان ويهان ڦيهان ، جذ بيدار جلال وي ،
٤ اعلى اوجان عالم فوجان ، پيرتڪون پوجان مول نه مرجان
محمد مام محبت موجان ، ڪيس قرب ڪمال دي

ڪافي ١٧٤

بره بلد شاه ٿي بالا لکين بازيون بنائيندو - عقل عرفان عالم جو اڄي علم آڻي -
١ وجودي ديرو ديد وافر وهم سارا وڃائيندو - تدبي ڪفر جا قلعا پيري ٻ
پيائيندو ٢ غرور جي غيرڪان غازي - همت سان هٽائيندو - صفا ٿي
سير جي سر ڪي پيا سنڪي پيار ڪيندو ٣ حق هوا ڄ حرفت سان
ورا وار ڦيرو - ناد ڪهڪ نوابن جا نيزي اڄي ڦواتيندو ٤ دردي
درد جادو هنادل الف ڪما تيندو - مڏهي مرحبت جو مغان پيري ڇپائيندو
٥ امالڪ عشق وڏن جا ٿري ٿي سر اڳ آئيندو - مهابي محب مقرب محمد
ميدان مـلهائيندو

ڪافي ١٧٥

گهري يگوهر جي ٿو گذاريان مان - گهر ٿي مني گم ٢ سڏ سينگاريان مان
١ فاذڪروني اذڪرڪم - فيضاي فهم ٿيو - هر دساري ڪيڪي ٿو ڀلايان
مان - ٢ دليم ديرو دوست جو داخي ڏيدا آ - عين جي انصاف سان - اند
اجاريان ٿان ٣ صاف سر ڪي سڳ مست آ ٤ مد هرش ٿيس ،
مٿي ڪشي جي موج ۾ ٿا بلبل پڪاريان مان ٤ محمد حق موجود في - يڪتا
يڪتا يار سان ÷ توحيد جي طلب سان تصدل تنوار يان مان

ڪافي ١٧٦

رهبر راهه حق
راز و نياز رمز سان — ٻڌ ر رهبر شاهد شاهه حق،
همت وارن کي هٿ لڳي — شوق ٿيو واه حق — قرب جو قطرو وڏائي ميم مظهر
١ الف جو او نڪري عين ٿيو ويساهه حق ؛ سو سڄڻ سان سر بسر صورت
٢ پل ۾ ڪيئي پلٽي وحدت ويساهه حق — ناز سان نيباهه حق — پرت سان ڀري
٣ شاهه حق ٣ پنهنجن وارن کي پائي — موج ٿي ملام حق — قادر مٿون
سو سڄڻ الاهه حق ٤ محبوب جو محبوب آ

ڪافي ١٧٧

نيڻ نيواهن جو والاهه حق ١ — مک هڪلاندي چير نيڻ يان ٢
ڪيئي مشتاق سر ڏينديان الو — عاشق فوجن
شاهه ... ديان نوي ؛ فوجان چڙهنديان الو
١ شاهه ... ديان نوي — وڃ ائڙاهه پرينديان —
٢ الٿيان پلٽيان نوي — آنديان في عينان الو — وحدت وير ور نينديان
٣ سرڪي بيخودي نوي — پرپر ڏي نينديان الو — دهدل تار ترينديان
٤ محمد ديدان نوي — هادي واليان الو

ڪافي ١٧٨

پڙهن سان پيري — آهي رسالت عشق جي ٢
قربدائي قادري — عين عنايت عشق جي ٢
١ ڏيل پنهنجي ۾ ڏس تون — سڀي صداقت عشق جي،
درد وارن سان دائم — عالي عدالت عشق جي،
٢ جن مالي هادي هٿان تون — پيهه امانت عشق جي،
پاڻ ڪنون پاسي ٿيا سي — خاصي خصالت عشق جي،
٣ جوش مٿون جذبو جلالت — ڄاڻي جهالت عشق جي،
ور ڏسي وارن ورائي — قائم ڪمالت عشق جي،
٤ دامان ڏي جون ڏور سڀ — واحد وصالت عشق جي
سرت سان سالڪ سمجھ تون ؛ محمد مثالت عشق جي

ڪافي ١٧٩

خام خودي نون گاوٽ — بيخود طبل وڄاوٽ رهاڻ
١ سهڻين سهمان نوي — سر سهڻين نتون الو ٢
بار ملامت چاوٽ ٢ ٢ هدايت نوي — رهبر والا الو ٢
دم گهڙي گهڻاوٽ ٣ دم دم ديهي نوي ٢ ڪوڙ ڪروڙ الو

وحدت وڙا وسَاورِ ٣ ڪَڏهن ڪَڏهن ڪو پاتوءِ - ڪنهن ڏي پاڙ او
آڙاڪي ڏي آوڙ ۽ لاشڪ طرّيان ٿوي - اوڙ اڪا مان الو
هرم ڏي پايه سَاورٿ ٥ دائم دس ٿوي پير معنادي الوحدة ناج
ڇاوِرٿ

ڪافي ١٨٠

عشق بازي ٣ اچرڄ - ڪَتم ڪهيف مردان جو ٽنهن
قدرت ڪا غرض نه ڏيندو - منصور مستيدان جو ٣
عشق بازي ٣ عجائب سلطانن جو - دردجاد وهاڏ ڪافي ٣ ٣ ٻڌا
جوش وارهني جلائي - جڏهن جولان جو عشق جي آتش اندر ٣ سڙجي مردان جو
ڏينهن جو شمر و نگو آ - پڙهي پهلوان شوق مٿون شتابي شرف شاشادان جو
رهنمائي آ فاقت - ٣ ذوق نقش جو - ديا موءِ سُبي پرلاڄي يڪ رنگو ڪيتا هيو
حال محرم آ همدشنا - محمد متي مستان جو - پرت مٿون پيالو پيار جو ٥ [illegible] آپ ٿيان

سُرُ پهاڙي

ڪافي ١٨١

صدرم صاف صفائي ۾ بسم الله آيو آ - بورة وار ويلا ٻاري جسم جنهن تا جلايو آ
ڪورڙي وڃي آهي وحدت - هاي وڃي عل هتئون ڪثرت - نابودي ۾ مٿون
ملي نصرت بوبي رنگ رسايو آ ٢ بيخودي مٿون خود شيو - پل پاڻ
جو ڏيو - جوڻ هيڙو سوڙي ٽيڙو - آن الحق گيت ڳايو آ - ٣ يسي مُونهن جي
پيشاني - وسَائي وره ويراني - ايت يڙة الانساني - سر سار و سمايو آ ٤
ٻڙهيا جي نينهن نظاري - هليا هاتف هاڪاري محمد پاڻ کي ماري ملائي
مجيايو آ ٥

ڪافي ١٨٢

رمزاسي عاشقن جي نا سمجهن پيتو پاڙي - ڪوارا پڙهي منطق ڪانٽ تا ويناڏاڻ
حقيقت حال جا واقف - ناهن سي ونيلا وڏڙا - تن کي ڪرڪيجي قلندم - کورڙيل جهن
جي آيه ڪيارٿي ٢ دوڙن تا دعوي دائم - ڪعن جان ڏي ونڊي ڪا هيون
لائي ڪي لوڙ پنهنجي کي ٿوسي ڪن ٿوءِ جان نارڻي ٣ رکن نه غرض ڪا
غازي - ڪڏهن جنت ۽ دوزخ جي - تلامت مٿون مليڻ مولا جسم ۽ جان
جن سارڻي ٣ اڙ ڪي خيال کي عرش ڪيون تا سير سبحاني - محمد
سان واه متي سرشد - پرت پوري ايها پارڻي

ڪافي ١٨٣

عشق وارا وس نه پنهنجي سوڙ ٣ سڙندا وتن ١ منهن ۾ سڏ محبوب لئي ٿيون ڏينهان رڙندا

جن ڪُون جانب جي ڏٺو وير - سڪ اُهين نا سمهن ، سبق درد فراق جا پڙهن سُوئي پڙهندا اوڙ
٢ جي جيڪو وڃن ڪهيون - پند پيا نا پهچن ، روح جبل جي چوٽين چڙهن جان چڙهندا ور
٣ محمد سالڪ سڪ سڃون - طالب جي تشنا وڃن - بولي اُهن کي ناهي قرب نشي جنهن عشق

ڪافي ١٨٤

ذوق گهنجي ڏاڍي پاسي جهاتي - دم دم ديدار دا ،،
٢ اُصُل عشق قانوني روز ازل کون - بولي ايوين ڌڻ باقي هر ڏا في ،،
٢ جي بقا ڏيان نصريان آوڻ - چلڪيندي هئي چاتي ڏنيهان ڏ في ،،
٣ ڪهڻا ڪُم ڪريندي ڪامل - بيهوڪا بعواني طلساتي ،، ،، ،،
٤ جهبو والي نال هوڙدي - محمد تمام سچاتي اثباتي - دم دم ديد

ڪافي ١٨٥

عاشق انعام ڪي - وحدت واري ڪا وستي ،، ،،
اهڪ الف جي آڏار تيا - بي ڪمان جي بسنڌار تيا ،،
ٻنهن ڪلمن ٻن وار ڪيا - تڏهن ماڻيا نون موج مستي
٢ فن ڪُنُوزي ڏس مان ٢،، ظاهر ستي ، بان ٢،،
فرمايائين فرقان ٢،، - ايهو آواز الستي
٣ محمد عاشق فرياد ٿيو ، ٻره ٻند بخان ڪيو ،
ڪا مشڪل آسان ڪيو ، هتايو حيواني هستي

ڪافي ١٨٦

علم عشق وارا قيام دار بوسير - نگران نامي تيا نروار ندا دي ،، ،،
اقدام ڪوڙ قائم ڪري ڌرڙ داري ، حلاجي هئي هوشيار هرهر
٢ جذاب جوش جولان جبر جوش جنگي - طبل تاج طولان تڪرار تصور
٣ سڙيا ڪين منصور ميدان ماجي - گهريا اُهو چڙهيا چوٽ اڻي موٽ اڳئ
٤ ونڻ وير وحدت دي لالا هو - محمد مهدار ختيا مقرر ،،

ڪافي ١٨٧

ڪري شورشعبازهم رازهمدم ، پرواز پروان سوزان شمع شلم ،،
پهلوان بڙيا پيشوا زان پهريءَ ، پڏي جيم ڀون پيون ٢ جمڪار جم
٢ افلاطون طاليس بقراط بس تيا - لقمان قاقان خود خام خم خم
٣ رستم دستان شاه بهرام باقا ، سڪندر دارا تيا ديوان دم دم
٤ مدامي مجيبن سنگهن موج مستي ، محمد محمود پيار جام جم جم

ڪافي ١٨٨

عجب عشق احسن ازلي ازلي، طلوع راز روشن خفي جلي جلي
سلي مست مئخانه سراسر صراحي، ستوان سرڪ پائي پيالي
١ جذبه بار بوشي دائم دلق پوشي، اچي خموشي رمز ربي ولي
٢ مزي موج مالڪ خاوند خاص خالق، صرف صاف سالڪ ادني ولي
٣ پن ڪٿتون ڪا جيوت سوچ سو نوازو، ڪلهن ڪون ڪپا يون محمد ملي ملي

ڪافي ١٨٩

عجب راز رمزي خفائي نشا سر، عو شاقي، پو شاقي الستي اڪابر
وڃي ڏنگ وچيون تو اثر پڪ امالڪ، بلاشڪ بهادر نسنگ نينهن نادر
١ تيام محڪم ميدان سر ڪي، چڙهيا چوٽ چنچل نيشان ناظر
٢ هلي دالي دم ذڪر ذوق ذاتي، لدني لغائي آ سيني صادر
٣ محمد قول قائم قديمي آ قادر، ٿيو ذوق ظاهر نور رحمت ضابر

ڪافي ١٩٠ اردو

ديکهے تيري سوا هم هوتا هون اضطراب، مجبور رهين مظلوم هون هم هوتا هون اضطراب
يا جنابي غوث اعظم - غور کر ميري شتاب، طلب ملني کي ملا اب - هم هوتا هون اضطراب
٢ معجزا کون مناقب عيب اعلى القاب، ايک ميري کو دکها تو هم هوتا هون اضطراب
٣ عاجزون اور بيت - مون کو ملا فاضل خطاب، تيري شفقت شاه ميان هم هوتا هون اضطراب
٤ مرشدي پيري نشان نو نادري ديني نواب، قربان قادري هم هوتا هون اضطراب
٥ مانگتا محمد شاه عبد الله والي لا جواب، وصل کي هووي عنايت هم هوتا هون اضطراب

ڪافي ١٩١ اردو

بن عشق يه شرمندگي - افسوس صد افسوس هے، ايسي نه جيو زندگي افسوس صد افسوس هے
ادم يار سے غافل هوا بيگانگي باطل هوا، بيهودگي بس زندگي افسوس صد افسوس هے
٢ بيدار رهنا بيخطر - موجود جاني باخبر - آميزگي وقت زندگي افسوس صد افسوس هے
٣ سي جام وحدت پيناخر - محبوب صورت سينه هر - آزادگي در گندگي افسوس صد افسوس هے
٤ مستقل محمد مقيد - با همت هوشيار جد، الودگي انگيزگي افسوس صد افسوس هے

ڪافي ١٩٢

ڏسي دشمن سندي چالي - عجب ڇيد ٻڌائي ـــ
اکيو سي سير سجائي ڏ ڏسي نظر نرائي - ملي آدل ١٩ رنجائي لانائي لنرالي ـــ
٢ وفي سو موج سالونڻ جي مناسب آسوت ٣ ساريان کين جي دم ديہ آئي صورت ٻيائي ـــ

٣ عجائب ديک احمد جا۔ موشافق نبي الزمن۔ شفا پائي سو بيشڪ جي۔ السقي جان ڪا في سن

٣ قرب جي قيد ۾ قابو۔ محمد عاشق شدا سو هوءِ ملامت لوڪ سارئي جي جيئن سر يار جاڻي سن

ڪافي ١٩٣

سيف دل عباد جي ريش دل تي ريش دل

رابعه جا بابا شاچنا۔ ڪما پرن ڏينگوران گهنا۔ تنهن ڏيئي ڏوهان ڏنا ريش دل تي ريش دل

٢ شهباز جي چنبي پيل دارين ڪوٺن دور ٿيا ورچي ورڻ تون ويا ريش دل تي ريش دل

٣ سوري سندي سانگ ۾ عاشق ويا انا تنگ ۾ با قابره باهگ ۾ ريش دل تي ريش دل

٤ سندي جامي نظامي، تبريزي شاه شمس بسطامي، خيال اڃا ڏٺا ڏيون نه ڪي ريش دل

٥ بي دره ڪئي دو شاد فرهاد تنگ ندنسا محمد آه سر ۾ شادي شد تي ريش دل

ڪافي ١٩٤

حسن هلان ڪرآيا ڪريا ڪيڏنس بند رسمات نئون

١ مٿين سرآيا حملا ڪري۔ بان پڙ پڙڪايا ۽ جلايا جسمات نئون

٢ نازڪ نيڻان والي۔ جوش تون جوش جڳايا۔ سوايا۔ دن رات نئون

٣ دم دم دانا دوهرو۔ سڀ وچ وجود ويڪايا۔ سمايا سر سات نئون

٤ هوئي هدايت هادي حق دي۔ محمد مذهب پايا۔ سجايا سفنات نئون

ڪافي ١٩٥

طريق عشق مين عاشق کو کئي آرام نهين۔ معنی مين ماسوي الله کو کئي ما تام نهين

٢ ظلون کو پيشوا بڪو تم جلد عيسے ۽ الوهيت احوال ۾ کوئي ايام نهين

٣ حق کو حق سے ثابت کر دو باليقين ۽ دوئي کا دخل کرنا کوئي دوام نهين

٣ زاهد کو ديا خبر ہے عشق کی اسرار کی ۽ مئي کي دشي کي محفل محکم کوئي حرام نهين

٤ اس لا ميں رفاقت رهنما رفيق کي۔ مدهوش مست محمد کوئي ملام نهين

ڪافي ١٩٦

١ اسان جي اڱڻ تي محبوب قيرايا پيا۔ ڏک مٽي ٿيئي دور ٿيا سڀ بخت سوايا

اڳ ولاڻي جاتي پنهن ويا۔ ڪيا سائين سمجهايا ۽ وصل واري وڇيچن ۾ ورهي والي ور رايا

٢ انتظار وئي هلي۔ ٿي پورو قدم گهمايا ۽ صدق وفا ان تنهن سيد تنهن پنهن ورتاءُ وتسايا۔

٣ مشغل عشا ۾ منهن محبت ۾ مچايا۔ دل اندر ديرا۔ دانا پاڻ ۾ بسايا

٤ محمد تنهن محبوب جا جڳ ۾ ڍارين گايا۔ راضي رهيو رهنما۔ ٿيا روحاني رايا

ڪافي ١٩٧

سعدا ساڻ نگا چوڻ بين منهن منهن موڙين۔ مئي منصوري مام نئون

لوڪ لاڪاپا - سڳ سيابا - هنڪي پڙ ين ٿيو ٿين - جنگ جوڙين
٢ غير سوڙ يا گم ڪراهين ، وحدت نوڙ چاوڙين پاڻ ٿين ٿين ،،
٣ وڪ ورتائين پڇي ڏ هتاوين - دو سو دلاون دوڙين خيما کوڙين
٤ قسمت مداي موج محمد - عرش الٰهي لوڙين چو سمت جوڙين

ڪافي ١٩٨

اسان ۾ هوش نه ستي ۾ انا الحق جي الايون ٿا ، خودي پنهنجي ۾ خود ٿي ٿي بيو نابيل پاڻ ،،
١ ڪڏهن گم نام هون عربي ، ڪڏهن تاڪ هون ترڪي ، ڪڏهن غربي ڪڏهن
شرقي سڀي چاليون چلايون ٿا ٢ ڪڏهن طالب ڪڏهن مطلوب - ڪڏهن
غالب ڪڏهن مغلوب - ڪڏهن ساجد ڪڏهن مسجود سڄائي پروڙ ايون ٿا
٣ ڪڏهن راضي رضا ۾ هون - ڪڏهن قاضي قضا ۾ هون - ڪڏهن پر شرع
۾ هون - حقيقت حق هلايون ٿا - ٤ ڪڏهن محڪم هون حاڪم ڪڏهن مرحوم هون
راحم - ڪڏهن ميدان ۾ محڪم - سچي محمد تلهايون ٿا ،، ،، ،، ،، ،، ،، ،، ،، ،،

ڪافي ١٩٨

عرش ٿيون فرش ۾ فائق - تڪبيري طلب ڪنهن تائين هٿون هٿڙي هلي هڪدم - ادائي عشق آئيس
١ اچاڻ ۾ قلا وفي وهلو - پنهنجي سان پاڻ ۾ پڙهم - ڪنهن تيو ڪل اندر منهنجو پر ڏهن طبق ۾
ڏ مائيس ٢ ڪنيم تمامان سورت جو سينائي سرت سان ... تيو تم تم سنڌو
گهور ور عشق جي گهور ۾ گهايس ٣ وساري ديس مان پنهنجو - وتان تو ڙ ۾
ريڊل - مري نيڻ مڪ ۾ مهر - اصل مجهن جاڻ ۾ جايس ٤ جدائي دم نه تون
جانان - پنهنجي سان پاڻ ڪنهن پلپل - محمد موجود ۾ ماهه - رهيو جي نه رلايس

ڪافي ١٩٩

اسان جي عشق بازي جي اوهان کي ڪل ڏکا الا ۾ جيڪر سمجهو اوهان سڀ ڪي وير قيتون ،،
١ او ڏهن ڪاهي اِنمازون نفل ۾ روزا - ڪو تا نفس لئي ناحق - وساري
ورد وظائف - سبق سڪ جا پڙهو سا هي ٢ سان جي حال جو محرم
لئي ڪوڙن منجهون ڪا ڪي - اجايل عشق جو آهيان ڪائي غرض من
ناهي - ٣ ٿوڙي جو لوڪ جا طعنا - ڏين تهمت مون ۾ ڪيڏي - اٿر هن عشق
جواهر و ملامت مون اڳيون چاهي ٤ اصل آهيان الستي تان - وڪو ڙيل
ولا ۾ واصل محمد جي مهر ٿيون مهدي - ڏنو آڏس ايهو ڏا هي ،،

ڪافي ٢٠٠

،، ،، ،، ،، ،، ،، ڪامل ،، ،، ،، ،،
اوهيف اسرار جي معني - پيو ٿين منهنڪي

سجاڳ سڀ ويا ثابت ٿيا نا يار تنهان ستا مِلُ ٪
نهي مٿان ري رهيا ويجهي- پسڻ پاتا ري پرهي ٪
١ تنهنجي نرت آ اڃمل ٪
وڃائي جي ويا هوتري- لدڻ لاڏ ٿئو ري هبر ٪
٢ جنهنجي جهڙ ٿئوت ڇڏايُ- عطائي علم جا عامل ٪
ازل ڪوت پي آهي آهن- گڏا ري پيو دم مٿين ڪدا ٿيم ٪
٣ فنائي فقر فاني ٢٠- توحيدي طور ري آ اڃمل ٪
بقائي بحر سجود جو- نظر نيڻن جي بسمل ٿيا ٪
٤ ڪنائي قرب ڪادي- محمد تاري ٿيا هڏل ٪
تنهنجي ٢ هٿيت ڏينهن ڪوت- ٪

ڪافي ٢٠١

عشق جو اولانيو مثل باه جان ٻرڪي • ٿڪ ٿڪو جي اندر باه ٢ ٻري
شور تنهن شهباز ڦي ٿيرا ڏئي ڦرڪي • منجهه ڪاڻي ديو مڪ هڏن جي ماس ڙي
٣ بگڙيه جو لان شاد بائي ٽرڪي- تياس ڪري ٽوڪينهي ڪنيائي ڪڙڪي
٣ سنڌ ٻڌي سوره هنيا ڪاهڙي ڪڙڪي • سالڪن جو صاف سو ري سو ٿئو لڙڪي
٣ ڪڏهن ويا ٽهنجي- ٽاه ٻي ٽڙڪي • محمد پينهنجي موج ٿا سوزم سڙڪي

ڪافي ٢٠٢

عشق جي آزار ڦاڙي و- ڏک ڏئي ڏکيو • عاشقن جو ڪين ڦي سر سڌ سڪيو
٢ بولڻ باجي درد ٢ دوڏ آ ڏکيو- محبت وارا ڄج ڄجي ويا جيڙ وڳر ڪسڪيو
٣ عاشقن ڦي تاب جو ٿيڻا ٽکو- ايجي اما لطف ادچتو باز جان سڪيو
٣ اندر ريٽ احوال آخر ري دم ٢ ري ڪيو • مور منر وساري وهون خيال ٢ ڪيو
٣ پازيون پاڙيا پورت مسان- لون اندر ري ڏکيو- محمد سڻ وٽا ماهيون ڇاه منون ڇکيو

ڪافي ٢٠٣

عشق جون ڪنزان پڇو عشق وارن کون اڇي ڏمينڊا ٽوچهن حال جي سڌ اها ستاري ٿي
٢ لالا محبت ري رهبر رمزم ويڙا ري ڄجي • شمع واري شعاء ڦي پتنگ سر ڏينهن جي
٣ هونان شاهال ڦي- پچ محبت ٢ ڄجي- پيهندي پرمال ستان نينهن جا نا ڪڇ جي
٣ ڏينهن ڏکڻ محبوب ڏي ڳرڻ ٢ پيٽا ڄجي- هاريل بازي تن جي آهي- ڪاسپ ڪرڙي
٤ محمد ٽريا هنجي حال حيرت ٢ هي جي • پرا ٢ پا ٿا ڇاڇا ري يا- باه جڄي ي ڪون جي
وڏهن وساري وينيون واڙا

ڪافي ٢٠٤

- دري ڪاڏي خيال وڏا ٿهن ٿو

عرس هوائي وقت وڃا ٻسه ۾ هٿ ڪرڙا باغ بنائين ٿيو
٢ قالوا بلا جا قول بي ڪيئي ۾ هٿ کهڙا ڪم ڪمائين ٿيو
٣ ڪڪ لبي ۽ هيڪل وسيد ين ۾ هٿ سوڙ پاڻ سڌائين ٿيو
٤ محمد مال ڏسي ڇڏ پنهنجا ۾ ورچي پاڻ پتائين ٿيو

ڪافي ٢٠٥

صد آيا ميدان محبت ڪريا ڪستون ڪاهي ور
١ محبوباڻي مجلس ۾ ديا - پاڻ ميرتئون پاسي ور
٢ پرپيالو پي ڪري وينا - نينهن سيڄ سان لاٿي ور
٣ ڪوبر بنجي گم ٿيا - نانءُ نشان وڃائي ور
٤ محمد آئون سر ڏي سوري - ديپ سيبي داهي ور

ڪافي ٢٠٦

يار ميرا جو سجد ٻاري - يار ڇمين سرچايو سي
١ لوڪ چوڻ مستان ڪين ٿيا ۾ قربون ڪنڌ نوايو سي
٢ هادي راه هدايت وارو ۾ صاف صحيح آيو سي
٣ تيز تکي تلوار الهي ڪشا ۾ دشمن کي ٻه ديايو سي
٤ محمد مرشد شمس العارف - اهو هار جيجي گل پايو سي

ڪافي ٢٠٧

وارث تي ويهي - مال چاريندس مارن ڄا
١ اڏيون اجهڙ وال جي - دهڪي تي ڏيهي - پت پڙي پنهنوارن سان
٢ ڳچي ڳجهه جي ڳاڙهي - سانڍ سان جيهي - سوگهو سا سنگارن سان
٣ عمر آءُ ذمي کي مال متاع مڙ سئي - پڙ لهان پکراڙن سان
٤ ياد سدائين منوسي - مڙتنجي پئجي - تار لڳي آ متوارن سان
٥ محمد علي آباڻڃي اندر اهي - تيان ماڻ ٿروارن سان

ڪافي ٢٠٨

درا وهان جي داتا - آهيان مان پيناري
١ ڪاڪ ڇڪنا ٿون عنبر - نقل قند قيرو ۾
سخن صفا سمين ۾ بخشين برهه ٻاري
٢ دل جي ڪري ڪول ۾ قول ڌنيا قول ۾
قادر ڪيماء ڪول ۾ ننگ پالين ننگ ڌاري

٣ ڏڻي لاهيج ڏک - پرين پاڻ ج پڪ - هردم هڪا هڪ - بار
ڏي ڀهاري - ٤ شغل شوق شاهي ٤ اندر من ماهي - پيو آهن جو ولڙ
سڌ ڪر ستاري ٥ مرڻي ڀهن جام - آهيان تنهنجي سام - محمد ڏي ڏ
مام - تمها تنهنجي تاري -

ڪافي ٢٠٩

سر جهنگلو
مون کي تن ماري جون ماري متياران
١ مرن ميڏيون ملهيڻ ڪيتي قطاران - ٢ هن قضا جي ڪوڙ
ڏي مهاران - ٣ هو نديون
پچنگاران - ٣ وطن ڏي نه ورڻ جون موڙي مهاران - محمد جون طمعون اچيس تا ڪوس
ڦي جون ترڻ ڦي هرهر هو ننگاران ٥

ڪافي ٢١٠

دهر ڏيکو آ دلبر نيڻ ڪٿي ڏهاريو

١ حال تڪن جا ڏيون - ڪنهن تان متان ٻي اوڙ يان - ترس
ڏاتي ء ترجو - مشتري ڪي نه تاريو ٢ توکون جد ادم جا ڙ
ورهيه وڇوڙ ڏيايان - ١ طفي ته نه جيوڙ ڪنوڻ ڇاڻي - پڙي ڏ
ڪاپياريو ٣ محمد عاشق جوهي عرض اگهائين مولا - ڪي
چوڻ سودائي - ڪي ته چڻ آزاريو -

ڪافي ٢١١

مارو ونه ملائيندو مولا - ساه سڪي توسجڻ

١ سور تياتم سوهڻان - روز ڏکن پيا ڏوهنان
روئان راتيون ڏينهان - محبت ماڻ محبن
٢ ٻڪي وات وائي - غم حيدا آڃا قي - آهيون پڻ
پانڻ - محو پاڙ ريت ٣ قسمت قيد المائ - هڙ
اندو آ - سانگي ساري ڀي ساه - موتان آ ء ماگين
٤ محمد جن جي آهيان - سنگ اهو پيئي ساهيان - ور وسيلا
پايان - قرب قديمي ڪن -

ڪافي ٢١٢

سيج پلنگ سڀ ساڙي - ڪيم ڏٺي ڏي ڪهندس
١ ساه سڪي توسڻ تيون - دوست پرين لئي دم دم
لوڪ متاري جا طعنا - ساه مٺي مون سهندس

كيس قلم جي كيڙو - وِڇاري وار ڦي
اسباب هيس اسباب - ٣ بره توڙي بيماري روز الستي اديون
مصطفيٰ جي تعلقات سان - ٤ دُشمن سان محمّد
ٻچ پوت تا پلپل - ٦ تيون ڏي پنهان ٧ - پاڪ نبي
سان شل ميلو محبوب جو تيندو اڱڻ عجيبن جي

ڪافي ٢١٣

پلبند سان منهنجا ڏوس وسن
ڪل ٻانهيون هت هات - تماروں منهنجا ڪيئي تون بنده ياڦي
١ حورن ٢ هت هيڪ ادا - گهاريان هت هيڪ ادا
مارو ٽون ڪمون جدا - ٣ پٽ ٻيهر منهنجا سلي ڪين ڪيا
بعد سُون - ٻلاڻ وڃي شال ملن - ٤ پٽ اسان جي عمر آهي
مارو ٽون جي هيڪ لئي مان لجايان - ٥ پٽ اسان جي عمر آهي
خاص ڪڪن - ٣ ميڙ عمر تنهنجون تماڙيون بنگلا ڪين وسن - پرديسي
پکيڻا پيهي ڪين يون - ماڻ يعني جو مرڪ آهي ڪرت ڪڪن
٤ محمد ساڳي ساڙي - جو تڙ هٿل رونگاري - واڳ ڏئي شل واري
وهيڙيا محب مسڪن -

ڪافي ٢١٤

آهي نسور ونور - سو پرانءُ هتڙي آيو
عدم كان هنئي عشق اٿاريو - پڌس پرديمي پسو
الست بربكم قالوا بلىٰ جو - دوست ركيو دستو
خلق آدم علىٰ صورته - مرد كيو منظو
انا احمد بلاميم - منهنج الحق مسو
محمد كوثر منون يعلي كو معنوي مذكو

ڪافي ٢١٥

نيڻ پنهنجي تيون ڏسن - محبت مينهن ماري ٿيا
نظاري نرڪ محبوبي موڪ چشم جي چوڪ چاري ٿيا
١ دلبر غيب الغيب لاريب لاثاني - نور حضور ماه منير پليو پريو پيشاني
٢ هو تجلي بري بجلي قائم ڪعبي قرباني - عاشق ان جي فاني نفلي لم يزلي جي لاري ٿيا
٣ دائم دلبر شور بل شير ملڻ جو قيد جو ڏاري - وڏا اٿن ڪ تيناري تڪت
وڏا اٿن ڪ تيناي تڪ لکي سون لک واري - پتنگ پروان شاهه شهباز
ڪون آئان الاهاري، رڪن دري جلائن جي وجود ڏون جي ٥ ونساري ٿيا
٤ عاشق آڙاه ڪاهوڪاه سرءِ ساه سسڀائون - نفي نابود حق موجود سڪ مجور

٥ حجت منجهه ستر مديون ڪٿي - ڪاڏهون ڪاهين
٦ ڏيهه ڏيڻ ڏي بند اا اچي - محمد ستو ڪي حبسر

ڪافي ٢٢٤

پنهنجي موج مچاءِ - ڪنهنجي ٻڌ تون ڪينجهي
١ جيڪي پسين پاڻ - سيني منجهه سما
٢ معني مخفي راز جي - لوڪن ڪڍون تون لڪا
٣ راتيون ڏي ڏيهان روح - جو سخنون جوت جڳا
٤ محمد چرخ چوي تون - تکي تند وها

ڪافي ٢٢٥

متان منهن موڙين - بندن واري راهه ڪئون
١ ويهڻ ڏي واهيرو ڪري - جي جاءِ جوڙين
٢ ٿهنجو ترسان اٿئي - ٻاهر نا وڙين
٣ پاهڻ ونگي ٽڪ پڪائي - جيرڪ چاڪي جوڙين
٤ محمد اهين پنڌ - ڪامل ويا ڪوڙين

ڪافي ٢٢٦ سر بيلو

جنجال سڀ مڃجهه عاشق - دنيا آهي ڏري ٺڳي
١ صورت ڏسڻ ۾ سُهڻي - جهڙي ڪنوار من کي موهڻي
وجهي دام في دليرن - آهي نسنگ نٺگي
٢ فعل عيون ڦا ستاڻ - ڪرنا ڪيئي ڏسا ڪي - ايها بيوفا
آهي بالعقل آهي بالکل ڏي ٺڳي ٣ محمد گهري تو سرڪي
تڏي المحب يار مرڪي - وڃ نان تون يار ڏي مرڪي ٻگر ورڏساري ٺڳي

ڪافي ٢٢٧

ظاهر ڦلوسي علم جو - تکرار عشق سان - خلق جي خواري سمند واز اهوش
١ مکر جا مٺڪا پڙهي جو خلق ۾ ٿين معتبر
صوفي صفائي سان ٿڪ وايار عشق سان
٢ عشق وارن سان اجايو - جو مچايو هُل هُشه
اڻين مناسب تاه ادا - ڪيو ويچار عشق سان
٣ موڪا سمجهن جي ذڪي - ايها مام ساهي سربسر
محمد جو ميثاق ڪئون وهنوار عشق سان

اسرار سب الاهي - سب ڳالا پاڻ ڳاهيان
مرشد ڏهي مان آيم ٪ خوف ڏنا کي پاسيم ٣
ڪڏهن ڳهو ساڻ ڳهايم ٪ سڪڙي سيني سمايان
موسي آ وازڙي ٪ والا لڌاڻ ڳڻ تراڻي
تجلي آ متين طولاني ٪ حبل طو حبلا يان ٣
ٻلاول ڳماڻي پيترائي ٪ شمسن جي ڪل ڪلائي
منصور ڪي ماڻائي ٪ صوفي جو سر ڏيائيان
مجنون مست موسائي - عبدايت ويا ماروائي - يمي مروڻيا
يولا محمد ٿي تاڻ ماهڻايان

ڪافي ٣٢

هر جوڻ ذڪر وساري هو حق حوال هو هو
دم دم ڪماءِ قلبي والا والا وصال هو هو
٢ ناد مڪار ويهي ديهي دلال هو هو ظلمات سوت ظاهر ڪر حق جمال هو هو
٢ محمد موج محفل - بيشڪ بحال هو هو منجهائي جو آ ساقي قائم ڪلال هو هو
٣ احسن عروج ازلي حق خيال هو هو جلي آ حلا سند ترجو شي جلال هو هو
٤ تارن طل توحيدي دائم دمال هو هو محمد مقال مولا قربي ڪمال هو هو

ڪافي ٣٣

درد دل ۾ دائي هادي سنڌي حسنين جو
هردم هدايت هاشمي ڪامل سنڌي ڪونين جو
احسن جي آهي هدايت مومن نماڻي جي نصيب
قدم ڪوثر ڪان مليو آ مرتضى ثقلين جو
٢ رازن صبر جو آ نڌي - من وڏا ورا هنما
٢ ذوق زين العابدين قرت العينين جو
٣ باقر جعفر جماعت ساري جو امام حق
آميان اڪبر آهي اصغر، اصل عاشقين جو
٤ تقي نقي جو طالب آهيان - موسى رضا جي مام ٣
قرب ڪاظم ڪيو قديمي - داتا دارين جو
٥ مهم مهدي جي مداح عالم ۾ احسان ٿي
ماڻ ڪنڊو آهي مصطفى - محمد مرسلين جو

[illegible]

٢ مايا ب ڪي نوري نمايان نظره اٿئي احمد في الله بامر ؛ انّي مغلوب فانتصر ڏنيم ش
٣ ڀهسين رنگ ۾ سعنل ساڀ ؛ ماهو ناظر هر هند ڄاڻين گفت رفت ؛ ٣ روز رهيا ؛
٤ سالڪ ست مجي کي ساڻ سرت ؛ پاڪ پڪو پيوند پرت محمد قائم ڪامل آهي

ڪافي ٢٢١

صلّت علیٰ - صلّ علیٰ
صلّعلیٰ - صلّت علیٰ - ١ تارن چنڊ ۾ آفتاب الفر ؛ تا ڪي ملند آهين
اهرد و مجهان ۾ سُهين سوور ؛ نتون عربي - هيئن جوهراه نعرن
برتر صلّ علیٰ ٢ احجوات ين آڪا ۽ - صلّ علیٰ ٣ صفت ثناء ڪرڻ
مسجي آهي ڏمائي رازن ۽ ٻي - ضائي همت - بس فقط ڪي محمد جي رحمن
جي ڪا طاقت - ناهن زبان کي - عشاق ۽ امداد ڪرين ٿو
صلّ علیٰ ٤ انا احمد ارشاد ڪرين ٿو
محمد کي ميعاد ڪرين ٿو - صلّ علیٰ صلّ علیٰ صلّ علیٰ

ڪافي ٢٢٢

مست مست قلندر لعل جوان ؛ حاصل حال مستي خيال جوان
١ موج مستي ۾ قاملنگ نچن - هٿي نخرا نينهن جانا نگا نچن - لکين ڏن
تنهنجي کي جا جي اچن - شونق شادي جي هر سال جوان ٢ تنهنجي عشق
جي آتش بازي آ - آهي ٻج نه هرڪو نهيئي آ - واه ڦٽيل ٻره جي بازي آ
قصو قرب وارو ڪمال جوان ٣ وقت ميندي جي معراج ٿو سو - ڪانڌ يا
ڪيئي اچي ڪاج ٿو سو - پيرن پرتي جو باج ٿو سو دائم ڏرد وارو ڏل
جوان ٤ الله احمد جو هت اٿيئي ؛ بيحوت بحر بند و بست ائي
مسائي حسن الست ائي - مرشد مولا علي جو بال جوان ؛
٥ عرصنداري نه عرض پديش پرين - مرصنداري نه مرضي ميت ڀرين
ڦرمنداري نه ڦرمن ڪات پرين - معاف محمد مونڌهه ملال جوان

ڪافي ٢٢٣ (اردو)

عاشقونڪا اپني دل مين آستانا بنا دي ؛ مخمور منڊل محفل ميخانه بنا دي
١ مجبور هون ميلاپ تيري رات دن بي چين هون - اپني حسن کي
شمع پر پروانه بنا دي ٢ ذڪر الفت کي ڪرو - دو ماغ داتا دلبر
دونو جهان گذر سي بيگانه بنا دي ٣ خيال خاطر هي مري
من ڦلو هرجا مهلقا ؛ دلربا اي درد کا داستان بنا دي
٤ التجاء اي آرزو - درگاه عالي اي جناب - معروف محمد مستانه بنا دي

كافي ٢٣٤

شاه ميلان ڏي سُڌ پرين دلربائي سنگي ٤
صاحب حُسن جمال جو ـ قائم قرب كمال جو ـ در سوالي حين خالي دانا تون سنگي ١
تسنيم آن ٻصيين ٢ توت دادلو داور سند و ـ عاشقن احوال جو ۽ ثابت
توفيق قدم ٢ سر ور سند و ـ تنهنجو قدم ـ پيار و آهين پر ور سند و
بغداد ٣ ـ اعلى عجب ارشاد ٣ ـ كل في قدير ٣ بيشك كريم
٣ كيئي ثنا كرسيم ٣ ـ خاطر ادهان جي خير ٣ ـ واصل ويلت آباد ٣ بالا بلا شڪ بي نظير
بند و عاجز انيم ٥ محمد مدح تنهنجي كري ـ تثري بدل كونيم ٣ ـ باندي
تاري لكا تنهنجي تري ـ ور سنهن وسيع واهر تون وير ٤ ٥ ٥ ٥

كافي ٢٣٥

عشق شهنشاه آئي راڳ اتاري ۽ مچ تو پاري
١ شوق شمع جي ٣ ثيا پروانه پيارا ـ جلدي جليا سارا ٤
تجلات ۽ تابان ٣ پاڻ وساري ـ مچ تو پاري ٢ ٥ هد تعول
طاعت سب ترك كرائي واه بان ٻجهائي ـ دهشت داليد بد بي ڏگ تاري
مچ تو پاري ٣ ڪاهو كاه كو پا كسند كپان تا ـ اصلون ثيا نه آري
نصاف سان ات موت و ياعين جي اشاري مچ تو پاري ٤
ڪيئي تدم ڪلال پرتئون تو پياري ـ مونتو تو جياري ٥
محمد مدام موج ميخان گذاري مچ تو پاري ٥ ٥ ٥

كافي ٢٣٦

سمجھ ليو تم سارا ستا ڏو ٤ او هين كرڪ روبها ٤ م
اپني آپ دو نيا كريئے ـ اور ڪاڙ دندن كديسا ڪام
١ ويک ليو تم ديهے دا تا ـ دور كرواب ڏُکي دام ـ ايكو ايك
ساوين سيني ـ خارج خوف خطر سے خام ٢
همت نال هوشياري هم مدام ٤ هيبت ناک هكل دي هام ٤
ناحقان خوب خماري ـ الٽ نه كرک اولن عام ـ ٣ محقق
موج مدي معنى غازي غيب گذرے گام ـ ناطق نور
دنيا يا نرمل ـ نالا نهايت اسكي نام ٣ محمد كوملا ددز
السني جابر جهنگ جما جم جام ٤ حاصل هوئي حقيقت سارے
مرشد مهر معناكي مام ٥ ٥ ٥

ڪافي ۲۷۷

موٽسان محب ميثاقي پيارا اٿم ؛ ٿهن ڏي ڏينهن لاڪون قرار اٿم
پرت مئون پيالو ڀري ؛ ڪادي هٿار ڪون پرکري
زياده ذوق هميشه ڏيري ذري ، مستي حال ۾ مقدار اٿم
۱ وحد وجودي پيو هڪاين ؛ جان جسو جي ڙ ٿو جلي
پيو چاڙو ڪري ڪوڙ چلي ؛ شغل شاهي شمار اٿم
۲ بي وائي مون کي ڪان وڻي ؛ ڪمال حقيقت ڪام هئي
طرف توحيدي ٿي ٿو تڪي ؛ هڪ وحدت جو وهنوار اٿم
۳ قلقال الطيف ۾ ڪم آهي - ڪوڪلا ڪٿا پاڇا ڏنيم لاهي
قرب منجهان ٽوڙ اهو ڪليه - محمد جو مختيار اٿم ؛

سر ڪلياڻ

ڪافي ۲۷۸

مُسافر يار تون جيئا وري ويندين وطن پنهنجي
۱ سمي جو ڪرسنت سعيو ؛ اجل ترتي اجهو آيو ؛
اهو ڦي ملڪ پرايو ؛ هجين تو واسطي ڪنهنجي
۲ ڙيتون ڏينهن ڪما هين ۾ ؛ ٻراڻي جي صلاحن ۾ ؛
ورين تو دون دغا ٺڳ ؛ ميندو سل گهير ڏهن سهنجي
۳ محمد جو تو هئين غوطار ؛ پڇي ڇڏ ڏڪي سندا ٻو ٿا ؛
هيڏي هو ڏي وڃو جو ٿا ؛ ڏوڙي پنهنجي دوست کي لهجي

ڪافي ۲۷۹

يڪا يڪ يار ۾ گم ٿيا ؛ رهيا هوشيار هيڪاندا ؛
مُدامي محبوبت محفل - ناهن سي ورڪ ڪڏهن وانندا ؛
۱ برلا جو باب بيچوني پڙهن ٿا خوش عجب خوا سندا
جذبي ڪلي جذب جوشي ؛ ازل کئون عشق هت آندا ؛
۲ خفي جي خيال ۾ آهن - سندا ٿي سور پيا سهندا ؛
سمي سورن سند وسري - ڪني سي ڪين ڪي رهندا ؛
۳ محمد مح محبوبي عاشق آڙاڙ ۾ پوندا - ٻڌلا پا سر صدق
وارا پيڪي پيا وري چوندا

ڪافي ۲۸۰

بخ توحيد ۾ بيخود - وحين ٿا ٻانوڻا بيشڪ

ساڃي سو جيڪي سڄي ۽ منٺون - لهن ٿا لعل سي لا شڪ
ڇڪڙي چاڪ ستان ڇڻبان - هٿن ٿا ڪنگ ڪوش اڪنا ز ٻ
١ ڊسن پاڻاڻ ناپيهي ۽ دري ٻ ٣ دي ڪن حق ٢ قد ٻي
ڪين ۽ قلن ٢ ٿي جهاڳي ويا جوان جوشيلا ۽ ڪوڪار
ڪُن ڪيڙ ڪڙڪيا - لتاڙي سيڙ و ياسي لڪ ٣ تڏ ٻ
تهو توڪل جو - حسبي الله چئي هلليا - محمد سر نئون تيا
جهڙ نئون محمد هڪ تيا وڃي سي حق

ڪافي ٢٧١

صاف صفائي سو صوفي سالڪ ۽ درس ڪرن ٿا دم ديدار
١ اڳڙ عجيب جنن جي آيو - سرس ڪري آيو سرسينگار
٢ جلوو جوش جلالي جن تي ۽ عين ٿي آيو سو اظهار
٣ سر ڏين ٿا سو رهيه ست ٣ ۽ نينهن ڪيا سي ناڪا نروار
۴ محمد دام ڏئي جا نوڙي ۽ وحدت جو ڪياءِ والا وايار

ڪافي ٢٧٢ (سوهپالي)

ده والا حسن تنهنجي حيرت ٣ ۽ مست رهن ٿا مدام ميان
١ بيمثل بيچون بحر ٣ ۽ غازي ٿيا گم نام ميان
٢ عبادت جو بولو پڳا نئون - احديت انعام ميان
٣ اصل الحق ٿي عرشون آيا - پلپل جا پيغام ميان
۴ محمد مولو مام مرد ٣ ۽ ڪامل ٿيا قتلام ميان

ڪافي ٢٧٣

سوهڻيان

جاني سجاني جا ٻ - مرد مدامي محبوبي مست ٣
١ جادي جوڙ جانب جي آهي - تا آءُ ڪرن ٿا تات - آن تڪ اورا ڇاپي مند
٢ لالڪا پالا هي لاتعد ٿيا ٣ - اوڻ ڌرڪن پي ڪا آت - ٻاقا بلاشڪ بره مند ر ٣
٣ شوق شمع جي ٣ ٿيا شاغل پرت وفا سي پات - پروانا ٿيا ملهن پٽ ر ٣
۴ محمد مست فرد مستانا - بحڪم سڳي مهرپات - صاف صفائي محمد ر ٣

ڪافي ٢٧۴

عشق وارن کي عتاب ۽ دم قدم هنڌ ٣ آهي
١ مرد سدا ميدان ملهائن ۽ شور برپا ٿئي شتاب ٿي
کوپا آچن قسمتون ڪاهي

موڙج اهڙي ته منصوري ڏي ڏيو ٿ خاصل الخاص خطاب - جو ڦيٽا ڳر سو جواب
پڙهيون پڙهنت ثابت وارا - قلب اندر جي ڪتاب - سڀ صفائي جو سبق وسام
سچل سرمستن وارا ڏي محرم - ڪرلي نينهن نقاب - دٻ سپيئي ڄاڻو ڏا همي

(سر ڪليان) ڪافي ۲۷۵

مشتاقان دي مار ٺڪيتي - جهنڊ پيا جادوت لا ٿيا هيئي
آدم حوا ڪري گندم کهانا - بهشتون چالوٽا ٿيا هيئي
ابراهيم خليل کون اڳ چيڙها ڪره ڦڙ گلزار بنا ٿيا هيئي
ملا ن زليخاه حورت بنڪر ن يوسف مصر دکايا هيئي
ڪربلا وچ مسين ڪها عي ن هر شاه حسن پلايا هيئي
شاه منصور حلاج حسيني - سو ري سر سلايا هيئي
تبريزي شاه شمس الحق ن عيبين کهلکي کل کلايا هيئي
شاه صنعان يهود ن کيتي ن سڪ وچ سو ر ڇرايا هيئي
ذي ڪالي ليلان والي - مجنون ڪر ننگ سڪايا هيئي
محمد ميهي لکين هزارين ن گهر گهوٽ گوايا هيئي

ڪافي ۲۷۶

ٻاري ٻره جو ٻارُ - آدم سرتي چاهُوت ڇايو
ٻڌون قدم ڪنهي هت آيو - باغ ٻره جو تنهن برسايو - منوطرفين چوڏا ١
ڦٽ تي آئي ورها وسايو ٢ چپ چپاتي متون اٿپاتي - ظاهر ٿيو ظهور وذاتي
بيحد ڦي ته شمار ڪيين عقل ۾ ڪنهيڪي آيو ٣ شاه منصور حلاج حسيني
هئين آه حق جي دم زني - والا تبريزي تڪرار - قم باذني قرب وڌايو ٣
انا احمد بلا ميمي - رهبر ٿيو آن ز رحيمي قادر لکهي ڪر گنهگار - محمد سچل
تي اچي حڪم هلايو -

ڪافي ۲۷۷

ٻي ڀلي وڃي بات - عشق لڳو آن ور مشتاقي
سڪ وارن کي سونهن ساڙي عشق اعلا آفات - خون جگر جو پيئي ١
خوار تي - ٢ لحني هڪ ۾ لعل ڪري تي - ت من سب تجلات - منهنجا
شي ته يار ملاقي ٣ قرب جهنسان يار ڪر ٿيو ڪانڇيتو ذات
ٻهي خوف آيي باقي - ٤ ن ورن نوري اچي يو ٿيو اماد منجهه
ا وقات ياور يقين يعوا ياقي

سير ڪري اچي ساقي
حقيقي محمد شاه ملاقات

ڪافي ۲۷۸

حق جي آهي صدر ۾ ڪا شي
پلئه لاڳو ڪُل - آهيان ڏار - ڏٺون ٿي وجيتي
ته منجهه ۲ تار ستڻ طلب جي واه - ڏر ڏيئي ڏک ڏاڍ ڪيا - پليڪ پورا ٿين
هوت سان هڪ ڪري رهان هيڪانئون - دائم ۳ آهي درد ڏاڍ - جوش جمال ڪي جار - رمز
۱ پيتي - ۲ دل منهنجي ۾ محبوب سچي جي - آهي لات لطيفي - ساجن جي تنسار
۳ پيتي - ۴ مون دل لون لون ۾ آهي لات لطيف ڪيائين - محمد شاه معذ
۵ فدائي لاڙ ۾ جيتي - لکين لائق لطف
حقي واري خيال بجيتي
قرب قديمي قول ڪجيتي

ڪافي ۲۷۹

دم دم درد ڏمال رڱ رڱ پيئي دب پڪاري
نفسي حال نابود نفي ٿيا - خارج خام خيال - عشق چڙهيو آنند اوڇاري ۱
بره بهادر جنهن گهر آيو دسي قيل قال - ساه پساه ۾ ساجن ساري ۲
ڏيهه وڪوڙيل آهيا اڙ جي - چڙهي جوت جمال - نازڪ نافي نور نظاري ۳
واعدي وصل ويراڳي ڪيا ڙو - اصل الست انجام - پريت ونڍ فائيل پناري ۴
رمز رنداڻي رڌ رهيتو - محمد وصل وصال - گهايل ويئو ڪر نيڻ گهاري ۵

ڪافي ۲۸۰

شوق لڳايو شورا ندر منجهه اڏ مٿان ڏئي
اٿئين هن اسرار جي ڪل نه ڌنڌوڪو - سڪ سوريلين کي ايهائي سئي ۱
ماڪيون ماڙي ماس پٽيون - جلائي ساڄو - چاڪ آيان سو مانڊ ڦڪي ۲
لڙيون لڙڪا اچن ديرون - جن درياهه دو - چڙهي لهرا هاڻي لس لئي ۳
بره برابر غير ڪي ساڙي ٻجي ڪري ترڪو - ولا تيا تي تڪي ۴
حال حقيقي لون لون محبوب ٿون - سڪايون گهور - دل ڏهتا، تون ميهوس ويئي ۵
محمد شاه مست ميثاقي - فدا فدا في - لڳ اچا يا تار اڪي ۶

ڪافي ۲۸۱

پنهنجو پاڻ سنڀار - ڪيئي انهين بول ٻڌايا
وفي انفسڪم شرح فهودو - ايهو ائي اهڃاڻ - فرقان آهي فرق وڃايا ۱
ونحن اقرب وڃي نه ڪائي - ايمان رهين ايقان - توهري ڪاڏي خيال لايا ۲
من نهاڻي رمز سڃاڻ - ساڙ ڏئي توسان - لائق ڪي لِڪ لڪايا ۳

ذات صفت ۾ فرق نہ ڪوئي - هم دم هڪو ڄاڻ - ۽ وحداني ۾ نہ ڏولايا
ڪٿين منجهان نون ڪجهه ڦيا آيو - پيم ڪري سو ميڙ - هرجاءِ ۾ تيل کلايا ۽
محمد ڪي ڪوءِ آهي قديمي ۽ بادو چيل جو باجه تيامز سچي ٻڌ ستمايا ۽

ڪافي ٢٨٢ في سر ناسوي

راڻي جهن يار ڏي آدت ڪيتي - تڪ تڪ شڪر ڪريندي هان ۽
١ محمد هان دا جاني جام پلايو - تڏا هان نشي وچ رهندي هان ۽
٢ زلف زنجير دا پيچ پيا هي - هٿڙا نا سين ول چيندي هان ۽
٣ محمد لا ڪيڙا پيش هنا رج - ۽ نجهن ورج ڪمايندي هان ۽

ڪافي ٢٨٣

سئين تا برہ بيرنگ ڪٺي هان ۽ آپ پيش ۾ پاندي پيئي هان
١ راتيان ڏينهان نہ نجهي خاطر - ڍو ڍل ايپي ديان لڳيان ۽
٢ هيڻ نا ڦي من متيان ڏينديان ۽ سنگيان سهيليان سيان
٣ محمد تخت هزار ايڏ آيا - هيڻ سهاگڻ ٿيان ۽ ۽ ۽ ۽

ڪافي ٢٨٤

ميڏي جان جو شان وچ جلندي هي - جڏان بالا برہ وائي ڪلدي هي
١ بيومن بجو اهين وچ پئي هي - وت ڪسي نا ولدي ۽ هي
٢ پرمن ۽ بوجي ايويت ياويت - جيوين تين هوائي ملدي ۽ هي
٣ محمد ڪاهيا رهبر واليان - او ڪسيڪون نہ سلدي ۽ هي
٤ محمد دو نہ ازل ڪنون ذات يالوڪ يا ون اڄ ڪلهه دي ۽ هي

ڪافي ٢٨٥

لا مذهب لات لڳا آهيان ۽ بيرنگ بجو بقاءُ آهيان،
١ ڪن چون فيڪان ڪل جوڙ بندس ۽ احد ارض سماءُ آهيان،
٢ بازيگر ٿي بازي پئي ڍيم - بشري بيڪ بناءُ آهيان،
٣ هر صورت ۾ سير ستما ايم ۽ ٻا هر زہ ٽمار ۽ آهيان،
٤ قلزم وين ڪنارو نا هين ۽ دريا هن دريا ٢ آهيان،
٥ موج محمد مظهر ۾ - تڪ ڏيکا بند ٽنا ۽ ١٢ آهيان،

ڪافي ٢٨٦

عشق آها آفات الاهي - ذات ڪنون نہ چيندا ۽ هي
١ جس گهر آيا عشق حقيقي - ناهان بيان گم ڪريندا ۽ هي

٢ پادشاه وزير غريب اميران ، سب ڪون ڪمار منيندا اٺي
٣ شاه منصور ملاح حسيني ، سوري صاف سنيندا اٺي
٤ سانگي جوڳي آديسي آڏوڪي ، دردن اک جگا منيندا اٺي
٥ محمد تان ملائي هوڪر - ندران ندر لڙينندا اٺي

ڪافي ٢٨٧

تاب مسهن جي تايا تايا - عيش ٢ آرام ٢ اُهن کي ناهين
١ اتصل عين السّتي عاشق - آڙاهين منجهه آيا آيا
٢ شعاع شمع ۾ شنائي شائق ، جشٿون جي جلايا جلايا
٣ پچيو دبهه ذابحن جي تهو ، ڪاڻي جڏن پائون ڪايا ڪايا
٤ سب سچن شون گهڻو ڪيا ٿون ، قال ملا نون ڪل مايا مايا
٥ محمد مرد ميدان اٺي ٣ ، گهوٽ هزارين گهايا گهايا

ڪافي ٢٨٨

نيرو جو بادل وسي ميان ، سڪ وارث ۾ سر تيرن
١ نرون نوري سات زبر جي ، ديو ديوس کي دسي دسي
٢ ناز نيبي آڻ نجات آپو جهڙت ، ڏاڍا هوڻ ڏسي ڏسي ميان
٣ ساعت هڪ ۾ سون ڪري تو ، لوهه سان پارس گسي گسي ميان
٤ بيود جي جهاد باقي - مام خودي کي کسي کسي ميان
٥ محمد موج مدهوشي مستي ، رندن جهڙي رسي رسي ميان

ڪافي ٢٨٩

سر جي دعوا سچي ميان ، مرد اچي ميدان ٣ ، ،
١ سر ڪٽون سوا سر ڪين مليٿو ، هرگز قدم نه هٽي هٽي ميان
٢ پاڻ ڏس متون پاڻ ۾ جهاڳي ، عاشق اگهن پٽي پٽي
٣ اچي امالڪ آڙا ڏي ۾ - ، صدق ڪافي سان ڪٽي ڪٽي
٤ شاهنشاه شهباز شڪاري ، جهام ڏيئي ترجهٽي جهٽي
٥ شمس عطار منصور مقابل ، مرد جي بازي ڪٽي ڪٽي ميان
٦ عشق امام حق هادي ڪئون ، محمد سنهن نا مٽي مٽي ميان

ڪافي ٢٩٠

ڪيم ڏي ڪاهيون ڪاهه ڏي ميان - هيڙي تنهنجا وري آهه
١ ڪيم رمڙ جي ڪر تياري ڏيئي پنيور کي باهه ڏي ميان

٢ ڏکڙا کڻون آ ناد ڳي توت ؛ لالا پاسپلالا دي ميان،
٣ هن گهر کي وساري ڇڏ تون ؛ اجها او ڏهن نالا دي ميان،
٤ عزت کوت ضيائي ڇڏ تون ؛ ڏنگسڙيئي دالا وي ميان،
٥ محمد ڦي باجهه يار وچل ؛ ؛ ؛ ؛ روزازلي آلا دي ميان،

ڪافي ٢٩١

ڪٿي بره بازار وي ميان ؛ سوداگر ڪي سودور ڦي،
١ سودي هن جي قيمت ڀاري ؛ ٻئي جهان وسار وي ميان
٢ هستي وارا حجاب هٽائي ؛ مٽي پنهنجي کي مار وي ميان
٣ شڪ سڀئي ساڙي ڇڏ تون ؛ گهڙيون گهريند رگهار وي ميان
٤ هڪ تارئي سان ڇڏ سم ترائي ؛ وڃي اڏائي جهار دي ميان
٥ پرتئون پنهنجي هردي اندر ؛ ميچ مدائي يار وي ميان
٦ محمد هوندين هردم حق سان ؛ دوستائي دربار وي ميان

سرجوگ ڪافي ٢٩٢

چو ويچي منهن متيون ؛ تنهنجي درد فراق ماري آهيا
١ ڪانئڻ پيئڻ خواهش خوشيون ؛ پاڻيان وه سنديون ونيون ويئون
٢ تاب حسن جي تامش تعزي ؛ بره بارين کي ٻنيون ٻنيون
٣ محمد جاتون نان مولا جي ؛ ڏوح ڪشالا ڪٽيون ڪٽيون

ڪافي ٢٩٣

ڪيچ ڏٺي جو قافلو - خانه وياڪي ڪنيون ڪنيون ؛
١ ڏک ڏولا وا پاهوڙ پٽيون - پلئي نمائي جي پيون پيون ؛
٢ ڪرهل ڪيچ قطاري هليا - ڏٺن جون جميان ريون ريون ؛
٣ محمد ذوق منجها ڪون ظاهر ؛ نيروهايان نيون نيون

ڪافي ٢٩٤

عشق سند وا احوال - معلوم ٿيو آ مهردن کي ؛ ؛
١ ذوق وارن پاتو پيهي پسيو - هردم حسن ڪمال
٢ سر ڏئي سودو ماڻ ڪيو سي - ٿيڙو سره بتڪال ؛
٣ عشق وارن کي علم عطا ٿيو - لدني لا ز وال ؛ ؛ ؛
٤ محمد رنگ ڏنگ مٿو نو - بيشڪ بي مثال ؛ ؛ ؛

ڪافي ٢٩٥

ڪتي
عاشقن لئي عيد ٿي جيت تنڌي ۽ ٿتي ٢ ٻيالوڙين ٻا
۽ تنگي ورا ۽
١ دل مرهنجي اهادائما - وحدت ستان وجود ٢ - ٻاري ٻره ستي
مستي موج مستي - ٣ تنهنجي ڪيڏا ڪتي ٥ غازي
٤ جنهن نه سمجهو رازي - محمد خاطر خيال ٢ رنگ ڇيري
ڪم ڪرنگري لاجي ماري لتي - ۽

ڪافي ٢٩٦

حسن تنهنجي هتيار ڪنهن ڪان ڪين نشري نشو
١ حسن ڪي هردم هاج اهاڻي - تيز جهلي تلوار - سنڌ ڏ ڦي سر ڏري تو
٢ هيبتناڪ هڪل ستان هڪدم حسن اڱو هموار - ڪستون ڪان پري تو
٣ سڪ وارن کي سونهن سازي - ترس ناهين تڪرار - ماس هڪان ته توني پري
٤ محمد بشري بيڪ بنائي عدم ڪان ٿيو اظهار - هت سلطاني سير ڪريٿو

ڪافي ٢٩٧

اڄ ادين ڪنهنکي ڇوان - مجهه اندر جون ڳالهڙي
سهڻي صنم جي سڪ ٢ رُنڌي ڪندا ديم سالڙي
١ جوڀاجوهون ڪٿون سور جي - محبت سندي مذڪور جي
پيل پرين جي پور جي - سيني اندر سنيال ڙي
٢ اُخ مبارڪ يار جي - ڪيفي ڪجل جي ڌار جي
مثل ڪنڌي تلوار جي - ترس منجهه سياهي جي لالڙي
٣ جنجو آهين تن جو ٿيندين ۽ ٻيالو شوق جو دم دم ٻيندين
ناتو نيهه ستان ٻنيا ٻڌين ۽ رمز هيهر جي ڪينهن ۽ ڪيئي ديايا دالڙي
٤ پرين تنهنجي هنڀنجو ڪندو ۽ خاصي خيال سان محمد پڌ ڦي
جذ هن اڪ هو ٻڌي تنهنجي آلڙي

ڪافي ٢٩٨ اردو

١ ستگر ميلا دين دئيال - پيهي پهر نه در تا هون
ستگر سائين پيدا بنايا - رنگ الهي عجب وکايا
شڪر الاهي ڪرتا هون ٢ علم عقل دي جا ئي نه ڪائي
بات سنائي - ڪيف ڪيف هلال ٤ تمام اهين وچ مرتا هون - برڪه ساٿ د
٣ محمد اياسا نه هب کيا - ڪب سني بي ڪب شيعا - هر جا ديکها حسن ڪمال - هڪ گيا سب جنجال
سنگ اهين وچ رهتا هون

ڪافي ٢٩٩

سرڪي سر ڌاڪر وارا - مرد آوين ميدان وچالي
سي انهين سرڪي ڏيندا ، بيوڙ سيني سرڪي ويندا ١
تن ڪنهن پيچي ٿيا اظهار ، آوٽ جاوٽ دي رک اٿالي
ڪمتا سڀئي ڳو ناڳوڻي - اکيان ڪول صفا اندر وني ٢
عاشق آوين ڪر اعتبار - باتيان بيحد بيمثالي
جوڳي آوي سرڪپاوي - ناز ڌاڻي بيٺڪ پاوي ٣
واقف والي ٿيا اسرار - پيت پريت پيارے پالي
محمد خماسا ميال رکين - لاهوتيان دي لات لکين ٤
چمين چشمان چاوين يار محبوبان دي ناز نرالي

ڪافي ٣٠٠

ناهن نفي نابود تمان نڪري عاشق سر اثبات تون - سر صفاتي ستانگ هنا في ذات آهين ذات تون
اڃي تون سمجهين ڳالهه اهائي موڙهون ڪين ڪماتي تون - مُوتوا واري مام سمجهائي حاصل حال
حياتي تون - ٢ توڙ تون طالب حق جا ترت ، جيم دسلاتي تون ، يار يقين
سلاتي ثابت منجهه ذتي مسلاتي تون - ٣ مرشد مرمعان جي محبت
جيهه ڏئي جمد چاتي تون - ريتيان ڏينهان ويرو ماڳ قلب اندر ۾ ڪاتي تون
٤ هيٺ مٿي هر جاءِ تي حاضر - هر شي جو آن همامتي تون ، ديد ملائي
ڏس تون محمد ياڙ ۾ پاڻ جهاتي تون

ڪافي ٣٠١

دل اوچيتي قاتي اڄي هن درد واري دام ۾ - سا خوشي شاکن گذاري سارجي بي نام ۾ ١
لوئي ورڻ ڪان ناهه وري - قابو قيد ڪمام ۾ ؛ اچ نه سمجهو ٢ وڪوڙيل السبتي انجام ۾ ١
٢ ڀيون ڏيکيا بقراري عشق اڄي آرام ۾ - نيست نازڪ ئي نقي ، ناتي نيابت نام ۾ ١
٣ وهڻ ٿڌڪي ده ٿيو - گذار سدا ره گام ۾ ؛ واسطا ئي گم ڪري ۽ جهي دئي تي ام ١
٤ موجود مخفي آمد اڃي - محمد قرب ڪلام ۾ - مست مخموري منگهن جاودا ئي جام ۾ ١

ڪافي ٣٠٢

ترڪ الدنيا واجب سوموج ۾ مرد ان آ ، منهن مٿي جو سرد عاشق رنج ۾ دلدار آ
١ خوف رجا ڪون پاهه پيو - خوف ريو سو متدان آ - وياستر ئي پو لاڃي اهو شوق ۾ شادان آ
٢ حق ذر هر جاتي پسي ترغير ۾ غلطان آ - هيڪڙائي ڪان سوا بيو ڪجهه جو دامان آ ٢
٣ محويت منڪب جو سف سلاڪن سامان آ ، بجي وحدت ۾ وڪوڙيل غازي سوگردان آ ٢

محمد ڪي محقق هي پرورش ۾ اعلا عين اشارا ٢ - قلم قي قابو تهمو ۽ اهو نيه جز نشان ٣

ڪافي ٣٠٣

الفقر هي اسم ۽ عاشق تون عين عجب العجا
مجهه تون سالڪ وٺ ۽ ڪلا في تنهن - فخر فنا
بره جي بازي - ايمان پرت في پند - عاشق تون وٺ ۽ دستار ٢ - مقصد لا مقصو
١ نفي اوڻ ۽ اثبات اوڻ - عاشق تون قول اهو ۽ دکج ڪو فرق - صاف صفائي بحر
بعد اما قبح دائم دم ديدار - عاشق تون ڪو ۽ دکج ڪو فرق
۽ هين تون - اهو ادب هل ترڪ - عاشق تون ڙو ۽ ٽڙو ڪارج يار ٣
بقائي - هندي ۾ ناهن ڪنار - عاشق تون ٽوٽ رکين تڪا - خيال
ذاتي اوڻ صفاتي جولو - بحري ويس ڏيکا - عاشق تون ناهن مجهوٺ نزول ٥
نرالو مذهب سارو محمد سان مهدار

ڪافي ٣٠٤

رکين سير صفا سلطاني
سوچ سبحان ۾ سان مجهه
تنهن واليان نيشا في
سبحاني تما اعظم شاني
١ طالب شوق چوڙ ڪراهين فڪراهين وڃ فاني - گم ۾ گوهر غازي گن وڃ گردن
۽ هين گيائي ٢ شوق شهنشاه مليا سڀ - اعلى الانساني - شبها
شڪ ۾ آئي تنهن وڃ ثابت سڀ سبحاني - ٣ دم دي دوڙ دواي
دلبر ٿا وت ذڪر ۾ باقي - خيال خفي قديم ۾ قادر عين عطا عياني
٤ منوڻ مطهر منوج محڪم ۽ محمد موج معاني - الا لطيف ٥
لا دم لا احد - لا خوف لا ثاني ۽

ڪافي ٣٠٥

عجيب ڪلون آيون آيون - سي ته آگ ۾ پڪ تون سي اهڙيون
١ ماري مٺي جو ماس پچائن - ۽ وڃ اندر ڏين ريون ۽ ريون
٢ ترس ۾ آئن تنهجو ميان - بيحد بيپرواهيون وا هيون
٣ سندن اها سان ته پڙهي - ڪامل اينداڪا هيون ڪاهيون
٤ عاشق آئون تون هن ذي ۾ - لاڪا پاسب لا هيون لا هيون
٥ محمد سان محبوب مکڻ جو - تا لا اچن تا تا هيون نا هيون

ڪافي ٣٠٦

جوڳين ساجهي جتي ۾ - اچي مليا ته آهيي
١ لا هوت لا شئي لا مڪاني - مڳ ۾ تنهن کي مٿي هيون
ويهي تنبي ويئي

سنگ اڪلائينهن ڪيا - چريا پاٿ تاڇڙ پون - سڪ ساڻا ان تا سيئي ؛
٢ جا هيون هوش هجان هلڪ ڪانڌ جي - تن ندو ڦي ڪن تر پون - پيش پرين جي پئي
٣ محمد سنا محبوب سڃي جون - اکيون السر تي اٿر پون - پاڄهم پرين سي ڀيي

سر سورٺ ڪافي ٣٠٧

جڏه ڪان بلا پر تاهيان طعنو ڦي تو ٿي جلوڪ پي - علم عقل او جهون ٿيو ويو آڙي فوق پي
عشق جو آرامي لائي - جسم سار و ويجلي - اسم سعر اثبات ٿيو ظاهر ظهور ڏٺ حق بي
عشق ماٺ ڪرڻ ڪان - آئون ڏسن آزاد گي ؛ عشق موت استاد ٿيو ڳل ۾ توحيد جي طوق پي
٢ عشق الحجو سولي متي سوار پي ؛ مام سان منصور جي نيزي نظر آئڙي پي
٣ محمد سرد ميدان ۾ جڏهن ڪي حق تا جهڙي - ورد وارن جي مٿان سر پيا وسن مينهن ڦڙي

ڪافي ٣٠٨

موج زن دريا لا وحدت يلڪي بقا بالله آ ؛ نا فنا ٿيند و ڪڏهن تجزيو جلال الله آ
٢ وحدت جي وڏائي جو عظيم اڌ ماڻ آ ؛ دس طرن ڪن ڪر ڪن او جا الا الله آ
٣ ٻيو بابا قو ڄادي - ڀينهن نادر ناموس - ظاهر ظهور ذوق زاهر قائم ڪليم الله آ
٤ ڪل شاه صادق صدق ثابت سربس ؛ گنج معني گوهري قول ڪلام الله آ
٥ ڪل شي قرب سان محمد معراج ٿيو ؛ احمد محمد مظهري ڪلهون ڪمال الله آ

ڪافي ٣٠٩ فارسي

من ترا بسيار خواهم اي صنم سرها رمن - دور يڪدم نا شوي ميشود آزار من
٢ شب و روز ملامت درد هجر فراق تو ؛ هم دم طلب وصال وحدت بر ڪار بيمار من
٣ شمع را يڪبار ديدم - شده ام پروانه تو - بيخودي در آمدم حيرت حسن بازار من
٤ داعي اي دلربا آه و ناله ڪرده ام ؛ پيشواي رهنما محمد ام مدعا من

ڪافي ٣١٠

موجود گي منجھ تماڻ تون ؛ اصليت اسرار ميان
الهي ثم الله سخن سچائي پاڻ ۾ پنهنجو پاڻ پچائي - جاڻ اهو خود جاڻ تون
ياور يڪو يڪ تار ميان ٢ جسمڪ جسمي لحمڪ لحمي - ڪ ملڪ دمي روحڪ روحي
ڪنهن جي ڪڏهن تو ڪاڻ تون - محض آهين مختيار ميان - ٣ انا احمد بلا ميمي
قائم قادر قول قديمي - انڪنت خدا جي ڪاڻ تون او رهن تنهنجو يار ميان
٤ سبحاني ما اعظم شاني - الانسان سرّي - ظرف نه پڇ ڪنهن
تاڻ تون محمد سر مدار ميان

ڪافي ٣١١

ذکر فنا دا ذکر قبول - رک بقا دا خيالُ بي

١ ذکر اهين کنون فارغ ٿيوين - ذو دوئن جگه ٿم نکته جيو من

مرد ٿي هوئين تون مخفي مدول ء ء جذبو جوش جلال بي

٢ عين وچون چا عين ڏکين دل ء غير غرور چا دور ڏکين دل

دُئي ڏغا ٿم ذکر دُخول ء ء خلق ڏکين خوشحال بي

٣ لاانسان سري آ صفاتي ء ء ظاهر نه بي باطن بقا ئي

ڪل شي يرجع اصل اصول ء ء قائم قرب کمال بي

٤ ڪعبه کونين دا تون هين والي ء بيرنگ رنگان وچ بي مثالي

هر معنيٰ دا تون هين مول ء ء محمدؐ کيف ڪلال بي

ڪافي ٣١٢

ڏکر ڏو ڏکا ءُ ء ء ٿيو آ نور مکون نڪا ءُ

١ سوي شي سُبحان اسرار و ء ء لاهوتي لقا ءُ

٢ موتوا قبل انت موتوا ء ء باقي آ بقا ءُ

٣ انا احمد بلا ميمي ء ء وحدت گهليو وا ءُ

٤ روز ازلي رهبر ٿيس ء ء عشق جو آيا ءُ

٥ محمدؐ مست ملامي مالڪ ء ء ڪو ڪيو ڏکا ءُ

ڪافي ٣١٣

عين کي ڏس عين ٢ - ٢ عين سان عاشق عليل ء

عين کي منجهه عيب جي ڪر غرق دانا حيد دليل ء

١ ف ذکر جي فهم سان ء فذکرنا في الله فنا في ر

ق قائم دو ر دائم ء جاودا ني سي جليل ء

٢ لام - لطيفي لات ڪرلون لون الله الله لاشڪ لباس ء

٣ ميم جي موجودگي معنيٰ اصل اعلي ٢ اصيل ء

نون - نالا بي نقش ناميا نشنگ نادر نجيب - ء

واو وحدت وجد واصل منجهه وجودي واه وڪيل ء

ح - حڪايت حق حقيقي - حال سان همنشين ء

ي - يار پيارا مست محمدؐ - خالق خلقي خليل ء

ڪافي ٣١٤

قسمت اڳيان تنهنجي پاڻ پيار ۽ عاشق مار شمار ڪريندا
١ آڏو چوٽ چلاوڻ جنهن موڙ ۽ ٻاڏي آڳاوڻ بار - تنهن وچ لاڏا ڪريندا
٢ شور ڪرڻ شعبلا ڏاڏو ڪر - تيز تکيان تار و تار - باولي وچ بيمار ڪريندا
٣ ماس هڏان توڙ رهڙ سڪيندا ۽ جيرا بڪيان ڪنوڻ تڪي رقم قرار ڪريندا
٤ ظالم نظر فتو چڙهندا يان ۽ محمد مارو مار نيڻ نيا ندوار ڪريندا

ڪافي ٣١٥

تنهنجي ڪاتار - پنهنجو سر ماف تو ناٿون
١ محبت ميخان تن کي آيو - سڀ تهليا هيڪار - دري دريءَ جي ڪاڻ ڪيا ٿون
٢ دلبار تو پاڇ جو رايو - بيچل کي بيقرار - سداقت سڪ سدائين ٿون
٣ عشق جي منزل بيحد ڀاري - ڪٽ ڦاڙ ڀار - جين سرچا هنئون چايون
٤ سر پر ساز آواز جي سيني - لنئو لنئو منهنجو لغار - لکي لنؤ لعل لکڻ ٿون
٥ پون ڪر توڻ پارس پر ٿيون - محمد جا مختيار مخمور مير ملايون

ڪافي ٣١٦

جماليءَ پائي جهات م پارس پرين پرنور توڻ - غير ترڪي غور مالا بلند پرپور توڻ
١ حق ناتان طور تجلي - آهين سمور وسور توڻ ۽ چاک تي چاڪر چوايين چاه شاهيف چور توڻ
٢ آڏوان نا اطوچي - مهد ٿين مغرور توڻ ۽ سيح سعجهي سر ٻس سوري اتي منصور توڻ
٣ تين تجلي تاءُ تابش - طالبن طيور توڻ ۽ ربه اتي رزسان ڪوٽلا ڪنڌ ترڪا طور توڻ
٤ دلربا دُرِ دائما - دلبر دلي دستور توڻ ۽ ظاهر ظهور ذات آن ناهين منام مستور توڻ
٥ حقيقت جو حال حق - حاصل جج حضور توڻ ۽ محمد معني مرجم مالڪ مدا مسرور توڻ

ڪافي ٣١٧

ٿي طبل توحيد ترماڻ پنهنجي نوبت وڄاءِ ۽ سوز سيني ساز لکي تار تنڊن جي ٻار
١ رنگ روح جي راز جو - هردي الله رهي م هلاءِ ۽ ڪل ڪونڀي تان قرب جي ڪامل قديمي توڻ ٿماءِ
٢ ڪهاڙو ٿري توڻ پاڻ کي - گهايڻ کي گهوٽ گهاءِ ۽ جوڳ ڪر توڻ جاڳ جاڳي - سڀ نيڻن جي ٿار
٣ فڪر ڦڙي نهم نا توڻ - فڪر جي فرهي ٿيراءِ ۽ وصل واڻي وات م ديرو حدت کي وساءِ
٤ باري ٻيو جو - عادين وانگي واءِ ۽ چور سستي چاڪ ميستي جرٻ مان جيئڻ جلاءِ
٥ هيٺ سنگن وار - ٻيل پرچي ڪي توڻ لجاءِ - دم قدم اٿي وري ائين ڪي محمد جاءِ

ڪافي ٣١٨ ترڪيات

مارن ري تو مانا م - عدم موڻ کي محلات ٣١
١ اڪائنن ڪام ماڪي مصري - ڪين وڃي تنهنجو فقه ام

ياڳُ ٥ لذي ڪيئن ت لام - ٣ چو جعلي
٢ پيرون چون بند سب پاتا ۾ ڪيڏي ڇڏ نوت وجود ۾ بغير
ڀڃنگ ڀي ڀڃا لنگيا ڦ - سو ميرا قسام ۾ ڪيت جو آهي - اصل ڪنوت الحمام
ظرلعلي غام ٥ محمد مني نياڪيت

سر ڪنڀات ڪافي ٣١٩

معنيٰ ٢ مَعبود ٥ ڪيئن اچي تو عبد سدا ايو
هت ڪيو تو وجود واهيرو - هُت هُئن لا وجود
١ هت رهين تو ساجد سڀ جو - هُت هُئين مَسجود
٢ هت آهين نابود ۾ نازل - هُت هُئين بهبود
٣ هت رکين تو مقصد ڪيئي - هُت تو لا مقصود
٤ محمد ٿيان نشان نظارو - صحباءِ حق موجود
٥

ڪافي ٣٢٠

توڙ نور پچين ڪوهِ طور - نور نظارو نتو ۾ لڳي
١ رب آدِ في ڪن ترايي - حاصل حال حضور ۾ وَنحن
اقربُ ويجهڙو - دلبر ناهين دور ٣ ڪل روح رب سوجهي
ذس توڻ ٥ پيو سمجهين مور ۾ رد و زازل ڪئون اگ لڳو
برهه سنهو پرپور ٥ محمد ٿي سنهي موج ۾ ڪونهه ڪيو قصور

ڪافي ٣٢١

ستاري ڇڏ توڻ صفات ٥ ذاتَ سُچا جو ظاهر سنهي
١ ثنا ونيان سيوف تنهنجو - توڻ آهين تجلات
٢ خلق الانسان علىٰ صورته ٥ دا ئمي ڪرامات
٣ وفي انفسڪم سمجهه اشارو - تحقيقي تسلات
٤ سين لکون ۾ ڪنهنکي آهي تو ٥ لاهوت جي ذات
٥ محمد علين عيان اندر سي - مجهه سي موجودات

ڪافي ٣٢٢

مُرسل مير مداني - لا تنها تنهنجي رسهري
١ غلط ناهي جن انس بهاءُ ۾ صفت ثناءِ ڪيان
٢ عرب عجم ۾ مت ناهي تنهنجو ٥ سجدا ڪيئي زمين
٣ سبحان الذي توڙ تي گهمان مون چاين
٤ ٿيو دلاهُ قرب قاب قوسين ٥ واندا ٿيئن گهوٽ لئي (ادبون) مٿون زنيور ڙ ين

۴ پيرون جو نبي بند سب پاتا ۾ يابُ ۽ لذي كيئي تـ كلام - ٣ چو جهلين
ڀڃنڪ جي جهانگيا في - سو ميرا قسام ۾ كيڏي چڱ توت وجود پنهنجي
ظاهر كئي انعام ۵ محمد متي نا كيت جو آهي - اصل كئوت الحمام

سر كنڀات كافي ۳۲۹

معنا ۲۰ معبود ۽ عيان اچي تو عبد سدا ئيو
۱ هت كيو تو وجود واهيو - هُت هئان لا وجود ۽
۲ هت رهين تو ساجد سڀ جو - هُت هئين مسجود ۽
۳ هت آهين نابود ۾ نازل - هُت هئين بهبود ۽
۴ هت ركين تو مقصد كيئي - هُت تـ لا مقصود ۽
۵ محمد مان ۾ بنشان نظارو - هر جاءِ حق موجود ۽

كافي ۳۳۰

تون بون پڇين كوه طور - نور نظارو تو ۾ لكي ۽
۱ ربِّ اَرِني كن تراني - كامل حال حضور ۾ وحُن
اقربُ ويجهڙو - دلبر ناهين دور ۾ ۳ كل روح رب سوجهي
ڏس تون ۽ پيو - سجهي مور پرو زائل كئون آگ لڳو ۴
برق سڙيا پرپور ۵ محمد سهنجي موج ۾ كوه كيو قصور ۽

كافي ۳۳۱

ساڻي چيڏ توت صفات ۽ ذات سڀا جُ ظاهر سهنجي
۱ نانو دنيا ۾ سيوڻ تهنجو - تون آهين تجلات
۲ خلق الانسان علي صورته ۽ دانجي ذرجات
۳ وفي انفسكم سمجهه اشارو - تحقيقي تشلاهت
۴ شين تكو ۾ كنهكي آچيو ۽ لاهوت جي ذات
۵ محمد عين عيان اندروني - مجهيئي موجودات

كافي ۳۳۲ (سهڻي)

مُرسل مير مناڻي - لا ذرا تنهنجي صفت ثناءِ كيان
۱ ملك ناظر جن انس بهانـ ۾ ۽ سجدا كيئي زمين ۽
۲ قرب عظيم ۾ مٿ ناهي تهنجو ۽ توڙي گهمان مون چاين ۽
۳ سير سبحان الذي ثيو واه قرب قاب قوسين ۽
۴ كلمو وآدا لوڻ كهوت لئي (اديون) متون زنيور ن ين

نازل نوري، تبارڪ، مُزمل ؛ تعريف طٰهٰ ياسين
محمد جي ڪر مهر مدد ۽ امت جا نوت آمين ؛ ٥

ڪافي ٣٢٣

ڪٿي ڏکڙجهان آروپهايئين ؛ توڻ آهين شهبازُ ؛
١ آڳ ڀيڄي وچ اوڏهين ؛ پرٿون ڪري پرواز ؛
٢ جي ورد وظيفا صاف سڀڙا ٻولو ؛ نيه جي پڙ توڻ نماز ؛
٣ جي ڪان بينا ر ڦي ـ فائق فقر جي فنا صڙ
٤ جهڃاء جي حق پاڪ پسان تو ؛ نوري ڪيان تو نياز ؛
٥ ڀاڻ ڏيان جي پانهنجو محمد غريب نواز ؛

ڪافي ٣٢٤

٥٤٠ ٥٦٩٢

حسن جهلڪار ڏ موڏم دار سپه ستلا هو ويا ـ بره بازار نسنگن وار ڦ پکيڻ پڏ
هستي ڪا حال ـ کويڻ پائمال فارغ في الحال فاحش سے ـ موزي موت
تار تکي تلوار ـ رهيڻ هوشيار مرهم ڪا ـ ٢ آکيان موت کول پاهر ڌ قول ـ تيري
مي قول قائم بي ـ ڏر ون نادار وڃي ناوا عجب اسهار انور ڪا ـ ٣ صفت ڪا
سير هيا نا غير وحدت ڪا وير واصل ـ محمد مهتار صنم سهار پريت پڳدار پيرو ڪا

ڪافي ٣٢٥

جهوري عشق جي جهتيا ـ سنگولا تئون سا لا ڳنون
١ جن کي نا وڪ نينهن جي سڪ تني سيتيا ؛ معشوق نامہ تيار ندامئي را لا ڪنون ،
٢ لوڪ ملامت سر جي هرگز نا هتيا ـ وحدت وٽيا شرف مليو تن شاه ڪنون ،
٣ مانجهي مرد ميدان م ڪوين ڪنڌ ڪتيا ؛ فيراق قتيا وصل ٿين ويساه ڪنون ،
٤ رڙهي هليا سي سهج ڏي پينگ پريتيا ؛ لاها پا لتيا سڀ جي سا جاه ڪنون ،
٥ محمد مست مقيم ٿيا ـ ڦور ڌ سي گهتيا ـ ڪيئن ڪتي ڪتيا امر ٿين الله ڪنون ،

ڪافي ٣٢٦

اڻ ٻڌيون ٻڌ جن ـ ٻره باد شاه جون
١ جوا چن چره موت ڦرون لس ورهن ـ سڪا تاب سهن ـ درداڻهن دريا ه جون
٢ وچ تي ويرون وڌ اڻ پيا بيحد بلائن ـ ٻاگن کان ٻچن تنگيون جڏ يائون ناه جون
٣ او يار عوشاق پيا طالب تاتڙن ـ پرين پرکهيئن ٢ منيدان آه واڪا جون
٤ ڪهڻ مونيا ڪن ڏکون گهمي گهور نڪن ـ سڄا سيڄران تين ڪار ونيار ڪاه جون
٥ ار ڪهن او ڳهم لاڏ ڙڪ تاڻکهن ـ محمد کي ٿيون ميان ڀهيڙان ملالم جون

ڪافي ٣٢٧ سُر ڪاموڏ (هندي)

سٽگر سٽنت سالوڙيو سامي - آج موري گهر آيو ري
١ والا گر وڃي ڪر پاڪر ڪئي - گوبند نام بتايو ري
٢ الک بيک بنا هي بشري - لون لون بيچ سمايو ري
٣ انگ ڀڀوت لڳا لاهوتي - جوڳي جوت جڳايو ري
٤ ميم موري منهي مندر - باجا بين بجايو ري!
٥ مجهه ليو تم ساري ساڙو - ساچو شبد منايو ري
٦ محمد نام گرون ڪي آگي - چرنا سيس نوايو ري!

ڪافي ٣٢٨

هردي هري هر نام ديکا جب باهر ڪيب ديکيگا
١ ڪاشي دوارا د سوا تيرٿ - گنگا مول نه جاويگا
٢ بت خاني کي پوجا ڪرڪي - ڪيسا مقصد پاويگا
٣ پتر عمل ڪي آشا تگني - صاحب ڪون سماويگا
٤ ديکا جس کي آپ کي اندر - دين کفر اڏاويگا
٥ دونون جگ وچ نام سچي هئي - الٽا قدم اٿاويگا
٦ محمد مدنشا موج مهراج کي - دلمل رام ريجهاويگا

ڪافي ٣٢٩

عوشاقن کي الست کئون تهنجي ناز نوايو
١ سر صد قو سو دار گڏيا لون - گهور حسن جي کهايو
٢ عين اذي پي اُمالک آيا - ڪو بين ڪند ڪتايو
٣ سچا سس جي دعوا ستيندا - ڪوڙن قدم هٽايو
٤ مشتاقن کي محبت ۾ - عيش آرام نه آيو
٥ مهر محمدي منار منور - محمد مدنسب پايو

ڪافي ٣٣٠

اندر پکي وچ واهري پنهنجي - جاڳي تنهنجو دسيان
١ اصليت اشيان اُٿي تي - عاشق تو آبيس صيان
٢ پڻ ٿين سن ٿي شاهي سٽايو - وحدانيت وتيس ميان
٣ بيرنگ بي بيچون ۾ باقا - ڪونا ڪوني ڪيس ميان
٤ محمد ماگ مدامي محڪم - لاهوت لبيس ميان

ڪافي ٣٣١

شانگ صفاتي سير بناعي ٭ آپڪون ويکڻ آيا هي
١ ڪيتا ذات ظهورا ظاهر ٭ صورت وچ سمايا يا هي
٢ هادي مهدي هر دي اندر ٭ هر هو هل ڇايا ٭ يا هي
٣ دم منصوري دائم ديکي ٭ انا الحق آکا ٿيا ٭ يا هي
٤ قم باذني دا تبه يزي، ٭ شاهي طبل وڄايا ٭ يا هي
٥ شاه مسخان کان هود نه ٭ جڳ ساکل وچ ڀايا ٭ يا هي
٦ احمد مسجها دون احمد بکره ٭ محمد نام ڌرايا ٭ يا هي

ڪافي ٣٣٢

(سر صبحي)

ڪر عاشق آسرا اُٺ جي ٭ چِڪ درِيت رَسم سُمهڻ جي
١ چوري چرخو چاه ماني الا ٭ ڪر تون ڪار ڪتڻ جي،
٢ سنجهي وياتي سُپرين الا ٭ تون نه ڪانه ڪئي جاڳڻ جي
٣ سُتت وارن جي سامهون الا ٭ ٿيندي توهه ترڻ جي،
٤ محمد پاندي نه ڪتي الا ٭ مهر ڪيجان ء ڪا مَن جي

ڪافي ٣٣٣

هُت ڪاڻي ڪانڻ ڪتڻ جي ٭ آهي ناقبنه نيڻ جي
١ چرخو مُٺي کي چِست نه ڏي تو ٭ ناهي طاقت تند وڄهڻ جي
٢ سپند وسوڙن ناپوي الا ٭ ر ٿيون ڏينهان نه رُڻ جي
٣ گهر گهڙ جي ڪاٺڙي الا ٭ سر ٿيون ناه ساٺڻ جي،
٤ محمد سان ڪئي سر شد سائين اها ڪاه ڪنڍ ٭ جنجي،

ڪافي ٣٣٤

سُڌ سَڌ ڏين کي اهاڪئن پري ٭ عاشقن جي نه اندر جي
١ عاشق ويڙا اوڏهين ـ جاتي بوسه ناهين نه دسر جي،
٢ موتوا قبل ان تموتوا ـ ڪاڻ رکن نه قبر جي
٣ آپڻ وهي اندرو في انفسهم جو لا يحيہ چِيڌ ناؤن پڌر جي
٤ محمد لا مقصود سد ارء ٭ اتي حاجت ناهين حشر جي

ڪافي ٣٣٥

اکيون آڙيون اُکستي عجيبن سان ٭ دل نه بدل ناهين رقيبن سان
وايون سيئي وسريئي وئين ٭ هنيون لڳو نه حبيبن سان

٢ لوڪ لاڳاپا لهڻي ننتي پيا - ناتو نيهن نجيبن سان
٣ زخم جگر ۾ چاڪ چڪن ٿا * تار ڇڏن نه طبيبن سان
٤ وار وڃي پايان نه هڪ جي * محمد مست محبين سان

ڪافي ٣٢ ٣

تون عاشق جو نه الله ڪرين ڇڏ غافل غفلت ڏيان ڏرين
١ دم ڪر ورتين دور پڙهه ستان * محو قبل ماڳ مرين
٢ غير کي ترڪي حق هادي ڏس * محبت ۾ ميدان ٻرين
٣ ڪثرت ڪرت ڪيرائي ڇڏ تون - وڪ وحدت ڏي ورورين
٤ بيخود پيالو ڀر ڪري پي * خام خودي جو خيال ڇڏين
٥ محمد مست ميخانه مغان جي * طلب توحيد جي تار ترين

ڪافي ٣٣ ٣

پڙهه سبق ڀرين فنائي جو * پيدا ماڳ ملڪ بقائي جو
١ پوڙي پيائي ٻاهه ڪر تون * وحدت وره وفائي جو
٢ سود وسه جو آهي سير سر * عاشق عشق ادائي جو
٣ الڪل بازي عين هلي ٿي * صوفي سير صفائي جو
٤ ماڻ من محبوبي مستن ۾ * رهبر رنگ رسائي جو
٥ بندي راز ٻوبي ٻه ليو * محمد مهر پلائي جو

سر - ڪافي ٣٤ ٣ - ڪنگڻ و

اکيان سهڻيان رنگ ڀريان - شوري ڪرن شڪار سائينان
مشتاقن مست ڪرينديان - ٻاري اناون بار سائينان
١ ظالم نوجوان پڙهينديان * طالبان تڪيند سٽيان
ترس تهانئون مول نه آوي - ڪرن قتل ڏي ڪار سٽيان
٢ غمزي باز غازي فريديان - هر هنڌ هڻن ٻاڙار سٽيان
حشمت نال ڪرينديان حملا * نازنينان نوار سٽيان
٣ نظرينان دي جهوٽ لڳا ڪيئي * ڏا ڪوڻ لڪ هزار سٽيان
عاشق اکيان نوآ دام نه آوي - بلشڪ هن بيدار سٽيان
٤ محمد رلدان دل نه ڏسا ون * ڇماڻئيديان ترو پار سٽيان
غازي هوڪر غور سي سيکن * لالاهي ١ اسرار سٽيان

اهڙيان اکيان مستان تو آتش لائي ✿ روز تون روز سوائي واه واه
دل اسان جي قرار نه ڪاوي ✿ جذبي جوش جلائي واه واه
اکيان اکيان وچ اڙيان ڪاتيون ✿ خون ڪريند يان جائي واه واه
ڪم اهڙان تون ڪار اهائي ✿ رنگي ڏنگ هٿ دي وائي واه واه
صنم نال عمال ڪر ڪي ✿ ريفل ر مرزا لائي واه واه
اکيان جڏهان تون چوٽ چلائي ✿ سڌ نه تانو سٽائي واه واه
تو بکي نال ڏهاڙي تڌ بيند يان ✿ فيض فهم فنائي واه واه ٢
بعد فنادي فڪر ر کين ✿ بيشڪ جر بقائي واه واه
دائم اکيان وچ اولي آدي ✿ صوفي مرد صفائي واه واه ٣
ڪڪ مبارڪ محمدؐ تڌ بيندا ✿ ور سه والئيان واڪائي واه واه

ڪافي ٣٣٠

شاهه حُسن شهباز تون مشتاق ڪي ساري منائين
پر تون ڪري پرواز تون ـ چوري چمنان ڪيئي چائين
ڏر تهنجي ڦي لکين ليلا هن ـ پاڇهه سهرئي پيا پا ڏائين ١
زتون ناز عناز تون ـ نازڪ نازنينهن نيائين
ڪيئي حيوانا ڪيئي مستانا ـ دانا ڪيڏي ڪيئي ديوانا ٢
حب تمام مجاز تون ـ حقيقت تڏي يار هلائين
جهڙي تهڙي جو ڪم نه آهي ✿ سرجو سانگو جو ئي لائي ٣
سوري سينگاري ساز تون ـ سڪ وارن جا سر سلائين
وڪ وڏائي ڪين هنائي ـ جذبو جاني جوش جڳائي ٤
آهين اَلَسْتُ آواز تون ـ قالوا بلى جو قرب ڪمائين
تمام سُهڻا محمدؐ مر تون ـ وحدت ڪُون وير و رتون ٥
بيشڪ بي انداز تون ـ ڪوين وانگي قدم ڪڍائين

(٣٣١) ڪافي سُر ڪلنگڙو

بيشڪ آهي بقاء ڪامل حُسن تڏ بي تهنجو
لاهوتي آ لقاء قادر حُسن ڪريمي تهنجو
گهور حُسن جي ڪيئي گهايا ✿ مزد ندائي ور آيا ١
فرق نه آ ڄ فناء ـ رهبر حُسن رحيمي تهنجو
ڦاڪ حُسن جيءَ اتي هڪيا ✿ پتڪن جا سر ڏئي هليا ٢

ڏسو ڄم جو شڪل - پرو حُسن پيو پيهي تنهنجو
٢ شاهه شن جو شڪل [illegible] تڪ تلا لبيب وا [illegible]
رضائي عين ابا [illegible] - ذاتي حُسن ڏهيي تنهنجو
٤ ظاهر باطن اول آخر جلوو تنهنجو اندر ٻاهر
ڪاملن آهن جاءِ - قائم حُسن ڪايي تنهنجو
٥ محمد صالح صفا سچائي - فيضُ الٰهي تنهنجو [illegible] ياتو
تنهنجو ذات تڪار - هادي حُسن حالي تنهنجو

سر - ڪافي ٣٢٢ سامونڊي

ڪنڌا ويا ڪو ڪار - ور ڪيچ وڃن ڏي ڪا پري
١ اهڙن کي تہ الست ڪان - پر ٿيون پرين جي پچار
٢ ويچار تہ وڪوٺ يا - عشق سنڌي [illegible]
٣ ڏينا ٿي آڪڙيون - ڪين تڪن پي ڪار
٤ ديوان جي دل ۾ - ڏاڍي طلب تنوار
٥ محمد ناتيان ڏيهان - نيڻين عشق تنا [illegible]

ڪافي ٣٢٣

ٻوڪي جلو جل [illegible] رو مست قرن ٿا ملڪ
١ [illegible] ٿا عشا [illegible] ڪان - [illegible] صبر ڏا
٢ [illegible] بيغث هي - ٿا نڪا تيا [illegible] وار
٣ وجي بيان اهاگ ۾ - لازم ڪاڻ ونيا
٤ ڪڏي ترڪي هلنا - ڀڳا نا تيا يار
٥ هيڏ [illegible] نال هم ذات تي - محمد مدنسب دار

ڪافي ٣٢٤

آدبيسو اڪ موت [illegible] - ڏينا الک سان
١ ٿوڙي ڀٽائون حُمد متو [illegible] - گولي ٿيا يائون گوٺ
٢ ترڪ [illegible] يائون ترڪ [illegible] - [illegible] جوٺ
٣ هيڪ [illegible] آئي ۾ هڪ [illegible] ٿيا - [illegible] جا ڪوٺ
٤ وڃائي تہ ٿوهڪ متو [illegible] - ٿي ڪل ڪوٺ
٥ محمد ياٽون آئي - هالي [illegible] هوٺ

ڏسي ٿو جو شڪل ـ پرور حُسن سڀ پسي تنهنجو
٣ شاهه حُسن جو شڪل ڏيکاري ـ بيءَ تڪ ڪالا ٻيو وا
اصلي عين آثار ـ ذاتي حُسن ٿيو تنهنجو
٤ ظاهر باطن اول، آخر، جلوو تنهنجو آهي پاهر
ناصر آهر جار ـ قائم حُسن ڪاٿي تنهنجو
٥ محمد صالح صفا سچائي ـ فيض لطف تنهن پاتو
تنهنجو ناتڪار ـ هادي حُسن جلي تنهنجو

سر ـ ڪافي ٣٢٢ سامونڊي

ڪنڌ وياڪو ڪار ـ وو ڪيچ وڃڻ ڏي ڪا پڙي
١ اهڙن کي ته الست ڪان ـ پر پنهون پير جي ڄاڻ ر
٢ وڃار ته وکون پيا ـ عشق مسڪين ڏي آ
٣ ڏينا ڏاڍي آڙيون ـ ڪين تڪين پڇي وا
٤ ديوان جي دل ۾ ـ ڏاڍي طلب ٿئو ا
٥ محمد ماتيان ڏيهان ـ نيڻين غمن تا نا

ڪافي ٣٢٣

هوئي جلوو جلال ـ رو مست قرن تا ملڪ
١ ازل ڪن تا عالم ۾ ڪان ـ تا صفا منبر دا
٢ برن ۾ بلبخت هئي ـ تا تنگا تيا بسنهء وا
٣ وحي بيان ۾ آهگ ۾ ـ تا لزم ڪابو نيا
٤ ڪل شئي ترڪي هليا ـ يڪا نا تيا يا ر
٥ هيڏ ٻا نال هم ذات ٿي ـ محمد مڪ نسب دا ر

ڪافي ٣٢٤

آديسي آڻ موت ددا اوب وينا الڪ سان
١ چوٽي ڇتاڻون جُهڙي مٿو ڪري مايا ٿيانون گوب
٢ ترڪ [illegible] پاڻون تڙڪي [illegible] لگيت ب جيوب
٣ هيڪ [illegible] آني مرهڪ تيا [illegible] جا ڪوب
٤ وڃايا ته هوڪ مٿو [illegible] ٿري ڪل گوب
٥ محمد [illegible] ٿاتون آئي ـ هايا [illegible] هوب

ڪافي ٣٢٥

ڄاڳين دو جڳ جاڳ - رو جاڳن جس جاڳ بي

جاڳائي جو جلوو - سيئي ناه جاڳ ٻيڙهن وڃائي نيتي ڏي ناڪس نياڳ

پنهنجي دست ڪر - جم جم منوي جاڳ ٣ تو ٻند ڏني ڏيم ڏيندي

٥ محمد ماي محبان سلطاني تو سهاڳ

ڪافي ٣٢٦

وٻ بنا ڪل ڪين - ڪنهنکي ٻوئي ڪتي

١ آذوق ٦ اندر ٣ - سره ڦريائن ٻان ٻان

٢ محبت جي موج ۾ مهري تيا مسڪين

٣ هر پولي هر رازڪي عاشق ڪنا آئين

٤ ٻهه ٣ لوڙهي چنڊيا ٻ درس ڏسيا ڏين

٥ محمد جي واهر ڪنديون امت ڄا توڻ آمين

ڪافي ٣٢٧

شوق واري ش منيئو - مان تا مدود کي

١ دبائن تا ديوس کي ٻ دانا درس ڏلية

٢ نانگا نظر تا سائن ٻ چوطرفين جنوقيه

٣ هر طرحائين هوشيارن ڦي - ڪهارن ڪهنيون ڪهنيه

٤ سچا صافن صاف ثنا من مئون ڪيد يانون

٥ ڪامل اينل ڪني اڻي - محمد مدد منتيه

ڪافي ٣٢٨

سناسي سبحان - ساري سبق تا پڙهن

١ ڪن ڪيه وفي ٢ ذڪر ڪم ٢ دم جو سنگت ڏيان

٢ هردم حقيقت ۾ هت گيائون - ڳرون وارو گرڪان

٣ هڪ تيا وڃي حق ستان ڪيدي دڦي ڏامادي

٤ محبت جي موج ۾ - سلطاني ساماڻ

٥ محمد نعري نينهن جي لاشڪ في ٢ ٿاڻا

ڪافي ٣٢٩

اونڌي ڪندا ورين دو عاشق پيهي يادم

١ ماطن پڙهن تا من ٣ - سڪ سنگ سورن

٢ ڪاڏي ھاري ڪينڪي، چرخو جتي چورين
٣ وسارئي وائون سيڻي، ھند طلب تون ٻرين
٤ منجھين ڪئن موھو ڏئي - ڏو ٻگھ نا تڙو ڪرين
٥ محمدؐ متارو ساله سڙ - ھوت متان گھورين

ڪافي ٣٥٠

مرباس

بيشڪ ٿي بريان

آئا لا عشق جي ٢ بيشڪ ٿي بريان
١ سڪ سھڻل يار جي - عاشق ٿي عريان
٢ خوشي خواھش ڪل خواري - گوش ڪين ڪريان
٣ نسري ناد پنھنجي سيان ۽ ناڪافي نيشان
٤ فذڪروني اذڪرڪم ۽ فيض اڳي فرمان
٥ ماسوا محبوب جي - دار دن نہ پيو ڏرمان
محمدؐ اھي موج ۾ غازي ڪئا ڳمان

ڪافي ٣٥١

ٿي اوراڪ سان عاشق - متب اڳي نقصان

١ الخوف محب ڪرام - سن تون بات بيان ٢ ياد ڪين
توفيق سان - ڪرڻ ورد وگيان ٣ جت ونڻ پاڻ سان
سورڻ جو سامان ٤ جو دم غافل سو دم ڪافر - ديد ڪين تون
ذيان ٥ - ھٿ ڪر پنھنجي خيال کي ميان - سور ھيہ ٿي مسلطان
٦ محمدؐ منھ ماڻ تون ميان لاشڪ ٿي لاثان

ڪافي ٣٥٢

نا ڏھايتا منڍ ڪي ميان

١ پڙ ٻي پڙھيا تون ڪيترو ميان ۽ ٿي حد بي پايان
٢ پيڙ واري پنڌ ۾ ميان - در دن جو داستان
٣ توڙ ٿون طالب حق جا ميان ۽ ڪئا ٻڌ وٺيا غلطان
٤ جو ٿي آيا پنھنجي جوءِ مسون ميان ۽ تري وٺا طوفان
٥ مٺ دن جھان مسوط ٿي ميان ۽ آئي ڪئا تون آشنان
٦ محمدؐ لٺيج شعر مترڪي - آري ڄمي آسان ۽ ملٿيا يون مستان

ڪافي ٣٥٣

ملڪ ۾ دڙا ڙو ۽ مندا سانا ڪوڙي ڪوڙي گھاتو گھڙاھ

نڪ نڪ ڪهڙيان او تر آوڻ ٻڌ - ڦيرا هين وچ ڦرندا ـــــ پئي هي
١ ويراهين وچ جو ڦي آوي ٻڌ - ڪن ڪيچ وچ ڪرندا ـــــ پئي هي
٢ اڌ مان اوچ دريا هي دهشت - ڏيل اهين وچ ڏرندا ـــــ ٿيئي هي
٣ سڪا سير سمو لي ثابت - ڏيا نڪوئي ورندا ـــــ پئي هي،
٥ هت هادي سان جهڙدم ٻڌ - محمد تار وترندا ـــــ ٿئي هي،

ڪافي ٣٥٤

وهم وجودي سارا وساري - اوهين ۾ اوهي آيا
١ ترڪ دنيا واجب ڪيائون - مال مڏيون ڪُل مايا
٢ ماس هڏيون رت رڳان - ڪافي ڇڏ يائون ڪايا
٣ خيال هنڪي وساري ڇڏ يائون - سچ انهين سعيا
٤ سان سهيئون سر پنهنجي تي - برهين بار اُٺايا
٥ احديت اسندا اصل جا - محمد ماڳ مڏهايا

ڪافي ٣٥٥

عشق جي آتش جان جلائي - سوز سمائي اڌهو ڪيئر
١ غير غرور جي پاڻ پٽي تي - صاف صفائي سار وسيئر
٢ ڪيهي جو ڪامل ڪاهي - پُرهجي هند اڳائي پيئم
٣ پنهنجي ۾ پورا رهيا سي - ڪتهن سان ناهين تجويز
٤ آهي اهڙن سان روز ازلي - شوق شتابي شامل شير
٥ علم عقل ايمان جو اوڙ هت - محمد ايڙ ٥٦، پيئم

ڪافي ٣٥٦

ڏرڏن جو ڏا ستاڻ ڪوليان تو - اُٿئن ڪوئي تهنجو شمار
١ سرٻ سور خاساه مُنهنجي ڪي - وڃي ناهين ڪوهڪڙو وار
٢ اچي پيو آساري بدن تي - باري برهه جو ابلبشڪ بار
٣ ڪڏهن مرڻ ڪان ڪين وينڊو - عشق مسند و آزار
٤ وس ناهين مُنهنجو بوس آ ڏميان - قرب وڃايو آهي قرار
٥ ڇاڪيان بي ويڄا ڇوان ممات - محمد مادي مهرام مٿيار

ڪافي ٣٥٧

حال حقيقي حاصل ڪرتون - غير وجودي وهم وڃار
١ ٽلعي ڀر پينلا جي لڳ سان - هووَڻ هستي پت پڄار

٢ ذوق منجهان تون ظاهر ڪر تون، ڳالھ ٻجي تون نہ لڪاءِ
نقل ٻمڪرات، ورد وظيفا— ۽ دائم دم دم دوئي ڪماءِ
٣ زهد، تقوى، ترڪ ڪري ڇڏ، محمد ٻجي ڇا جي لاءِ
٤ [illegible]
٥ محمد ٻيا ٻاءُ ترڪ ڪر سيوڪر— سچ سچائي ساڻ ٻڌاءِ

ڪافي ٣٥٨

ٻيڪ انهين جي تانه ڇپائي— ڏيڄي ديدهه تون نا ديه
حڪم ٻي غازي غيب ۾ پينهنجي— مار نبي يار ۾ پيه
١ پريم رس جي چاش چکي تون— منهن ندي جي ڌوڙ [illegible]
٢ جند ٻي جوش جولان ستان جنگهي، پائي ذري جند تون جيئه
٣ صاف صفائي سيني اندر، محمد ساه و٢ ساٿ [illegible]

ڪافي ٣٥٩

هيٺ مٿي هر جاءِ تي حق ٢— غير نہ آئين سمجهه سچائي
١ اندر باهر هڪو جاڻين، مڱ محويت موجان ماڻ
٢ هر رنگ ۾ تون تڪجي وڃ— طرف توحيد جي تڙي تون تاڻ
٣ ساله بسالا [illegible] ڪر ساٽ [illegible] پيوندي تون پڇاڻ
٤ سڄڻ تون ستالڪ سڄڻ انهيڪي، صاف ڪر پاڻ تون سڃاڻ
٥ محمد جي— در هادي جي— عرضي اٿائي، الحان [illegible]

ڪافي ٣٦٠

سر بسنت

هر جاءِ پاڪ پسڻ ۾ آئي— ڪنهن کي چوان ماڻ ڪاٿ
١ مندر، مسجد، درس، دوارا— ميخانا، مسيت
٢ سني، شيعا، صوفي، سامي، ادبي آد و نت
٣ ڪافر، مسلم، ديا اشعاري هيم دم هڪ نيت
٤ هر مظهر ۾ حاضر ناظر— رب ورندن جي پريت
٥ محمد احمد احد عنايت— بيان ڪري و جي ڪيت

ڪافي ٣٦١

وحدت ۾ وهاءُ [illegible]
١ ظاهر زيب نباتي واحد— دور دوئي [illegible] درجات ڪري
٢ هستي وڃ تون حال هتا [illegible] ميان
٣ دنيا [illegible] ميان

وچ دیہہ وصال دی وچ ہے - نینہ سنگ ناسور میان
عجب مشغان [illegible] - محمد متی مسر درمیان

کافی ۳۲۲

ہوش ناقاندی [illegible] وچ ہو گیا ؛ خاص خیال خماری دی ٪
نگاہ نال سینے وچ ہوئی ؛ سرت سراسر کاری دی ٪
مشتاقاں نوں مست جو کیتا ؛ نیناں دی نروارہی دی ٪
مستانا عمر وچ السی - آ و عینی اظہاری دی
محمد باغ بہار سدا ہو دی - صوفیاں دی سرداری دی

کافی ۳۲۳

باد خزاں دی گذر گئی ہن ؛ آیا بسنت بہاراں جی ٪
لولاک لما خلقت الافلاک ؛ تاج پایا سرداراں جی ٪
خلق الاشیا و ھو عینہا ؛ ہر جا حسن ہزاراں جی ٪
گونا گون ہویا گل پیدا ؛ [illegible] بلبلاں گلزاراں جی ٪
ہر دو جہان وچ [illegible] ہوئی ؛ محمد مینگھ ملہاراں جی ٪

کافی ۳۲۴

عشق لگا آرام نہ [illegible] - [illegible] نیند نہ آوے شب نوں جی ؛
۱ الٹ پلٹ دی [illegible] آون - سوز سینے نہ سماوے [illegible] جی ؛
۲ بکی [illegible] تھاؤں ؛ [illegible] نہ پاوے جی ؛
۳ [illegible] کریندا فانی فی اللہ ؛ مک [illegible] دی گاوے جی ؛
۴ [illegible] آوے [illegible] وچ ؛ سر دا سانگا چاوے جی ؛
محمد [illegible] مول نہ مڑ دا - [illegible] کیا وے جی ؛

کافی ۳۲۵

[illegible] سنوری سیّاں - برہا آئیاں برساتیاں وی
۱ [illegible] یاد کرتا ناں [illegible] ؛ لڑ [illegible] دن راتیاں دی
۲ برہا [illegible] غوطا کھاوی - سمجھے سوکھی [illegible] ساتیاں وی
۳ بلبل یار [illegible] دیاں آندیاں ؛ سک [illegible] سوغاتیاں وی
۴ محمد آندو [illegible] کیا گل - [illegible] پاتیاں وی [illegible]

کافی ۳۲۶

عشق شہنشاہ کٹ نہیں چیندا - ہر جا حاضر ہوندا ہے

شهباز دم پرواز ٿيا۔ ڪاڻ منجهاران ڪين جي ؛
جي ڪين رهيا سي ڪين ٿيا۔ وڃي پيا اصل اشيان ۾
۲ موجود حق موجود جاڻي پاڻ ۾ پيدا پڇاڻيئن
دم ڌار ناگهر وڃي پيا ڪر سندي ڪيان ۱۱
۳ سر ڪيجي جي صاف ٿيا معاف ٿيا ٿيات ٿون مٿڙي
خام خطرا خوف خارج بي رنگي بيان ۱۱
۴ ماسوا الله منجهه محبت تن کي بي پناه ڪاتار
دارين جون داماڻي محمد من آمان ۾

ڪافي ۳۷۰

خمر جو خوار ڪيجي آ خمار مست ؛ مٺي محويت جو آ اختيار مست
۱ حلاجي حقيقت ۾ هوشيار مست ؛ ناڻگو ناٿ نرنيهي نروار مست
۲ زهد زير پاڻ ڪل ۾ زنار مست ؛ ڪفر عشق جي ۾ آ قرار مست
۳ ميدان مذهاڻي تو موحد مست ؛ الوهيت آ اسرار مست
۴ علي عين احمد ٿيو اظهار مست ؛ محمد مٿڙي آ مفدار مست

ڪافي ۳۷۱

شريعت، طريقت، حقيقت حسب في ؛ معرفت مسقط مقامت منسب في
۱ سخاوت، شجاعت، مروت مُلامي ؛ ليات لطافت، عنايت عوامي۔ صداقت
سلامت عجابت عجب في۔ ۲ ناسوت، جبروت، ملڪوت منازل، لاهوت ياهوت هاهوت
هر دل۔ ساجد مسجود لا حد لقب في۔ ۳ تو ناگون بي چون۔ باطون [illegible] نانڪ مجنون
مفتون مسڪون هر رنگ۔ محمد احمد انا احد ادب في ؛

ڪافي ۳۷۲

سالم سر آڏي بي ستنيان تو ستنيان تو ؛ قربون ڪيا پنهنجو ڪنيان ڪنيان تو ؛
۱ سوري اچان ٿو ساموهون۔ منصوري ميدان ۾۔ دائم دم ڏم نهتان هتان تو۔
۲ مٺي مرڪي صاف سر ڪي۔ پرين پياري پرت ٿيا۔ محڪم منهن مٺي نهنيان لڙيا
۳ چڙهي جو ڏيل پريم جي زنسنگ نروار ٿيس۔ جهونڙه شق وار جهنيان تو جهنيان تو
ڪنيان تو ڪنيان تو
۴ رڌي رنگ آ رهبر رنگ رنگ ۾ رهنما در ديرو وحدت ونيان تو
۵ محمد راز رندي رهبر ڏنو آ رمز ڏنا۔ بازي بره واري ڪتان تو ڪتان تو

ڪافي ۳۷۳

اکين جهڙو سن ساڄه باه بري ؛ ڏاڍي تاب تکي سان ڪاهن حين ترڪي

جواني ماڻي ۵ تنهنجي درد فراق مونکي ڪيو فاني
۱ پيو تنهنجا جاني حسن ـ ۲ تان مشتاقن کي نازڪ ناز تنهنجا
وصل واڳ واري وهلو ويرو ري ـ ڏسڻ ۷ ري تنهنجي نا ري مجهو ري
ڪوئي ڳو نگهت بچي ڪٿ ڦٽن نيٺ پهنجا ـ ڪوري ماس هڏن ڪير ڪر نگهو ڪارو
۳ ستائي جسم تنهنجي هجر جسم ساڙو ـ
جگر جبرو جليو پڇان جان ڪري ۴ تدم قرب وارو ڪو جيان ڳڳين ـ ڪنهي آپرت واري
پيارا پکين ـ محمد ستائي مل تون ڪامل قرب ڪري ـ

ڪافي ٣٧٤ سر ديهاڳ

اڙي ڦي اڄڻ عاشقن آر ڪهڙو ۱ قتل بن قتل گهاءِ قرار ڪهڙو
۲ دلبر قدم دم دشوار ڪهڙو ـ مرد مرد ميدان مکيار ڪهڙو
۳ شمع تي پتنگ جل پوءِ انڪار ڪهڙو ـ جلڻ ري تي جاءِ جو جڏسار ڪهڙو
۴ حلاجي همت ناڻا سر هوشيار ڪهڙو ـ سوري سيج ثابت شاهه سوار ڪهڙو
۵ محمد تمام سمجهه بنا بيدار ڪهڙو ـ خفي خيال جا جهوت اظهار ڪهڙو

ڪافي ٣٧٥

عاشق ڪر آمين ذاتي ڏڪا هجي ميان
۱ هو الظاهر هو الباطن ـ سالڪ تون سمجهين ۲ ذات صفت ۳ فرق نه ڪوئي تڪرار ڪائين
۳ سڌ سڀائي سيني اندر ـ موج صدا ماڻين ۴ پيري مغان جي پند جو ـ اعتبار ان لائين
۵ محمد معني سمجهه ساري ـ طالب ڪر تسڪين

ڪافي ٣٧٦

نقش سر ذي بن تا بره ڪان نجيج ۔ خالي خيال خاطر خامي ڪان ڪجهي وڃ
۱ هو الله المستقيم ۲ سمجهه تون اشاره ۔ ڪنهي ڪان پري في سر سمجهي وڃ
۲ ر ذاتي لذ جا لنيا ويڙهي ۔ همت حال هادي هدايت هجي ري وڃ
۳ بره جي بحر ۴ گهري پلو تون گهيرا ـ ورهه ويرو وحدت وفا ۴ ونجي وڃ
۴ محمد منقطع ڪر تون مقصد مرشد ـ ري نذاتي راحت بي ريا ۲ ري جي وڃ

غزل فارسي ٣٧٧

اي خدايا ڪريم ترا تسڪين ڪن تسڪين ڪن
۱ اين سخن ما را بدان ـ گوشه دل باشد ـ با هيچ ڪس گفته مکن ـ زينهار نسخه
۲ ما سوز اش عاشقان بي ترڪ تن حق جلا ـ خاموش گوش ده در زبان تسڪين ڪن
۳ سوز گداز ذات محمد ـ نه ۴ رنگ ذات زيست ري تسڪين ڪن تسڪين ڪن
بخدا غافل مشو ـ در بغل پيري مغان تسڪين ڪن

غزل فارسي ٣٧٨

ھر زمان اي عاشقا - ھشيار باش
خوف ھست ھر قدم دم - ھشيار باش ھشيار باش
١ داغ در وفي پرده پوشي - ھشيار باش ھشيار باش
دور بيدن يك نظر - پيش دل كن زود ھشيار باش
٢ عمر بر بادي مكن در خواب غفلت - ھشيار باش ھشيار باش
بيدار بايد تھ گذري نيستي
٣ بحر وحدت موج محمد - ھوشيار باش ھوشيار باش
بي پايان بسيار شد
اين در غوطه د هد ئو ھشيار باش ھشيار باش

غزل فارسي ٣٧٩

من عذيم غوث اعظم - داد كن اي داد كن
عيب ما را پرده پوسي - داد كن اي داد كن
فرياد زاري در توئي ھر حال يي حردم تم
تو شنواي شاه ميران داد كن اي داد كن
٢ منظر اي دور تو ھم - خيال كن يك جانثار
زادن اي گيلاني داد كن اي داد كن
٣ سينهٔ محمد كشف كن - روز شب روشن ضمير
ھم آرزو بر پا كند - داد كن اي داد كن

كافي ٣٨٠

كئي كپي ويا خات وي ميان عينن جي اثرسان
١ دوتي عاشق ھن اڏي قي - سر ڦيث سلطان سوري تي منصور ھا دست ٽڪري ٿيا
٢ تاب حسن جي تاب تجلي - جلا ياد جوان ٤ شعاع شمع تي آيا شتاني پاڪ پروان
٥ مظھر نور جمال مظھر محمد ڪيا مستان

كافي ٣٨١

زنجير يال

مين بلھاري ناديان - مھر ڪا آجا آجا
١ تيري سواء بجز ڪوئي نا ياوند - تون ھندي آجا آجا آجا
٢ دم دم دانا ديڙ نه ڪرنا پيچ پڙي ياجا، ياجا، ياجا
٣ لا تقنطوا من رحمة - دو حبيب چاجا چاجا چاجا
٤ لا نھاني دلو در وفي در دني - بره بچادين ياجا ياجا

غزل فارسي ٣٧٨

هر زمان اي عاشقا - هشيار باش هشيار باش
خوف ميکن قدم دم - هشيار باش هشيار باش
١ داغ در وفي پرده پوشي - پيش دل کن زود ستر
دور بين يک نظر - هشيار باش هشيار باش
٢ عمر برباد مکن در خواب غفلت نيستي
بيدار بايد هر گهڙي هوشيار باش هوشيار باش
٣ بحر وحدت موج محمد - بي پايان بسيار شد
اين در غوطه ده هد تو هشيار باش هشيار باش

غزل فارسي ٣٧٩

من عزيم غوث اعظم - داد کن اي داد کن
عيب مارا پرده پوسي - داد کن اي داد کن
١ فرياد زاري در توئي هر حالي کردم علم
تو شنواي شاه ميران داد کن اي داد کن
٢ مضطرابي دور کن هم - خيال کن يک جانثار
رباني اي گيلاني داد کن اي داد کن
٣ سينهٔ محمد کشف کن - روز شب روشن ضمير
هم آرزو برپا کند - داد کن اي داد کن

ڪافي ٣٨٠

ڪئي کپي ويا خان وي ميان عيشن جهڙا اٿرسان
١ دوڙي عاشق هن اڏي ڪي - سر قوين سلطان سوري چاڙهي منصور ڪيا دست تيزي ڦاڪيڻا
٢ تاب حسن جي تيز تجلي - جلايا جوان ٤ شماع شمع تي آيا شتابي پاکيزا پروان
٥ مظهر نور جمال مظهر محمد ڪيا مستان

ڪافي ٣٨١

زنبريال

مين بلهاري تاديان - مهر ڪا جا آجا آجا
١ تيري سواءِ مجهه کوئي نا ياوند - تون جلدي آجا آجا آجا
٢ دم دم داتا دير نه ڪرنا بيچ پڙي يا جا يا جا يا جا
٣ لا تقنطوا من رحمتا - دو جڳ چا جا چا جا چا جا
٤ لٽهاني دنو در وفي در دفي - بره بجا دين با جا با جا

٥ محمدؐ نال مُڏائي هوديت ۽ خيال الوري خواجا، خواجا، خواجا

ڪافي ٣٨٢

اُٿي جوڳي جاڳ ويهان - نيڻ نه ميڙج ننڊ ۾ اکڙيون
پوءِ منجهان ڇوڙي ڇيڏ تون ڏي ڳُڻ روحي راڳ
١ پوءِ منجهان وڃ پوري ڇڏ تون ٻيو نه آجهاڳ
٢ پرت واري پنڌ ڪرڻ ۾ ڌهاڳ پيو
٣ ثابت صدق يقين ستان شامل - ماڻيندي سوهاڳ
٤ فَاذْكُرُونِي اَذْكُرْكُمْ ۽ لاهوت جي لاڳ
٥ محمدؐ موج محويت ۾ تون - پلو تيندءِ پاڳ

ڪافي ٣٨٣

شهر ۾ ميدان ۾ مستانگو سر جولانه تون
ڪوڙ ستان ڪندي ڪو پيادي ڪپاءِ تون
١ سر جي بازي سرفرازي - ڪوڙ ستن ڪيئي ڪي غازي - دريادي توڙت نيازي - هوش ۾ هلاءِ تون
٢ بره بازي جي قراري - خيال جي همدم هوشياري - جوش جهلندي جوت جاري - جسم ۾ جاجاءِ تون
٣ رندي چست چندي - سست عشق جي غافل گندي - هر بولي سمجهي سندي هندي - ماڻ سيني سماءِ تون
٤ عالي اثر نظم و نثر - تنگ ۾ پيئي پڌر - مال محمد سر بسر - لوڪن نه لڪاءِ تون

ڪافي ٣٨٤ اردو

شوق حسن شمع ۾ جسم جلانا جسم جلانا
دشمنون کي چاشني ۾ چشم چلانا چشم چلانا
١ مجهه دم دل ڪو ڪرنا - دلدار ڪي درسن
جان و مال بهي انکو، دل بهي دلانا دل بهي دلانا
٢ حلاج حال پايا تيري تجلي تابش
منصور سوري او پر سر بهي سيلانا سر بهي سيلانا
٣ اس حال ۾ رهنا هوشيار بهي هم دم
انا معي ذات مطلق رمز رلانا رمز رلانا
٤ موجودگي مع الله محويت محمد
فاذكر اسلام واذكر موت جگانا بهوت جگانا

ڪافي ۳۸۵

سولو تہ سمجهيم وي ميان ؛ پنهنجو سندي صحي ڪاهڙي
۱ ڪُليل تا ڪيون بند ڪبرتون - پوءِ يار در پسيم وي ميان
۲ ترڪ ، تقوي ، ملت ، مذهب ؛ ل ڪا رن ي ۾ رهيم وي ميان
۳ شوق شمع ۾ شور ممتا ؛ عاشق ۾ تہ آچيم وي ميان
۴ غير وجود ۾ وهم وڃائي ؛ حقيقت ڏي هيم وي ميان
۵ محمد پنهنجي پوک ۾ ميان - واهي ۾ تہ رهيم وي ميان

ڪافي ۳۸۶

پر تون يار پرين ڏي پيرين ؛ وڪ وڌائي وهان ؛
۱ سعد گهڙي آساه منهنجي ڪي ؛ اچ تڪ اتم اچان ؛
۲ پري ساٿ سورن جا ؛ سر پنهنجي ۾ سهان
۳ ادپون عجيبن ڏاڍڙن - پيرو پري ڪيئن پڇان ؛
۴ محمد محبوبن جا - منهن مرڪيئي مڇان ؛

ڪافي ۳۸۷

ناه مناسب ميندرا توکي ؛ مومل سان مانا ؛
۱ ناحق ناه چڳون - او ٿان ڪرڻ آنا ؛
۲ مومل هت ۾ - ڪڏا ۾ ڪِيَ سـ آنا ؛
۳ هتون هلندس سان همت جي - ٿاڪ ڪيا ۾ تانا ؛
۴ جي وڃلا سينس پنهنجو - متون تو تانا ؛
۵ ڪاڪ سڀئي قربان ڪيان ؛ محمد ماندانا ؛

ڪافي ۳۸۸

وهي ڪين وسار - ويلهه وهيئي ۾ وسيلا ؛
۱ ياد ڪين تون يقين سان - الستي اقرار
۲ سرتين جي سارڙهه ڏي - هر هلان هلڪار
۳ ڪتين ڪاڏ اتين هند اڀو ۾ - وڃ ايندا وار
۴ نابود ڪوي نيستي - جاڳ ستان ڪي جار
۵ محمد محبوبن جي ميان - متان اچيئي ڪا ميار

ڪافي ۳۸۹

وڃ نہ ويرم ڪا - پيچ پيادل پنڌ ۾

١ مدي چڙهيس دود کي ميان ـ هٿي ڪٿا ري ڪنڌ م
٢ آڳي مون ته عجيب جي ميان ، سڌ سڌا سنڌ سنڌ م
٣ جبل جهاڳي جوش ۾ مون ميان ، هاڙهي هلاڪت هنڌ م
٤ آءٌ ازل کئون آهيان ميان ، قابو قيد ڪمند م
٥ محمد کي منٺار تون ميان ، رهبر سڄاڻ رند م

ڪافي ٣٩٠

عاشق رهن اسير ، مڙدا محبوب م
١ ٿا لاڳا اگر شير بهادر ، ادبيلا ته آمير
٢ ڪُهڻ کهايا سونهن سنياءِ ، فنا في الله فقير
٣ سر جلائن ڪنڌ ڪپائن ، پروانه ته پذير
٤ يوسف وسريو آفتاب اُڀريو ، طلب سنڌي تاثير
٥ الموت ايندا ميدان ملهائيند ، محمد ڪي مهمير

ڪافي ٣٩١

عاشق عرش اقام ـ ڪري ڪام ڳنذر ڳالا م
١ باقا تون برخير ۾ ـ ڪري ڪيا ڪئون ته ڪلامُ
٢ ماءِ حڪمين تون هتڙي آئين ، اُتي ڪر آرامُ
٣ فعل فند قائمائن جو ـ دوست اتيو تي ڪامُ
٤ خاص الخاص خطاب سڀائي عام ، ياملڪ خامُ
٥ موجود سدا امي خانه ۾ ـ محمد مست مدامُ

ڪافي ٣٩٢

ڪاڪ سڀي قربانُ ، سو دل تو تئون آءٌ ڪيان
١ اسرونداصل کان آهيان ، مونوت ۾ مهمان
٢ مال مڪي آهي ملڪ اوهان جي ، سار و سر سامان
٣ سڄڻ تنڌ رڪنا واجب ـ شاهن سنڌو شان
٤ وره مون ويران ڪيو آ ـ حيرت منجهه هيران
٥ مٺون محمد ميهر مڪئون ، برهه وسي باران

ڪافي ٣٩٣

سالڪ ساري ڳالهه سمي ڪر ، ذات صفت ڪل ڪمل
١ ڪاڪ ڏليو آدت سجو ـ سو ڏاٺو مومل

١ مدي چڏامس دود کي ميان - هٿي ڪتاري ڪندا ٢
٢ آهي مون ته عجيب جي ميان ۽ سد سدا ستند ستند ٢
٣ جبل جهاڳي جوش مون ميان ۽ هاڙهي هلاڪت هند ٢
٤ آدو ازل کنون آهيان ميان ۽ قابو قيد ڪمند ٢
٥ محمد کي منثار تون ميان ۽ رهبر سڄاڻ رند ٢

ڪافي ٣٩٠

عاشق رهن اسير ۽ سڏائي محبوب ٢
١ لاڳو لڳا گر شير بهادر ۽ اد بيلا ته آمير ٢
٢ گهوري گهايا سوري ستايا ۽ فنا في الله فقير ٢
٣ سرجلائن ڪند ڪپائن ۽ پروانه ته پذير ٢
٤ يوسف وسريو آفتاب اڀريو ۽ طلب سنڌي تاثير ٢
٥ اڏ موت اينڊ ميدان ملهائينڊ ۽ محمد ڪي مهمير ٢

ڪافي ٣٩١

عاشق عرش اقدام - ڪرڪام گذرگاه ٢
١ با قاتون برخير في - ڪرڪايا کنون ته ڪلام
٢ خاڪ حصين تون هتڙي آئين ۽ اڃي ڪر آرام
٣ فعل فند قاسائط جو - دوست اڙيو ڦي ڪام
٤ خاص الخاص خطاب سڳائي عام نڀاڳا خام
٥ موجود سدا امي خانه ٢ - محمد مست مدام

ڪافي ٣٩٢

ڪاڪ سڀي قربان ۽ سودل تو تنون آڳ ڪيان ۽
١ اسر وندا اصل کان آهيان ۽ مونوت في مهمان ۽
٢ مال ملڪ آهي ملڪ اوهان جي ۽ سار و سر سامان ۽
٣ مست تيغ ڪٽ نا واجب - شاهن سند و شان ۽
٤ وره مون ويران ڪيو آ - حيرت منجهه حيران ۽
٥ منتون محمد ميهر منتون ۽ برڪ وسي باران ٢

ڪافي ٣٩٣

سالڪ ساري ڳالهه سڀي ڪر ۽ ذات صفت ٢ ڪُل ڪل ٢
١ ڪاڪ وليو آيت سڄو - سورا ٿو مومل ٢

شيرين فرهاد ليلىٰ مجنون
٢ سنجهن هاءِ ڇوڪر ڪرجاءِ سو سڀ سُڃي سنڀال
٣ شهر ڀڄي گوڙ ڪليون ٻول ۽ پي عشق پل
٤ هيٺ مٿي هر جاءِ ۾ حاضر سر ڏي جهنگ جل
٥ محمد کي محبوب مُلائي بيو ڪُل خام خلل
٦ رمز ڪُجهي آ رائي جي ڪُجهي آ عشق اُهيل

ڪافي ٣٩٤

مو منجهه
١ سنڌ ۽ سنڌ ۾ ستار سڄڻ جي - مهري مو مل
٢ ايجي اليل اندر ۾ جاڳيا - جهوري ڏي نا ڏجل
٣ ڏنو ٿيون ڏيهان ۽ پهان - تون پورن پليل
٤ سڪ ۾ سنگتي ساقي تيرا - هيئي تي هل هل
٥ ايجي ڪر توڻ اوچتي - سوڙ سوين سل سل
٦ ڏولوڻ سوا آهي سو دل سائين ۽ من ميندرا محفل محمد کي مُشڪل

ڪافي ٣٩٥

تنهنجي قرب ڪيو ڪُرڙو - ڏاهيان جُنگ جوان
١ تيون تنهنجي شاهه کي - سُوڙ سنڌو سارو
٢ لُون لُون ۾ لطف شان - لالڻ تو لاڙو
٣ اصل روز الست کان ڪيو عشق اگهاڙو
٤ ويڙهه تنهنجي ورهه ۾ وحدت واڙو
٥ محمد سان محبوب تون - ٻولڻ ڪو ٻاڙو

(سو سنڌي ڪونسين)

ڪافي ٣٩٦

عشق آڌسن اوج اعظم تهم فضيلت
دور دائم قرب قائم - ور هيه وصيت
١ مُلائي منجهاءِ پريشان - جام جمعيت
شوق شراب پئي شتاب مست محويت
٢ لُڏي لاتِ برهه تات - حلم حليمت
بي رنگ بياض ور وهي راز - ناز نصيحت

٣ عشق امام دين سلام - شان شريعت
سير سماع تمو قطاء علم عظيمت
٣ حقيقت حال محمد متقال - بينا، بصيرت
عين اظهار سر اسرار - اصل احديت

ڪافي ٣٩٧

ڪندي مست خيال آهيون - لدني لازوال آهيون
هوت باقي - تيان گردن گو ڪمال آهيون
١ محويت مئي جام صراحي - ساقي ڪيف ڪلال آهيون
٢ وصل وصال هوت وحدة واصل - هر حال ۾ قيل مقال آهيون
٣ محمد قائم قديمي قادر - بي رنگ بي مثال آهيون

ڪافي ٣٩٨

شب خيزي شائقن شور شاغل آشتاب - بيدار بوسيا تا وقت خارج ڪياؤن خواب
١ صفين واجهان تا ڪاذي قرب ۾ ڪامل ڪباب - وهي وجودي تا دمان رخسان
ڪندي رباب ۾ غازي غائب عيب ۾ - غور سان عرفي عراب، لهه
٢ توذي ويرو حدت برت سان پاڪي حباب - جسم ڪان جاني جدا ٿي
تين ويو تهه دل لتاڙ ب ۾ حق حال سان هميشگي - عاشقن ڪو نهو عذاب
٣ طمع تالان ڪئي تمامي - ترڪ تسبب ۽ ره ثواب - موج سان محمد ملبوس نيه
نادر نو نواب

ڪافي ٣٩٩

دم ديد جي خرنڊ سان ڪيئي ملڪ تو مريد ڪيا
گهند تني جي گوش ڪان اهي يگانا سريد ٿيا
١ شاهه حسن واقع - بوحسين ڪربلا - منصور شمس شائق شاهه
شوق ۾ شهيد ٿيا ۾ عطار، حافظ، رومي، جامي رهزن رهبر رند ڪيا
سرمست سرمد شاهه ڪلا - اهي ذڪر ۾ فريد ٿيا ۽ پيوند پيچ پايند ڪيا
توحيد طلب تتهنجي - وَنَحنُ وَقي ۾ پانڪ اهي حبل الوريد ٿيا
٢ موج حسن محمد مستان ٿيا مدني - اِنّا فَتَحنا فتحا مبين، اهي
هَل مِن مَزِيد ٿيا -

ڪافي ٤٠٠

هَل هئين سان هوت ذي هم دم ۾ وڃ همگ هئي
١ ماڻ موجان مرد ٿي - توڻ حسن وارن جي هئي
سرڪ صفان صفات ساقي - ورق جي ويئي وٺي

بيٺ بسمان جي سري ساڃهن پنهنجي ڪئي
۲ حسن جي حملي سان هيڪر، جهام ڍهوري ۾ جهنجي
قابو قفس ۾ رهي سا ڦڙ ڪندي ڪٿين ڄا ڦٽي
۳ نظرستان نروار ڪئي - الله رب جي اڪري پٽي
ڏي وجود تون نڪري - ٻهه ٻالي جي ٻٽي
۴ محمد دل محبوب تان هٿن - سر ڪٽاهن نا مٽي - سوز ۾ سالم
سر اسر - گهين گهاڙي جي گهٽي

ڪافي ۳۰۱

ٻڌ جو ٻقال ٿي صاف سود وڪر سچو
ٿي پڪو پريم سان - ڪين اپنا وڪنم ڪچو
۱ عشق وارن کي تا آچين - اوج الفت سان اچو - ترڪ طمع تابعداري
توڙ ڏ مر جو ڏ جو - ۲ شمع واري شعاع تي - پتنگ پروانجان پچو
قائق پاڪ فقر جو - بيشڪ ٻاهن ڪان ٻچو - ۳ خودي خاص خلاص
ڪر - خام خلل جو خچو - محبت جي موج ۾ مرد محڪم ٿي مچو
۴ محمد سر مدد هوش تي - رمز رندي ۾ رچو - پيري مغان جي پلئه
ٻڌه جان تا لگا پچو -

ڪافي ۳۰۲

آنان جو ڙي ء سنهنلي اِتان ڪريندي گدائي
تخت تيا هي سارا ڪري - سدا ٿين سپاهي
انا عرب بلا عين - عشقن ڇاهه الائي، ميم دا برقا ملڪ تي با ڪئي
ازل رمز الائي - ۲ آدم دا آئين اولا ڪري - ملڪان ڏي تي گواهي
ونفخت فيه من روحي رمزان آپ ڏياين آگاهي - ۳ جو ڪي دم گذارين
دردان - سولان دي نا سانگي - سوز فراق سمادين سيني رهنا صاف
سودائي - ۴ حبائي صورت و يکين سائي - هر طرفين هڪائي
ڪئي پرورده اپني پاڇون - پي سپاهي ڪمائي - ۵ مهندي مير مغان
دي محفل محمد مام ملائي، انا احمد بلا ميمي - پيچدي پروائي

ڪافي ۳۰۳

شو شهنشاه شافي هر دو جهان ۾ هوا هي - مر صنم ديدار، ڪافي هر دو جهان مائي
هوا هي - ۱ قاضي تمهين ڪيون مجهکو - پلا ديا - ميرا مجهي سردار صافي
هر دو جهان مين هوا هي ۲ عشق کي جنگل مين جو ڪي آيه لگا -

اظهار عين محمد اسم ۳ ۔ هوا هي ۔
اور دار و مدار معاني هر دو جهان مين هوا هي ۔
ٻهيا ۔ نسنگ مزوار نافع هر دو جهان مين هوا هي ۔

کافي ۲۰۴ في سُر رنگا هو

عشق کي تکبير مينون ذبح کيا هي ۔ کل شيء قدير مينون ذبح کيا هي
۱ قتل کي کيا ضرورت هي عاشقون کو ۔ بلا بينظير مينون ذبح کيا هي
۲ تيري يک نظر سي هم بسمل هو گيا ۔ دل هدف هي تير مينون ذبح کيا هي
۳ منور محمد دارين دوامي ۔ رخ روشن ضمير مينون ذبح کيا هي

کافي ۲۰۵

تن کي طنبور کر تون تارون رڳون بنا نچ ۔ من کي ملکه تد سنا غازي غزا گستا نچ
۱ بس ناهين هن بات کي قرب تون کما نچ ۔ لاتعد لطيف ظهور ديهي وحدة کو کجا نچ
۲ حکم وچ هن غيب ۳ ناحق تون نا هانچ ۔ پنهنجا شي پاک سيني اندر سما نچ
۳ خوف حرامي کون لنگهي تون وچ کي وسانچ ۔ بابا جال کر تون موج کي مچا نچ
۴ ياد گيري يار جي هردم وسانچ ۔ محمد پيري مغان ساهيت بزم بچانچ

کافي ۲۰۶

مکتب راز دين تحقيق تعين شرابي ۔ آتش باد خاکي انوار تون آن آبي
۱ و نفخت فيه روحي نروار ناز نوابي ۔ ظاهر احد و هي شان کيني شتابي
۲ صورت محمدي ڏس سبحان سر بيراڃي ۔ لاشک لبس پهري ٿئي لا جوابي
۳ ملک فلک مقرب مشتاق رخ نقابي ۔ شمس و قمر ستارا تيز هو کئي بي تابي
۴ موج هر مظاهر عين انقلابي ۔ محمد مدام محکم خطرا و يا خرابي

کافي ۲۰۷

عشق جا سند راعلا بر دار في برسي آيو ۔ آدم نٿيو پيدا هيو اقرار في برسي آيو
۱ عشق سون پيدا الله کيو محمد مختار کي ۔ شوق سون شيدا ٿيو مشتاق
انوار في برسي آيو ۲ کربلا ۳ قرب ٿيو حسين حسوار في ۔ مرد ٿيو محکم ۔ قتل
جي کار في برسي آيو ۳ کمال سان حلاج ٿيو ۔ منصور بيمام في ۔ کوڙ هرن کي دار
في جي آر في برسي آيو ۔ ۴ شمس تبريزي شا نئين سل کلاڻي خلق ڀنا ۔ سرمست
سرمد شاه ڪلي عطار في برسي آيو ۔ ۵ همراز في هادي هدايت ۔ قرب سان
کامل ٿئي ۔ موج سان ماهر محمد مختيار في برسي آيو

کافي ۲۰۸ في

عشق ازلي ٿو قاتلاني ۔ دره واري دام
۱ في نسنگ نا نگو هايت کني نهوڙي نام

١ عشق اُڀار ڏوڻي گذاري - موج مخفي مام ٢
٢ ذڪر ٣ فاني ٿيءَ غازي سدائين ڪام ٣ - خاص خاصن لئا حشا رالي - عين الرحيم ڪام ٣
٣ منهن منهنجي ته پوءِ جهڙ ڏيئو جهڙ جهام ٣ - تهڪار ساٺ بدل نڪاڻ بيڻ وڏي نئ ره ٣
٤ قريب پهرو سدائي محمد قرب ڪلام ٣ - ته ڪڏهن ڪالهي منهن معوئي منهن تري شام ٣
٥ ڏس پهريءَ ساڃي سچو ٿي منگ ملڪ ڪام ٣

ڪافي ٢٠٩

١ عشق جو مذاب ڏاڍو جن پکيو تن کي خبر - درد واري ڪنهن سوا ٻيو ڪنهن کي هند جهه
٢ عشق جي قيمت ٣ آيا - خام تن ڪجا ٻو هل حشر - وڃي ٣ جيڪي وڪوڙيا - تن پيو سار ورقي ٣
٣ سوز جن سيني سمايو خام ٿيا خارج خطر - عاشقن لئي عيد ٿي - غم ويا غلطي گو ٿيڙ
٤ محمد ڪي ڇي ملاميءَ - علي الله ٣ في اثر ظاهر ظلمات بجا - معاف ٿيا محمد اڪبر

ڪافي ٢١٠ سر مانجهه

مارمي ري، ملاقات ٢ گهڙي هڪ ڏ کهاريان اچن اوچنگاران -
ايڪ ويا ڇنوار تن جيئن ڏ نار - تڙ تڙ تنوارن ٢
٢ ادا عمر جام سگهو ڇاءِ سام - ساٺي تي ساريان
٣ نڪي ڇيدا ج ثنا محمد ثناه وسالا - ڪوڙ هاڻي ڪاريان

ڪافي ٢١١

١ مڃي جنجي آهيان - اگر منهنجي اينداڇيني نا ڇڏيندا ٢
١ سرڪان ٿيا سور - پلپل پون پور - گهايل آهيان ٿيهن - پرين پرچايندا ١
٢ سڪ ور سار - هندا اچي يار - پوري جا پتار - نتڪي نڪ ٻاڪيندا ١
٣ ديني تي واجهايان - پدي پتي باڏايان - نيهن نيها يان - ڪولي ڪي لڏ نيندا ١
٤ محمد مومنجهه معافي - تيو سهنڊ شافي - هت هُتُ ڪافي - هُتُن ثنالا ٿميندا ١

ڪافي ٢١٢

هلي ڪونه هليو ٢
ودج ور لائي تون واهر وسايو - هلي ڪونه هليو
اچي مهڏي تون - آلا سهڏي تون - رنگ زرد ٿي تون - مثل ز بهر پيلو
٢ جهڏون جاڳ جوڳي - رهج ڪاين رو ڳي - ذڪر الله اوڳي - رهج رس پيلو ٢
٣ حاصل ڪمال حالي - رمز رڪ نڌالي - لاشڪ لا زوالي تي اسلئون اصيلو
٤ وحدت وسيب وڏي تون - غازي ڳام ڪڏ تون - هستي هام هج تون نيڏي نيه نيلو
٥ محمد مڪوان - پرتئون پکوڙن ياوس بخوان ڪڏم نا قبيلو

ڪافي ٢١٣

بيٺ سبحان ٢ ١
ماڻ ٿيا مُلاڪي وڃي هيچاون ٢

۱ برہ باہ باري - اندر ويا او جاري - ويناناو ساري تکي کي ٿرت ۴
۲ ماروت مال چارت - تڑ تڑ تتوارت - سانگي تا سنپارت - تيراڙي ڦي ٿرت ۴
۳ تھنجھمل ماڙيوت - سينگي تا ساڻ پيوند - ٿرت ڦي ڦي واٽ نيوت - گڏ ريڍ ڳڙيا ۴
۴ دمساڻا ميم نيوت - ڏکي دام پيم موت - پيتہ تما ڪھي ترت - پچاڙي ڇڙ ن ۴
۵ محمد پڻ ريو - ڪنھيں ڪرين پئي - جوڙاڦي ڇني - جھڙ ڪڻ جھرت ۴

ڪافي ۲۱۳ سر ماڻجھ

ڄماقي اصل اثباقي-
سڄاڻي تون سرکي موہ مون ۾ ... ھردم حياتي
اپالو بيخود پي ... وحدت ري مستي دو ... رندي رہ ياتي
۲ ڪس تون ڪو سرکي - پنھنجي پست ڪي - ڪر سان گشت ڪي - جماقي منجھون ڄماقي
۳ ڪڏي قدم ڪٿ - ھسي ڪام ھٿ - ڪاڏي عين تٿ - جماقي منجھون ڄماقي
۴ بيحد بيک بازي - سڌا رہ تون رھني - ڪنھي ڪام غازي تيلہ جر نا چاتي ۲
۵ وصل وصالي - جلالي جمالي - محمد بي مثالي - ھادي لنولاتي ۲

ڪافي ۲۱۵

بت دچون چا پيد لدوسي - سبت ڪنون بسنار تيا مئين ۲
۱ بت اھين دچ بيہ گت بازي - ديکڻ سي ھوشيار تيا مئين ۲
۲ بت اھين وچ پاکر دھاڻي - اصليت اسرار تيا مئين ۲
۳ بت اھين وچ مفتي قاضي - قرباني ڪفار تيا مئين ۲
۴ محمد معني ميم سوہ - انا احمد اظھار تيا مئين ۲

ڪافي ۲۱۶ سر پوربيا

آدم دا رب بيک بھانا - مولا بنڪر آيا ھے
۱ اَلَسْتُ بِرَبِّكُم قالو بلي دا - ھادي حکم جلايا ھے
۲ وَنَفَخْتُ مِنْ رُوحِهِ دسيا ان - آپ کو آپ چھپايا ھے
۳ خَلَقَ الْاِنْسَانَ عَلٰی صورتہ - فائق ايويں فرمايا ھے
۴ وَفِي اَنْفُسِكُمْ وچ وسيندا - ھمدم آيا جاتا ھے ۲
۵ اَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللّٰهِ - محمد سر سمجھايا ھے ۲

ڪافي ۲۱۷

خاصا ندا ھے خيال - آگاہ ناھين عام کون
۱ خوابون خوب بيدار ي ھوئي - دم دم - دم دي سنبال ۲
۲ عين عطا الھي ھويا - آندر وني احوال ۲

٣ محبت دي مت توُن ته ستر ڪيف ڪلال،
پي پيالا مستيءَ والا۔ واحد نال وصال۔
٤ محمد سڪينا نال مهر دي۔ هادي مره جمال

ڪافي (٢٨)

يُن وچ ڪيون هئين وو يار۔ يار تي مين هوون يڪتار

١ احديت وچ جي چپاتي۔ نه ڪيتس نروار،
اَلَسْتُ بِرَبِّکُمْ قالوا بلیٰ دا هوش عجب هُشيار
٢ آدم دا آيا اولا ڪر ڪي۔ والا صورت دا سنگار
٣ بول اهين وچ ڪيئي پلايا۔ حرف نال هزار
٤ عرش فرش وچ هڪو هويا۔ ڏئي ڏهين دهڪار
٥ ميم محمد احد الله هے وتي ڪهين ڪافي وار

ڪافي (٢٩) سارنگ

تم ٿيوٽ ٢ محبوبي مورت۔ وڃيم مورت صاف
دهري منجهه هڪڙش هادي، آتي ڪئي آبادي،
وڃي ستيائين ملڪ آزادي، سڀ ماولت معاف
٢ بولي اها ٻيو هڪڙ بولي، قلب المومن عرش ولي
ٿڙهي آءُ گهوٽ گهت ڪري لي، لاهي غير غلاف
٣ محمد عاشق مست ٿيو آ۔ خوش ٿندان نصيب ٿيو آ
بيڪ اڳي ٣ ١١ بست ٿيو آ۔ رکيائين تلب ڪشاف

ڪافي (٣٠)

ٻي پوئين عاشق ته ستانگو۔ سر پنهنجي جو آپي لاه۔ گهر سان هڪدم گهرايا في پرو ٿيا
مرچ مستي جي هستي توُن۔ حال هستي جا وڃايا۔ دم دلاور مٺا توُن
سر صاف سوري ٿي ته تي ستاءِ۔ ٢ غلا جو قطرو وهائي۔ حق جي هجا
ڪلاءِ۔ هيڪڙالي ٻه سڌ جو۔ پت پيائي جي توُن لاءِ (٣) محمد بي شڪ
لئڊ توُن۔ ايهار نه پنهنجي ته قتاءِ۔ بازي هادي و باڪهي توُن جي اجان
ناهي سماءِ

ڪافي (٣١)

عشق اسان جي آلا۔ ان ڏي نهن لاڪون آشنائي
١ جنگ چناق۔ لاشڪ لافي بره برابر بالا جو فنو سان تي تهان ڇلائي
٢ ڪن فيڪوني رنگ رنگوني۔ ڏکا مظهر ماٿلا۔ پريت بري ماله پرڇائي

٣ سرجي ڏينديت سرڪ پينديت - تداهن نهندي ناله - آئذ عجيب اها آڳ
٤ نونهن هنسرڙ پنهنجو محمد صاحب ڪالا - جوڳين پنهنجي جوءِ وسائي

ڪافي ٢٢٢

قرب ڪهي ايجي مونسان ڪيڏو
سارنگ شاه سمنداِن - هرجاءِ باغ بهار ٿيا
۱ بوند برهاجي برسي بارش - محمل گل ڳاهن ڪئي گلزار ري - آڪنو ٿئي
سکوني راضي ٿيڙو - ٢ ڪاجن گوڙ ٿا لڳي آڳ جهج - بادل بيه ٻڳي ٢ ٻيج لڳ
خمار جهرمر مينهه جهوري يو آجيتاءِ - ٣ جڏهن جي آئي عرش تي ٿيڙ پيو
مير مداين معافي ٿيڙا ڏيت - پو لتا پلڪار بيج پريجي - آئي پڙو ٤
محمل مونجهه ناهين ڪا ملولت - وجد وجود ۾ واله وصولت - سوپ ڪيڙ

ڪافي ٢٢٣

٢ ستار ڪلمن پاتو آئي ليتاءِ -
دهي ڏي ڪان دم ڊار ٿيڪ - شهباز ٿي شهباز ٿي
۱ قرڙن الشيطان ٿي پرواز - ٿي پرواز ٿي
۱ منصوري جي موج ۾ اناالحق جو آواز ٿي
دم قدم ثابت ڪي همراز ٿي همراز ٿي
٢ عشاق کي الست - ڪان سدا سوز گداز ٿي
مام مونو جي مار ٿيا - مجاز ڦي مجاز ٿي
٣ الوهيت اسرار جو - غازن ڪي ته غماز ٿي
سالڪن جي صف ۾ سرسان ڦي سرساز ٿي
٤ گوش تيڪ گفتار محمد بيخودي جو ساز ٿي
٧ رمز سڪ هن راز جي ايازٿي اياز ٿي

ڪافي ٢٢٤ سر بيت

ناتو سونهن نيا وٺ - پرن پيتي پاوٺ
۱ بيخود هوڪي - الوُ بحر اهين ۾ مَيان - جوڳي ٿي جڏهن جاوٺ
٢ غيروجودي ڏيڍ وهم سڀ وڃاڪي - صاف صفائي ڪي آوٺ
٣ موج منصوري وڃ عاشق آوٺ - سوري سر ٽڙها وٺ
٤ محمل سوسوري هو - سا آئوڪي توهين تو ميان ڪيت انا الحق ڳاوٺ

ڪافي ٢٢٥

هرڪجا حاضر توهين ترن هين - هستي همايشه هم تهان
۱ نيهن ڪارن ڪي بنياد نهايت - درس درازي ڏم تهان

ڦ هدايت هادي ٻاجهون - بس بيهودا سڀ نهين ٿ
۲ شالا مسن چاشور مچايا - ڪوئين بان ڪوڪي غم هئين ٿ
۳ عشق اويڙا لاوي جهيڙا - خيال اهين وچ هم هئين ٿ
۴ محمد ڪون محبوب مڙدي ۽ طلب شادي تم هئين ٿ

ڪافي ۲۳۲

زما هاند ڀي ڪون نچاڻي - رند رهن سرجوشي ٿ
ٻي پيالا محبت والا مست
۱ ياد اهان نون ياد ڏيان ڳالهيان - هون مدهوشي ٿ
۲ مونوا قبلا نت مونوا - فارغ هن فراموشي ٿ
۳ وحدت وت ڏوا اهيا نون - ڪفتا ڪوشان خوشي ٿ
۴ ناله وجون نروار تباهن - دور ڪنڌهان نادوشي ٿ
۵ محمد مام اهڙي وچ ماهر - بي واز بيرده پوشي ٿ
۶ خلق اڳيان خاموشي ٿ

ڪافي ۲۳۳

نيستي نند نيهن في جوڳي سند جاڳيا وتن - وحدت جي وطن باده ۽ واڳيا وتن
۱ سر مست صوفي سير ۾ سالڪ صفا سڳيا وتن - جهڪي لڳي لنو لعل ليا - ادبي
لطف شالا لڳيا وتن - ۲ برسات بادل بيخودي برهه ۾ ڀڄيا وتن
ڏسڻ ڏيڻ ڏڪر دائم دلدار ۾ داڳيا وتن ٿ
۳ جهانگي هلڻ تا جهوڪ جهنگ ۾ - جهر مڙيئي ڇهانيا وتن
محمد داڃي ڏوڻ سڀ ڏپ اندر ڏاڳيا وتن

ڪافي ۲۳۴

عين لڳي اعتبار جا عاشق - برهه جي ڏس تون بولي ٿ
۱ سڪ سڪي جي سيف اندر ۽ ياد وڃل جي بولي ٿ
۲ شاه صنعان ڪاڻ هودن چاڪ ڪئي آڇولي ٿ
۳ بنڪاڻي جي بات اڳئين جنڊ موج درياهي جولي ٿ
۴ ڪربل جي ميدان وچالي - هئي هلي هشن هولي ٿ
۵ روز ازل ڪنون ڪي - آسان جي محمد جهاليا جهولي ٿ

ڪافي ۲۳۵

مدد مولا مدد سياج جا
عشق عشقا ڪر منڪا نخطا ڪر تعلق مملڪ مشملڪ سياج جا - تهڙي ڪت وڃي باج قول انجام
شالا جي سڪ پوري في تربت نغز سان تمام - بول پڙي ڏي

٢ وٽي ڇڪي وسارين تنهجي ناقي نوالو نام ٬٬
گهڻا گهڻا ٻو آسو رب ستايو - سيد تنهنجي سام ٬٬
٣ لا تطيعي لوند هنيون ڦي - لون لون منهنجي لغام
ياد آهو آ وحم آ هيءَ - پرين تنهنجو پيغام
٤ خواب خوشي ڦي مهر ذ پاشين - نيڻن ننڊ حرام
ٻ دنڊ زد ساله ڪي ساڻ وعلي محمد آ ما نام

ڪافي ٣٣٠

هوت ٻهار وڃل ياتي طرسان قول پنهل پنهنجا پاڙيون وڃ
١ سٽ شڪي سيڪايل مارئل ٻ سور ۾ ڏ ساڙيون
٢ ڏي لئي آلنبي عشق ڪاري - عاشق توڻ ته اجاڙيون
٣ وير هن وڇوڙيءَ ۾ - ونگ هنيون ڦراڙيون وڃ
٤ محمد پياسو آهي داسي - جانگل ڦي ڳڻ چاڙهيو وڃ

ڪافي ٣٣١

علي ڪل علي خود اسرار علي آ، وارث ولي ور انوار علي آ
١ بشري ڀها فري ڪي آيو هم بر ٺ ڪايائين ڪفر ڪي هڪل ساجدر
هئي نار ونار نزول علي آ
٢ غلام حسيني آيو ها پائي - حسن مجتبائي ڪري ڪڏ ائي
قدم سبز نگي سيڪا علي آ
٣ شهادت، سعادت، سخاوت، شجاعت - ليا قت، لطافت، مروت، مدمت
عنايت شفاعت شاه هسوار علي آ
٤ منڪر مولا جو ڪتڻ هن ڪين نگيندو - وسائيل وسيل تنهنجي وانڙ وگندو
ڪوڙن ڪمتورن ڦي قهار علي آ
٥ مختيار هيڙي مصدر علي آ - مالڪ محمد مختار علي آ
ياور ٻيتيمن سدا يار علي آ -

ڪافي ٣٣٢

بالاتقاء بو ترتيب تنگ بيان ۾ - نروار تيرو نظارو الانسان ۾
١ ڪوڙم تيور آ قائم چاه ضمان ۾ ٻ ضعيف ذوق نيخابو سف [illegible]
٢ و لا والا وليئين وڪوڙ يو ڪا اقف ويران - اثر عشق ليلا مجنين مستان ۾
٣ شاه شور منصور تيور شانت انا الحق ايلانم - منصور تيور مقر سوري تماشان ۾

ستانگو رکين نه سر جو نبيءَ جي نيشان ۾ - هسوار تير مسمن جو عبل ميدان ۾ ۴
قادر قوي قائم محمد سبحان ۾ ،،، ظاهر ظهور ذاتي جن جن جهان ۾ ۵

ڪافي ۲۲۳ سو ڪانڙو

دانا دلاور آگرو منهنجي ايندين نه مريضن جو مولا دوا دارون ڏيندين

تهنجي دري تي آهيون - به داهون ڪريان ٿو - ڏ سرح ري تهنجي بيو ناگرن دعو ١
قربدار قادر غمزا ڪيئن ڏيندين

سوالي منخالي ورائين ٿو ڪڏهن - تڪين دان دانا ڏيو اين ٿو تڏهن ٢
ٿيئين ره رهبر رفاقت رسائيندي

ملڪ ملڪ ۾ تهنجو نگار - ديو پريءَ ۾ بشر تي نظارو - توڻ ديوان دفار ٣
عيبدار ڏيندي

نعمان پير مائل محمد مدامي - سردار سائين سدائين سلامي ۴
حامي روز محشر رحيم ويهائيندي

ڪافي ۲۲۴

عجب عشق وارن جي الفت ڏني سي + ٿيان محب جي ڪان محبت ڏني سي

راتيون ڏينهان تانگهن تا طالب تمامي - سدا سوز سڄڻ جي عامل عوامي ١
سيني سڪ تن جي ثابت ڏني سي

سڄاسر جي دعوا رکن ڪانه ڪائي - قديمي عشق جي اٿ وات وائي ٢
سوري سيج سمجهڻ صداقت ڏني سي

هجر ۾ وصل ۾ گذارن تا غازي - رضا يار جي ۾ سدائي تيار راضي ٣
لطفدار لاشڪ لياقت ڏني سي

محمد مقيد زهد تار قابو - خلل خوف خارج هنترا حترا بوت ۴
عطا عين احمد عنايت ڏني سي

ڪافي ۲۲۵

ظهور ذات جو ظاهر معني مستور ٿي آيو - برابر آ بقا بالله بحر پرپور ٿي آيو
اعدم کان نڪالي ۾ ڇاتل - صحيح سرحقان سڃاتل - ظاهر حق آمائي باطل سلاهي نور منصور ٿي آيو ١
ٿي آيو - ٢ ڪائي نام تو آدم - پلائي عام تو عالم - سوري تي جي سيم ٿي سالم
٣ ڪائي بشر اچي عيسى - رهي پيو مسجد عقبي - رب ارني جي موسى تجلي طور ٿي آيو
رهي هر ڪنهن ۾ خاوند - پيوند آ پيچ ۾ پابند سراسر سهاڳڻ مخمور ٿي آيو ۴
محمد مسرور ٿي آيو -
۵ قائم قادر آ قديمي يڪا نه يار يتيمي انا احمد بلا ميمي

ڪافي ٢ ٣ ٣ سُر ديباڳ

پوشيده پيڇاڻ عاشق اِنهه سنگر ٣

١ بدم مگهري پوڄا پارس غيبي ڪن گفتار ٢ ڪوڙ منجهار نُورنجهار

ڪاهن شائق شاهسوار - ٣ سر نوائن سان صداقت سوري ٿي سَر دار

٣ واقف ڪي ولايت واصل عين عطا اسرار - ٥ رلا حقيقت رندي رهبر محمد

ڪافي ٣٤

مهدار

صورت انهه محمد ايڪ ٿي هي ٿ جو ٿ جائي او ڀڙا ڀابيڪ ٿي هي

١ شب معراج گيا احمد عرش پر ٿ ادهر پردي ڪي الله ديکه ترا ايڪ هي

٢ من رآني فقد رأى الحق - اظهار رمز رهبر رهنما هي ايڪ هي

٣ انا عرب بلا عين رشاد عطا - فرق نهين ڪو دو نومين آڙ ڪي ايڪ هي

٤ لدني راز ڪا واقف جو ڪوئي هوتا هي - انا احمد بلا ميم محمد ايڪ هي

ڪافي ٣٨ ٣

هيٺين جا هنڌ راه - ڪرمند ڏ تون مُرشد سائين

١ ڏرد ڏڪايا ڏُرهان دَمُ دَمُ - پيش پڙڪي ٿا لا ئي

٢ آڄي اڄيل الله رم پيڙا ٿيندي نڪري آ لا ئي

٣ سبق سور جا ڪين وساريان ٿ سڀي سيباڻا ساه

٤ هٿنون هلندس ڪين سڙندس ٿ ڪندس ڪاهو ڪاه

٥ پڇ مداحي ڪين اجهامن - عشق سندو آ ڙا ه

٦ محمد سان ڪئي مهر پلائي - هادي شاهنشا ٿ لا

ڪافي ٣٩ ٣

ڏا هاڏس تون ڏسيه - ڇا ٿي منجهارُ تون ڇا ٿيو

١ ٻاهر ڳولين ڪليون جو ڳڙ - ٻاڻ ٣ پنهنجي پنه

٢ دم جي ڏوڙ دوامي دلبر - وصلا ٿ تون وتيهُ

٣ الله روني احوال سمجهو ڪر - ڇا ٿي ڪي ڏئي جنه

٤ ذڪر ڏاڻي ذوق جو ٿيي - روح پنهنجي ڪي ريهُ

٥ صاف صفائي رک سچائي - نينهي ڪي ٿي نينه

٦ محمد مترو معلوم سُچوئي - سيئي منجهه سا ڙ ٿ نه

ڪافي ٤٠ ٣

سن شهباري شائق - بلاشڪ برتري بيزي

وديا سر عاشقن ڪي يي خصالت خاص خونه تيري

سوريءَ سيڳار ٿيو ثابت ملا جي مقال وارن لئي
جي منصور ساڻ مقرر اچي ڪيا آملاري
٣ قائم الله شريعت جي نه شامل شوق وارن جو
ڪلياڻون ڪل ٿيون جيئن جي شهنشاه شمس تبريزي
صفت ۾ بشر جا سون - آيو پهري پرت وندن
هي جو حال جو واقف ترت تخم حسيني
٣ عذاب ڪين غفلت ۾ محمد محبوب ساڻ محرم
هشياري سيال جي هر دم ۾ جاڳ ڦي تون برخيزي

ڪافي ١٤١ سر سورٺ

عشق جي آڙاهه ۾ پتنگ سر پنهنجي پچن - موٽ تني ميان تير ما مجهي ٻڌي ٿا ٻڌن
ٻاري جسم ۾ دهن - درد وظائف ترڪ تن - آزاد منزل عاشقن هڪ جي سوا ٻي ٻڌن
٢ تن وانگي باغ ۾ سير صفائي ڪرن - هر گلي خوشبوءِ جو واس وٺائي ولن
٣ هر رنگ جو روپ ۾ لاشڪ لکائي ٿا وتن - ڪنهن ڪنڊ ۾ نه اچي رمز رهٿي ڄاڻن
٤ پيٽ ٻاري ٻره جو سيني صفا پنهنجو سازن - ڏکن ۾ ٻهان ٻين ڪنهن کان ۾ ٻرهان ڪاڙن
٥ محمد تون موجود ٿي - سيڳار جي صف سالڪن - عاشقن ڪي اصل مٺون عارف پنهنجي ٿا

ڪافي ١٤٢ سر سورٺ

عشق ازدوا اصل ڪئون جوان جنهنجي تجلائي - وچين نڪي ونگ وچي قيد ۾ ڪين ڦاٿي
جوش سڻون جنگن ڪي ڄائي - ور تي وهلو ورائي - قرب ۾ قابو ڪيو مام فنا موڙون تجلائي
٢ منصور جهڙي مرد جو سر سوريءَ تي سلائي - مٿو مٿون شاه شمس جي کل جنهن جي تو لاهي
٣ عطار جهڙي عاشقن جو ست ڏي سر تو ودائي - شاه بلاول پيش ڏي محمود شاه ڪاٽائي ٿڙائي
٤ عشق شاهنشاه جنهنجو اوج ستان اڪ تو اٿائي - تو وڃائي غيرت تو ڪئون هلائي ترائي
٥ محبتي ميدان ساڻ جي - موج شاه محمد تنهائي - رمز ۾ آرد زهب دم قدم ڪي نا هٿنا ڦي

ڪافي ١٤٣

ڪي ڍهين هن ديس ۾ درد ٿا ڪاڏار تون - هڪ وسيلو هت ڪوئي يا وسيلا وار تون
ابي جي آئين وڃي پيو تون سڪا سنيار - طرف الله جي ڪلين تون مجهين ٻار تون
٢ گهر گهري تون گهرت ستان گهار گهڙي دم گذار - اندرا ورعجيب جي مجهي مجهي ٻار تون
٣ حال مستي جا وڃائي - موج مستي تان تون - منو قبل ان تموتو - پاڻ پنهنجو ڪار تون
٤ صاف سيني ڏک سڄائي - ڏس ڏي ڪي ڏا - خيال خطرا ۾ خدا جي ڪاڙ ڦي سنجهه ڪار تون
٥ محرمت موجد ڦي هادي وارث ۾ - ست ڦي محمد ملائي - ڄڏ ڦي مجهي ڪار تون

ڪافي ٢٤

عشق جو آجرا وهڻون - ڪي گهورن گهيرا اچي - تاري ٿني نڪ تار سُڻن پاڳو ڪنڌ ڪناري
اجي تو تماهين ڍم پيو تنهن ڪين آواز - جن پڏ ڍهڪ بنگيا دم ۾ ويڙا ڏڇي ١
٢ درد هن جيڪي ڏڪيا تن پئي ساري خبر - سر بسرا حال جي ڪاڻ ڪنڌا سي ڪڇي ٢
٣ شمع شعلي کي ڏسي هنڌ لئو تيار ٿيا - ويا ٿا مالڪ اوڏهين پتنگ پروانا پچي ٣
٤ لاغرض لاشڪ - ويا لنگهي ڪيئي موتيا ڪنڌ - تا ڳنڍا رڻ دم بدم محبت ۾ ٻچي ٤
٥ پيري سجان شاه پوٽ وارث حرم ڪن محمد غلام - تا پائن نيڪ نيت نيه جا نانگا ڏ پچي ٥

ڪافي ٢٥ سر توڙي

هر صورت سر سبحان اچي - ڪرتا بعضي تو ڏيان اچي
١ ڪاڏي ڪڙي تو ٻاڏ آيا ٿو - ڪاڏي سالڪ صاف سياڻو ٿئي ١
ڪاڏي محب درويش ما ٿو - ڪاڏي پيو جوان اچي ١
٢ ڪاڏي قاضي ملا ٿئي - ڪاڏي عشق جام الا ٿئي ٢
ڪاڏي باهر بلا ٿئي - ڪاڏي شاه صنعان اچي ٢
٣ ڪاڏي جوڳي سوامي سڏائي - ڪاڏي آنڪ پيوت لڳائي ٣
ڪاڏي ننگا لانگوٽي آهي - ڪاڏي بحر ۾ بيان آڻي ٣
٤ ڪاڏي سودو سود سوداگر - ڪاڏي قائم قرب ڪمانگر ٤
ڪاڏي گدڙ ڪري تو گدا گر - ڪاڏي تخت طولان اچي ٤
٥ ڪاڏي مست ميدان ۾ غازي - ڪاڏي آڙي نيازي رازي ٥
ڪاڏي رنگ بيرنگ جي بازي - ڪاڏي محمد سجان اچي ٥

ڪافي ٢٦

نالو تنهنجو نور نمايا - ملڪن ۾ مشهور
١ هر دي الله رهبر دم هادي - حاصل حال حضور
٢ جن ملڪ انسان ادم - جنت حور قصور
٣ جو ڌرطو سجود ۾ مساجد - وٺ ٽڪ تيا وهاڙ
٥ تابش تنهنجي تيز تجلي - ڪجهه ناهين ڪوه طور
٦ رڳ رڳ ۾ آ رهبر ساڪين - سدا پريو ر
٧ در تنهنجي لي داور داتا - محمد تيو معمور

ڪافي ٢٧

جوڳي جيڪي جنگ جڳائين تا - ولا برس هاڻ وڃائن تا

تکين خاک ماٺ آذوت اچن - دردن دنيا ناچ نچن -
دڌ ھون دليم درد دکائن تا - پنھنجو پاڻ ۾ پڇناڦ پچن
پڇي - دم ۾ دم جو ڌيان ڌري - ٢ صنم سلامان تعظيم ڪري - درد وليھن ڪيون
خبر ھجي جو چاش چکي - پيه اھن ستان ڏانھن ڏکي - سبع جي بانگ ٻڌائن تا ٣ اکڪ آھن ھيرڪي
٣ ھين ھٿن بنھيکيون ويا - ورجي ٻجر وطني ۾ پيا - ڪھي لوڪن لعل لکائن تا
مد ھاب لائي ھمعيا محمد ڪٻ ٻاھاٺا

ڪافي ٤٨ توڙي

ڪڏھن اوچ ڏکون امير آھيون - ڪڏھن فاني فقير آھيون
ڪڏھن صاف صفا سالڪ سير - ڪڏھن موج محبت مالڪ ھر ،،
ڪڏھن پرت ونڌا پالڪ پير - ڪڏھن ديرانا دلگير آھيون
٢ ڪڏھن لا دعوائي دعوا ڪون ،، ڪڏھن حاش پريمي ڄاڻ ڄڪون
ڪڏھن ٻجھ ۾ بيراڳي ٻڪون ،، ڪڏھن محلاتين معمير آھيون
٣ ڪڏھن طالب تقوىٰ طور ۾ ڪڏھن دم دريدن دور ۾ - ڪڏھن شاہ حسن جي
شور ۾ - ڪڏھن قيد ۾ زلف زنجير آھيون ٣ - ڪڏھن پانڊيءَ ۾ پورا
ڪڏھن امو ھجي ڪون آذورا رھون - ڪڏھن شاد رھون ناشاد ھون -
ڪڏھن محمد بخشگير آھيون

ڪافي ٤٩ سر ڪانڙو

حسن ھادي مرحاضر ناظر پاڪ وصل آب حيات شرتق شراب حيات ،،
نرگس نيڻ نوري ڪن پرت پوري - اھي ناميا ناياب حيات بي حساب حيات ،،
حسن مضمر ڦي شائق شامل - پتنگن پرتاب حيات شاير شباب حيات ،،
مست مستڪين خموري محفل - صورت وارا سيراب حيات ددم رباب حيات ،،
٢ لڪ لڪ ڪھڙيون وک وک ديڙيون توھرغم ڪي داب حيات ذحباب حيات ،،
محبوب ستاھو ڪن پيا جاني عاشق ستل ڪباب حيات بي تاب حيات ،،
٣ ستيون صاف ستي قيد بيدار رفتني - بجري عين عقاب حيات شروشتاب حيات ،،
سوڙ سالڪن سر پنھنجي سنو عاشقن عذاب حيات خاص خطاب حيات ،،
آفتاب حيات - مرم اھي ٣ محمد بحم پيچرني با
٢ دم دم آھي دلبر تو پيا - الاھي القاب حيات

ڪافي ٥٠ سر درباري ڪانڙو

حاصل ڪيائون حق حسن ھزاري -
جوان نيھن نواب حيات
اصل عاشقن کي واھ ٻه ڄاري - ھر دي ۾ ڪاڄھي ھاير ... منو ٿيس موڙ نياري
اعتقت ملاح ھئي ستي سوري ھسراري - ڏکاڄي ھاير ڏنو ڏس ڏيکاري
٢ ھين ڪيستان ڪيو ڪنھن لالچ لاچاري - ليلان محمد لعل تيرتنھن

تڪين خاڪ ماڻي آڏوت اچن - در در دنيا ناچ نچن - پهنجي باٺ ۾ پتناف نچن
دڌهون دليم درد دکائن ٿا - ۲ سرسم سلاتان تعف ڪري - ورد وظيفن ٿون
پرين - دم ۾ دم ۲ جو ڏيان ڏري - سڀ جي باڪ بڌائن ٿا ۳ اڪلڪ آهن حيرڪي
ٺاڙهي جو جاش چکي - سه اهن شان زاز ڏکي - لطفي لوڪن لطف ڪائن ٿا
۴ چين ٿهن سنهيڪئون ويا - دري جر وطني ۾ پيا - مدهاب لاڻ صحبا محمد ڪايا ماڻن ٿا

ڪافي ۴۸ ٺوڙي

ڪنهن اوچ ڏکون امير آهيون - ڪنهن فاني فقير آهيون ۽ ۽
ڪنهن صاف صفا سالڪ سير - ڪنهن موج محبت مالڪ مهر
ڪنهن پرت ونڊ پالڪ پير - ڪنهن ديرانا دلگير آهيون
ڪنهن لا دعوائي دعوا ڪون ۽ ۽ ڪنهن حافظ پريمي ڪائنجڪون
ڪنهن بحر ۾ بيڙي بڪون ۽ ۽ ڪنهن خلائق معمار آهيون
۲ ڪنهن طالب تقوي طور ۾ ڪنهن دم دوهف دور ۾ - ڪنهن شاه حسن جي شور ۾
- ڪنهن قيد ۾ زلف زنجير آهيون ۳ - ڪنهن باندي ۾ پور راڳ
ڪنهن اموهي ڪون آڏوڙا رهون - ڪنهن شاد رهون ناشاد رهون ۽ ۽ -
ڪنهن محمد بخشگير آهيون

ڪافي ۴۹ سرڪانڙو

حسن هادي جو حاضر ناظر يا ڌ وصل آب حيات سٿرق شراب جوان ۽ ۽
نرگس نيڻ نوري ڪن پرت پوري - اهي ناميا ناياب جوان بي حساب جوان ۽
حسن شمع ۾ شائق شامل - پتنگ پرتاب جوان سٿير شباب جوان ۽
مست منگڻ مخموري محفل سرت وارا سيراب جوان دوم رباب جوان ۽ ۽
۲ لڪ لڪ لهريون وڪ وڪ ويريون ترهر ڪم ڪي داب جوان ذحباب جوان ۽ ۽
محبوب مشاهده ڪن پيا جاني عاشق مثل عباب جوان بي تاب جوان ۽ ۽
۳ سٿيون صاف سچي قيد بيدار ڦتي - بجري عين عقاب جوان شورشتاب جوان ۽ ۽
سونهن سالڪن سر پنهنجي سٽر عاشقن عذاب جوان خاص خطاب جوان
۴ دم دم آهي دلبر تو تا - الاهي القاب جوان آفتاب جوان - مرم اهڪيا محمد مخدوم سيجر ڦيا ۲۰۰

ڪافي ۵۰ سر درباري ڪانڙو

جوان نيهن نواب جوان
اصل عاشقن کي واهه بره بهاري - هردي ۾ حاصل ڪيائون حق حسن هزاري ۽
حقيقت ملاح ڪئي متي سوري هسواري ۽ ڪاهي هلئي ٿئا منهن ٿهس موهڻ نياري
ليلان محمد لعل ٿيو تنهن تي دنس ڏيکاري
۲ مجنون کي ستان ڪيچ ڪنهن لالچ لاچاري -

٣ مستيءَ سوز فراق ۾ هڪڙي پيئو دبيزاري - ڪاهي هلي ڪيچ ڏي پنهنجي پنهل پياري
٤ واڌو جهڙي دم نڪي ڏي - ڪيائين هت چڙهي تياري - جهنگ ستيال جهاڳيائين سارو هليو هي
ههڪاري ٥ سڀ توئون هن مسڪين کي تنهنجي تڪيا تاري - پيرين خان جي حرشادوئي محمد ٻجهاڙي

ڪافي ٣٥١

پنهنجو ته پيار پيچرو سنجهاڻ توڙي مست قدح مخمور آستان کي ١
٢ پيچ سان ڪڍي پيا پردا - ظاهر باطن ظهور آستان کي ١
٣ سڃاڻي جي تت سنجهار توهين بيشڪ ڪيا پرنور آستان کي ١
٤ هر دي اندر هادي واري تجلي تابش طور آستان کي ١
٤ هڪ نگاه سان نر توهين ترسل ١ ناطق ڪيئرو نور آستان کي ١
٥ پيهي پر توهين پاڻ ڇپايو - محمد سر منظور آستان کي ١

ڪافي ٣٥٢

ولهيل ۾ ڪيئو الا جي ڏکوڙيا - ناتي پنهن نزاڪت نانگا ڇنوڙيا
١١ ٻيا انگا اڻيت آڙ آيا - گڏي ڪنڌ ڪونڌ پنهنجا وڍيا
پرت جي پساري - پيو نند پتوڙيا (٢) سرڪي سوڙي سڪ
جي ڏکن تا - پهچل پرڀيمي پيڪ ڇپڻ تا - مستي سمي تئون مڻهن ڪين موڙيا
٣ وسوڙيل ديچاڙا پاڏ پوڻ پاڏائي - ديناوره ۾ وڙي واجهائي
ويترسي وتانا ونڌ ۾ وڙيا - ڏنقدر وڃي پڙهيا تون پرت سان محمد
تڪا ديا قديي ڪرت سان - ويڙهي وهت سارا پياڻي جهاپورڻيا

ڪافي ٣٥٣

اڏي ڦيا مالڪ ڪهي عاشق پيا پيندا - وڍي سر سوره سٽيائين سان ڏبيندا ١
٢ ستي ڦي سڀي سرڪي - ويندا قسمتون ڪاهي - ساقي هٿان توئون سرڪي
پياسي ٿي پيندا - مستي سڀ هلائي - مستي سوم مڪرم - بقا دا ٻاقي
سڀ سي جيندا - محمد ڪين مٽ ندا - اڇوت ادوڌا - نيازي ٿي
ناتو - نيائي پوءِ نيندا ١ -

ڪافي ٣٥٤

دل تحصل قال منور به هي - دل مست منگهن مخمور به
هي
دل ڪعبه قدسي عرش معلى - دل تائم قرب ڪلام الله - دل ديچ وسنا ءاشاء
دل دهسن دا دستور به هي ٢ دل تيرت تڪيا تاب تجلي - دل روشن ذات تجلي
تجلي - دل قاب ڪاب قوسين ڪا ڏهڪ جلي - دل پرور پاڪ پرنور به هي ٣
دل طالب ٿي مطلوب ملا - دل عابد ٿي معبود ملا - دل ساجد ٿي مسجود ملا -
دل پيڙ الهين پي پور به هي

الله كو يا كون كرنت چيرا ئي - دل شمس الحق دي كل لائي - دل سرمد دا دل سر
بيائي - دل سوري اتي منصور بيٹھے - ه دل محمل محمدن محمر ڪيتي - دل
تاپلندي نال سيتي - دل سرڪهي بيجو دا ئي پيتي - دل موج محين محمد بيٹھے

ڪافي ۵۵۴

دل دين بي هي ايمان بھے ÷ دل افضل اعليٰ الشان بي بھے
دل سجده مسجد نور نيا رو ؁ ÷ دل گنگا جمنا دير دُبا رو ؁
دل نازك ناد نياز نظار و ؁ ÷ دل نيه والا نيشان بي بھے
۲ دل رنگ و يكو - بيں تگ و يكو ؁ ÷ دل صلح ويكو واه جنگ و تيكو ؁
دل خاقومند ختنگ و يكو ؁ ÷ دل بتر و جم پهلوان بھے
۳ دل تپ فنا كرضي تلك ٧ كي ٪ ÷ دل سانك والي سيلك ت كي
دل محويت دي ملك ٧ كي ٪ ÷ دل گرهان گم گر دان بي بھے
۴ دل ستناقي سفتون سٹھي ٪ ÷ دل مجذوبي مجنون بسٹھي
دل جون چرا بيجون بسٹھي ÷ دل لاشك قرلا ثان بي بھے
۵ دل حد بي ھے لاحد بي بھے ÷ دل جوشي جدل حد بي بھے
دل محمد ﷺ عين احمد بي بھے ÷ دل دردان دا داستان بي بھے

ڪافي ۵۵۴ آسا

وهم سنبي وسار - معني مديسر توڑ ۳ تي
۱ درس دوار جا جٹ جمنا - ستوا وجٹ سيار - گمگا تيرتھ ترتن ۳ تي
۲ رام سيتا - لچھمن راجا - برہ بنا بيكار - بنده نا بيڑك تو بن ۳ تي
۳ قالوا قول وسار نہ ھرگز - الستي اقرار - كوك قادي تو كن ۳ تي
۴ لاشك لك لكوتي لاهي - عاشق تي اظهار - نوح فقري توقف ۳ تي
۵ محمد صو مخان جي مركب - شاهي كر توں ستكار - وحدت ستاري تودن ۳ تي

ڪافي ۵۵۷ ۳ آسا

ڪتر ميندا ڪان ڪشالا ۔
آيا ميندا يار قربون - در دا دُر نگي پيرو شالا
۱ لولاك لما خلقت الافلاك - سٹھل دا سيگار - ھر جا جانو حسن ڪمالا
۲ خلق الانسان علىٰ صورته - دم دم دا ديدار - قول قديمي قبل ستالا
۳ انا احمد بلا ميمي وحدت دا وا پيار - نيں شيں رنگ نار مثالا
۴
۵ ليس كمثله نام محبوب - محمد دا مختار

کافي ٥٨ ٣ آسا

عشق کيو آزاد – خطري خوف خلل کون خالي
١ ذاتي ذکر جي ذوق ستان – اندر ٿيو آباد – راز لس فيلا ڪا ٻالي
٢ فڪر سنجهه فاني ٿيا سي – بقا جو بنياد – بيهي نڪ بحر بي مثالي
٣ راضي رهي تون هر دم – دائم آ دلشاد – بيکم آ ۾ مست خيالي
٤ ايو بار بره جو باري بيحد بي تعداد – جذبي دا جوش جلالي
٥ حق هدايت هادي کيو آ – محمد ستان ميعاد – واعدو وصل جو واه وصالي

کافي ٥٩ ٣ سر لوڙائو

مست رهون ٿا يار وهان ۾ – سڀ د ڏيڏ يا سر آ مڪام
ذڪر فڪر في ذڪرڪم سيان – واعدي وصل ۾ سدا ٿيون گم ٿيا
آواز الست بربڪم سيان – قول قالوا وارا پڙهي ويا الجام
٢ دم دم دلبر توکي ساريون – راتيون ڏينهان منهنجهن ٿا هاريون
يارڻ عشق جو اندر ۾ باريون – سوز ٿيا ياامل عيش آرام
٣ پياري واريون پوتي پڪارڻ – پنهن وارا ڪين ڪاڙي نهاريڻ
ٿيايل گهوري ۾ گهڙيون گذارڻ – گوهر ڪئي غازي گهري گام
٤ هر صورت ستان هڪ ڪافي – پڙهي ڇڏيائون پوکي پيا ڪي
رڳ رڳ ۾ آهي وحدت واکي – محمد معان ستان سرد مدام

کافي ٦٠ ٣

قيد ڪيوتي يار استان ڪي – دام ڏوالي دست درازي
١ قاتل آهيان ٿڪڻ ڪيهو – روح منهنجي ڪي ڏنو تي پيهو
جيهو آهيان مان تنهنجو تيهو – ڏ رهبر جي سدائين راضي
٢ آرا هين ۾ ڪيئي آيا – ترڪ تمنيون مٺي مايا – ساجهر سامون ڪيڙا
سعيا ٿين ڪا ويا ترت تازي ٣ شوق شرابي ڪنتا نوشي – مُد پياڻ
مان مئي مدهوشي – خيال اهين گيا خاموشي – ڪين ٻيا ٿن تا ماقبل وماضي
٤ سر مُدي محمد محڪم – ما سوا الله پيو نڪو غم – ويڙو جودي گل خنيدم
در هادي دجي عجز آزي –

کافي ٦١ ٣ سر جوڳ

اکيون سيگهه ملهار ٭ مشتاقن کي مادي مليون
١ قيد ڪرڻ ڪمليون هيف ڪکوڙيون – شهباز ڄان اچن ٿيون شور زيون

ترس مَ ڪن تڪرار دست دليرن ڪن ٿيون دليون
١ ٻاڙن سان ڪيو ناڪ نوائن – سوهڻن سان سوين ساڪ سموائن
حڪم مست خمار ڦقد حجابُ واڙا جي ڳليون
٢ هوش حيرانئن جذ بُون جاڪي – تنهنجي واڪاٽ وٽ ترط واڪي
پوطرف چوڌار ملي بيٺيون گهوٽ ڳهليون
٣ روز ازلي ا۾ ڪالھ ناهن نينهن پريون ٿيون ناتو نيا ئين
محمّد سان مختيار رهبر وا يون ٣ في دليون

ڪافي ٦٢ م

سر جوڳ

مادي آعشق آزار آيون سمجهائُ سڀ سهيليون
١ وڃ رکي اڇن ٿيون ٽوليون – لکين هزارين ٻولن ٻوليون،
سهجُون ڪري سينگار – لاڏ ڪشون لاڏ ڦليون
٢ حد حجاب جي ڪل هئي وئي ، دم درازي پياڪي پتي وَئي
لاهي لوڪ ميار – سرتي بدّيون سي سنگ سيلهيون
٣ قرب جي ڪنڊ وڏائين قاسائي ، خيال سڄو ڪي ڇڏ پائين قيرائي
سدا اسار سينار – مام محبوب تام محبوبي من سان ميليون
٤ محمّد ورڌي وڙا جي واجهائن – گهورن سان ڪيو گهوٽ گوائن
چشمان ڏي چمڪار – آکين اکين سان اڙيون اڊيليون

ڪافي ٦٣ م سر ڀيروي

جهلي آيو تم جهوري عشق شهنشاهه روز الستي
١ سڪ ڏ سامل يار جي – راهه سڙي سب روي – حاصل ڦي آخ جي هستي
٢ وحدت جي درياهه جي – ڇوڙي چلي آيو – موج مهربانيءَ جي مستي
٣ پيري مغان پنهنجي پيرت سان – دل جي درڻي آ ڪوئي – واصل وي ولايت وستي
٤ محمّد ڪنهن ڪڙ وڙا وڃي ٻار دپل جي پوري – ڏي سر سودو دست بدستي

ڪافي ٦٤ م

تڙن اندريان عين ڪول – آئي نحن اقرب قولُ
١ پائي ڏس ترت جي ڄائي جهاتي – ٻاهر نا ڏيئي ڏول ،
٢ فڪر خيال خرابي خارج – وارا رنڌي ڄاءِ رول ،
٣ دائم دم دڳي نا داخل – حق هيڪڙائي هول ،
٤ وڃي ڪر ترت وجود وا هيڙو – يار دلي جي ڊول ،

۵ هستي هوءَ هر من حيراني - ڇاڻ اهي ٢٫٢ جهول
٦ محمدؐ مست مغان ٿيو سفرر - گهمون پيون سرگهول

ڪافي ٣٦٥

شغلي شاهه حسن دي ناز نيتا - مک ماهه هڏ اندي ڏت پيتا
١ شاهه حسن شهباز مثل - پرواز ڪرينداڀ باهه مثل - عاشقن
لئي نئاڙاهه مثل - هڪ پلڪ پٺي پاهه ڪيتا
٢ مستي حال هويا منصور ڪنون - مئي جام قدح مخمور ڪنون
عاصل حال ڪتي حضور ڪنون - سرسوڙي سارا ساهه نيتا -
٣ انا الحق آواز اهي دا - واهه موج مدامي ماهي دا - بيخود بالا بيپرواهي
جوش مئي بر دو جگ ڇال ڇيتا -
٤ پنهان پريمي ياڪ مليا - عين انددوني خوب کليا - محمدؐ هرڪا
هوڪا هليا - پڙيل پريم پياڪ پيتا -

ڪافي ٣٦٦
سرپيري دي

ني هرگاهه اسان جو ٢ - اساڻ لاشڪ هون لاثاني
١ عرش فرش سير ڪريون - واهه وحدت ونداڻي پيڀ پريون
وحدت ٢ ويراڳ اسان - بالا بيشڪ هون باراني
٢ نازڪ ناتي نينهن نڀون ٽيڙن - ڪنهنکي لکوم ڪين اچون
نم نيزلي ٢ لاڳ اسان - اعلى عشق ڪتي آساني
٣ سبحاني ما اعظم شاني - رمز دبي الانساني - سرت
سچائي سهاڳ اسان - صفا صو ني صاف سلطاني
٤ احد سنجهار ڪون احمد هون - پي ميم سان شامل محمدؐ هون
بيخودي ٢ ياڳ اسان - نوري نيڪ نظر نوراني

ڪافي ٣٦٧
پيرو دي

ڪهڙون پنهنجو پاڻ سڃاڻ ادا - پوءِ بيشڪ ڪرتون ڪام ڳڌا ١
١ سولا ڏن منصور ڪي - بوهه ٣ پريون ڪي - ملڪ ايهوئي ماڻ سنا
ڏي سو سيڳا دي سو بري سندا ١ - ٢ الانسان سري صحي -
سانجي ذات صفائي رهي - اعتبار ازلي ٢ آدي ڪتي - ناهين جاني توڪنون
مرحبا ١ - ٣ خيال پنهنجي ڪي گرمتان ڳڌ پيدا ڪي دخل دامان چلاءِ
نيت وٽ ڪتي - ظاهر ڪرتون پنهنجي ڍنڍ ١ -

چوطرفين چوڌار ڦري - ڪهر ڪهر ۾ ٿون ڪهري ڪهري
ڏن ٿئي ۾ دا ڪات وصل - محمد کي ۾ موج مسلسل -

ڪافي ۲٦٨ ۾ سر پوربا

تنهنجي ديدن ڪبرڊ ويش -
١ ذم فراقن موڙن کي ڦٽيو - رڳ رڳ ۾ دورڙا دني دائم ديس
٢ جنبي هنيئڙو جان ۾ ٿيو ديش - ميهن جو تڪڙو نيش
٣ اوڏو ياڙو ديريل سيهڻي - نڪا نوا هيش خويش
٤ ڏن ڏون ۾ والا ڌڪي لوڙي - بره بلا شڪ بليش
٥ محمد جو مطلوب مُلا مي - ۾ يارس يرين ٿون بليش

ڪافي ۲٦٩ ۾ سر پوربا

ديلدار دلربا ڪا - معراج ڪي مثال هي
مشتاق حسن هادي - جلوه گر جمال هي
١ عشاق هون ميت ازلي - فراق فوق فضلي
ارشاد عطا اصلي - جوش دم جلال هي
٢ شهنشاه شوق شافي - صدق صدر صافي
قائم قدح ڪا في - ڪيف ور ڪلال هي
٣ مزوار نام نوري - حاصل حيات حضوري
دم دم هين دوري - بالا جو جلال هي
٤ ملڪان ملڪ منادي - شادان شرف شادي
محمد مهر مهدي - قرب ادرڪمال هي

ڪافي ۲٧٠ ۾ سر پوربا

ڪير سمجهي ڪوري سيرا هي کي بي حد بي پايان
١ ڪافي حق حقيقت مالڪ - ڪافي عنبر غلطان
٢ ڪافي دين ايمان رکائنو - ڪافي بي ايمان
٣ ڪافي صافي صلح ڪيائنو - ڪافي شر شيطان
٤ ڪافي شڪ گمان ۾ ٿيان - ڪافي بي گمان
٥ ڪافي ظاهر ظهور ذاتي - ڪافي غيب غرقان
٦ سهسين رنگ ۾ روپ ۾ ڪائنو - ڪافي بيرنگ بيان
٧ ملڪ هيا اصل ۾ ڪوڻ - محمد نا امڪان

ڪافي ۴۰ سر بروبايا

چل چل چوت چريتان - چوڙ رنگي چوگان ۳۰ ء
حاصل حق ته هو ڪيو - اوڪا اهنين ايوان ۳۰ ء
۱ سنهنجي سڏ جي محبت - عاشق رکين تراڪ سر
سر ڪٽ سواء سرڪي - پيدين نه ترن پشمان ۳۰
۲ قاتل في اهنين ڪات ستان - ڪهات ڪيم لڪين هزارين
والا گهو جن جي گهايو - واقف ٿيا ويران ۳۰
۳ عاشق آڏي جي آيا - قربون قدم ڪڏ اڳي
سوريءَ سدا حال تن - نانڪا نسنگ نه شان ۳۰ ء ء
۴ انڌوڙ آڌاءُ ٿيا - پيي ٻي سغان سان پلپل ء ء
ساڻن جهي ٿيا تتارا - محمد ٿتا مئيخان ۳۰ ء ء

ڪافي ۴۱

توڻ آدم جي اولي - آهي آدم تنهنجي اولي
۱ الانسان سري و انا سره - ڏس فرقان توڻ ڪولي
۲ وفي انفسڪم سير سجانج سوڌ دسي - وچ حولي
۳ ونحن اقرب واحد ويمهو - ڪير ڪليون توکولي
۴ خلق الانسان على صورته - پلڪ ۽ ڪڏهن پولي
۵ العشق نار تحرق يڪو - شوق چڙهايو شولي
۶ محمد سان موجود ملا ڪي - هرهنڌ پيئي توبولي

ڪافي ۴۲ سر بدنس

اٿي جاڳ جوڳي توڻ جبين جيسن - ڪرڪ غير وجود تماي سين
۱ تنهنجو پاڻ ۲ پرتون پيهه توڻ - وڪ وحدت ڪرتا لي ويه توڻ
ڏس ڏيل تنهنجي ۲ تو پيهه توڻ - وصل واحد وجه الله ويتر
۲ سنهنجي حقيقت پاڻ توڻ - صورت سري سنجاڻ توڻ
ي ڪاڻ في ڪلي ڪاڻ توڻ - نرتمين ناسيا ڪرتون نازنظر
۳ محمد هدا نز منصور توڻ - آهين ملڪ ۾ ملڪ مشهور توڻ
رهين پيل اهجي پرپور توڻ - هي فاصن خاص حماري خبر

ڪافي ۴۳ سر بهنو

پاءِ جهاتي سُمڻا جهات وجهون - ڏس جانب ڪي جيمات وجهون

١ آواز مڃي ڪر تون ڪير آ ۔۔ صفا سيني اندر تو سير آ
جو غير ڇاڻي سو غير آ ۔۔ حق حاضر حقيقات وچون
٢ رمز رندي جي رهاڻ سان ۔ ۔۔ پڇ پيري مغان جي پياڻ سان
اسرار الستي اهڃاڻ سان ۔۔ ڪيا فرق فريقات وچون
٣ ظاهر ظهور ذات ٿيو ۔۔ نفي سڃڻون اثبات ٿيو
سر سانگ ڪر صفات ٿيو ۔۔ نحو محمد موجودات وچون

ڪافي ٢٧٥ سر بنس

زلفين ڪڳ ڪيئي نال رانجهي دي ۔۔ تدان وٽ اليڪ اِن سپ سياليان
١ شاه رانجها مي چور ڏنيندا ۔ دل نڱدا دام دواليان ۔ ذوق شوق دا
ڪر ڪاهونا قرڊا ۔ مست مواليان ۔ ٢ تخت هزاريه اُسهڻل سائين
پيا ڪردا عجب چاليان ۔ رنگ ڍنگ اُهي دي نار نياري ويکهو لا شڪلا باليان
٣ وس هين بي وس باقيان ۔ ڪردا ٻره جاليان ۔ هير نمائي نت هردي ويڙيا
دائم دردن ڪاليان ٤ وچ وجود شهود شتابي واحد وصل وصاليا
اوج عروج الاهي اڪمل خاصن لخاص خصاليان ۔ ٥ وچ مثليدي جاچ هي
هي محمد بي ته مثاليان ۔ انا احمد بلاميمي قائم قرب ڪماليان ٦

ڪافي ٢٧٦ سر بنس

ٻيا نڱي ڪر روپ نگينا ۔ بادشاه سر ڇاوندا ۔ ١
١ جوڳيان والا ويس وٽايي ۔ دردا لڪ جڳاوندا ۔ مک وچ مرلي محبت
والي ۔ دردان دود دکاوندا ۔ ٢ ذوق زليخان ظاهر ڪيتا ۔ عاشق ٿي
آوندا ۔ ماه ڪنعاني يوسف بنڪر ۔ بردا مصر وڪاندا ۔ ٣
مجنون محو ٿيا وچ ليلي ۔ سوس برو ساوندا ۔ ڪر نگهه سُڪا يس
اپنا سارا ۔ مانجهي عجب سڻاوندا ۔ سهڻي دي سڪ ميهر ڪون هي
هر ميڻ آپ ٿي ها منوندا ۔ عاشق تي معشوق بلاشڪ عجب ميل بناوندا
٥ هادي مهدي محمد داهي سادا رنگ رساوندا ۔ دم دم ديوچ دائم ٦
قائم ۔ آندا ول ول جاوندا ۔

ڪافي ٢٧٧ سر بنس

بيا سب ڳالهيان ۔ مُک گيا هڻ ۔ ڳالهه هڪا هُڻ هردي هي
١ سردا سانگا جي لئي ۔ واقف ادي ذات دي ٿي هي
اتان آوي ڪهي ڪي عاشق ڪهي اهين وچ گهر دي ٿي هي
٢ ڳالهه اهين ڪون جو ڪي جاڻين ۔ نرينزان وچ تردي ٿي هي

شمع ڄڻي پرويني واڱون ٪ ڦيرا هين وچ ڦردي پيھي
٣ ڪرداں ڪرد غبار ٿيم غازي ٪ صاف صفائي سردي پيھي
ڪنڌي جهڪون ڪنار هئين ٪ ڪيئن ولايت ڪردي پيھي
٤ همت والا هرد ٢ هادي ٪ چست چالاڪي چڙدي پيھي
محمد ڪون پيھ رڳ رڳ ديوچ ٪ نام احيد اڏدي پيھي

ڪافي ٢٧٨ سي بنس

دب جهلين تان ديڪوين چو – عاشق نام سڏائي پوري
١ ڪلفت ڪينو ڪنڌ ٻئي تون – محبت مچ مچائي پوري
٢ محرسي پانوڏ ننڌيم ناهين – جڳ جي جوءِ سڏائي پوري
٣ ظاهر جا تون ڪچا تڙ ئين – باطن کي بڻائي پوري
٤ تقوى طاعت ترڪ ڪري ڇڏ – بلا جي بانگ ٻڌائي پوري
٥ ظاهر زيب زباني ڪهڙو – قلبي قرب ڪمائي پوري
٦ حق هادي سان هڪ ٿي وڃ تون – غافل غير وڃائي پوري
٧ محمد دل رب حاضر ناظر – غادي گام وڌائي پوري

ڪافي ٢٧٩ تلنگ

پنو شرحا نز بول بحي الانس سر الله چوان
١ ڏکي شوق شتابي شاه آيو – والا بردو ٿي بادشاه آيو – سادي ملڪ حسن
جو ماه آيو – عين احمد عبد الله چوان ٢ لولاڪ لما جو تاج پاتي سهڻل سب ٪
صاف سيبائي – قائم قادر قدم ڪتائي – جوش جذب جلا الله چوان ٪
ڪعب قدسي ڪيرائي – هن جي سوا بيو ڪين ناهي – ربي مسمجهه رڳو انڌيو
٣ هي – ذس بقا جي ڪلام الله چوان – ٤ چيٺو ذ ڪنهنجو جايو آ صورت
سب سمايو آ – هت واڪي منهنجي آيو آ – محمد قل هو الله چوان

ڪافي ٢٨٠ تلنگ

ساڳي ذات سڃاڻ – جو ياڻ تون – يار پئين
١ ويٺو آهين وحدت وچيم – ڪثرت ڪهڙي ڪاڻ – غير غرور ڪڍون واصل ٿين
٢ حقيقت واري عالم – موجمد ائي تاڻ – جو آجايا آ تڏ ر ڏئين
٣ دام ڏئي جا دور ڪري ڇڏ – طرف توحيدي تاڻ – رمز ڏني والا ڏئين
٤ محمد محبوبي مام پچائي – اعتبارا هو ڪي آڻ – سنج ستا ئين سالڪ ٿين

ڪافي ٤٨١

تون سادي آن ڪين - ڪين سڃاتين ڪين ٿي
١ آسڻ عرش اخلاص ۾ - تنهنجو زمن زمين
٢ مذهب ملت ۾ وسين - داخل دنيا و دين
٣ شرا شريعت ۾ رهين - سڀ ڏٺائين بين
٤ هو مظهر هڪ آهين - ٻولي ٻولين ٻين
٥ محمد تون هادي هشار اُون - تري پيالو پين

ڪافي ٤٨٢

عشق وڏو آ موٽڪ - موٽڪ تنکي ميار ٿيو
١ ڪوٺا ڪاهن ڪُست منجهارئون - جُنبل ترڪي جوت
مره برابر بار ٿيو - ٢ گهيرا ڳهي ۾ ڳهاتڪ هريا ٻيڙو ٻڌي سي
گهوٽ مڱن جهڙ ٿون بار ٿيو ٣ - محمد مانجهي ڪين مُتون تا
آٿ ڏکيا ٿون ٻڌا او ٿ بيئهن سڌن نروار ٿيو

ڪافي ٤٨٣ سر پُرو

سرشاهي سنمائيا وندا - عشق ڳلي ڳلي ڳاوندا
١ علم عقل زير ڪراهڪ - ناچو منهن جيا وندا
٢ نفل نمازان ورد وظيفي - پول اهين پلا وندا
٣ ازعيبي عوشاقان تون - تن مزان خوب ولاوندا
٤ زورن زوري تال زبردي - انا الحق اَلا وندا
٥ شاه منصور شتابي شاڻ - سوري سر آلا وندا
٦ محمد ڪهني مهيران تون - ماڏي ماڙ ماڻا وندا

ڪافي ٤٨٤ سر پُرو

سردي پا جهرڻ سڃاڻا سنابين - يار ملن دستور ڻين
١ ظاهر وڪ ڻجهورا ذاتي - محب مُدام مشهور هئين
٢ سڪ سيني وچ جوڪي سڻايي - دوست اَهان تون دور ٿئين
٣ پيالي پوت پاجهون - مست اوڪي مخمور هئين
٤ تن نانا ايم پولي پاجهون - سر مسري منصور هئين
٥ ناڻي پاجهون شوت ابني - اصل قال حضور ٿئين
٦ ڏپٿا ٿين مهر شوت نا هادي - محمد اوڪي منظور هئين

[illegible]

كافي ٢٨٥ سُر توڙي

پي دو ستي دبكار اڻي - ڏيوڻ سر اکيون سرڪار اڻي

١ وهم وجودي وسار ڇڏي - عيان ميڻ ۾ اتڪار ڪٽي ،،
همت هل تون هام هڻي - پيا ڪم سڀئي بيڪار اٿي ،

٢ پنڌ پرين تان پيرو مت ڇوڙن - بره جي بازي بدشڪ ڪمت توڙن ،
هو ڪرهادي ڏاهن نهٿ ٿين - ساجن جي ته سنيار ٢ اٿي ،

٣ ديا ورچوٽ ڪي ڪيٺو ريا - توڪل تر هي سان تار ستريا ،
ڏک ترولا ون توٺه نه ڏريا - تن موتي مرد متيار ٢ اٿي

٤ پنڌ غفلت غازي منهن نه ڪر - عشق الله پرو ڪم نه ڪر ،
ان طلب تماشي منهن نه ڪر - مهر محمد تو مهلار ٢ اٿي ،

كافي ٢٨٦ سر پوريا

عشق ٿيئي آفات - ستند ستند ۾ سود سمايو ،

١ ازلي غيب منجهار ڳون - ظاهر ٿيئي ذات - سانگ صفاتي بيک بنايو
٢ ڪن ڪرو في آذڪر ڪم - ڏيئي نه ڪا وات - روز ڏيئي ريز سود سوايو
٣ عظم دکي ۽ ڏاهن آيو - تربت ڪري تجلات - تهورن سان ايجي [illegible]
٤ محمد ديئو ڪري واهايو - جهات ۾ پاڻ جهات - مام محبوبي منسب پايو

كافي ٢٨٧ سر تلنگ

عشق ڏينڊ ا سوڪڙيان ڦيريان ، پاڪر پرين پيريان چيريان

١ جسم جان جلا ڪر سارا - جگر ڏينڊ ا جهيريان جهيريان ،،
٢ انگ پيوت ڪرماڻي موڪي - تک تلبيندا ڪيريان ڪيريان ،
٣ پي حرس ڪي سوڙي سانت - مست مئخاني ڪيريان ڪيريان ،
٤ سبح پلنگ دي سرت نه ڪائي - خاڪ وسا ونڌا ديريان ديريان
٥ لا حجاب ڪا تاني لا شڪ - گهمند ا گهتيان گهيريان گهيريان ،
٦ هر ويلي هر وقت هادي تون - محمد پرتيان ميريان ميريان

كافي ٢٨٨ سر تلنگ

چاڪن نقر دي تعال ڪنون ،، ... بي چوڙين قيل تقال ڪنون

١ بوڙ بياڻي اپني ساري - ڏسنم ۾ نازل في نيواري ،،،
بيخودي وچ باغ هاري - هٿ خام خودي دي خيال ڪنون

٢ قرب اهين قاصد دهين - عين عبادت عابد ڏهين

هرسات وچ ساجد رهين
٢ ڏهه ۾ ڙ نون دور ڪرين ÷ جانب ڏي ڄ جمال ڪنون
ڦ، ل ۾ ٻ نون آباد ڪرين ÷ ل، ڏي ن ڪرين ياد ڪرين
٣ نام هتا دنون ساقي پيوين ÷ ع، ش ڦ ق ڪمال ڪنون
محمد واقف واصل ٿيوين ÷ مُوتُوا قبل مري تون جيوين
محبي احديت احوال ڪنون ڏ

ڪافي ٣٨٩ سرتلنگ

عشق ٿنهنجي ۾ آهيان اسراضي ـ چاهنڊا مونکي ملان ۽ قاضي
١ ٿهو سرض ڳجهي ڳجهه وارو ـ شمس بهھ ناهين سٽرو سارو
نبض شناسي نيهن نظا ورو ـ ڪل ڇ بين ترڙ تون ناهين تازي
٢ ڏاڍا رنداڻي رسبو ڪولي ـ ڏا تيرون ڏ نيهان ٻارو ڇل بولي
عشق آزلي جهليم جهو لي ÷ ڪين لڄون ڦ پاڪ نمازي
٣ سرسا نگو ڪاهي سوره ڀينڊ ٢ ÷ ساڃ سڃاڻي سرتو ڏ بنڊا
ناتو نيهن نباهي نينڊ ٢ ÷ گوڙ ڪتي ويا گوهر غازي
٤ رازڃا مالڪ آهن اصلي ÷ ترت ٿني ڏهڏل ٿلي
محمد وتي و نداڻي وصلي ÷ ڪير ڪري تو دست درازي

ڪافي ٣٩٠ سرتلنگ

بحر سحون وچ باقا ـ تمار تبي موجود، ڦي،
مُوتُو قبل انت مُوتُو ÷ نابودي ڏ مٽون بود، ڦي،
١ وچ ناسوتون نڪري ÷ ثابت سارو سُود ڦي
٢ ملڪوتون پڻ منازل ڪي ÷ ملڪن جو مسجود ڦي
٣ جبروتي تون جوڙ جند ڻي ÷ وڄم وڄم جلدي جلدي جوڙ ڦي
٤ لاهوت مابين تون لا حد ÷ ٻاهوتي ٻهبود ڦي
٥ محمد تمام سڃاڻي ڏ ÷ خيال اٿئين خوشنود ڦي

ڪافي ٣٩١

ڏسو يارڙ منهنجو چاڙو ڪري ـ ڪڏهن ڪي ڦري ڪڏهه ٻيجي ڦري
١ أينما تولوا فثم وجهُ الله ـ جاڏي تاڏي نظر نگاه
آهي هرجا هادي شهنشاه ـ ڪڏهه ڪي ڦري ڪڏهه ٻيجي ڦري
٢ خلق الانسان على صورته ÷ ظاهر باطن معنى صورت
پليل پرين پيچي پورت ÷ ڪڏهه ڪي ڦري ڪڏهه ٻيجي ڦري

[illegible]

نور نوراني ،
٣ رب ازلي لن تراني - هيٺ تني آ نور
لاشڪ لائق آ لاثاني - ڪڏهن ڪيهي ٿري ڪڏهن سڀجي ٿري
٤ سبحاني ما اعظم شاني - الانساني راز رباني
بيشڪ بالا ٢ بارا ني - ڪڏهن ڪيهي ٿري ڪڏهن سڀجي ٿري
٥ محمد کي آهي مدامي - عشق تنهنجي ٻيو آرامي
خطرا خيال وڃائي خامي - ڪڏهن ڪيهي ٿري ڪڏهن سڀجي ٿري

ڪافي ٢٩٢ پيلو

مڙئي ملامت ڪئون - عاشق ٿي سر ويچ
١ اصل روز الست ڪئون پيو پريحي پيچ ،
٢ همدم هادي حق سان - تي توڙ هاڙهي پيچ
٣ پنيو ٻي ڪئون پيزاري - ڪاهي مانجهه ڪيچ ،
٤ در تنهنجي تي لکين ليڏهائي - محمد پي آهي ڇيچ ،

ڪافي ٢٩٣ سر آسا

ٻلي ٻه آهيان ٻلاء - ڪو تنيون ٢ ڪاج آسا جو
١ ڪڏهن ايي ٿو ڪينڪي - تو سو مرا مون سا ، ٢ ،
ڏيکستاڻي راج آسا جو
٢ زور ظلم ڇڏ تون زوريء - ڪر عمر نا انتڪار محبت آهي نام آسا جو
٣ سڪ سيباڻي عيد ٿي عشرت - وڃي ٿي تنهنجو وانءُ - ڏک ڏهڳ ترم آسا جو
٤ حال محرم ٢ تي هيراني - سانگي مڃي سماءِ - لائق پالن لاج آسا جو ،
٥ محمد جو روز ميثاقي - ڪيت مڪيند وآه - ڪامل ڪيو ڪاج آسا جو

ڪافي ٢٩٤ سر پرڀاتي

ساهي سپاه هاسڀ ٿي حق سان وڃي هڪ ٿيا
١ ذڪر ٢ فاني في الله - واقف ٿيا واصل بالله
بيشڪ آهن هنا بالله - مري جيڪي جاڻي جيا ،
٢ جوش جذ باقي جاڳيو - سر سيا تا ٿوت ساڳيو
خيال وحدت ٢ وا ڳيو - ذيل ٢ ٻارت تڙ ٿيا
٣ درويش تا دم ذات دڪن - چاش - چشمن جي چمڪن
عشق تي نگاه ٢ نا اچن - [illegible] غي يا مڻ ليا
٤ هادي هتا ٢ ڪوڙ تا پڻ
پيا ٿيڻ ،

مست منافق وتن - خمر ۾ خُمار يا ڪيا۔
٥ شب روز ڪاهو ڪاه ۾ - ڪک وحدت ويساه ۾ - محمدؐ
مسلح صلاح ۾ پيش پرين جي پيا

ڪافي ٩٤ ۾ سريث مجري

برهه ۾ باقا جهاد يا - موج مستي تا ماڻن
١ جدا وطن منجهه پيا - وڃي يار سان يڪ رنگ ٿيا،
لا، نفي ڪئون نڪتا ويا - اوج انبا في ٢ ٿن
٢ سانگ صفاتي جو ڪري - منجهه عشق جي آيا آرف،
زياده ذوق نردي زري، تجاح پنهنجي ڪي ماڻن
٣ پنهنجو تاڃ ۾ وڃا گولن - پوئي دڙي ڪاڻي ٻولن
وا اڃايا روڃي رولن - ڪرڻ ٻيو ٽند و تاڻن
٤ خيال سان خيال ملائي - حق کي هر جا هلائي
عين جو قطرو وڃائي - ترت ٿيائي مٿون ڇاڻن
٥ ميم سان محمدؐ مستا - اسرار اندر في عطا
رمز رهبر جي رتا - وره ۾ واصل واٽن

ڪافي ٩٥ ۾ سُر ڪنيات

صاف سيني ۾ سمادم سارو - تن من تار وڄايا نٿو
١ روز ازل ڪئون سنيا تم ستارو؛ رنگ هيئين ٿم نيه جو نغرو
هلان چلان پيو الست او پارو؛ ٻول ڏيهو ڪو پايا نٿو
٢ زنگهي ڪي سمجهن سالڪ؛ علم عمل جا ناهن تعلق
مانجهي ملڪ ساري جا مالڪ؛ مٿي تنهن پڌ آيا نٿو،
٣ گوڙ ميدان ۾ ڪنڊ غازي؛ ڪين چئون ٿا پاڳ نيازي
ملان توڙي سوين قاضي - قربون قدم وڌا يا نٿو،
٤ سر ڏيئي مان سرور نتو آ، رهبر وار ورتگ رتو ٢
پيو پرجو پاهڻ تنتو، محمدؐ مالڪ مٿايا نٿو،

ڪافي ٩٦ ۾ سر ڀيروي

ڏس پيارا پريم نگر جي گلي - ڀلي ڀلي ٢ ڀلي ڀلي
١ پريم نگر جي ٻوجها پارس - سب ڄري ڏي او ڪار ٢ رس
واه تنهنجي والي وارث - عين عطا اسرار عسڪي

٢ جي تنين تون ڪافر ڪارو ÷ بيشڪ هئين تون نيهن جو نفرو
سانگ شوري ۾ سدا سو يارو ÷ آ، آڏي هڪ وار هڻان
٣ سڪ وارن کي سولو آهي ÷ قرب منجهار تون اينده ڪليم
سينو سيني سان لا ٻيڏو ٿيايو - خيرالوريٰ جي منهن جهلي
٤ هل همت سان تون هام هڻي - ٻيخد تا قاباز بڻي
دم قدم کي وڌاءِ تڪڙي ÷ محمد سرمت ميدان ملهي

ڪافي ٢٩٧ سر ڍاڪ

عينن جي ڪٽل کي ڇا منجهه وهائجي ÷ ڪهاتين ڪسي ويون ڇا سوريل سهائجي
١ دل ۾ ڏکن دوهان محبت مچائجي - برتون برين جو پور پيل پچائجي
٢ سڪ جي سوغات ثابت سيني سمائجي - راضي رندي رمز رهبر ڏکائجي
٣ هر دم هين حيرت - هيڪڙون هلائجي - ويٺون قريب ڪجهي ڪامل ڪمائجي
٤ خطرا خيال خامي - وهم وڃائجي ÷ سالڪ گذار سچ ۾ - نالو نڀائجي
٥ هر حال ۾ هيڪ کي ظاهر ٿي سڃائجي ÷ محمد مقيم ماهر لاحد لهائجي

ڪافي ٢٩٨ سر ڪامول

ڪر ڪو پنهنجي خيال جو مالڪ - تنهن ۾ ڪهڙي ريس
١ محبوبن جي مام سان - طوق پاتو ابليس
٢ ڪهڙي انگل شان آڏي - هشت مٿيو ٢ ڏيس
٣ عشق ايهي انصاف ڪيا - ڪربلا ۾ ڪليس
٤ سرمد پنهنجو سر ويايو - ڪفائي جنرجيد تس
٥ سوري ۾ منصور مڙيو - ايجي نفا پائين سليس
٦ شمس الحق جي کل ڪلائي - ڪان تبريس ڪاهس
٧ شاه بلاول شور منجهان ڪرڻ - گهاڻي ٻيڙي پيدس
٨ محمد رک تون صاف صفائي - ڪيڏي خام خبيث

ڪافي ٢٩٩ سر توڙي

منج منبا تون نالو - اوڏهين ملڪ الهي
١ جاني هل تون جوڙ اڳين ۾ - هتڙي تنهنجو ڇاهه
٢ ريس ايهي جو دلبر سائين - او تو هن ڪاهيون ڪاهه
٣ ڪاهل ڪي جو ڪيم وساري ÷ ڏي پينو کي پاها
٤ ويڻم ويم وڪ وڌا مج - سڪ سڳو ڪي ساها

محمد محڪم سڻائي ڪي لاڳاپا سپ لا ٧

ڪافي ٥٠٠

سر پوربي

واھ وطن جي تيند ين ٪ چورن کي ڇڏيند ين
١ هن نماڻي جي نجهري ٪ ،، اڇا پاڻ اڏيند ين
٢ بيواهن جو وسيلو تون ٪ ،، اڏرا جي تون ڏيند ين
٣ عيب پري جي مون اهيان ٪ ،، ڪامل تون ڍڪيند ين
٤ سيد پنهنجي سات سان ،، گولي کي تہ گڏيند ين
٥ محمد جي ميڙ ڪيا - ڏوبي کي تون ڏونئيند ين

ڪافي ٥٠١ سر سروي

هر رنگ ۾ رهين تو - وري پول چيو پلا ٿئين ،،
ازلي ڪان تون احد کي - ٽڪيت ميڪ تو ٽپائين ،،
١ مون خدا ايم موج سان عطا تو لائين - قُم باذني قرب شاھ سر توسند آ
٢ سوري تي هسوار ٿي انالحق تو بڌائين - عرش فرش تي نعرو هڻي - شاھ طلبيو توهين
٣ سُبحاني ما اعظم شاني - دسجاني في بلائين - ظاهر ڪري ذات کي لوڪن ڪنو ڏنا
٤ محمد پنهنجي موج سان حڪم تو هلائين ، انا احمد بلا ميمي لا رفخي تو ڪلائين

ڪافي ٥٠٢ سر پيلو

پري پار ڪيو تي پاڻ ڏي هدا - ٪ ،، موجود منڌ آهين من ڪ ممڪن ،،
اليو ڪپاڻ ڏ ۾ پاڻي پيش تون پيهي ؛ دلبر آهين دائم تون ڏهي
١ في انفسڪم واهيم وڻ - خاوند خالق خاص منڌ اهم
٢ هر جاءِ تي آهين تنهنجا ديرا - وٽ ڏ ڏ ۾ پيا وسني
ڪلي ڪلي ۾ پائين قسما - والا نازڪ تنهنجي نيهن سين
٣ عام ڪئين اولو ڪري تون ٿئين - عالم غافل پول پلا ٿئين
سڪ وارن کي صاف سڻائين - ازجي پريت روحي ڪ ا
٤ تمام اهاڻي سڀ صرف سائنڪ - موج الاءِ محڪم مالڪ
محمد پريت وندا سي تائنڪ - نعرو نامن هائيت نُرد هدي

ڪافي ٥٠٣ سر سيرهي

سنيت ڏيکو سس تيون ديهه وسيتي ، قول تہ قديمي موهي وسار ب
١ دڊس ڄهيجا و چڙ او ڏاهين ، دم دم دم ڪاهيون ڪاهين ،،
ٻاپ تنهنجا اچهن آئڻ اڄا ديو ،،

٢ هلڻ ريءَ هلڻ ڪُجهه نه ناهين لڳو ڏاڪا پاسي چل تون لاهي ٿو
هادي ستان هيڪانئي ڪٿي ڪلا ڏيو

٣ ميادي ۾ موٽ وڪ وڌائج - ڳالهه ٻجهي تون ڪنهن نه ٻُڌائج ٿو
دل جي دل ۾ منجهه طلب تنواريو

٤ محمد تان جهي ڪين مٿرن تان - خُشڪ وڏي ستان جوشي مُحبّن ٿو
صدقو سيد تون جهڙن سبق سيکاريو

ڪافي نمبر ٥٠ سر يمن

شاهه مُحسن جي شوق ۾ وهي جوش دوران مان -
دس منجهه شون بيوس ڦي وڃي جوش دوران مان

١ خواب غفلت ۾ گذاريم ڪل نه پيئي اسلاد جي -
دم دم ۾ ياد ڪري پوءِ جوش دوران مان

٢ وصل جي ويچار ۽ شوقات هنيار يا
اَلفِراقُ اَشدُ مِنَ المَوتِ ڏسي جوش دُران مان

٣ سنگتي ساقي نه سود جو - دِل ونڃ وارڊ نه پيو
بلبل الفت ٻو ۾ پيو جوش دُران مان ٿو

٤ جن لڳي ٢ تن خبر - بيخبر بيزار تيا
محمد آهي مون منجهه ۾ مري جوءِ دُران مان

ڪافي ٥٠ سر تلنگ

بيهه وڃي ڪلا يارُ - جيهي تيهي نُون جا وڃ اوڪا
١ سر دا سانگ ماست ڪراهين نه عاشق ناڪر ٢ ر
بار ملامت پاوين جوڪا

٢ قدم هٿا وٺ ڪم ڪوڙا نه ا - ڄاڻڻ داڪ هار ر ٿو
سالڪ هنڌا ثابت سوڪا

٣ مُسلم مهد نه آهيان سُڻن - ذوق ذا هيري زنار
دم ڪم ڪريها نه ٻيهه دوڪا

٤ باڪر حجاني تاڻم پيهي - نرتون نظر هار
محڪم ماهر تن وچ موڪا

٥ محمد پاتا نالي پاپيت دي - هادي گل وچ هار
وحدت وچ هنڌا دوڪا

ڪافي ٥٠٦ سُر پيلو

پردو آهيان پره جو - روز زارل ٢ ڏا سي
والا تشنگي تپايل پيالي پريم پيا سي
١ تهنجي ملڻ سواهت هيڻان تيس هميشه
جنن باغ ۾ آ بلبل خوش بوءِ گل جو وا سي
٢ من محب مون نجنا کان - دارين ۾ کودلبه
هردم هيئن ۾ حاصل له هادي آ حق شناسي
٣ شب روز ياد ڪيو ي - هڪ دم وساري نا هئين
غمگين غم ۾ آهيان ۽ خلقت وڃي کلاسي
٤ بلبل پڪاري ساقي توکي وينو سنتا يان
پڪري پيارج - محمد ٢ متي محوا سي

ڪافي ٥٠٧ سر پيلو

ري ملڻ محبوب - پيا سيگار سرما ڇا ڪبا ٢
عشق جي آثار - پيا گهر بار - گهر با ڇا ڪبا
١ درد جي دورن ۾ - دائم ٢ هي قائم فند ٢
ورها جي وڇار - پيا وا يار وڙا ڇا ڪبا
٢ عيش عشرت زهر سڀ هڪ جي سوا ٻي گهنج ناهه
برهه جي ممار - پيا ديدار ڪلبا ڇا ڪبا ٢
٣ زهد نه نيت ذوق گل - زاهد جي سي زير ڪبا
الله جي آزار - پيا ٢ زار - عذر با ڇا ڪبا ٢
٤ تعريف جي طاقت ناهين - شاهي حسن جي شان ٢
محمد جي مهدار - پيا مختيار رمسا با ڇا ڪبا ٢

ڪافي ٥٠٨ سر ڪوهياري

حق هادي جمال ٢ تيو - راه مزي تيار ٢ ميان
١ پيالو پيار پائين پرت سان - مست مسڪائي مد متيان
٢ جذبش ساري جهان ۾ - ذوق جو ٿيڏون ٢ ميان
٣ ڪون ميڏي تو ڪتڻ هن - ڪوهيارل سان قد ميان
٤ محمد جي ميثاق ڪلون ، ياري ٢ ڏنو ا ٢ نيد ميان

ڪافي ٥٠٩

برهين باد آتايا ـ ميون قسم ٢ الله دا
١ اگ اندر وچ پڙڪا لاوي ـ جگر جان جلايا
٢ عشق الله دو وچ خيما ڪوڙيا ـ دين ڪفر ڏبايا
٣ سنت سنت وچ ناسولان سائي ـ روز نون روز سوايا
٤ راتيان ڏينهان روح ميڏي وچ ٢ دردان دم مچايا
٥ هردي هردم هادي سائين رهبر ڏنگ ڏسايا
٦ محمد عاشق روز ميثاقي ـ مُري منتسب بابا

ڪافي ٥١٠ سر ڪسوري

آسان ڪانه درس دلبر ٢ هيون ٪
شوق الهي ڏ ٣ شير ٢ هيون ٪
١ حق حقيقي حاصل هردم ـ غافل غفلت غار آهين
٢ منجهه وجدي وينا پاريون ـ بيحد بالا پيرا هيون
٣ ڪيچ پنهور ڪلوا ڪيچ ٣ ـ ڪيچ وٽ ڏي ڪير آهين
٤ ساعت هڪم سيپ چنوسي ـ قند، ذڪوا، قربا قاهين
٥ خطرا خام خيالي خارج ـ دين مذهبي ديرا هيون
٦ صاف صفائي سيني اندر ـ سڪجا سنگت اسير سالڪين
٧ محمد مظهر ستار و سمجهو، واقف وڏتيا ويرا هيون

ڪافي ٥١١ سر وهاڳ

چوان ڏيادي چوان ذرته پنڪي جا چوان
يار پنو ناهين تيتر پنوڻ پنوان ،
١ ڪب ڏي اندر رطستان وينو ڏوٽ ڏوان ،
٢ هادي توکري ڏ ناسيني ٣ سيلسوان
وهين جو تون ويسلا سچ راه ٣ وان ،
٣ روز نون روز روح ٣ ـ تماشا رنگ نوان
للفسان لطيفي لنو لاشكلات ڪنوان ،
٤ گام ڪٿي غازي وارثي ـ گوڙ منجهه گمان
هردي هشيکو هادي آ محمد بخش پوان

ڪافي ٥١٢ سر پرڀاتي

جن عشق جو ڪيڙو صبر — تن کي پيو سارو قدر
١ عشق جي مڪتب ورتي - سو پڙهن سنڌ جو پاڙون شهر
پڙهن ڪنڌ هيٺ ڪيون ڪون ڪو پاڻ ضرر
٢ مست مٿانو ڪري ٿيا - مرد محڪم معنوي
موج سان ماهر مقيد - عشق جو اڀا آ شر
٣ مقصد چيني مقصود کي - موجود ڪن پيا پاڻ م
پنهنجي پسڻ پر ٿيا پنهنجي ڪرن نرتون نظر
٤ عارف بالله عشاق ٿيا - احسن طريقي طلب سان
ڇا ڪري تعريف تن جي سچو محمد مگر

ڪافي ٥١٣ سر ڪوهياري

سر تيون ڪوهين ساءُ - ري پسڻ پنهوءَ جي
١ ڏاڍي موڙنکي ڏکن جي سنگهه لوڏي ماءُ
٢ هاڙهي هلندس هيڪلي - هلندس سڌ سماءُ
٣ جبل جهاڳي جوش منهنجون - ويته سهندس واءُ
٤ سورن پاڻي ڪوڙ نکو - جسم نکوڻي جاءُ
٥ ڪاڻ هن تيندو ڪينڪي - بنا عشق اياءُ
٦ سچو ڏي محبوب تون - اچ ياد وڇل

ڪافي ٥١٤ سر پرڀاتي

ڇا ڪريان وس ۾ ناهيان - بيوس تيس ڄ ٻي ڏاهي
١ تنهنجي وڇوڙي ڏنڙي ڏکي - سو ڪو آهيان سڪ جي سڪي
لنوڙي توسان لعل آهي
وڙي الست کان ٻي اڳي
٢ وڇڙي مون کي وه ٿيو - توبي وسيلو نا بيو
تنهنجي قرب جي قابو ڪيو - تنهنجي تاتي آيس ڪاهي
٣ تو سرڪ ڏي ساقي پيان - دو جڳان جهان جيان
توهان تان لڪ سرڻ ڏيان هڪڙو ٿيڻ مون کي چاهي
٤ تنهنجي برهه جون بوندا وسن - ڏيه پيا بيشڪ ڏسن
هڪڙا ڪنا پاڻي ڪسن - ڍو ناهه بيٺي نون تاهي
٥ آنڪ ازلي پاڙ تون - ڪنڌ هيٺ ڳهاڙ ڳهاڙ تون

محمد کنديءَ اچي ماڙيون ۔ ڏاڍو ڪل ڏيڙا ڏاهي

ڪافي ١٥ ۵

برهه ڀڄاڙي ڀنڀٽ ٻاريا - ويٺا ميڪون وٽ ٻاريا
١ زورن زوري ڳالهه ٻڌي - عرش آيا في ڪٽڪا
٢ نا ٿيون ڏينهان روح منيڄي وچ - طلب توحيدي تٽڪا
٣ روز ازل دي بولي ڀاڪي جانب ايهو في ڇٽڪا
٤ ذره فوايات حد حجابان - جولا اهين ڇٽڪا ٢
٥ اول آخر ظاهر باطن - ڳالهه تو في پيا ڳٽڪا ٢
٦ محمد مستي حال ديوچ - هام حقيقي هٽڪا

ڪافي ١٦ ۵

سڪنديون وتن سهاڳڻ ڪان - جانب لٿي جاءِ
١ فاذڪروني اذڪرڪم - وات اتن وآسعي
٢ العشق نار يحرق - ڳڀ ڳڀ ۾ راعي
٣ بيخودي بر حال ڪيائون - هام خودي ڪائي
٤ اهڙي عجيب لئي - طلب ٿي تاعي
٥ محمد پرين پرکي - لنجي هڪي لاسعي

ڪافي ١٧ ۵ ڌهياري

عشق جو ڀڃو ٿو جهٽ تون ۔ ٻوتو پياڪي جوٽ تون
١ بيغد وڌيون ڄڙا وڻ نهين ۔ خام خودي کي ست تون
٢ ظاهر بوت بڻي تون آڳوٽ ۔ اندر ونڍي آک پٽ تون
٣ سرکي صاف هٽار تون تاڪي ۔ تماشا الاهي چٽ تون
٤ هر حقيقت وار ور هردي ۔ پڃ ٻني ۾ ڇٽ تون
٥ ٽنگ پتاري توکي پنهنجا ۔ پوڄين في هٽ تون
٦ محمد پنهنجي موج مات ۔ لاڪا پاسي لٽ تون

ڪافي ١٨ ۵ سرڪوهياري

ڪٿين ڪته هين ڪل تون
١ رٽل ون واري ڙلا ۔ محبوب سان مل تون
٢ سڄي ساک سلطان ۔ نور جمائي تل ستون
٣ محبت جي ميدان ۔ ڪوڙ رنج ڪوال تون
بافاتت تون بل تون

٤ وحدت واري ويڙهه ۾
٥ محمد صافي صاف ٿي 〃 〃 تحسين ناهه تل تون
〃 〃 گم ڪري جند گل تون

ڪافي ٥١٩ سر بيلو

مشتاقانديان عام نه ڄاڻن الٽيان پلٽيان پونيان
١ موج دريا جي چاڙهيان لاهيان - جوهه جند ٻيڙيان ڇوليان
٢ شهنشاهه شهباز شتابي - باطن ڪا نوڙ ٻوليان 〃
٣ چشمان دي ۾ مڪار چنبيلي - ديد ڪري ڪوليان 〃
٤ انا الحق آواز الا هي - لاشڪ ٿي بند الوليان 〃 〃 〃
٥ سومال ڦي جند جان سيوڪي - نام تنهنجي تون گهوليان 〃
٦ محمد جيهان لکين هزارين - در هادي دي گوليان 〃

ڪافي ٥٢٠ سر ڪ سوري

ڪجهي ڳالهه ڪولي ڏس ڳجهه جي - تو منجهه آهي عين عيان
١ انت منجهئون بي انت بشارت - بيحد بالا بات بيان 〃
٢ يار ۾ ياڻي جهاڻي پس تون - تو منجهه ڪيترون هو گيان
٣ نام محبوبي مخفي مدني - سمجهي سالڪ سرت سڄاڻ 〃
٤ ذاهه زيب جيڏي تي يڪا نوڙ - يڪدم ياڻي يار يگان 〃
٥ عالم عقل ڪري ڪم نه ڏيئو - تهن نشا بر ترنيشان
٦ محمد ڪولي چيلا تون من ۾ - دائم ديهي درس ڏڪان

ڪافي ٥٢١ سر ٽوڙي

شاهه حسن شهباز سهڻي جو ساهم سر سينگار عجب
١ هڪلي حسن حيران ڪيا - تا قابد ۾ بيان ڪيا 〃
ناڪڻ نز نديشان ڪيتا - تيو در سن دم ديدار عجب
٢ شاهي ماري وينوشا ما نو - يڪدل يارن سان يگانو
پرپياري ياڪ يگانو - خالص خمس خمار عجب
٣ قامت قرب ڪرامت ڪامل - مستگهه ملهاڙن اکيون آمل
ابرو سڪ ڪمان مارن مشعل - رانول تنگ رخسار عجب
٤ لاشڪ لب لا ثاني لعلي - موتي ڏندان بيت مثالي
حورن ڪري ڪمان ناهن خالي محمد در دستار عجب

* * *

ڪافي ٥٢٢

ڪين اچڻو
آڳون جو انصاف - ڪنهنکي ڪرڻ ۾
١ آکيون اکين ۾ ايڻ انکائون سڀ ملوڻ معاف - مح مدني مستنجز
٢ شمع حسن جو شعاع شتابي غفلت ڪولي غلاف
پتنگ واڱي پاڻ پچي ٿو
٣ وڏيون ورڪ تنهنجي ويڙهي - ڪافي ڪشالو ڪاف - رمزاڻي ۾ يار ڏجي
٤ محمد منهن ٿي نظر هادي جي - نيڻ ۽ صافن صاف
نينهن ۾ نازل ٿا نگر پچي ٿو

ڪافي سر پوربي ٥٢٣

دئي ڪرتون دور - وحدت منجهه وهلور
١ ياڻ سبحاني جي توڻ پنهنجو ؛ (آمين) نوڙ آڳلي نور
٢ قاب قوسين توڻ ڪعبو قبلو - هر دم دج حضور
٣ سڪ سيني ۾ يار سڏائيون - بره اڻيئي پر پور
٤ پريالو پاڪ پيئين تو - مد دهين مخمور
٥ انا الحق ٢ واز ڪرين تو - معني ۾ منصور
٦ محمد پنهنجي موج ۾ - ڇاهون حڪنا جور

ڪافي ٥٢٤ سر آسا

مئي دي مهر ياڻ وهون - پر پريون جام ڪيون
سر ڪيي صاف ڪيتا هي سينا چيتي دئي دي دام ڪيون
١ فرش ڪيون لنگهه عرش اڏامن ؛ خيال اڻهان خاصان
خاصل خاص طريقت جاون - انت نه ڏيون عام ڪيون
٢ ڳالهه ڳجهي نون گون قولن - لا حقيقي دسندا وي
ڪهن پيغام ٿيا هت پڙدا عربي احمد جام ڪيون
٣ دم دي دور دوائي دل ڪهن - وارنه ڪهن وانڌا وي
ٿيا آزاد هي عاشق - خالي خطري خام ڪيون
٤ جسم ڪيون ٿيا چاهل ٻاڪي خون جگر دا کهاندا وي
محمد محڪم ماهر ٿيون - مرشد والي نام ڪيون

ڪافي ٥٢٥ سر ڪوهياري

سر سياڄ سڄ توڻ - رڀي سڄاڻه ڪڄ توت

ڪافي ٥٢٢

آڙون جو انصاف - ڪنهنکي ڪرڻ ٢ ڪين اچنو
١ اکيون اکين ٢ اڃ انڪائن سڀ مڪاون معاف - ڇو مڏي مستنجڙو
٢ شمع حسن جو شعلا شتابي غفلت ڪولي غلاف
پتنگ وانگي پاڻ پچي ٿو
٣ ويهڻ واڪ تنهنجي ويڙهي - ڪافي ڪنا الڪاف - رمزائي ٢ يار ريجهو
٤ محمد منهن تي نظر هادي جي - نيڻ و مانڻ معاف
نيهن ٢ نازل ٿا نگنجي ٿو

ڪافي سر پوربي ٥٢٣

دُئي ڪرتون دور - وحدت منجهه وهلور
١ ياڻ سچائي جي تون پنهنجو : (آمين) نوڙ اعليٰ نُور
٢ قاب قوسين تون ڪعبو قبلو - هر دم درج حضور
٣ سڪ سيجي ٢ يار سڏائيون - بره اتيئي پرپُور
٤ پرپيالو پاڪ پيئين تو - سي دهين مخمور
٥ انا الحق ٢ وازڪرين تو - معني ٢ منصور
٦ محمد پنهنجي موج ٢ - چاهون مڪنا چور

ڪافي ٥٢٤ سر آسا

مئي دي مهرياڻ وهون - پرپيون جام جمون
سرڪي صاف ڪيتا هي سينا چيتي دُئي دي دام ڪنون
١ فرش ڪنون لنگهه عرش اُڌا من : خيال اهنان خاماڻ
فاصل خاص طريقت جاون - انت نه ٿيون عام ڪنون
٢ ڳالهه جُهي نون ڳولن قولن - له حقيقي دسندا وي
ڪهن پيغام ٿيا هن پڌرا عربي احمد جام ڪنون
٣ دم دي دوڙ دوائي دلڪون - وار نه هڪ وائندا وي ،
ٿيا آزاد اهي عاشق - خالي خطري خام ڪنون ،
٤ جسم ڪنون ٿيا جاهل جائي خون جگر دا کاندا وي ،
محمد محڪم ماهر ٿيون - مرشد والي نام ڪنون ،

ڪافي ٥٢٥ سر ڪوهياري

سيس سياڻج سيج تون - پيئي سڄاڻ ڪڄ تون ،

ڏکي بار ڄاڻين صحبت وارو ميچ نتون
١ صوري ملڻ ان ۾ – عاشق اڙي قياج نتون ،
٢ شمع واري شعاع تي پروانو جان ڏيج نتون ،
٣ محبت جي مام ڏي خام خلل آن نڪج نتون ،
٤ رهبر واري راه ۾ – رمز نڪا ڦيرج نتون ،
٥ محمد حد حساب گم ڪر – نسبت نا گو ڪج نتون

ڪافي ٢٦

٥ سرو ٻيهاڳ

دوستا تي ڏٻ ڏسان آيان اينده پيرايان ايندو پير
عاشق آهين اڄ تون جهل جهپير جهل جهپير
١ عاشقن کي امداد ڏي – اندر ۾ اڪير اندر ۾ اڪير
وڃي تنهجي وڃائي ڪينڪي ايڪا سمجهائون سيڙه سمجهان سيڙه
٢ خوشي تنڪون خراب ونجوئيني ونجهايو ئون نيڻ ونجهايو ئون نيڻ
ڏيئون تون ڏيهان ڏرهم رڱين ريهان رڱين ريهان ريڙه
٣ ڪڙ ڪمي گهڙي پيا سڄاڻين تا سير سڄاڻين تا سير
ڪامل ڪاردنيار ۾ – جنگي لنڌائون ڇيڙه جنگي لنڌائون ڇيڙه
٥ ترڪ دنيا واجب طالبن تقدير طالبن تقدير
هيڪاندو وڃي هڪ ٿيا محمد مغان مير محمد مغان مير

ڪافي ٢٧

٥ سرڪ سوري

عشق جهلي جن سرتي آيو – نا تو نيهن نباهئن قدم ورائن
١ آدا ڏي ٻي ڦي ماڪ آيا – ڪامل ڪنهن ڪياڻن نتا موٽائن
٢ عاشق ان رنگ اصل اوڻيا – گهڻي ڳالهه ڪيا ٿا ٿا تن بي تيدائن
٣ انا الحق آوازڪرين تا – هر جا ٿي هلائن ڪين لڪائن
٤ بيخود باقي بين ڪڇائن – خام خودي کي ڪائن سيس لوائن
٥ محبت جي سڌ ان کي ناڻي محمد سود ساهان وڻ و ساڻن

٥ ڪافي تلنگ

ڪافي ٢٨

هيئن حقيقت حاصل ڪاليون – معاف ٿيون سڀ ماضي ڳالهيون
١ اياد سدائي ڪين ٿيون وسرن – جڙيون سڪادين جڪيون جاليون
٢ هڻن ڪڙم لئي آيون اکيون – پرت سنجهان کين تڙڪين ٻاليون
٣ تن دو ڏي ڪان ڪاڻ اڄيڻ – عشاقن جن اکين ڳاليون
۴ تن طرح ڏي ڪينڪي ننڍا ننڍ جهڙو لڳو ڪاڻ – پوڻا ٿي ڦيرڪي بني ڏنا ئون ٻڙ

٤ دم قدم ۾ ديا ديٺ نه آهي - جان جمعيت وينا ڇاليون
٥ عشق اسان کي ازلي آهي - تنهن وهن تيون نانل ناليون
٦ محمد رمزان غمزان غازن - نازڪ نوڪان نازنراليون

ڪافي ٢٩ ٥ سر ڀيروي

بلبل بوٽ تا پور - سور سڄڻ جا سر تيون
١ وڃ ناهين هڪ وارجي، گهايو تنهنجي گهور
اپريون سيڙيون پر کي پر تيون
٢ درد نه ڏيکو ناهن ڪو - جهوري ڪيو آ جهور
باه بره جي بالا بر تيون
٣ روئڻ زاران روح کي ڪيائين چڪنا چور
رب اکين ۾ آگم ار تيون
٤ فضل سان فراق ۾ محمد تيو معمور - واهر وسيلا ونيڊو تيون

ڪافي ٣٠ ٥ سر ڪوهياري

چڱو عشق ناهين آساني - جنهن جان ڪرڻ قرباني
١ عشق زليخا کين کيو - جنهن ويڙس جواني
٢ يوسف کي سنجهه ڪوه وڪائون - ذوق ڏنس زنداني
٣ مجنون مست ليلان جي لاءِ - ننگ ٽکيس لاٿاني
٤ منصور سڄڻ شهادت پاتي - عجب سنڌي مهماني
٥ شاه عنايت شوق سنجهارئون - سر ڏنو سلطاني
٦ شيخ صنعان جهوڙ ڦ خاطر - واه وڌي گل ڳاني
٧ عشق وارن سان ايها حالت - نازيري نيشاني
٨ محمد کي محبوب موچارا - پاڪ پساءِ پيشاني

ڪافي ٣١ ٥ سر ڪوهياري

بس ڪر بس ڪر بس ڪر، بڪ نه ڪر بڪوائي
١ هت پرنه پوتني هڪڙو - تون پاءِ در ڏني جهاتي
ڪاڏ هوت جوڙي ڪاڏ هون ڪاهين - ذات ظهور وتم آهي
حق ٻاجهون ڪجهه بي ناهين جوڙ سنجهي مسئلائي
٢ علم لدني اعلا افضل - عشق وارن کي آهي اڪمل
نار تو هيا بي طور تجمل - جيهه ڏٺي ترس جاتي

۴ دم قدم ۾ ديدار ڏٺو نه آهي - جان جمعيت ڏينا ڄاليون
۵ عشق انسان کي ازلي آهي - تنهن وهن تيون نانگ ناليون
۶ محمد رمزان غمزان غازن - نازڪ نڪان نازنرا ليون،

ڪافي ۲۹ ۵ سر پيروي

ٻلبل پون ٿا پور - سور سڄڻ جا سو تيون
۱ وڃ ناهين هڪ دارجي، گهايو تنهنجي گهور
۲ اپربون سڄڻ پرڪي پر تيون
۲ درد نڪو ناهن ڪو - جهوري ڪيو آ جهور
باهه برهه جي بالا برتيون
۳ روئڻ ڌاران درد کي ڪيائين ڇڪنا چور ... ،،
اب آکن ۾ آگم اڙ تيون
۴ فضل سان فراق ۾ محمد ٿيو معمور - واهر وسيلا وينڌ وتيون

ڪافي ۳۰ ۵ سر ڪوهياري

چئه عشق ناهين آساني - جنهن جان ڪرڻ قرباني
۱ عشق زليخا کين ڪيو - جنهن ويڙس جواني
۲ يوسف کي منجهه کوهه وڌائون - ذوق ڏٺس زنداني
۳ مجنون مست ليلان جي لاءِ - نه ڪو نگيس لاثاني
۴ حسن حسين شهادت پاتي - محب سندي مهماني
۵ شاهه عنايت شوق منجهان ڏنو - سر ڏنو سلطاني
۶ شيخ صنعان ڇوڙڻ خاطر - واهه وڌي گل گاني
۷ عشق وارن سان اهڙا حالت - نازبري نيشاني
۸ محمد کي محبوب موچارا - پاڪ پسارئي پيشاني

ڪافي ۳۱ ۵ سر ڪوهياري

بس ڪر بس ڪر بس ڪر بڪ نه ڪر بڪواتي
هت پرنه پوڳتي هڪڙو - توڻ پاڻ ٻه ڏيڻي جهاتي
۱ ڪاڏهون جوڙي ڪاڏهون ڪاهين - ذات ظهور وقديم آهي
حق ڀانيو جهڙي ناهين جيڏ منجهئي مسئلاتي
۲ علم لدني اعلي افضل - عشق وارن کي آهه اڪمل
تاڙتو حيا پي ظهور محمد ڇيهه ڏئي ترس پاتي

ديد وظائف وهم وجودي ؛ ثابت ڪرتن تان سُجودي
بيءِ ماڻين منجهه موجودي ؛ الله اثباتي
پير مغان پرچهائي پير ؛ گهوٽ ويٺو تنهنجي گهر
ماد نبي تن عاين اندر ؛ محمد مُلا قاتي

ڪافي سر ساموءِ ٣٢

پاڻ آهين ؛ پاڻ آهين ؛ پاڻ آهين پاڻ
پاڻ ڪُون ٻلي پُڻين تون پاڻ سڃاڻ
پاڻ ۾ لُڪي هُئين۔ تون پاڻ کي پڇاڻ
١ ماسوا الله مُلڪ ناهين موج ايها ماڻ
راز روحي رمز تان رندن جي رهاڻ
٢ ڪير آهين ڪنهنکي تو کي لين ڪنهنجي ڪڏين ڪاڻ
واڌهائيندي ورهيه تيئه ورع جي ڏا ڪاڻ
٣ وحدة وصال ۾ ٿياڻ ايهو ڄاڻ
محمد تن موجود آهين، هستي نسان
٤ انتهائي ابتدا۔ اوج ايهو ڪي ٿاڻ،

ڪافي سُر جوڳ ٣٣

سر سڃاڻي سڄڻ رک۔ آواز تي ٢ الله
سوز مٿون سيني اندر۔ سر ساز تي ٢ الله
١ سر نوائي نزت ڪري نياز تي، ٢ الله
حب تو ماڻ ڪري ناز تي، ١ الله
٢ عاشقن کي آزاري۔ حجاز تي ٢ الله
ست ڏئي سستي وڃي شهباز تي ١ الله،
٣ رج پرين پاڻ ڪري پرواز تي ٢ الله
وڃي وڃي ناهين دم ساز تي ٢ الله
٤ برڪ جو بيت ڪ۔ اهو بياز تي ٢ الله
صدق مٿون سجدو ڪري اياز تي ٢ الله
٥ تو سدائي مسڪ وڃي عماز تي ٢ الله
سوز منجهه سٽري ويو گداز تي ٢ الله
٦ سنهن نڌي محمد ڪهٽي رواز تي ٢ الله
منجهه رضا راضي رهي راز تي،

ڪافي سر جوڳ ٣٤ ه

ادريون اوڍج اور - ٽڪئون لڪائي سيني سمائي
١ ڪوڪنن هلي ڪوڪنن هلي ؛ تنهنجا٢ تنهنجو ڇاهي
پاڻ تسيار بين پنهنجو تون ؛ تو منجهه تنهنجو آهي
ويڙهو ڪر تون وِر ونهه - جي٢ حبا ڄاڻي ÷ ٪ ÷ ٪ ÷
٢ صورت مڙئون ڪيا في صورت - پاڻ ڏسُ تون جهاني ؛
ڦي نفي نابود تون هيڪڙو - عين آنند اثباتي ٪
ساجن ساري سونهه - ڪامل تنهنجي ڪائي ؛
٣ رنگ رنگ رانول رملائي - جان ميجي منجهه جمائي ؛
رانيون ڏينهان روح منهنجي٢ آهي وحدت وائي ؛
دعا واري ڏونهه عشق ٻتني آ اڌائي
٤ هت بازاريون هلچل هلاي - ڪليون ڪشف قلوبي
رندن وارو راهه حقيقي - رهبر راهه ربوبي ؛
١ ازلي شيدو آکونهه - محمد سنهه رمز ملائي

ڪافي سر ڪوهياري ٣٥ ه

سود ڌيون نا سود ڏٺو تون بي اور - عاشق منهنجي الله
١ جوڳي تنهنجي جيءَ ٢ - ڏاهي وڏي آ ڏور ؛
٢ ويهي وقت وڃاءِ نا - ٻاهون چرخو چور ؛
٣ صافي صاف صفات جي - ترميزان ٢ نور ؛
٤ قرب واري ڪات سان ؛ قلب جي ڪاٽ ڪور ؛
٥ ڪاهي پئي قلزم ٢ ؛ محمد زوران زور ؛

ڪافي سر ڪوهياري ٣٦ ه

عشق نه سمجهو گجران - ڪافي خرش ڦي وهندو
ياروتيون ڪي سمجران رهڙي راضي ٿيندو
١ سر جو ساڻو - سوره لائي - پيپ ميٺان ٢ پائيندو
ساري ڳڀا ڇهارا جنيئون - سر ڦي سهما سهندو
٢ سائين ڪي ڪاستهڙ بوجي جوري جوري اپيندو
عاشق همه اسرار سبي جي ڪل ڪل هن ٻوه هوندو
٣ سرندا نائي مجلس ٢ رمز ندائي ٻ هندو

سنهارا پوءِ تڏ هري سوري سيني لائيندءِ
٣ ڪسرت جي ڪاڪاڻ ڏي ٻو ۽ وحدت ڏي حبي وهندءِ
ٻاٻون ڏي ڀنهان روح پنهنجي ۾ - ڪامل ڪهي ڪهندءِ
ڄاڻ اهي ڏي ڳولي ڳولي - ڪاهوڙي ٿي ڪهندءِ
٥ محمد پير مغان جي اڳيون - ٿالا وڙي سان هندءِ

ڪافي سر يمن ٥٣٧

رک تون سرت سنڀال - پير پوئتي هٽ تون
١ ڪڏي ڇڏ تون قلب پنهنجي، ڏي وارو ڪمالُ
ماري ڪري ڇڏ مت تون
٢ بنا عشق الله جي ڪوڙي ڦيل مقال
بره جي بازي ڪٽ تون
٣ ڪوڙا ڪوڙ دغايون دلبا - دنيا جوڙ جنجالُ
ڇاهئون ڪري ڇڏ ڇٽ تون
٤ محمد هادي حال هئين ۾ خاصُ تماسُ مثال
حجل ڄڳي ٻاڄ ڳٽ تون

ڪافي سر پيلو ٥٣٨

جڏهن دنيا دور ڪئي ٿو - تڏهن عاشق اندر گهري ٿو
١ دنيا ڏوڻي ڌڙ ٿي - ڪهڻسان ڪري وفا نا
جيڪو فاسي مڪر ۾ - ڪاڏي سو جيري ٿو
٢ دنيا ڪيئي ڪيرايا - موت تمال تنهنجو
واٽڙا آيا وڪڙ ۾ - تون واڳون تري ٿو
٣ طالب ٿيا جي، تارڪ - ترڪو وٽا تري سسي
وڃها ويا وصل کي - سڪ جو سگهو سري ٿو
٤ محمد منجهيئي متان - محبوب جي ملاقي
واند اناهون وره ڪئون - جن جوش ۾ ڌهڻ ٿو

ڪافي سر سورٺ ٥٣٩

سچ ڪي تتو ڪا اڄُ - ڪولي ڪئي ٻڌ اڄي
١ ڪسرت جي ڪاڪاڻ ۾ - وحدت وڪ وڌا اڄي
٢ منصوري ميدان ۾ ڪاهي - انا الحق الا اڄي

٣ هيئن مٿي هڪڙو آهي - ٻول ٻيءِ جو ٻلائي،
٤ چولي اندر رهيڪر ٻولي ٿنهنسان ٻه دم ٻجهائي
٥ محمد موجودي سان ماهر، پاڻ کي پاڻ ڏسائي

ڪافي سر جوڳ ٥٤٠

علم عقل جي ناهين بات، عشق آويڙو يار هاڻي ٿو،
١ علم عقل ۾ ڪين اڙيو، ذاتي اسم کي نور نهيئو،
نت ۾ توحيد جي تات، سور نه ڪنهنسان يار سليئو
٢ عشق اويارو الٽو آهي، سير منجهان ٿون سر ڀرڪاه
ڏينهن هي توڙي رات، ڪنهن جي جهان ٻساڪين جهلي ٿو
٣ ڪنهنکي نڪو ڏي ۾ ڪين اهيئو، مڙ مڏا هي منجهه ڇڪيئو
ٿون اندر ۾ لات - جوش اهي ۾ جوان جليئو،
٤ غير غرور وڃائي وائي - عشق الستي ۾ آهي ڪافر،
ذاهي ڏنس ايها ذات - پاڻي پڪو پاڻ پکيئو ق
٥ فذڪره في فهم نه ڪائي - محمد موج الا هي پائي،
وات نه جي ڪاوات، ڳالهه عجائب جوڳي چليئو

ڪافي سر جوڳ ٥٤١

نه وا اشي رام رام، توڙي ڏينهن تو سلام ڏهو
١ ڪفر ۽ اسلام جو - وڙ نه ڪن ٿا عام عام
٢ هر جاءِ تي حق ڏسن - هنگ پيتو جن جام جام
٣ نه بدن واري ٻا لاڪي - خلقت سمجهي خام خام
٤ ورد وظائف ايهو ئي آهي، صبح توڙي شام شام
٥ ذرا آجهو محمد جو آ - عربي احمد جام جام (صلي الله عليه وسلم)

ڪافي سُسيلوڻي ٥٤٢

اک ڏيکاريئي او چيتو، آڪڙي کلي وئي
ڏسم ريت نه يار جي، بازي ٻلي وئي
١ حُسن واري هاڪ جي، هولي هلي ڏئي،
وڏ ڪي واس آيو، واه وا کلي وئي
٢ چاٽ اندر رهو له منون جولي ملي وئي -
ويڙ في آباد ڪيائين ڪاهي کلي وئي

٣ اصلون روز الست کان پولي ٻلي وٽي
سڪ سڄي سرهاري جهولي جهلي وٽي
٤ ڀنڀور واري ڀرتان روڳي رُلي وٽي
محمد مُغان جاءِ سان ٻنهي ڄاڻي جهلي وٽي

ڪافي ڪونسو ٣٤٣ ٥

مٺي يار مُنهار تون گهوريان هي هنڌ ڙي
١ مال متاع پوڻ محبوب تون گهوريان هي ڪنڌ ڙي
٢ ويهڻ مون کي وه ٿيو ويرڻ ڏي تنهنڌ ڙي
٣ مک ڀري مٺڙا جي ڪڍين تون تي تو هنڌ ڙي
٤ او هان مون کي پو جهليو سارين ٿو سنڌ سنڌ ڙي
٥ ساهڙ مليو سيرم ۾ محمد ور ٿو ڙي سنڌ ڙي

ڪافي سر پاروڏي ٣٤٤ ٥

تنهنجي آڇڻ سان ماڄاوڻ ٿي باغ بهاريا
بلبلا خوش ٿيو ڀي ۔ پنهور وتن ٿا ٿانور ٿيا
١ سڪ ۾ سنڌ ئين ٿا رهڻ مور ڪنهان ۾ مرگ
طوطا مينا گفتار ڪن ۔ خمي يوڻ خميم همايا
٢ رفتار ڀرجي ڏسي حيوان ڪل حيران ٿيا
تنهنجي قرب ۾ قابو ڪريا ۔ سڪ ۾ وتن سيگها ٿيا
٣ تنهنجي حسن جو جهڻ ڏٺو شعلو عجب هي شوهه
صنعان جهڙي سالڪن تقوي ڇڏاو رڦ وسارايا
٤ داريا ۾ دلدار ڀران ڀڙا هئو روشن ضمير
تنهنجي ٿا خوافي مي منا محمد دم گڪل ٿيا

ڪافي پوربي ٣٤٥ ٥

دردن وڌي دلڙي ڏڳي ۔ سوز سور سورنا ڪري
١ سڪ جي گهڙي گذري ٿي ۔ ڪين يار آيا مون مٿي
ويٺو سهان سر تي سٽي ۔ اڄ عشق او يارا احسن
٢ سور پاڻ ڪونڪو ۔ سڪ ماڪيئي سنگتي بيناڻ
جنڪي لڳي تنکي خبر ۔ ڪل ڪنهنکي ڪنهنکي ڏين
٣ ٻلبل پرين جي پور جي پور جي سُڌ سالڪن آهي سنڌ

پنهنجي ڏيل ۾ ڏ ونگر ڏوري، اڏهي ور ڪئون ٿا واندا وهن
تنهنجي عشق ۾ آيا جيڪي، مُنيا تن مُحال سي ڪڏهن ٣
ڏِنا ڪاهيندا اکيچ تڏي رند ته هلجي ڪي ڪين سن

ڪافي سُر ڀيروي ٥٣٦

سَرَ تيون مُونسان ڪانهَ هلي ۾ سورن واري سيڪا
گهر منهنجي گهاري ويني هام هڏي ۾ هُرڪا
هڪ ٻئي مان هيڪل هلندس، ترڪُ ڪري ترڪا ١
هيڏانهن يون ويا هن جي ڏ منهنجي مون فرق مڙيئي فرقا
رٿيون ڏينهان روح منهنجي ۾ برپا ٢ برڪا ٢
ويچهو منهنجي ڪانهَ اچي ۾ پيٽ ڏڪي ٿي پُرڪا
ڪين اچي ترڪ تو مُون کي ڦترُ ڦُرجا ڦُرڪا ٣
دَم دَم ٢ پيئي سارياڻ دلبر جان ڏِڏا حرڪا
گهل گهُجي ۾ پاتا مون هن خوف واري حرقا ٤
محمد ڄي محبوب مومهارا والي ڪر تون ورڪا

ڪافي سُر ڀيروي ٥٣٧

عشق لڳو ٢ آري سان جو تيون ڏيو ڪرڪا
ويندس تماڻ مرو ته ڏهندس ڪانهَ ڪان ٽرڪا
لُونءِ اندر ۾ لاشڪ پئي جان جي جهڙڪا ١
سرمستي ۾ حال سڀئي ڪانهَ هڏ ۾ هڙڪا
دل منهنجي ۾ ڏُو ڏُکي تو ياد ڏيئي ٻرڙڪا ٢
صاف سيني ۾ سيڪ اچن ٿا سڄڻ جا سڙڪا
تنهنکون ڪڏهن ڪين ڏِجا ٿي خالي هِن ڪڙڪا ٣
ڪاهيون ڪاهيان ڀينهن ٿيا تان ڪيچ ڪيان ڪڙڪا
هادي ڪئي پاڪ قلب منهنجي وتون ٿاه ٽنگي ٽڙڪا ٤
هردم ٢ آهي حوت پنهل ڄي محمل هيٺ ترڪا

ڪافي سُر ڀيروي ٥٣٨

صاف سيني ۾ سيڙ سيرڪي جاڄي ڏس تون جا رهڻي
ڳالهه اهڙيڪي گوڙي لهه تون ڀات ڪيو پاڻ ڀري

١ ڇوڙي اندر جيڪو ٻولي ڪانه ڏس تون ڌيان ڌري
ڪيرائي تو ڪير وهي ثابت سرجو سير ڪري
٢ هڪ منجهان تون ٻهر جو سمجهي تار ڪڏاهين ڪين تري
وچڻي آهي وير وڪوڙيل وحدت ڏي سو ڪين وري
٣ هستي وارا حال هتائي آئل جيڪو عشق آري
دم هڻڻ جي جاءِ نه ڪا مونو قبلل تاڪ مري
٤ آراهي ۾ ڪيئي آيا همت وارا هام ٻري
محمد موتيا مور نه اوهي ساعت تنهي ڪا نه سري

ڪافي پوروي ٥٤٩

سمجهه صفاتي آهي ذاتي تنهنجو تهمو ٿيڻ ناهين
هرجا ڏس تون حق حقيقي هيٺ مٿي ڪو غير ناهين
١ الانسان سري آسانگو – سالڪ ٻيو ڪو سير ناهين
جوءِ اهي ۾ حيوان گهجي تو شائق ٻيو ڪو شير ناهين
٢ اٿڻ ويهڻ ۾ محمد مٺو قرب ۾ – پاڙسري ٻيو پير ناهين
جاڻ اِهو ئي جي تون جاڻي اٿئي ٻيو ڪو ٻيو ناهين
٣ خيال اهو ئي خلقت سمجهي خالق ري ٻيو خير ناهين
عاشق ڪن احوال سچو تا محبت وارن مير ناهين
٤ هٿ عام کي آيو ڪين اهو ڪي گهاٽ وارو گهير ناهين
محمد واهر واڳي هردم ويڙهي ٻيو ڪو وير ناهين

ڪافي شم پوريا ٥٥٠

گم ٿيڻ ۾ نور نظارو – نازل ٿيو نيشان
١ گم ٿيا سي وڃي گمراهي – تن ٿيو بيٺو شاهد شاهي
۾ فضل اعليٰ شان
٢ سر ڏيڻ ۾ سرڪي ڏيٺو – نشو نيهن جو ٿڌو هن ٿيٺو
سي نڪ بات بيان
٣ هستي وارو ڪين هلي ٿو – جوش اکين ۾ جوان جهلي ٿو
پتنگ سو پروان
٤ ڪوڪ سچو ٿي ويو هوا ۾ – عاشق ويڙ والئا ويارو
سو ڪئي سامان

محمد مليو معني مالڪ ـ پرورش پيارو پارس پالڪ ٢
هادي فيض رسان

ڪافي سُر پوربي ٥٥١

سُرت مُهنجو
مَرڻ جي تون ٢ مَري ڪرِ سُ ٢ پوءِ سُرت مُهنجو
١ مَري جيڪي جيئا مِٺا ا ـ هِتُ هُتُ سيئي حَيات هُيڙا ٢
سمجهه ڏي ته تهنجو
٢ سِڪ سچي تون سڌ ڪٿي ـ ٿي هوشيار تون هام هڻي ٢
سو صداقت مهنجو
٣ بار ملامت مٿي دِن چاتو ـ مِيان خوشي جي پريِن پاتوءِ
ڳل لڳي ڳهڻو
٤ ترت طمع کي ترڪ ڪري ڇڏ ـ خيال پنهنجي کي گهر ساڳِڏ
تا ته عجب ٿهنجو
٥ ڪسر جيڪا ڪوت ڪيرائي ـ محمد پنهنجو مُنهن ڦيرائي
ويرو خلقت وهنجو

ڪافي سُر بلاول ٥٥٢

مان ڪري تون مار مڻ کي ـ پنهنجو جان ٢ ٻيڪُ
١ ڦٽو ڏي تون ڦيٽو ڦٽج ـ ڇو تو ڇڏين ٢ ڇيڪُ
٢ عشق سنڌي آڙاه ٢ وچ ـ ٻلي اچي تو ٢ پسيڪُ
٣ وچ ٻيلي ٢ شاڙ لڳي تو ٢ ڦڪاري ٢ ٺيڪُ
٤ شو پريو شهباز سڪاري ـ ٻلي ٿي ٢ مِيڪُ
٥ محمد ڇڏ تون ٻوڙي ٻائي ـ اکر پڙهج ٢ ايڪُ
[illegible]

ڪافي سُر بدنس ٥٥٣

مرحبا مرحبا يا سيّدا ا مع سدا ـ هڪ دم جدا نا ٿئين اسر فدا ا
١ وصلوات والي ٢ اُنم اهاسدائي ٢ محمّد ساري خلق اُئي ـ ڪو تان قربان
سودائي ٢ پلپل اهين پر ڪمايل آهيان ڪهو ـ ڏي نهن نا سود نو ڇڏ ا
٢ تنهنجو حسن جمال فانم قرب ڪمال سهد بي مثال ٢ لاشڪ لا زوال
عاشق وتن مست ٻڌ ٻڌ الست ـ دست پابست ٢ ٢ گدا ا ٢
احديت احوال خاص لخاص خيال ـ ٻره سدا لجال ـ ڪيفي ڪيف ڪلال ٢
مئي منگهن مخمور ـ پريو آهيان پر نور ڪيو منظور ـ عشق ا دا

۴ تن ۾ تنواريان مٿان ويڙهو ٻيڪاريان، دم دم ستياريان مودن وساريان
هڪڙي ستان هڪل، ڪامل ڪي ڪل، محمد بخل ناهي حنان ..

ڪافي سر بنس ۵۵۴

يا سائين وري شاهه تون - مرشد اماڻا تون، هيڻ هميشا تون ڪرم ڪر
دو جهان سندا داراي منا مهندرا آن غمگين، ۾ غمخوار آن غور ڪر،
۱ تنهنجي هجر ۾ ويڙهو ٻاتيان - دلبي دل ۾ ڪنهنجي ٻڌايان - ٻلبل اهي
پور پيچ تپچايمان، ڏکڙا سيئي تنهجي تيايان - هن منهنجي حال جي
قيل مقال جي، اندر ڪي احوال جي خاوند خبر ۲ داهن ڪري دلبر جي
ويندس، سو پيرا سر ڏو قربان ڪندس، جهاي ڪنهنجي مان عين
مهلس، هيڪل هنوار ڪي هيڏ تون ڪندس، ٻنري نبتيا ٺ
ڪي، جهنگ جوان ڪي، ٻڍ ۾ پهلوان ڪي زوري زبر ۾ ستڌ يا ڪيئي سڙيا
اچن، ڏسي داب دهشت مرنيا وڃن، ڏسنگ نا ڪنانا ٿ ڇڻن، پتنگ
پروانا، پاڪ پچن، ڪل ڪهين ناڏ ين، ودي مچ مڇن، ڪوري منجهه
ٻرن، سر ڏيس ۾ پنهنجي ڏيل ۾ پيا پاهن ڏ ڏيکو - لوڪون لڪي
پائن تا ليڪو، خيال هند اکي دکن ڀيگو، حق سان هڪ ڪي ٻپائن پيو،
قائم اهي ۃ قول ڪي، جهڪٽ، اهي ڏبول ڪي، ڳمانڙا نهين ڳول ڪي
محمّد مڱر

ڪافي سر پيرودي ۵۵۵

پوڙي چڏا تون پيائي - ر ڪ خيال هڪو هيڪڙائي
۱ اورين اورج اسم - جاري ڪر تون جسم
ترڪي جڏ طلسم - صوفي مٿان صفائي
اُڪي جوڳي جاڳ - سنجهي ڪي شبهاڳ
۲ پلو تيندڙ پاڳ - ودح ۲ وسنائي
غازن واري ڳام - هڪ تون هيڪڙ هام
۳ مرشد واري مام - جي ۲ جاڳائي
صحي ڪر تون سلوڪ - پاڻي ڪڍ تون پيرو
۴ ڪمانت واري گهير - جاچي ڏس تون جائي
سند رو بت تون شاهه - قربون وڃ تون ڪاهي
۵ نيهي نيهن نياءِ - محمد مڱ رائي

ميم دا بُرقا پاتا، اُڪتا پير بتايا، عالم وچ ايها عبرت هوئي لوڪون لئي
١ احمد وِچون چا احمد بڻڪر - والا جو چپن ڇپايا
ظاهر، باطن، حاضر هوندا، ربي راز رنگ لايا
موج اهين مستانا جو ڪيتا - بي رنگي رنگ لايا
٢ ڏل ڏيل ڏي ناڪل ڍهنڪوت - بازي جوڙ بڻيندا
لک لک ڀيک بنا ڪي يار و اصلي نا ڏسيندا
ڇاهه ٻجهي نون سمجهين سالڪ وهي تباجا يا
٣ عرش، ڪرسي، افلاڪات اتون بالا هي بادشاهي
ديو، ملڪ، جن، انس، بهائم، در تيڏي بيدا سپاهي
حوران ڪل قربان ٿيون - لمل سهرا لکا يا
٤ صفت ثنا دي طاقت ناهين - ڪيوين ڪران مَلين پوري
آنت ڪنون بي آنت و يکو سي دُور ڪنون هي دوري
قُلزم ڪيين ڪنار و ناهين محمد هي بي پايان

◆

ڪافي سرويها ٻُ ۵۷

يار جو جلوو ڏسان تو صورت ساري سو بسو،
بيقرار ي بار باري - تو قرآن مان ڪو بڪو
١ پيئي وادهايم مان جهين لئي سو مليو محرم اچي،
ديد ۾ ديدار آئي دوست آيو دو بدو،
٢ ذات تو مونهن ڏيکاري گهونگهٽ ويرا و ڪڙ
رهنما ٿيو رند رهبر، منزل ۾ آ رو برو
٣ ويو هجر جو حال حيرت - عين عبرت آ اکين
جان ڪون ناهين جدائي - محض محفل مُو بمو
٤ ٻلا ۾ يڪو رسيد - مست ٿيو محمد منگهن
خيال ۾ خاصو خلاصو - حال حاصل هو بهو

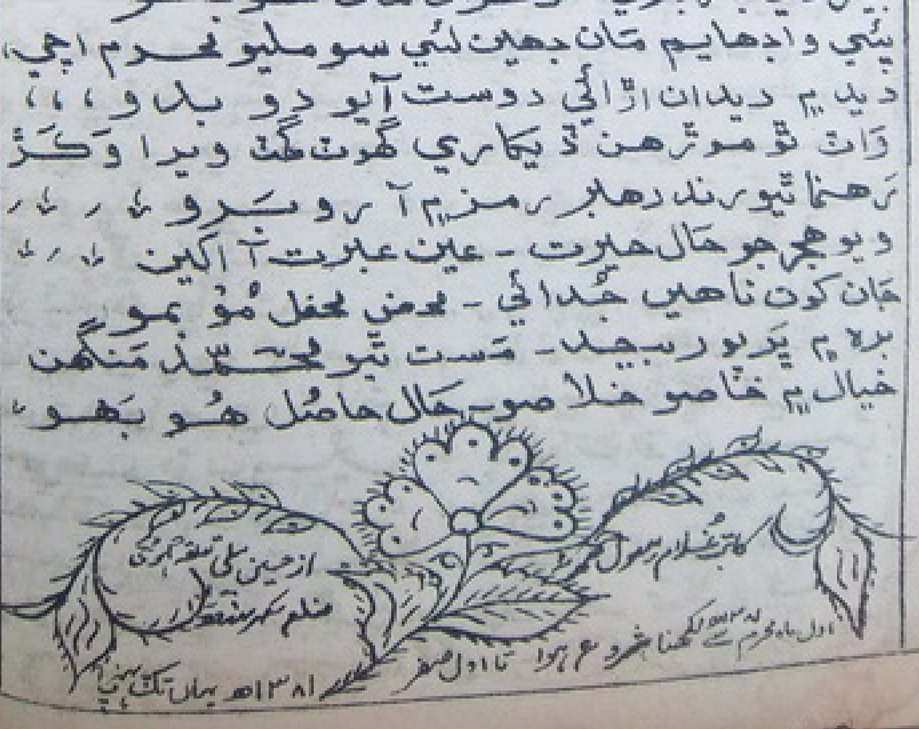

ڪاتب غلام رسول

از حسين علي ...

قلم ...

اول ماه محرم سے لکھنا شروع ہوا ۔ تا اول صفر ۱۳۸۱ھ یہاں تک پہنچا

ڪافي سُر سورٺ

ٿي واقف حقيقي حال ڪنون، عين احاديث احوال ڪنون
اُٿي پريم دا پرڪر پيالا ؛ مست رهين مدهوش متوالا
سورت سرا سر رکين سنڀالا ؛ ست خام خودي دي خيال ڪنون
٢ مٿي مت وڃون جن سر ڪيتي۔ تنهن نماز قضا نه ڪيتي،
رسم تنهاندي رندي ريتي۔ جندي دار حلال ڪنون
٣ رهين اُڌي ڏي عاشق آون ؛ ڪُڌ ڪڌ ڪوپا ڪنڌ ڪيان
سورج سر دا ستڪا چاون ؛ چِٽ پئي جسم جنجال ڪنون
٤ محمد مانجهي ڪڏهان نه مرسن۔ قدم اَڳي تي واه جو ڌرسن
پلپل پيش پرياندي پوسن۔ جانب دي ڏه جمال ڪنون

ڪافي ٻِيُو وي

حورن جا هيراڪ حرصي ؛ شود پئي ڏي تون ڇڏي يا
مُهن موڙي محبوب کان ؛ چوپُئين تون هن فندي
ٽال تسبي جا ڪري تون لوڪ جي لاري لڳين ؛
مڪر جا مصلا پڙهي ايمان وڃي ڪم جندي
٢ نفسي نمازان تو پڙهين۔ ناحق وڃائين عمر تون
هشت جي دلبي دلاسي ؛ ڇاڏوئين تون اڌي
٣ روزو رندا في جي رکين ؛ رتبو رحمي تو رنگ رهي
خاص خاصن جي اڳيان ؛ ڳام گوهر سان گڏي
٤ دئي جي ديوار ڀيم۔ پڙ اکري پهرين پهر ؛
کين سمجهين تون اجان۔ حيران ڪئي جي هي هٿي
٥ هي حقيقت حال هت ڪر ؛ مرشد محمد تون ڪڏهن
ڪيئي وڃا هادي هڪدا۔ ؛ هتائون وڃا لاهوتي لڏي

ڪافي ڪوهياري

بوڪ تنهنجي ٿي پيالا ؛ وٺ پلپل سان ڪو پاڙو ٿي ؛
ڪان ڪيئي چوڙا ري چڙيون، جهار هڪل تون جهاڙو ٿي
٢ سٺاب نپائي ناس ڪري جند ؛ دم دم ٢ ڌاڙو ٿي
رتيون ؛ ڏيهان ٢ ڏوڙو ٿي،
٣ ڪيئن مستون ڪما نياڻي ڪرد توڻ

٤ جائي پتلا ڇاڻا سمجهاڻ توڻ ÷ گهٽ گهٽ تي گهاٽ ڏوئي ÷
٥ محمد سچي آمونجهه ايهائي ÷ ساه اندر ٻهاڙ ڏوئي ÷

ڪافي سُر ٻهاڳ ٨٥

مٺائي مام سان مهدي ÷ نکين نماما تون پائين ٿو ،
ڀائي هڪڙا وري هر هر ÷ پيا مهسين منائين ٿو ،
ڪيئي عاقل ڪيئي عالم ÷ ÷ سمجهن راز گجهي کي ،
ٻهاري پول ۾ بشڪ ÷ پيهائن کي ٻلائين ٿو
٢ عوشاقن کي ازل ڪائين ÷ سُڃاڻپ ۾ اکين سُهڻا ،
ازل ڪائين آبد تائين ÷ ÷ نيهي ناتو نپائين ٿو ،
٣ لڳي سرچوٽ آجبنگي ÷ وصال ن ڪينڪي دم سي
ناهن سي وحدت وانداا ÷ وره وارن ورائين ٿو ،
٤ برڪي باه ۾ ٻا قتا ÷ ÷ ٻهار ڀا موج مستي ۾ ،
دما دم ديد درسن ۾ ÷ محمد مڪره ويهائين ٿو

ڪافي سُر لاول ٨٦

چل وي سيان ڇاله چمن وچ ÷ چرچا ويک عشائي دا ،
رنگ برنگي راز نمونين ÷ تهزان ويک روحاني دا
١ الانسان سري آنا سره يوسف پهس انسانيندا
هرجائي هي حاضر ناظر ÷ جلوا نور نورا نيندا ،
سبحاني ما اعظم شاني ـ سبق پڙهين سبحانيندا
جاني اهو ئي دل وچ جاني ÷ نازبري نيشانيندا
٣ دم بدم دليري دائم ÷ قدم رکين قربانيندا
فهم ـ فنائي فڪراهين وچ ـ جرتنميذيف جسمانيندا
٤ ذوق زليخا ظاهر هويا ـ ويک حسن ڪنعانيندا
يوسف يار دي خاطر هويا ـ من سارا مستانيندا
٥ مام محبوبي مست مقيمي ـ محمد موج معانيندا
لطف لطيفي هي لياقت ـ لا شعور آت لاثا نيندا

٥٦٢

كافي سر پُورب

ڪيئي برہ بجايا۔ لگن مان ڪوهه ڪڙو ڪيندو

١ شوق ڪي شتابي شائق۔ آرا ڏي ٿي آيا۔ باقي بيهه ڪر بهندو
٢ منصور پار اموج اٿي ۾ گهور حسن جي ڪمايا۔ سر ڏيئي ميدان ماٿهندو
٣ سُورن جا سامان ڪنهن هت طلب تکي تايا۔ سور صدمان سُرڪي سهندو
٤ عشق وارن کي اوت دکائي۔ پيهي پڌ رهن پايا۔ سالک سرڦي سر زور ڏي ڏيندو
٥ محمد ماڻهي مير محبت ۾ دائم دم گُوايا۔ اُحدُ عجيب تنهن جي ايندو

كافي مٺا پرو

هادي آ منهنجو حال۔ قال مت وئي ڪونه ٿيئي

١ هر جاءِ آ حاضر ناظر ٻجائي جو نه جمال، قرب قديمي قائم ڪا ٿي
٢ شور متجهون شعبان ٿي آيو، جذبي دا ڪمال۔ جوش جلالي سا رچي ٿيو
٣ وحدت وجودي واجب وافي۔ واحد وصل وصال۔ هر گه رگ ۾ آ رهي رچيو
٤ سڪ ڏي ٿو ساقي ساغر۔ ڪيفي ڪيف ڪلال۔ نيه نئين تهجي نيٺ و
٥ محمد جو آ مهدي مولا۔ هر دم حسن ڪمال۔ پيچ پريمي جهانسا پڙو

٥٦٤

كافي سُر ماجهي

جوڳڻ پهنجي جوه۔ صافي صاف سُڃاتي

١ اصل ازن الست کئون۔ خامي تنجي جهوري (عادت)
٢ وئي ناهين هڪ وار جي۔ محڪم موجي تهو (ذات)
٣ رند سيا ڏيچي زلالي۔ هلر ڏنبر و
٤ گوهي لدا ٿون ڳجهه ۾۔ ڪامل سندي ڪوڙ (ڳالهه)
٥ آئي تنکي عجيب جي۔ برن ۾ ڪا سو
٦ محمد ڏني آيه تنهن ۾۔ صورت سوڊ بسو (ذات)

٥٦٥

كافي سر بسنت

حاصل حال حقيقي هيءَ ڏي شاڪي شور شهانا وي

١ هر جا هڪو حاضر ناظر۔ بول گيا ڀانا وي
٢ چوڙ گمان گدائي والا۔ شوق رکين شهانا وي
٣ ڪل ڪا هين نبي ڪل ڪمينڪن۔ رهبر رنڊانا وي

٣ وجود شهود جو ڪينا - اڌو تن استانا وي
٥ عرشانخا عين وڃ - موج مُند منخانا وي
٦ همه ۾ هو يا نال حيرت دي - محمد سرمستانا دي

٥٢٦ ڪافي سر مالڪونسيو

تن من تند تنوار - تو منجهه آهي تون هئين تون
١ فاذڪروني اذڪرڪم - گويا ايها گفتار
٢ تم في گوهر ياڻ وحدت - ڪين وسار
٣ تن نهوڙي ناسي ڇڏ - جاگڻ سان ڪر ڪار
٤ منجهه مشاهده مات مولا - دائم دم گذار
٥ روز ازل کون رازا ايهو ئي - ڪي ڪي ۾ رفتار
٦ محمد ڪي تون هنيان سنا - بيحد باري بار

ڪافي پوربي ٥٢٧

گهوٽ گهريو آ تنهنجي گهر - جاڻ ايهو ئي جاتئه
١ اسڪ سُون توکي پاسڻ ڏي تو - بيح بيحي پاتئه
٢ بار برهه جو بيحد باري - جاڻ منجهان تون جاتئه
٣ باهر چو تون گولين - سڀئي سان سُڃاتئه
٤ ولڪون ويجهو نحن آهه - جنهن سان نينهن ولاتئه
٥ محمد ترسان قرب ڪيائين - هادي جو ڳاتئه

٥٢٨ ڪافي سر ڪوهياري

ڀڳوار هو ڀڳو جنهن کي ڏور نه آهي ڏکو
١ ايتون تنهنجان ڏر پنهنجي ۾ سونهي وينو سکو
٢ ساعت مطري ڪين سهي - توري نا هئين ٽڪو
٣ سنڌ سنڌ ساري سوڀ - سڀ جو ڏهه دن لائق ڏکو
٤ ويهو تنهنکي وه تيرا - ويرو وحدت جو وکو
٥ محمد آسرو ميثاقي - ڪنز هادي جي اکو

٥٢٩ ڪافي سر پوربي

جنهن پاڻ پيهي يار تن - تنهنجي سنڌ ڏي وڃي

١ سالڪ سنجهيئي سُڄاڳ رهن - جُهڙهڻ کون سنجها ڪون جوان جاڳن
بي ڪل ڪنهن کي ڪا ڏين - جن جهنجي من وسي محبت ونو ءِ
٢ ديا ورت ڪون ڪين ورن - هلي همت وارا هام هلن
ڪاهيرن جو سنجها ر ڪون قدم ٿئ - ڏسي چشم سند ورڪارهنو
٣ چپ چپاتي چال چولن - پيت پريت پالن پرائي
جانب ڏيناوَ هي آهلي جائي - سور سندا تهن سرتي سنو
٤ محمد محبوبن سان سدا - حق دم نه آهي تنکون جدا
جند جان ڪريتو سهه فدا - ڪياڪون قرب قديمي سان ڪنو

٥٧٠ ڪافي سرڪسوري

شاه حسن شهزادا آيا - هادي شاهنشاه وي ميان 〃
١ الله ايا انساني اولي - ڪامل ڪاهوڪاه وي ميان 〃
٢ مردي همدم ڪل هلايا - باقي بقا بادشاه وي ميان 〃
٣ هر ڪاقاطي هر مظهر وچ - ماه لقا سوماه وي ميان 〃
٤ گمراهي کون گم ڪراهين - رهبر ديکايا راه وي ميان 〃
٥ سر صدق قربان سڄڻ توڻ - سادا شاه پشاه وي ميان 〃
٦ محمد رسد روزا زلي - وحدت دا ويساه وي ميان 〃

٥٧١ ڪافي سر ڏهاڳ

شاه جهان جڳوگر - جادو جمال تو
ڪابو قفس قيد - حسن هادي ڪمال تو 〃
١ شمس شرم سار ڪيو جاه جلال تو 〃
ڪون مڪان ڪينڪي - ماه مثال تو 〃
٢ اطهر نور انور - خالص خيال تو 〃 〃 〃 〃
رخ مثنون ر نگي روان خوبي جمال تو 〃 〃 〃
٣ لالي لبن جي لاشڪ - لطف لعل تو 〃 〃 〃
زلف جو زنجير ڪاڪل ڪلال تو 〃 〃 〃 〃 〃
٤ حاصل ٿيو آ هر جا واهند وصال تو 〃 〃 〃
پير مغان محمد دائم دلال تو 〃 〃 〃 〃

٥٧٢ ڪافي سُر لوڙائو

چونڪيان پيو دانه ميان آيس عشق اويڙ م
١ وارو ني هڪ جي ناهين - بيهن جي ته ويڙ م
٢ عشق اڀي ويا وڇڙو - جهپي پيس جهيڙ م
٣ جت منجهل ٿون چرخو چري تو - غم گوندر جي گيڙ م
٤ ڪانو آهيا ڦڪان نڙ - وڪڙ جي ويڙ م
٥ پيو ڪجان پهران پريت لئي - تابش تيڪ تڙ پيڙ م
٦ محمد جي موني پيا - تڪا سڌ اٿين تيڙ م

٥٧٣ ڪافي سر لغتائو

هيڪل هل تون هوت ڏي ڪان سمجهي سنگتيا ڏي
١ ڪاهيون ڪاهج ڪيچ ڏي - تهندو ني اٺي،
٢ جبل جهاڳي جوش مٿون - پير ڪر پيا ٻٽي،
٣ سڄڻ ڪي سوڪو آهي، اڳيون اجهو آريا ٽٽي،
٤ متان تون ماندي ٿئين ٻار وچي پانڌيا ٽٽي،
٥ اوڙيون اوڙج اوج سان - عشق سندي اڪا ٽٽي،
٦ محمد وک وير تو سنئين ٿيندءِ سا ٽٽي،

٥٧٤ ڪافي سر پهاڙي

ري عشق جي جانڻ نٿا - عالم عقل آندڌ سرها
ڪامل نه ٿيو حق تنين - غافل گنتا آهن غنيه جا
١ ظاهر چوان باطن چوان - اول چوان آخر هوا ن
وينو ڏسان نگ نزان - سانول سندي سير جا
٢ هن مال جي پر تئون ڇڪ - جنڪي لڳي تنڪي خبر
لڙلاٽ جي ڏسي لهر - گهاتو گهيرا تهن گهير جا
٣ دريا پاڻ تني ڏسي - وسري ويا تنڪون سڀي
سڌ سر جي تن کي ٿي - پاڻ ڀڪا تهن پير جا،
٤ هستي هني هشيا تيا - مستي جي ميي خمار کيا،
لوڪڻون لکي پاڻ ڏيا - پولا پڳن پيو پيهه جا

٥ صاف صفائي ٿيا صوفي سڀ ڪر ، هڻيائون حرص کي ڪوڙي خنجر
پنهنجي پاڻ ڪٽيون گانيا وڃا گهر ، محمد مدني ميڙ جا ،

٥٧٥ ڪافي سُر کوهياري

جن لڳي جاڻن اوهي - سڪ ڪانا سي سڪن ور
١ رند رهڻ تا رچ ۾ ، جاني آهو اڄ مرن ور
٢ اوهين لي عميق منهن سڄي صاف چکن ور
٣ ٿيون ٿي پيهان روح ۾ ويئا رب گهرن ور
٤ پوڻي پار وچل جي - ڪنهنجي ڪين چون ور
٥ وائي سدائي وات ۾ - محمد محبوبن ور

٥٧٦ ڪافي ٻروو

٠ نازڪ ناز ڪريندا آيا - مشتاقاندي مناون لئي
١ پارس پيس پرينئون پايا - محبت مچ مچاون لئي
٢ پرهين پاه پيش پڙ ڪايا - دربان ذود دکاون لئي
٣ گهونگهٽ دوچ آپ ڇپايا - عاشقاندي آزماون لئي
٤ آدني دي آواز آيا - راز رمز رلاون لئي
٥ ساقي سر اکر سرڪ ڇڪايا - مستي موج ملهاون لئي
٦ محمد صاف سيني دي سمايا - اپني روح ريجهاون لئي

٥٧٧ ڪافي سو جوڳ

سر ڏيوڻ سولي چڙهڻ - عشق جو ڪم ڪم
پيشا ۾ پاڙي پکا جنڪي هڻن تا بم بم
١ عشق مٽ ڏي آپو ماس ڪائي هڏا حم
ڪيا سڪري تو ڪنهنڪي لهسي ڪاڏي لحم
٢ سڪ منهن سيني سمايا تن ڪڏ يو ڪو ندر غم
خيال منهن خوشي وئي دل اندر دم دم
٣ ناڪا ننگ نشان تيا - خوف ٿيو تنجو ختم
غازي گسٽن ڪنهنجي قائم ڪيائون تنهنجو قدم
٤ نڪمو ڪمائين گهڻ - تال نسيجا تيا نم
مال تسان هيڪي فڪر فاني جو

۵ محمد تاري محب جو مستي ڏن کيا مستم مستم
وصل ساں فقير شل تن کي لڄ سرمستم

۵۷۸ ڪافي سر بنس

رمزان هين دي ڪل کهينکون - عشق دا الا اويڙا هي
۱ راز ڳجهي نون عام نه چائن - جي ڪه اندر دا جهيڙا هي
۲ مين رانجهن دي رانجهن مينڈا - ڪيڙا ساڈا پيڙا هي
۳ ڪسرت دي هي ڪار نه ڪائي - وحدت والا ويڙها هي
۴ انگ ازلي هين مينڈڙا - پيچ پريمي پيتا هي
۵ محمد هادي هڪ تيوسي - محبت دا ول ميلا هي

۵۷۹ ڪافي سر بلنج

پڙرچڙهي نما چاڙ پساياں - راز ڳجهي کي کوليان ٿو
۱ هرجا آهيان حق حقيقي - پيو نه ڪجهه مان بوليان ٿو
۲ خلق الادم علي صورته - پاڻ کي پاڻ مان ٽوليان ٿو
۳ نسنگون ڪالا ڪري ڪاهيان - پاڻ انهين ۾ جوليان ٿو
۴ خطره خيال خرابي خارج - راه رندي ۾ روليان ٿو
۵ محمد آهيان پيو نه چاهيان - چوڙ وڏي سان چوليان ٿو

۵۸۰ ڪافي سر تلنگ

درد لائي تو ڏکار - صبر سڪونت ڪين ڪجي
۱ ڌا تم پنهنجي دوست کان دم نه رکجي ڌار
پنهنجو هايت نياز نجي
۲ جوڙ اهي ۾ پاڻ تم ٻجهائي - گدڙ تيو ٢ گگا رو
وڃ پيلي ۾ شير ٿجي
۳ رنگ رنگ ۾ رنگي ڏيو - وڃ نه آهي ٢ وا رو
تول پنهنجي ۾ پيو ڏسجي
۴ سک وڃائي صاف تيس تان - عشق سنڌي آ ڌار
پيو سڀلو ڪونه سُجهي
۵ محمد جي ميثاق ڪُنَ - سنڀل ڪيئي سيبار
سنڌ سينگاري چونه ڏجي

ڪافي سُر راڻو ٨١ ٥

سرتيون مان ساڙ ٿيه ؎ گهوري ڇڏي آجان مٺن تنون
١ شهر ڀنڀور سپ زهر ٿي پايان ؎ تڏ ونگر منهنجو ٢ تڏ ٿيه
٢ ڪاهي وڃ تون ڪيچ پنهل ڏي - منجهه ڀنڀور نه ويه
٣ دائم رهه دُرد فراق ۾ - ڇاتي ڏئي ڇيه ڇيه
٤ محمد جي تون مهر منجهاءَ تون - ڪڪي پرين آچي پيه،

ڪافي سُر ويهاڳ ٨٢ ٥

1.4.99

عشق جي لاري لڳيون سي ؎ ڪُن وهن واهنديون او هي
پوپل ڪان جيشڪ ڀڳيون ؎ ڪُٻ ليئي مانديون او هي
١ پيت وارا پور پلپل - پاڻم په ٿيون ڇپائين ؎،
يادگيري يا دجي ۾ - حق سان هيڪانديون ٢ او هي،
٢ سودجي سُرڪي ڇڪي - مست موجان ٿيون ونئن
پيوند پابند پيچ ٿيون - بره ۾ بانديون ١ او هي،
٣ پڻي ڇڄابن جُون ڪڏن - پڌر ٿيون پانڌين آچي،
محبت جي ميدان ڪيڏن - مرزنان رنديون او هي،
٤ محمد جنهنجي مام موهيون - سي وڃن ڪاڏي ڪينڪي
پيتي مُغان پنهنجي مهر سان - ازل کان آنديون او هي

ڪافي سُر ويهاڳ ٨٣ ٥

سچاڻي پاڙ کي پوڄ تون - ڏري پنهنجو پاڙ ڪر ظاهر
حقيقت حال ڪر حاصل وڃي نئين موج ۾ ماهر
١ پاڻي ڏس پاڙ ۾ ليئو - خُماديل ڪيپ ۾ ڪيئو
پري تو ڏيل ۾ ڏيئو - تڪو آئينه نيز طاهر
٢ همت ڪر ڪمال حال جي ؎ انا الحق مام مزا جي
ڪڍ ينٿو ڪنهنجي محتاجي ؎ وذاءِ ڪي ڦي نه تون قاهر
٣ هدايت حق حقي هادي ؎ مدامت مئي مولا مهدي
انا احمد اعلى احمد ي ؎ جو ڪي اندر سو ڪي باهر
٤ ايند وفي عين هو لين ؎ لڪين بوليون ويٺو بولين
ڳجهي هن ڳالهه کي ڳولين ؎ محمد موجود ڪل مظاهر

ڪافي سُر بسنت ۾ ٥

مُشتاق ٿي مُرڪي مُور ۾ روز ازل کان آيون اکيون
١ اُتليون عوشاق ٿي آمالڪ آيون - ڪيئي ڪَن ٿيون ڪور
بازن وانگي اچن ٿيون بکيون
٢ ست ڏئي ٿيون سالڪ سيڏن - شاهنشاه شاه نور
چاڙ هيٺ آچي پيئي بکيون
٣ ڪنهنکي نکڪ ۾ ڪيئي اچن ٿيون - ڇال تڪيائون چور
عام کان اولي ڏي ولڙ ڏکيون
٤ محمدؐ لائن نورؑ نياڻن - احديت جي آ و ر
ياري ڏکن ٿيون اوهي يکيون

ڪافي سُر توڙي ٥٨٥

جي ڏسين هر جاءِ ٿي موجود حق موجود آ
عبدل ڦي آٽ نا - موجود حق موجود آ
١ اوجِ انفسڪم اِشارو - سمجھ سالڪ تون سُرت مانءِ
نحنُ اقرب اوتڙ و - موجود حق موجود آ،
٢ چڱا تارڪي طور تجمل - روز شب روشن ضمير،
ثمُ وجهُ الله ويسه - مُوجُود حق مُوجُود آ،
٣ جو منجھين مونگا مونجھاري - عين حق اظهار ٿي،
جي سُڃاڻين سرايهو - موجود حق موجود آ
٤ احد احمدؐ هڪ هُئو ڪي ڦرق سڀ ڦاني ڪرين
محمدؐ صورت صاف ٿي موجود حق موجود آ

ڪافي سُر ڪوڙتو ٥٨٧

جو ٻليي ٻنين پول ۾ - سين آهين ساڳي و و يار
١ لاڙ ندي وٽ مهزساه - پيي ڪڻي پاڳي وو يار
٢ سو جي ڪتون سو جهرو - جي اندر جاڳي وو يار
٣ لون لون انجرم لات ڪر - لا هوتي لاڳي و و يار
٤ امل روز الست کان رو هاڻي ڀاڳي وو يار
٥ محمد نعت تخموس ٢ ان - منصافي ماڳي و و يار

ڪافي سر لوڙائو ٥٨٧

دردن ڏکيو آ ڏکڻ ٣ - ويئو سور سٿهان ودّيار ،
١ ڏيتون ڏينهان ڏوهه ٣ - قرب ڪٺا ڦي کهاڻ ويار ،
٢ وانڱ ناهين هڪ وارجي ÷ وحدت ڏي پيو ڦهاڻ ويار
٣ پنهنجو پرجهي پاڻ ٣ - ڪاهوڙي ڦي ڪهاڻ وديار
٤ سچ صفائي سير ٣ - ناله ڏبي ڪنهه ڦهاڻ وديار
٥ محمد پنهنجي من ٣ - ووڙي لعلڻ ڦهاڻ وديار

ڪافي سُر پيلو ٥٨٨

سو ڳُتي ستان سُور - اُو ٻن آهي عجيب جو ،
١ دردوارن جي دل ٣ - ڏور اهو ڏسٽو ڙ ،
٢ بنا درد الله جي - ماڻي ناهڻ ڪا مور ،
٣ شڪ سُمهين ڪٿي ڪيئنڪي - دائم ڏهندي دور
٤ سچين کي سولو آهي - هردم پاڪ حضور ،
٥ ڳجهي ڳجهه جي ڳالهڙي ، معني ٣ منظور
٦ ماڻان تون مانڊو ٿين - محمد ملند و مور

ڪافي سُر تلنگ ٥٨٩

ناهن ڪري تون نقل ڪي ÷ عاشق ڄاڻ اصُل
١ پڙ کي دس تون پاڻ کي ÷ اهين عين آمُل ،
٢ جزي جائي ناهن تون ، ÷ قديمي آن ڪُل
٣ حق حقيقي هر جاءِ تي ، ÷ پل نه ڀي تون ڀُل
٤ منجهيئي مُنجهائي تون ÷ شاهي شوق شغل
٥ آهي هن ٻه جهان ٣ ÷ محمد تنهنجو مُلهه ،

ڪافي سر توڙي ٥٩٠

نادهند وڙوح نڪاڻي يار ، ڪئي ورهيه ٿيا وڪاڻي يار
١ روز ازلدي ياجي آئي - سولان والي سرس سوائي ،
عاشقان نال خوشي دي جائي ، گل تملامت گهمي يار ،
٢ جوم اهين وچ جوبي آوي ، موج اهين دا مزا پائي
جوش والي جت جاڳائي - جي الله رجهيو ناڦي يار

۳ آڏائي وچ ٻي آڏائي - مرض حوادي ڪيتي خامي ء
بهشت وچون ڇا بدنامي ٿي عزمي گندم داڻي يار ء
۴ الوهيت اسرار احد - بلا ميمي آئا احمد ء
معنيٰ عين موج محمد ﷺ - ماڻ محب دي ماڻي يار ء

ڪافي سُر آسا ۵۹۱

شوق ڪيا شهيد - ٻي شهادت ڪينديڪي ء
۱ ديد نه ڪنا ديدار ۾ - عين تنهنجي عيد
۲ شب روز شائق شوق ۾ - محبت منجهه مزيد
۳ اصل روز الست کان - جن، ملڪ مريد
۴ سالڪ ويچارا ساه کان - حاصل حبل وريد
۵ محمد مانجهي مام سان ء وتل سي وعيد

ڪافي سر ڏهاڳ ۵۹۲

پاڻ پنهنجو سمايئن - اصل شاهنشاه تون
۱ دير وحدت ۾ وڪوڙيل - وجه الله وسيلا تون
۱ پرل ڪنهن ۾ ڪل نه تون - پرت وند وڌساه تون
۲ روزي ازل تهان اڳي - عاشقن الله تون
۲ گهر پنهنجي ۾ گهرين - روحي رنڌ في راه تون
۳ جاچ سان جانب آهين - فرق ڪيو فتاح تون
۳ رمز الاهي آ او بزي - مام سمجهي ماه تون
هي حقيقت حال هيڪ ڪر - قرب ڪاهو ڪاه تون
۴ محمد پهري سر پنهنجي تي - قرب جي ڪلاه تون
قلب ملون ڪوري ڪيو جڏ - تنگي واڳ رنا تون

ڪافي سر آسا ۵۹۳

بره بگو پر پور - سور سمايم صاف سيني ۾
۱ ازغيبي عين اندر ۾ - عشق ڪيو پرت انگور
ڪور قلب جي ڪاٽ ڪيئي ۾
۲ حرف حقيقي حال هدايت - فنا ڪيو فطور ء
پيالو پريمي پر پيئي ۾

۳ خيال خفي جو نيهن نفي ۾ — هر دم مڃ حضور ۾ ر ٺ ر ٺ ٺ
مرشد پيا تان پوءِ جيئي ۾
۴ دائم درس ڏس هادي جي محمد ٿيو منظور ۾ ر ٺ ر ٺ ٺ
ڪين ڪندو ڪڏهن ڇيني ۾

ڪافي سر جوڳ ۵۹۴

الف اندر ۾ اور — ڇا ڳولين ٻهر خوڄور ،
۱ ڏُکي جي ديوار ڪي — ٻچي ڪر توڙ پور ،
۲ پيچي پنهنجي پاڙ ۾ — سڪ جو سبگڙو سور ،
۳ هادي هر دي حق جي — تراها وڙي ڦي ڏور
۴ قرب واري ڪات ساڻ — قلب جي ڪاٽ کور ،
۵ دردن جي دوران ساڻ — جي پنهنجي ڪئي جهور
۶ سر صداقت ساڻ ترن — محمد ڳهوريون ڳهور

ڪافي سر جوڳ ۵۹۵

عشق دِيان ڳالهيان اور — علم عقل دي بات نڪائي
۱ عشق اويڙا خلجل هادي — شوق اهين وچ شائق شادي
شاهي ڪردا شور وچ سيني دي صاف صفائي ،
۲ عشق اويڙا جهن گهر آوي ، دين ڪفر دا گيان گوائي
زهر پيالا زور جان جگر نون ويندا ڪائي ، ، ،
۳ ويرو حدت وچ عاشق ويندا — لوڪ ڏٺڙي سالڪ سهند
تن ڏُکي ڪر پور — هر دم رهندا حق حيرت ائي ،
۴ رند رندي وچ رهندا راضي — محمد پڙهندا نعر نيامي
دم دم ڪر دي دور — پير مغان تمام پر جهائي ، ، ، ،

ڪافي سر پيلو ۵۹۶

ڳهونگهٽ ڇوڙ عجي ڇاڙي شهڙا — تانگها نينهن ننگ
۱ حاصل حال حقيقت هر ڳي — ددڙي پيپا دلي ڏنگ
۲ شي نفي نابود ڏٺوئي — عين اثبا في انگ ، ،
۳ وحدت والي وچ وڃالي — چوڙن پيتا چنگ ،

۴ پيو مند پيم پريمي هويا ـ سامن والا سنگ،
۵ محمد ڪون وٽ روز ازلي ـ مليا مست ملنگ

ڪافي سر تلنگ ۲۹۷ ھ

مون دنيا کي ڏٺا ٻي ـ ڀنڀن ڪيو نازڪ سرم
سرمستي جي مون سڃاتو ـ ڀُول ويو سارو ڀرم
۱ جي منسنگ نا ڪو هايت ورد ۾ وهلو تدبس !
نين نيڻ ۾ اڏيا گو هري گهرا گرم ؛
۲ سڪ مان ساقي ڏني تو ـ سرڪ ساغر ۾ سڌي
مئي مٿي مدهوش معنيٰ جاڻ ويو جهٽ جي جرم
۳ مون ڇڏيو اسلام اوري، ٻرو جو خبرو ونئي
ڪفر جي ڪيميا ڪرامت ـ دين دائم ويو درم
۴ گيان گرو جو گيت ڳايان ناسري هڪڙي گهڙي،
وصل جي ويساه سان قرب ڪيو قادر ڪرم
۵ انحد جي ازلي اشارو سمجهه سالڪ تون سچي
تام سان ماري چڙهي محمد معنان جوڻي مرم

ڪافي سر پرڀاتي ۲۹۸ ھ

صورت واري سانگ ٻنائي ـ ڏولڙو آيو ڏي دل،
۱ حسن پرستي پاڻ ڪيائين ـ مون کي ايهو ڏس ڏنائين
مون سڃاتو ساڳو سائين ـ متان پائيون ڀول ڀول،
۲ هتون هلي آيو الله وارو ـ مشتاقن کي ڪيائين ماردو
الست بربڪم عين اشارو ـ قالو بليٰ جو قول ؛
۳ مام اهائي مٿي ڏيائي ـ ڪل قديمي ڪوڪو هائي،
موج مدامي محڪم مائي ـ سوريا ڏيندو سڀڪو ٻول،
۴ مچ ماهي ۾ جوڻي پيش ڪو ـ وس پهچي ڪان پيو سڀ نينهن
سانڻ خوشي جي محمد ڪارڻ ـ سر هاڏي تون گهوري گهول

ڪافي سر پيلو ۲۹۹ ھ

غايت منهن ۾ ناڳا ـ ٿيا مزدار رنگ نيارا، ملاحي ملان شاه هملم، نا الحق جا معنيٰ نعرا

١ هوئي هستي حق وڏو ڳل، منگهن مستي مڪمل ڪُل ا،
تون پاڻ پاڪا بيحد سي ٻل، وچي ڪن عرش ۽ وتا را
٢ مُون تو قبل مري جيئا - ڪماڻيل ڪيپ ۾ ڪيئا ا، ر، ا، ر، ا،
لاحد پائي وڃنا ليئا - هلن سي الف ۽ وڃارا ا، ر، ا، ر،
٣ نڪي ۾ ڪين ڏهن آيا - پرڀمي پيهه مين چاتيا ا، ر، ا، ر،
ڪتا رتگي رڪي را يا - سرا سرسر سوپارا ا، ر، ا، ر،
٤ ڪُسن جي ڪار تي قائل - محمد موج ۾ مائل ا، ر،
سوري جي سيم تي سائل ٻُڌي ٻين عند ڪاپا را ا،

ڪافي سُر تلنگ ٧٠٠

عشق جي ڳالهه تي اُچي ۽ محڪم عقل ۽ ايمان ڪئون
١ ڏندن واري ڙاڙه ۾ راهي ۽ وڃي ڪيڏ تون ڪينکي سامي
رندا هين وهه ڙچي
٢ پيو پڇو پيار ڏوڪو نون ۽ همت واري هام هڻو نون
خيال اهين وڃ ڳچي
٣ دنيا دور ڏينگي دلبو غافل غفلت جوڳي غلبو ا،
لاشڪ آهي ساڃهي
٤ طالب تي تون اهل فڪر جو - قرب واري ڪيف ڪرجو،

ڪافي سُر تلنگ محمد پناهه جي چيلي

ٽل تڙاپو ڏرڪي ڏقيق - ڪري ڏٻنادم ڪيئن ٿو گذري
١ راهه هدايت رمز رکيائين ۽ هردي ڏهد حقيق
تاز منجهاران تازي نڪري
٢ دائم درد ديوانا ڪيئا - درد ڙاز رفيق ا،
ياد سڏ الي ڪين تو وسري
٣ درد ڙٿي روز صحرا پو شر پرت شائق شوق شفيق،
ڪين اندر مان اهڙا پيري
٤ سد ٿين مار اهڙا نا پيتري - ا وهو جر عميق ا،
سرڪان جدائي پوءِ گهري

محمد سودي سير كرائي، تجمل شانا تحقيق ٥
توكل ترجي تارتري

كافي سرڌناسري ٢٠٢

شاه شهيد تون شير هادي – تمعاف كرا، مشكل منجي
هر درد جي دوا آهين داتا – كل لهي بيو كيرُ هادي ١
عرش فرش ۾ ظل توحيدي، ٻئي و جي ۾ پيه هادي ٢
ٻاڍُ آيس پاند ۾ مون – معاف كرا، منڌ مير هادي ٣
نجميان چشمان چاه سنجهاڻ مون – سر كمان وفي ميني پير هادي ٤
محمد گدا آيو در آو هتان جو، عشق جا بخشو انير هادي ٥

كافي سُركسوري ٢٠٣

حُسن حقيقي عاشق ناظر، پير بند وچ پاتا واه واه
آدم دا اول اولا كركي – سب نكي رنگ لايا واه واه ١
غيب الغيب دا چوڑ بهانا، صورت وچ سمايا واه واه ٢
پاپشواز پيت وچ جيب يان – تجلي تجلي وچ جايا واه واه ٣
صاف صفا جي ساغر سركي – پرنور ٻت پلايا واه واه ٤
مئي دي مست مدهوشي معني – وير ديكايا واه واه ٣
پيوت نال هيندي هويا – سوديرگ سوايا واه واه
بيخد هوكي برزه ديان باتيان – الناس بنايا واه واه ٤
هادي ساذي اهرجي اندر – هودا اهل هلايا واه واه
منفي ميدان محمد – مرجي منسب پايا واه واه

كافي سرجوگي ٢٠٤

آهيان دلپات آهيان – ته بيوري مان جا آهيان،
حقيقت جي حال سان – ڏنگ ترڪي جا ڏاهيان، ١
كيم پينور كلي علم ۾ – ڪاڏي وري تو كاهيان، ٢
صورت وارو رسانگ بنائي، چاه منجهار توں جا هيان، ٣
خطرا خام خرابي خارج – گاله ٻه دي كاهيان، ٤
لاشريك لا ثاني لاشڪ – ثاله ٻيو كو ناهيان، ٥
محمد پهنجي موج ۾ – لا كيا پاسب لا هيان، ٦

ڪافي سر بلاول ٢٠٦

ڇڏي لباسُ خاڪي باقي بقا ۾ آيو
لاثان لاڙيالي لاشڪ لقا ۾ آيو
١ لا لطيف لا مڪاني . هر جاءِ تي سماني
پاڪي رکي پيشاني . پارس پسا ۾ آيو
٢ ظاهر ظهور ذاتي . ڪري ساڃ تو صفاتي
جهاتي منجهان نون جهاتي . طالب تڪا ۾ آيو
٣ مطلوب موج مولا . آزاد ڪري آڪرلا ۽
ڀي مومني ڀولا . عاشق اُبا ۾ آيو
٤ اڳي ته ما ۾ ڪي سڳا ڀج . رندي رمز ڀلا ٿج
اڳيي ساوڪ وڏائج . نازڪ نما ۾ آيو
٥ حمد مثال محڪم . ڪنم ۾ ڪن ڏر ڪرم
خمري خمار خم . اندر نون الا ۾ آيو

ڪافي سر تلنگ (٢٠٧)

مستي ڪن ٿا مقال . هستي وار و حال هم
١ سالڪ سيني سير ڪرن ٿا . گوهر غازي گام ڀريا
ثابت سوت سنبال . خالي خطرن خيال خم
٢ لکي لوڪ نون نيا پائن . هيڏي هوڏي ڪين ڏاڄم
دائم دم ۾ مال تن من تو هين تار ۾ ڪم
٣ آر اڏي تي جيڪي آيا . ترڪون ڪين ڪنڌ ڪپايا
موت ٿين محال . بيشڪ بقا تينءَ اٿن تم
٤ محمد ماٺ جي ڪيت مرڙن ٿا . جهڙون جوڳي جنگ مڙن ٿا
لوبجي لذتون لعل . اعلا افضل عين اسم

ڪافي سر بنس ٢٠٨

تارڪ الدنيا توڪل تصوير عشق جي
ڪري بتايان خالص تقدير عشق جي
١ تي تون نسنگ نانگو سدان حجاب توڙي
ڪنم تي گيان گرم تدبير عشق جي

٢ جيڪي اڳي ئي آيا - موٽيا نہ سي ڪڏهن بہ
هتي دل وڃي تن ٿي - تڪبير عشق جي
٣ ملان منڪ جو جي - جنهن جا ڪيا جوش وڏا
والا ويا ۾ ڏکوڙي - وحدت وير عشق جي
٤ قاضي قضا جا ڪاتب مسلي منجها يا معلم
هڏو ڦٽان هلي پيي تحرير عشق جي
٥ هر حال ۾ حمايت - هادي حقيقت حيرت
محمد منگي آمحڪم - ظهير عشق جي

ڪافي سُر تلنگ ٢٠٩

هڻن اڳو
پاڙون پٽيو آهي پاڻ - پاڙان پئي جون پٽ نہ
١ اڳ ڪنهن ۾ ڪينڪي آهي - ڪنهنجي ڪي ئي ورڪار
جهي ڪنيون سيپ ڪمر تيون سهنجون
٢ پاڻ ۾ پيهي پاڻ ڪريٽو - نندي وڃ ڏهاڻ
ڪين ڪري پيون ڳالهيون ڪنهنجون
٣ صحي صورت صاف سياڻي - محمد ڪري تو ماڻ
تان ڪتان ڪي پارس پنهنجون

ڪافي سُر تلنگ ٢١٠

معني ۾ مقصود - سالڪ سمجهن سر هي سارو
١ ڏوري ڏونگر ڏيه ڏاتون - منجهيئي معبود
وحدت ڏا هون ٿي نہ وسارو
٢ علم عقل ڪا وهم وڃائي - عشق ۾ ره آسود
مسڪ دڙي جل جا هنو نہ ڪارو
٣ ڪيئي ڪاهل پول ڀلڙيا - ڄار ڄيئن ڪيا ئون جود
ري اسم جي اندر آندارو
٤ محمل ڏس ڳون نيڪ نظر سان - هر جا حق موجود
پاسي ڪرتون ڪل پسارو

ڪافي سُر پوربي ٢١

اوري پري کي ڪين تون ڄاڻان - ڏس درون ديرو آ
پير ڪٿي پرين کي ڳولين پيو پنهل جو پيرو
١ اڄ ڏيڻ جو آڙ ان کي ايهو پڇ جو پيرو
راز ڳجهي کي ڪير سڃاڻي - ڳجهه اهين جو ڳجهيرو آ
٢ علم عقل کان پند نرالو - ايهو رکيل کو ٿيرو آ
عشق اڃي ڏيهي ڄاڻيون جو ٿيون - وحدت جنهنجو ويڙهو
٣ ڄاڻ چکي جو چهرو تيڙو ستا هئا ڪيرو
جهڙي تهڙي جي جاء نه ڪا - جوش جلالي جيرو
٤ ڪين لکڻ ۾ ڪنهن کي آيو - ڪامل ڪونڌ ڪيرو آ
موج اهين ۾ مست جو ٿيو محمد مرد مشير آ

ڪافي سر پوربي ٢٢

پنهنجو ڏس ناهين جنهنکي يار گهري
ڄاڻون ڄيت منجهان پو ڇرخو ڇري
١ تار طلب جي واه و جي - خاصو خيال خرابي ڏاهون جي
هستي هوڏ واري بديشه پت جي - سهڄون سک وار پيو سگهڙو ٿي
٢ سور ٻنا سڃاڻي ناهين - پو لنئي اول پوکين راهين - صاد کري پيو ناهيون
ناهين - اڳيون سر اسر تور و تري ٣ هادي قرب ڪيو قرار و پو - پليل پو ويو
پيچ پيو - ڪيل تول جهوري جهور ڪيو - ڄاڻي تو جي جهوري - ٣
سري ساعت هڪڙي ڪاڻ گهڙيل - جوڙي جاد و ڄاد ڏکيان جڙي
محمد قرب واري آتيد ڪري - سو گهو ساه ڪري ديو دل قري

ڪافي سر پوربي ٢٣

جوڳي ڄاڻن جوڳ - سامڻ سنير ڪيا هن ساڄا
١ الله روڻي آواز سان روحي ڪيد ياڻون روڳ
وحدت ڄا و ڄاڻن واڄا
٢ صحي صاف سڃاڻي سيني - پو پائن تا پوڳ
دم دم دام لڳائن ڏاڄا

٣ چنڊ ي ڇپائي عنبر کي - ڦٽي ڪيائون ڦوڪ -
ڏک منجهاران ملين ڏاڄا
٤ محمد هد ٿيا هيڪانڊا - ڪپي ڏئي جا دوڪ
ڪاٽن خوب ڪمادل ڪاڄا

ڪافي سر جوڳ ٢١٤

ڪلي منجهه آيو ميم - سيرڪوٽ جو سانگ بنائي
١ عدم ڪان اوڦاتي ٽيڙو - سهڙو ڪيائين سيرُ
سالڪ سادو سر سمجهائي
٢ صورت ڦي منجهه صورت جي - ڇپائي پارسُ پيرُ
لاثاني سڀ لڪ وڃائي
٣ خلوت کي خوش حال خالق - ڪليون پئي تو ڪيترُ
ڏئي ديدار کي درس ڪرائي
٤ اڄ ڪلهه ناهين ازلي آهي - محمد وارث ويرُ
وڃا وا هن پاڻ وسائي

ڪافي سر پيلو ٢١٥

آيا ماهي ساڏي وڙهي - خادم ڪيتڙي پيڙي
١ مُن رانجهڻ دي رانجهڻ ميڏا - وسند ساڏي ويڙي
جُلديان سيگيان تڪڻ پجاون - لتي جهڻي جهيڙي
٢ رو دا زلدي گوپي هو يان - پيار والي هن پيتڙي
تنگ ڪهون ميڏين نانگي ٿيان - چڙهيان عسق دي پيڙي
٣ چوچڪ دا هي چلا نه ميڏون - ڇاڪ ڀيڏ يا هي چيٽڙي
محمد موج مُلڪ ي هوئي - جنت والي مسيتڙي

ڪافي سر پيلو ٢١٦

رانجهڻ جوڳي آيا - ڪن وچ ڪنڊل پايا
١ احد وچ جڏ جا احمد بنڪر - ميم دي مرلي وڄايا
لُڙ رنداناه هيبر روهي - ڪيو ر راج وسايا
٢ شاهي جوڙ شاهنشاهه - ماهيون جاڪ سڏايا
هير خيجي هلان هويا - ماهي منجهيان چرايا

٣ بنهي لاکي ويس وڻاکي - دَرِ تي دوھان لايا -
بنهن پتنگ دي ڏنگ اڻي - محبت سڀ جلايا
٤ پاڪ دي نال پناه لڳا، وڃ نون وڃ سوا تايا
شوق دي شولي هيڪ دي اولي محمد هنا چايا

سُر ڀيروي ٢١٧

منڊ نهن پنهنجي ڏيئي اکين کي عشق اوڇا ڳيا

١ ساري رات نه ستيون سور ۾ - ويراڳڻ ويهي
مهيم سيڻا تا سپرين ساڳيا
٢ سڙو ماڻيون موج تسان - پاڻ منجهان پيهي
لذا الاهوتي لا شڪ لاڳا
٣ سرداني مجلس ۾ - مرشدن پهي
سرت رکي تيا صاف سڀ ڳيا
٤ هڪ تيا وحي حق سان - ته ڏيه اهي ته پيهي
جني جنڌ پائون ڏُڪ ڀڄا ڏاڳيا
٥ محمد مخفي مام جي پاله ڪيان ڪيهي
ويرو وحدت ۾ واصل ٿاڳيا

ڪافي سُرُ ڀيروي ٢١٨

قالو وارو قول - ياد ڪيائين يقين سان
١ اياڻ يائين نه پريت سان - هڪڙو وارو بول
اڳلي عشق امين سان
٢ هيڪڙائي حال ۾ پيهي جنڌ پائين پيو ل
دائم دا دردين سان
٣ وجهي ڪان وجهوتو تاڪي آيو تول
معني محب ميان سان
٤ ميم جي موجودگي - رکي الف جي اول
ظاهر ذيا ذين سان
٥ محمد جي محلات ۾ دولت آيو دول
ڪين سمائين ڪان سان

ڪافي سُر ميلو ٦١٩

عشق وارن کي اصلي - قبر قيامت ڪين آهي
ڪالهه ٻجهي ڪي جو نا جاڻي ايها نظر نا ڀاڻ آهي
١ منجهه وجود جي واهه وڃاڻن - بالا بيحد باب آهي
تا طلب توحيد ي تکڙي - ڪفر نا منجهه دين آهي
٢ هڪ ٿيا ڏي هڪو جاڻن - ٻي ڪي تنهنکي ٻي نه آهي
رمز رندا في راه ادڙي - ذابر زهبا زين آهي
٣ جيڪي اهڙي ترم جاري جاڳن - ميرين ايهائي چين آهي
سڪ وارن کي سدا سڀائي - محمد عشق امين آهي

ڪافي سر وهاڳ ٦٢٠

ياد ڪيئي ياد جي نا وسارڻ عين ، ٢
غم زده غور سان غم گذارڻ عين ٢
١ فَاذڪُرُوني اَذڪُرڪُم فرمان فائق جو فضل ۔
دور در جي دائمي - دم کي سنڀارڻ عين ٢
٢ پلڪ پاسي ڪي پرين کان - سمجهه سالڪ سالمت
رک صداقت صاف سيني - سر نوائڻ عين ٢
٣ پر پيالو پي پريمي - خمر مخمور ٿي ۔
تنهن جي نا تاب شي جي ڪي سمجهائڻ عين ٢
٤ محبت جي ميدان - مست محمد ڪر مقال ۔
محبوبي منهان منصف ڪي مٽائڻ عين ٢

ڪافي سُر ڪوهياري ٦٢١

غير غرور جي ڀاڄ ٿيني - صوفي صافن صاف ٿيا
٢ ذوق اڻموت اصل کان - وياورن کان ڪين ويا
١ لاهوتي لاحد پائن - لاثاني لاشڪ ليا ۔
پُر پيالي پيرايمي - خمر خمارن منجهه ليتا ۔
٢ سير سيو تن عين عيان - موتو قبلل ري جيئا
لا تيرن ڏيهان ويڻا ٻاڙي - ڏيل پنهنجي منجهه ڏيئا

۳ هر جا هر ڪو حق هلائن - ڪين رکن تا ڌار ڏنيا،
بول الهٰي کي ٻاهر ڄيڪي، ٻُڌل ٻيائي منجهه ٻيا،
۴ محمدؐ موتيا ڪين ڪي ماڻهي نازڪ - ناتي نيهن نيا
ٻي ڊيائي بيخود ٻنڌر - دير وحدت وهلور ڪيا،

ڪافي سر ڪوهياري ۲۲۲

ٻڌ هيئي جو ڪمال تون - لعل لطيفي لعل تون،
۱ منجهه وجود واهيه وتهنجو - خاص لخاص خيال تون
۲ ساله پساه سند اثبت ثنائيت ٻه ڄانب جان جمال تون
۳ جابر جبنگي ڪيف ڪلالي - جذبو جوش جلال تون
۴ اول آخر ظاهر باطن - هر جا حسن ڪمال تون
۵ اندر ٻاهر هيت مثائين - محمدؐ جو ته مثال تون

ڪافي سر آسا ۲۲۳

عاشق پور ب پار ڏسو - آدوتن اڌار ڏسو،
۱ ڪنهن ڪو لابانا د نيلان - ڪستا عڙون تن جنبيلان
ڦري الهيون عشق اصيلان جوڳن جا جنسار ڏسو
۲ ڪو پا قسن تئون قدم ڪُڌ اُٿ ويراڳي ويران وسائن،
نازڪ ناتو نيهن نيائن - طلب سچي تن تار ڏسو،
۳ راز رند اپني روپ رهيمي - يارن پرتئون پور پريمي
قالو والو قول قديمي - الستي اقرار ڏسو،
۴ اندر آديسي الک جڳائن - ثابت سيني صاف سمائن
محمدؐ ماڻهي ماڳ ملهائن - بيحد بره جا بار ڏسو

ڪافي سر جوڳ ۲۲۴

دُنيا، عُقبا ڪن بينا ر عاشق لا مقصود رهن تا -،
۱ ذاتي ذوق زياده زاهر - رنگ رنگ ريو رندي رهبر،
ازلي عشق سند وآزار - سند سند سور سهن تا
۲ ورد وظيفا، جذ ياڻون وساري - فضل ڪاران رمز اگذاري
طلب توحيدي تن ۾ تار - پلپل پور پوين تا

۳ قبر قيامت حل حشر جو - بهشت دوزخ ڏوهه ڏسر جو
وهم نه آڻ ڪو ويچار - لون لون لعل لڌو تار ،،
۴ جو بيچون جيکي ٿيا - پاڻ پيو پوشي نا ،، پيا ،،
محمد مسکين ملهار - وحدت وير وهن ،، تا ،،

ڪافي سر تلنگ ۲۵ ۲

سُور بره ديان سرکيان يار ؛ جهن پيتيان ٿنڪون ڦٽيان ن
۱ حسن ڪمال جهين سو آيا ؛ محض مشتاقان سڏا پايا ؛
مرج اهين وچ موکيان يار ؛ تين ٿنهانديان تبان ن
۲ عشق ديان ڳالهيان هرجا هڪيا - عام عقل ديان ٻاتيان ٻليان
جهام جهوري وچ جهريان يار - مُکَ گيان زيران ڏبران ن
۳ اڳ تمان الٽ اوبڙيان آون - تماش هنڌا نه الحمد ڪارن
لون لون ديوچ لوکيان يار ؛ ساعت گهڙي نا صبر ن ؛

ڪافي سر آسا ۲۶ ۲

ڪُوپا ڪشتون قدم ڪڍائي - بخود بره جي بازي ڪر ؛
منصوري ميدان ملهائي - گهور گهرٽ جي غازي ڪر
۱ دک وڌائي ويهه نه وجهي - ترت تياري تازي ڪر ؛
لا ڳيا تون لوک تمالا هي - رمز رندي سنجه راضي ڪر
۲ دور دروني دائم دم سان - تاب تپان گدازي ڪر
هستي وارو حال هٽائي - نيهن نهايت نيازي ڪر ؛
۳ فرق ڪڍي تون فارغ ٿي - فهم فڪر جي فياضي ڪر
حال حقيقي هر دم حاصل - قبل ناتون ماضي ڪر ؛
۴ خام خودي جا خطرا خارج - ناتون دست درازي ڪر
پيري مُغان سان پيري محمد عاشق آزي ڪر ؛

ڪافي سر ڌناسري ۲۷ ۲

رانجهن منڊي سردا سائين - بن ڪيتا ندي ذات وي ڀيان
۱ دم دم ساڏي دل ڦي ميان - رانجهن وائي وات وي ميان
۲ رانجهن آوي قيدا يادي - مئين مُکي محلات وي ميان ؛

۳ رنگيان ڏيهان نير ڪريان ۰ برولي برسات وڃي برسان
۴ ڏتي اوراڙلي هوڦي ۰ تن سيڙي وچ تات وڃي ڀريان
۵ ڙال سمجھي دي عشق جهان ٿيسي، محمد ملاقات وڃي مريان

ڪافي سر تلنگ ۲۲۷

وچين وارا ويهه نه وچپتي، هوڏ منجهاران دچ تون سامي
۱ تنها همت سهنا ملامت، تج عاشقن جو آهي آهي
۲ غفلت غير گم ڪر غازي، سڪ وبر وچين سجده سامي
۳ باقي ڦي هل يار يگانو، لوڪ الاڪاپا ڇڏ متوب لاهي
۴ هستي واري هول هول تا، دپ سيپي ڇڏ تون براهي
۵ در هادي جي لڳين لنا لاڻن، محمد ماجرا هڪڙو ڇا هي

ڪافي سر پيرو ي ۲۲۸

واه عشق ازل الله ٿيو ۰ محبوب ناگ تقا بالله ٿيو
۱ عدم کان پڌري آيو قدم ۰ کثرت ڪل قائم قائم
سرسات سري سالار صنم ۰ وحدت جو ويساه ٿيو
۲ صورت منجهان مورت بني ۰ عين امر اعلیٰ اِذن ڏني
وَنفخت فيه ۔ آسجدُ لي ۰ شوق ۾ شاهنشاه ٿيو
۳ حُسن حقيقي ڪئي اظهاري ۰ جوش مٿون جانب تاڻين جاري
يُحبُ الجمال جي جنساري ۰ فائق ثنا في الله ٿيو
۴ خَلقَ الانسان علیٰ صورت ۰ پاڻ ۾ پنهنجي ڪيائين پورت
صحي سُبحاني معنيٰ مورت ۰ بيخود بي پرواه ٿيو
۵ انا احمد بلا ميمي ۔ قائم قادر قول قديمي
محمد ڪليو راز رحيمي ۔ حبيب رسول الله ٿيو

ڪافي سر آسا ۲۲۹

ذات صفت هڪو هڪ جاءِ ۔ ايهو اعتبار آيسن و
۱ ڪُل شيءٍ يرجع علیٰ اصلهِ ۔ ماڪ سوئي ماٺند و

۲ وَفِي أَنْفُسِكُمْ ڏسُ وِچالي - طرف نہ ٻي تائيندو
۳ خَلَقَ الْإِنْسَانَ عَلیٰ صُورَتِهٖ - ڄاڻ ايهوئي ڄاڻيندو
۴ وَحْدَهٗ لَا شَرِيكَ لَهٗ - وير وحدت وائيندو
۵ مَاسِوَى اللّٰه سام پڄا ڪي - محمدؐ ڄاڻ ڄاڻيندو

ڪافي سر پيلو ۶۳۰

دَمُ گڏا دمُ دائم دم سان - درد جي ڏوڪان م ء
۱ ذڪر فڪر ذوق ذاتي ٻارو - فيض فقر فرمان م
۲ اونهو م تہ او هو آهين - غازي غيب عرفان م
۳ نہ نشا بر نانگوئي ننگ - عشق سندي ايوان م
۴ صورت وار وصاف سڻي - فائق فن فرقان م
۵ محمدؐ مير مغان سان محڪم - داتا جي دامان م

ڪافي سر پيلو ۶۳۱

عشق اعظم اچي هنيا ڪوڙ ٻا - دل درونئي ذيس م
۱ اُصم رکي اماڻڪ آيو - والا گر وجي ويس م ء
۲ ڪين نڪرڻ م ڪنهنکي آيو لا ثاني تہ لبيس م
۳ گُم نام ٿي گفتگو گوهر گيائي - گونا گوني گيس م
۴ قائم قيد ڪمند م قابو - قرب واري قيس م
۵ محمدؐ معنيٰ م ٿيو ماهر - آڏو ڦي آبيس م

ڪافي سر پيلو ۶۳۲

ڄامي اڳيون منهنجي پير - ماڪي مصري کنڊ ۽ کير ء
۱ جاني هئي ويو ڄاڻ م - تن من تکا تير ء
۲ ڪيي ڪوڙي وڏي چيري - ڄاڻئون تہ نائين چير ء
۳ ڄس روئڻ ڪان ڪين اچي ٿي - نيڻ وهايان نير ء
۴ آهي اصل ڪان آسري - واهي وارث ورُ ء
۵ محمدؐ ڪي ميثاق ڪان - سڀي تپائي سير ء ء

ڪافي سُرُ پُوريا ٦٣٣

عرش فرش دا مالڪ مَولا - پيا اهين ڪيون پُڇدا هين
١ آپ ڪيتوئي پرت پسارا - هر رنگ ويچ هُلندا اين
٢ وير وحدت وچ وهيري - چوهون چولي چِلندا اين [illegible]
٣ آپ سُڃاتين غير نه آئين - رولا هيل ڪيون رُلندا اين [illegible]
٤ گهور تيڏي ديان رمزان غمزان - نون عجائب تلندا اين
٥ غيب الغيب دا چوڙ ڇپانا - گهونگهٽ گهنڊ نه کلندا اين
٦ محمد تيڏا مُلهه نه مُهانگا - تر ميزان وچ تلندا اين

ڪافي سر توڙي ٦٣٤

درد دلبر جو آدائم - چين هون بيچين هون
دل لڳي دلدار سان - دن رين دن رين هون
١ ذڪر ذاتي جو فڪر - وڇڙيم وصلي هجر
يار آيم آيڪ نظر - چين هون بيچين هون
٢ ڪنيم ملامت سرمتي - رمز رحمت سرمتي،
برهه بشارت سرمتي - چين هون بيچين هون،
٣ بيقراري بار پيو - ننڊ نيڻن قرار ويو
صورت سان پي سرت ٿيو - چين هون بيچين هون
٤ حال هادي جو سندا ڳهور آسه نه وسندا
محمد مدامي آنندا چين هون بيچين هون

ڪافي سر جهنگلو ٦٣٥

جن لڳي آ جانڙهم - سور سمانا ٿا
وئي ساريان - ڪين وساريان - ادهون آبانا ٿا
١ روزاني ڏنا آهن آيل اوڙانا - رتيون ڏينهان ريهان
ڪيهان جي ڏهم جهورانا ٢ سور تيا هن سنگتي ساه کي سيڻا ٿا
پکي مون کي ڏاج ڳيا يو - ڳجي ڏهم گهما ٿا -

٣ ڏس پنهنجي ڏيهه ڏي ، نيڻ نماڻا
برهه جي بيماري کيا وتن ويگاڻا ، ، ،
٤ محمد حبيب هادي جي لکين وڪاڻا
پاڻ ڪندا هن پاڻي تي ۔ محب چنڊ ڏي ماڻا

ڪافي سر توڙي ٢٣٦

دل ڦري وڃي دست ڪنهن ۔ توڻ بيٺي ڪس ڪوهه تي
ڪل مون کي ايها ڪانه پئي ۔ ڏاڍو ڏکي ڏينهن ڏوهه تي ، ،
١ دل مئي کي وئين جياري ، ناز ننهون ڪيئي نظر
ڪاس ڪئي گهڻا ڏي ۔ ، پاڻ سان لڳو آلوهه تي
٢ جي گهر پاهڻ ڪهي ٣ ۔ تت پئي ساري خبر ، ،
لهر ڄالوڏا ڏئي ۔ چوليون آهن تيون چوهه تي ، ، ، ،
٣ ڪري ندا ڪر ڀاڪو ڏي مون ۔ ڪاهي هليا ڪا ڪيون ڪنسر
وسنون وڃها ويا ۔ ٢ چڙهيا ندي وهه تي ، ،
٤ دل هاري وات تي سک جو ڪنيا تون سمر ، ، ، ، ، ،
محبتي محمد ماڻهاريا ۔ موج ملت موهه تي ، ، ، ، ،

ڪافي سر پيلو ٢٣٧

ٿيڻ وعشق ا سام ، ، ڪانيو ڪل ڪمام
١ حال حقيقي حاصل تيئي ، تنهن ڏي ڏي جو ڪدام
٢ هنئون هادي جي پرستوسي ۔ جنگ ملير ٢ جام
٣ حاصل خاص خيال منجهاران ۔ ڪين جاڻن تا عام
٤ همدم هادي هردي ڪيو ۔ عربي ٢ احمد ﷺ جام صلي الله عليه وسلم
٥ ندي ٢ هدايت ڪا ، و ۔ خالق چوي پئي خام
٦ محمد حبيب جماليءَ ، نينهن نسورن نام ، ، ، ،

ڪافي سر لوڙائو ٢٣٨

سانگا سپ چنڊي ۔ ويا لعل لڏي ۔ ٿيا برهه ٻهارڻ جي ٻلي

١ اري عشق اچڻ - باقي ناهي بچڻ، ڪاڪي ساڻ ڪُسڻ، مرڻ ناهي مُڙ
آڳي وڪ وڌڻ، پرڪي ڇهڻ متان محب سندي ميار ملي ڙ ڙ
٢ دياڪين ورِيا، ڪيا چاڪ چريا، ڪنهنڪون ڪين ڏريا - وڃي ڄم بريا
ڪهاتو کهين مهريا توڪل تار تريا - نازڪ ناتي نياڻ نام نلي ڙ
٣ شاهي شوق شعل، هادي هوهوحل، اعلى عيق اصل - تهن ناهن ڪو
مثل، گوناگوني ڪل محمدؐ ڪُل ڙ

93

ڪافي سر توڙي ٦٣٩

ماڻ ڪرڻون مونگا مُلان - ترڪي وهم هي ڪينُ پيو ڙ
عشق وارن ساڻ اجاري جهيڙو وجهڳڙو ڪين ڪيو ڙ
١ علم لدني جن پڙهيو - تنکي پڙهڻ بيو علم ڇا،
قلبي ڪتابن جو مطالع روز ازل کان هي ٿيو ڙ ڙ ڙ
٢ توڪئون ڪهي جن پاتيم - لاشڪ پاتو لاجو ليو ڙ ڙ ڙ
الله اثبات ٿيا - تن کي نظر ناهين بيو ڙ ڙ ڙ ڙ
٣ هُن صراحي مئون پين - سرڪ هڪ شوق شراب ڙ ڙ
مثلا مصلا، ترڪ تسبي، ونين خمار منجهه ڪيو ڙ
٤ صوفي صفائي صاف ٿيا - رد ڪن رد وڃي رديئو ڙ ڙ
غرق ڪن تا غير ڪي - حق جو پاري ڏيئو ڙ ڙ
٥ محمدؐ سومن ڏات آ - مُئو تو قبل مري جيئو ڙ ڙ
موتڻ تن کي محال ٿيو - ورِي ڏرڻ کان بي وڍيو

ڪافي سرڪوهياري ٦٤٠

ري الله بيو ناهين ڙ، سني شيعي ساڻ ڳاهي
١ هرجاءِ ڦي مون حق سڃاتو، لاڳا پاسي لاهي ڙ
٢ ساجن سارِيان ڪين وساريان، سڪ جو سڳڙو ساهي
٣ هڪ ٿيا سي هڪ ۾ هردم - ڪام ڏُئي ڪجا ڏاهي ڙ ڙ
٤ رمز حقيقت ڪير سڃاڻي - فيل تنکي منجهه ڳاهي ڙ

٥ آدم جو ڪري آيو ادلو - ناهه ٻگي جو ناهي ، ،
٦ محمد کي ميثاقئون اڳي - ڏس ڏنو آ ڏاهي

ڪافي سُر جوڳ ٢٤١

هِڪُ ٿيا ڦيجي سي هڪ ، ، خطرا وڃائي خامي ،
قالو بلى تي قائم - الست ڪان اڳ انجامي
١ مني ڪيا مبا مَتارا ، خالص خُمَّار خمار تيا
تا قاوُتن ڇَهار يا مَستي منگهن مُدُامي
٢ ديهان ڏکن تادم - دم ري ذي ڪم ، ،
غازي رهن تا غم - بره بي آرامي ، ،
٣ ڪاڏي نڪا واڇماڻ - آکڙيون آکن ياڻ ، ،
ناتڙسي يهن پياڻ - نانگا ننگ ناامي ،
٤ محمد لحيسي مجي - سالڪ ستڙن تا سچ ۾ ،
رهبر سندي رچي - سوره سبا جهاسامي

ڪافي سر بنس ٢٤٢

ٿل يار مينڊا سُنڙ دي سيان - رکندا شوق شهانا ،
١ ڪڏهان محل خوب ڪريندا - ڪڏهان يار يگانا ،
٢ ڪڏهان سڏ ڪول پاهيندا - ڪڏهان بنيڪ بيگانا ،
٣ ڪڏهان مسجد واعظ ڪريندا - ڪڏهان وچ مئخانا
٤ ڪڏهان گدائي گذر ڪريندا - ڪڏهان شاه سلطانا
٥ ڪڏهان سالڪ سُلوڪ ڪريندا - ڪڏهان محمد مستانا

ڪافي سُر ڪنڀات ٢٤٣

مسلي وارِي ڳالهه - قاضي ڪيرن ڪرسين ٿا ، ،
١ طول تحمل نا تڪريبي - حرف حقيقي نا پڙهيو ٿي ، ،
چوڙ چوڙا في چال - وحدت ڏي نا وڪ ٻرينديٿا
٢ معنى دا هين منڪر موزي ، مُنڙ پڇي ڏينديٿ موزي

پرت پريمي پال - مرڻ ڪنهن ناڳ مريندين
٣ ظاهر روز پرينءَ پاڙي - متا مُناڪي ڏڳي ڏاڙهي
وچ جمعيت جمال - ڏوه ڪنهن وَل تا ڏيندين ،
٤ محمدؐ ميلا مُرشد مولا - ڀلا رندا ڪِردا سولا
هادي ساڏي پال - محبت والا ميم پريندين

ڪافي سُر جوڳ ٢٤٤

عشق عنايت وت آيو - پيي ڪلن سک ڪهن
روز ازل کان اٿ يا نانگا منڊ نه ڪن ،
١ جي آندر جهور تا جهوري منجهه جهپن
لا بيتون ڏيهان روئن - بوندا ان بيحد بريسن
٢ ور ڪيا ويراڳي - ويس اهي پيا وسهن
لنو لڳي لاهوت تي لُن لون لعل لکين
٣ پور پيتئي پيا - پلپل پاڪ پسن ، ،
اڏو ڦي پيا اورن - ڪل نه ڪنهنکي ڏين
٤ آهي وات وائي محمدؐ محبوب سبن
قربون قدم ڪٽ پرين شل پنهنجو ڪن

ڪافي سر پرڀي ٢٤٥

چوري چوري چال ملان تو مذ ندي رسمات
اسم الاهي عين اندر جو ذڪري جي شمات
١ شاهنشاه شوق لڳو آ شور شرف شفقات
ميم الف جي مام ملائي - مظهر موجودات
٢ هڪو آهيان هڪو هوندس فرق ڪيڏي فرقات
باطن سون ڦي ظاهر آيس هڪا ذات صفات
٣ عبديت جو او لوري دو ڪيم ڏرجات
بقا سنجهون ڦي فنا بقا - نجر بالا برڪات

۴ ميم محمّد مالڪ مولا محبوبت مشڪلات ؛
معنوي جي موج ستان منجهه آهيان محلات

ڪافي سر يمن ٢٣٦

حُسن صورت سينگار هجي - موج مستي دل گهار هجي
١ تذڪروني اذڪرڪم - وصل وُجود في انفسڪم
آواز الست بربڪم - قالو بلى اقرار هُجي ؛
٢ مئي قدح محبوب مثل - بي رنگ بالا بي مثل ؛
احديت اثار اصل - نئون نيهن سدا وڌوار هجي
٣ چيت ذڪر حبيب ڪول پرين - محبت منٿي بول پرين ؛
گهونگهٽ گهنڊ ڙا کول پرين - عاشق اڳيون اظهار هجي
۴ پند ايهو ٿ رند سدا - طلب تنوار جي تند سدا ؛
پيم پريمي پيوند سدا - وٿ ڌهڪڙي وار هجي ؛
۵ ڀي احسن بيوار ناهين ÷ ملڪ محال ڪو ناه ناهين
آلانسان سر الله ناهين ÷ محمّد سر مختار هجي

ڪافي سر ڪليات ٢٣٧

مرحبا آهي حق حقيقي - دُئي دغا وارو دام ناهين ؛
١ چتو نيم پڪو آپريمي ، خارج خالي خام ناهين ؛
٢ خاص الخاص خيال آخالق ، عبديت ستان عام ناهين ؛
٣ ظاهر باطن عين عنايت ، تاه نبي جو نام ناهين ،
۴ الا الله اثبات ازل کان ، لا الٰه جو لام ناهين ؛
۵ قائم قادر قول قديمي ؛ محمّد صبح و شام ناهين

ڪافي سُر تلنگ ٢٣٨

صوفن وار وسيلو - جن ڪيو سڌ تن کي ساري
١ حق هيڪڙائي هڪ ٿيا - ڪافي ڪُلهءِ غير
وحدت تن ڪيئي وساري ؛

٢ سامن سو جهي جهي سيانو ۔ ابتر الٿو پنڌ ۔
دين صفر کان عاشق آري
٣ ڪين لڳڙو ڪڏهن ڪي آئو ڪيپي ي جو پير
هنگ جلالي جو شئون جاري
٤ قلزم ڪار ونيار جو گهاٽو لهر ۔ گهمير
جهراو هين جهن تني ماي
٥ محمد ملڪ الهي ماهر ۔ ويري ناهين وير
يڪدل ياور ساٿي ياري

ڪافي سر ڀيروي ٤٩

ڪليو رز وحي راڳ رڪس، جاني جوت جمال جو عين عڪس
١ آفتاب وحشت اظهار آثر ۔ انوار عيان ٻهار بيدر ۔
شعلو بشاهنشاهي شب قدر ، ويهه ويراهين کان آهن عبث
٢ تنا تکي تابان تجلي ۔ باهه بيه نگي بيان بجلي ۔
طور جبل وبو سارو جلي ۔ وس کان ٿيو موسيٰ بيوس
٣ هتي حسن حيران ڪيو هن دو جهان کان هٿ ڪيو
پڪو پور پريمي پيم پيو هليو هيرڏي منجهان ويو هوس
٤ عدم کان پري قدم آيو ۔ الانساني پرش پايو
محمد صورت منجهه سمايو ۔ قسمت قيد الماء قفس

ڪافي سر جوڳ ٥٠

لاهوت جي لڏ ۔ لاشڪ لاتہ مڪان ٣
١ او ين پير آواز نا ۔ پرين پر تي سڌ
٢ سڪ سا پساهه ٦ ۔ هلن هوت ڏي هڌ
٣ پڪو پيچ پريت جو ۔ رڌ رهن تا ر ڏ
٤ هلي ويا هوشيار تي ۔ متي پڌائون مڌ
٥ پڌ راتي پرڪار محمد تنهنجا پڌ

ڪافي سر کهباٽي ٧٥١

ماروئڙن پنهنجي ملڪ جا - سانگيئڙا اسان ساريان،

رهيا آهن روح ۾ - سي ڪيئن وساريان، ١
ملن وفا جي ڪوٽ ۾ - گهايل تي گهاريان، ٢
ڏٿ ڏنارن جيش پيا - چيلا ٢ جاريان، ٣
عمر اباڻي پار جا - وارث ڪيئن واريان، ٤
سرتين سان سانڍيه ۾ - هنجهون سين هاريان، ٥
محمد پنهنجي محب سان - گڏ هي گذاريان، ٦

ڪافي سر تلنگ ٧٥٢

اٿلائي اسباب - عشق وڃايا پير تلڪم

ڪتا قدوري ڪافيا ڪم تيا - ڪاتيا ڪليئي ڪتاب ١
صرف نحو جا صيغا سڀئي ٿيا - رهي وڃائي رباب ٢
لا ڪلام ۾ سي لعل لڌي پيا - ليکي مد حجاب، ٣
وحدت ڪان تيا وارن واندا - ڇڏي حرف حساب ٤
محمد روز ازل کان اڳي - بره پڙهيا ٿوت باب ٥

ڪافي سر جوڳ ٧٥٣

ماروئڙن ملڪ ملير جا - قيد پئي ڇارن فڪر

وسنوئا ويڇاويا - پيلن پيا پر سر،
پلنگ پاسي نه سمهيا - رت چڙهيا ريدر، ١
ويڙهن کي وڙ ڏئي - جوڙن ڪيئي گهر،
بوڙ پلاڻ بي بت پيا - نردا منل نه هر، ٢
قوت انسان جو قيام تا - سر تيون سڳ سگهر،
عمر توت انصاف ڪر - ڏوتن لاه ڏمر، ٣
يونگ ۾ ڪرڪرم سان پاڪ - ڏئي پرور،
آڇي امڙ وال ڪر - اڱڻون ملند ۾ آهر، ٤
مارن سان ميلو تڻي - گڏ هي ڪيان مان گڏ

٥ محمد جي ميثاق ڪئون - ڪندا ميه مهر ٿو
دست ڏيندا دارين ۾ - وارث وير واهر ٿو

ڪافي سُرُ پُورٻي ٢٥٤

دم غفلت ۾ نه گذار تون ٿو سِڪ جو سبق سنيار تون
١ الستي اقرار ڏس ٻ ٿو قول قالوا بلىٰ نه وسار تون
٢ فَاذْكُرُوْنِي اَذْكُرْكُمْ سان اندر پنهنجو اوجار تون
٣ وَفِي اَنْفُسِكُمْ وچ وچولي - منجهه وجود واپار تون
٤ مُوْتُوْا قَبْلَ اَنْ تَمُوْتُوْا - مر مٿون اڳي مَتُ مار تون
٥ رگ رگ ۾ رک ذڪر الٰهي - توهين سَنَدُ تنوار تون
٦ محمد معني سا مجهي ساري ٻ دل پنهنجي کي ڏتار تون

ڪافي سر کوهياري ٢٥٥

آرياڻي اڳواٽ - ڪاڻ آهر حال ۾ ٿو ٿو ٿو
١ ڪاهيندس ڪيچ ڏي - ڇاڇي ڍهو ڇاٽ
٢ لکيو لوح محفوظ ڪاڻ - ٻار وچل جو ٻاٽ،
٣ پنهن هوت بلوچ لئي - پيرڙا ڪندس پاٽ،
٤ ڏيندا ڏکايل جي ڏاتر ڪو ڏاٽ ٿو
٥ ڪندو ڪيچ ڏي اچي محمد نا شل ماٽ

ڪافي سُرُ پهاڙي ٢٥٦

بحر عشق جي لهر عيان آب تو هاي
گرداب گنج مخفي در حباب تو هي
١ تني هي تون ڏس - ڪنڌي ڪنارائي
اوهين منجهان ٿي ٻاهر ستي سيلاب تو هلي
٢ ذاتي صفات شاغل - هڪ جي حساب ٿو
رگ رگ رلي ويو - وحي رباب تو هلي
٣ رنگ روپ آهي - نکي بالا بلند بيا صن
باطن بقائي بي حد بڙه باب تو هاي

۴ محمدؐ پريم پياسي - سُرڪي جو آهي سائلُ
پيرِ مغان جي محفل - شاهي شراب ٿو هلي

ڪافي سُر تلنگ ۵۷

رندن واري ريت، اسان جي ڪوڪوس مجهي سالڪ ساري
۱ بلبل برابر ياد آشانڪي - پرٿو ٿون پاليون پيت، اسان جي باربره
جو بيحد باري دين ڪُفر ڪوٺ ٿياسي ٽاري
۲ الٽي چال چلون ٿا چوڪي - نانگن واري نيت - اسان جي
۳ بازيگر جا بازي بيٺي - جنگن واري جيت اسان جي جوش جگر ۾ ٿيڙو جاري
۴ محمدؐ روز ازلي آهي - پرجهلو سان پيت اساڃي گهوٽ ۽ وجهند سمو نونگاري

ڪافي سُر تلنگ ۵۸

عاشق ان ڏاڍا اوڙا ڪنهنکي لڪ ۾ ڪين اچن ٿا
۱ گم ٿي ٿيان ۾ گوهر غازي - جنگ ڇڏ پائون جهنا جهيڙا
ڪنهن سان اوهي ڪين کچن ٿا
۲ رانجهن رمز چکائي تنکي - خارج پائن خامي ڪيڙا
رنگ انهين ۾ رس رچن ٿا
۳ سر ڏين ٿا آرا ڏي ٿي - محبت وارا ڪنڌا مسيڙا
باقا بيسر ڪين بچن ٿا
۴ محمدؐ معني سمجهي ساري نحن اقرب ٿيڙا نيڙا
نيهن ۾ نانگا ناٿ نچن ٿا

ڪافي سُر جوڳ ۵۹

ڪُن فيڪون ڪان اڳي - لعلن سان مون لاوان لڌيون
۱ ڪين ولايت ڪين هُئي - دردن وڏو آ ڏکي
رمز انهين ۾ رڳان ر ڏيون
۲ دنگي وڏا دکوڙي واڳيو - سعد صداقت سڳي
جهگڙ سان مون هولان ٻڌيون

ڦري دل نه فقير ٿيو - ٿاهه ٺگي سان ٺگي - ڏک اهڙين ۾ ڏاڍي ٻيڻ ڏڏيون ودڙيون ۳
محمد هر دو جهان ۾ - نوره هادي جي ٽڳي - وير وحدت ڏي وڪان ۴

ڪافي سُر تلنگ ۲۶۰

خداوند خالق خيال سان آيو - هيءَ بي مخلوق

پاڻ منجهان ڪيائين پاڻ کي پيدا - سالڪ سلڪ سلوڪ ؕ ۱
اول آخر ظاهر باطن معنيٰ منجهه مملوڪ ؕ ۲
اَلانسان سِري وَانا سره - هَرجا حق مُسبوق ؕ ۳
وَصل فراق جو فرق نه ڪيائين - ڪُنتُ ڪنزاً ڪنوڪ ؕ ۴
اَنا اَحمد بلا ميمي محمد جو مَعشوق ؕ // ؕ ۵

ڪافي سر سورٺ ۲۶۱

پاڪي چوڌو وساريُن ؕ وَجهُهُ الله ويسالا تون

ديد ملائي ديد سان - اندر ۾ واح تون ؕ ؛ ؕ ؕ
جي سُڃاڻين پاڻ کي پرت وار ويساهه تون ؕ ؛ ؕ ؕ ۱
رهنمائي ناز ستان ٿيئن رهبر راهه تون ؕ ؕ ؕ
دل سندي در پاڪ ۾ - قربون ڪاهو ڪاهه تون ؕ ۲
پاڃه ستان پيڙ و تارين معنوي ملاح تون ؕ
چوطرف چشمان ڪرين - چوڏنگي چاهه تون ؕ ؕ ۳
ناز ستان نرمل ٺارين مست من لگاهه تون ؕ ؕ
هيڏ مٿي هرجاءِ ۾ - محمد مظهر ماهه تون ؕ ؕ ۴
هڪ آهين هر دو جهان ؕ هادي شاهنشاهه تون

ڪافي سر سامونڊي ۲۶۲

پاڃهه پري پولي - يار و جل ڪئي ٻي نڪا ؕ ؕ
ڪاهيندس مان ڪيچ ڏي - ڪام پري ڳولي ؕ ؕ ۱
ڏو نگر ڏاڪا ڏکڙا جهلي پيا جهولي ؕ ؕ ۲
ووڙ پنڌس ويساسان - گوڙن ۾ گولي ؕ ؕ ۳
جاري پٽاري جي ڏم هڻي هٿي جي هولي ؕ ؕ ۴

٥ محمد جي محبوب آ - دل ڏري ڪولي

ڪافي سُر سامونڊي ٢٢٣

دم دم منهنجي دل ۾ - ڪر ڏن ڄاڏيرا
١ ور ور واري وات ڪي - ور وڪڙو ويرا،
٢ ڪنڊ سڪ خوشي جي - پرين جا پيرا،
٣ پرتل آهن پيهه ڪي - منداءِ منيرا،
٤ ڄلام مان جوش ۾ - ڄمان جگر جيرا،
٥ محمد جا منار توڻ - ڀلاڪر پيرا،

ڪافي سُر ڀيروي ٢٢٤

الله اسمُ ڪريم قسم ٻنڌي ٻسمُ آ راهه منهنجو،
لوحُ قلم عين عالم صليٰ و سلم ساهه منهنجو،
١ ذاتي ذڪر فهم فڪر دم گذر آ گاهه مُنهنجو،
٢ اَعليٰ اثر نام نعمي نام نڪر آ ناهه منهنجو،
٢ ٻيڻ ٻجوت ڪيم ڪسرت ويرو وحدت آ واهه منهنجو
عليٰ عبرت حال حيرت ڪدم قدرت آ ڪاهه منهنجو،
٣ نُرت تاش عجز آس، پرم پياس آ پاهه مُنهنجو،
گرهستان ڳاس رمز رس چست چاس آ چاهه منهنجو
٤ عشق اميد مه حبان، شوق شهين آ شاهه منهنجو
پارسُ پيا سچو سيد محمد ميهه آ ماهه منهنجو

ڪافي سُر پُرڀي ٢٢٥

عليٰ اضم فيض فهم گم ۾ گمُ آ گام مُنهنجي
پول پيرمُ مُلڪ عدم هر شي، هضم آهام مُنهنجي
١ آهيان اصل ناهيان نقل لنؤ لڳل آ لام منهنجي،
باڪُ برت نيڪ نرت مَعاف سرت آ سام منهنجي،
٢ گويا گرداڻ مفتون ڳت فيڪون آ ڪام منهنجي
نَ تنگ نهر طيف قهر مالڪ مهر آ مام منهنجي

٣ دم وقت رنگ رهيٺ جهوري جهجهڙ آجام منهنجي
شهر خبر صاف صدر دل اندر آ دام منهنجي ؛
٤ بيمثالي هان پثالي جنگ جلائي آجام منهنجي ؛
خيال پوري سک سودي منجهه کري آ کام منهنجي
٥ درد الم، رک دم دم، ناه نم نم، آنام منهنجي ؛
محمد مئي هو هوُهي شور هو شئ آشام منهنجي ،

ڪافي ٧٦٦
سر تلنگ

عاشق مست عقيل، گم رهن تا گهر غازي
١ دانه وڙا ديس اٿئين ٢ - دوڙائي ٢ دليل،
رمز رضا ۾ تيئڙا راضي
٢ محبت جي ميدان اچن تا - ڪوڙن منجهه قليل،
بابا کين نه ٻره جي بازي
٣ حد حجابن هيٺا ڪئيڙا - رون نون نور نه لنيل،
تمام نه ڄاڻن ملا قاضي
٤ دست کنيا تون دائين ڪان، جڙيا رب جليل،
طلب تنکي آهي تازي
٥ محمد تماڻهي مرد مڪمل - خالق خليل،
هر صورت سان ڪن پيا آزي

ڪافي سر ڪنيات ٧٦٧

مستي موج مڃاسي - گوڙ هي رنگ رتاسي
١ منجهه کوري جي ڪامن خبران، تون عشق تتاسي
٢ سڪن واري سيٽ نهي ڪئي - غمن منجهه گتاسي
٣ ذڪر ذاتي ندران ندري - آهي خيال کتاسي
٤ محمد روز ازل کان رهيا - ونگي ونگي وتاسي

ڪافي سر ڪنيات ٧٦٨

آري عشق جي آيا هون - صورت منجهه سمايا هون

١ هر جا حُسن حقيقي حاضر - جاڻ اکين ۾ ڇايا هون

٢ تاه بره پرکي تي بدن ۾ - تابش عشق تپايا هون

٣ پتنگ جان پرواني مچ تي - جو شعلن جي جلايا هون

٤ آر اڏي تي آماڪ آکس - قربون قدم سوايا هون

٥ محبوبي معراج محمدؐ - ناز ڪ ناز نوايا هون

ڪافي سر پيلو ٢٦٢

هردي وچ هر نام - رام رنجهائين رام رنجهائين

١ آتش عشق آڙاه پيا بلدا - نوج ڪوري دي ڪام - جان جلاوين جان جلاوين

٢ هر ڪا ڏيون حقيقت والا - توڙ دڳ دا دام - حق سماوين حق سماوين

٣ وچ سيني دي سبق سڃالين - مُوتُو قبل مُلام - آپ گنواوين آپ گنواوين

٤ قلب وچون چا ڪو هين ڪڍين - خطرا خارج خام - وهم ڏڄائين وهم ڏڄائين

٥ محمدؐ معنى وچ موجودي - عربي احمد جام - احد الاوين احد الاوين

ڪافي سر پيلو ٢٦٣

معنور عشق اعلا دانه ڪيئي ڏيائي، ظاهر زغو هٽي لاغرض لڪ لنگهائي

١ ورد وظيفا وافر - وهم خيال خاطر، باقي بقاء بيسر بازي ميچي بنائي،

٢ آڙاه الا ند رباري، ٻُڌن ۾ ضرب ڳاري، گهوريان ڏکي تو ڳهاري، ٿر ٿر پيو ٿهائي،

٣ اري عشق ۾ جو آيو دين ۾ ڌرم گنوايو، ڳل ۾ زنار پايو، وک وحدت تي وڌائي،

٤ سرمد جو سر سائي تو، شمس جي کل ڪڍي تو، ڇاليون عجب چڪي تو منصور کي مارائي

٥ محمد معان في مرڪي، پيرا ڏکي تو پيرکي، تقوا ۾ زهد ترڪي، محبت جو مچ مچائي

ڪافي سر پيلو ٢٦٤

منهنجو مالڪ تون - تو بنا ٻي واه نه ڪائي،

١ پيا سڀ ڪاريم واهر وسيلا - تون جو رهبر تون

٢ هي ٿي تي مشڪل ڪين تون - درد جو دارون تون،

٣ عيبن ڏي ڏي ڏس ڪينڪي سائين - ميرا ڏوهه ڍڪين تون

۴ محبت منهنجي توسان ناهين، ڪرم ڪندين اچي تون
۵ دم قدم ۾ دائم دلبر، قائم ڪندين تون
۶ محمدؐ تنهنجو ناهين ٻيو هت هماهي تون

ڪافي سر سهڻي ۷۲

جن پيتو آ جام - مست رهن ٿا مدامي
۱ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ياد تن کي، قالو قول ڪلام
عاشق عشق ۾ ٿيا آرامي
۲ فَاذْكُرُوْنِيْ اَذْكُرْكُمْ جو - دل اندر آ دام -
خطرا ناڄ ويا اُڏامي
۳ هر دم رهه تون حال سان - قال ڪلي ڇڏ ڪام
سڪ سيني ۾ سانديج سامي
۴ ويس جن تون وهم وڃائي - ننگ وڃن تون نام
خالي خيال ڇڏي ڏي خامي
۵ محمدؐ لائج ليو پائي - دم وارين دم دام
هادي توسان هر دم حامي

ڪافي سر جوڳ ۷۳

آهيان ابوجهه عاجز هيڻو آ حال منهنجو - ڳنڍيون پيو ڳنڍين ناهين
ميڙ شان تنهنجو - عيبن ڍڪي ڍڪس تون - ڳولي سات گسُ تون
رهبر اچي رس تون - وارث وسيع تون منهنجو
۲ لڳس تنهنجي لاڙي - پيئي آهيان پناهي - ڇڏج نا وساري
توڙ سوال منهنجو ۾ ڪيو فراق فاني جنبش لڳي آ جاني
پسان پاڪ پيشاني جلوو جمال تنهنجو ۾ محمدؐ تنهنجو ملاحي
سيد سدا سپاهي - ڪاهين سند و آڳاهي هر دم خيال تنهنجو

ڪافي سر ڪوهياري ۷۴

۱ سوري سُڻن سان سوري - اوريند ٻون اچي عشق ڪارڻ

۱ جڙ تنهنجي جن جان ۾ — جهوڙائي ڪين جهور
۲ واڌا نه وانديون هڪڙو — پلپل پيو تن پور
۳ ڦوهان ڏيئي قتا اچڪن — اچا ڪن ڪيو تن چور
۴ هٿ ڪيائون هادي ڏي — تان محبت وارو مور
۵ سمجهن ناهين سنڌ ۾ — محمد جي مذڪور

ڪافي سر ڪوهياري ۷۵

هو نه ڪيئي ڪو ڪم تون — ڪم رِيا نه هٿ دم تون
۱ ويٺي ڪر هيڏ ڳنڍاريئي — رند ورڻي هي ڪرم تون
۲ هلي پيئي تون هوت ڏي — طلب نه ڪيان تم تون
۳ جي جسو قربان ڪر — ماس هڏ ۽ چم تون
۴ هردم تون هادي هتان — گوندر ونجائن غم تون
۵ محمد ريءَ محبوب ڪر — خالي خيال ختم تون

ڪافي سر ڪوهياري ۷۶

قائم اسانجي دل ۾ — هو دم هردم حال
۱ ويٺو آهي وجود ۾ — خاص الخاص خيال
۲ جاڳيو آهي جي ڏ ۾ — جذبو جوش جلال
۳ پسڻ ۾ پڌرو ٿيو — هو جا حسن ڪمال
۴ جوڙي جادو مون هئي — جاني جوڙ جمال
۵ محمد جو محبوب ۲ — بيرنگ بي مثال

ڪافي سر تلنگ ۷۷

انجام ڏي پنهنجو اصل سڃاڻ — وري جو ڪڏهين تو ڪڏهين ڄاڻ
۱ ڪل شيءِ يرجع علىٰ اصلها — وري ويهه تون و تاڻ
۲ الانسان سري وانا سره — اعتبار اهو ڪي ۲ پاڻ
۳ ونفخت من روحي — طرف انهين تون تاڻ
۴ خلق الانسان علىٰ صورته — پنهنجي ذات پڇاڻ
۵ وفي انفسكم افلا تبصرون — منجهئي موهاڻ ماڻ

نحن اقرب وَ خدا ويجهو ۔ منجهه وجود جي وانءِ
محمد احد هڪوئي ۔ خود منڊائي ڪانءِ

ڪافي سُر پُوربي ۷۸

لٺ عشق واري وَڄَڻ هَن بي چَڙهي تو ۔ سبق سوز واري تڏهن هي پڙهي تو
سنائي ڪيئي تو وري وڪوڙي ۔ ڪنڌي قرب واري ۾ قابو ڪڙهي تو
فرقت ۾ فرحت وڦي ڪيني ڪي تو ۔ وصل لئي ويچارو رهان ڪين رڙي تو
هَڏ ٻڌارجُوشي ڦاسائي ڦڪل سان ۔ لاغرض لاشڪ لاهوتي لڙي تو
اڃي تو مالڪ بجري بازو وانگي ۔ ڪري شور شاهي ڪنهين نا اڙي تو
ڏئي جون ديوارون ڀڃي تو بيدم سا ۔ محبائي محمد وحدت ۾ وڙي تو

ڪافي سر ويها ۷۹

پيشوا پڳدار منهنجو ازل کان ئين عشق ۲
ساقي سرڪار منهنجو ازل کان ئين عشق ۲
مئي ڪشي جي محفل پر پيمان جي مليو ۔ خوش خمار منهنجو ازل کان ئين عشق
منصوري ملڪ جو سر سر سير آهي ۔ سربردار منهنجو ازل کان ئين عشق
الست بربڪم قالو بلى جو ۔ اهو اقرار منهنجو ازل کان ئين عشق ۲
سنگي سامان جوڙي جوش مان تيو جابر ۔ سپهه سالار منهنجو ازل کان ئين عشق
پني ڪنگسر جنهن جي چوڌياري مان هنڪي ۔ محمد ممد منهنجو ازل کان ئين عشق

ڪافي سر پيروي ۸۰

محبوبائي مام سالڪ سمجهن ڦاسڪ ۲
خاص خبر نا ڪن جي ۔ ڪل نه آهي عام ۔ پئي پچي تيا پڪ ۲ ۱
عاشق سودا وڃي اوچتو ۔ دوست ڦاسايا دام ۔ لعل الله لڪ ۲ ۲
هادي هتان ڏونهوت جي ۔ جنگ پيتا ڏونجام ۔ پوتيا سي پڪ ۲ ۳
اصل روح نه ازل کان ۔ نانگا هوئيا نام ۔ نازڪ نانو نيڪ ۲ ۴
وار وڦي نه ڪڙو ۔ محمد مدام ۔ هميشائي هڪ ۲ ۵

ڪافي سر ڪوهياري ۸۱

جوش جمال جو جن ميان ٿيا قربان تن تئون
١ هردي هتيجو هڪ ٢ - پيو ڏيان مون ۾ ميان
٢ راتيون ڏينهان دم ٢ - طلب تڪبيري تن ميان
٣ آهي روز الست کان ڪرڪ قديمي ڪن ميان
٤ گذر منهن جوگيان ٢ - فقيرا ڦي ڦن ميان ؞
٥ وسري ڪين وجود تمان - محمد محبت من ميان

ڪافي سر بدنس ٦٨١

جوڳين کي ٢ ڀسُ ويچي ڪن وس - ويا وهيري پنهنجي
١ چوري چو ڙجاه مئون - چانڊڻ اهي ڇپ سُ ؞
٢ رندن جي ڏه رهاڻ ٢ - رانڊ اهين جو رَسُ
٣ وڻ واري وات جو - غازي طنڊ ا گسُ ؞
٤ لکيو لوح قلم جو ميٽ ناهين مسُ
٥ پيهي پنهنجي پاڻ ٢ - پسن تا پارسُ
٦ هادي واري حال ٢ - ڪانا اتن ڪاڪسُ
٧ محمد اوطين ملڪ جو - ڏاهي جو اتن ڏسُ

ڪافي سر بهيروي ٦٨٢

ترڪي آدم جي اوت - آيو پاڻ الله ڦي
١ هر طرف حق لا ڪري - ڏٺي نقا دي چوت وجهو وجه الله ڦي
٢ عشق اسلام ٢ اصلي آهي - ڪيري عمرجا ڪوٽ - باقي بقاالله ڦي
٣ ڪدي ڇڏ تون قلب مئون - ڪاهوڙي ڪل ڪوڙ - ويتر ويڻ ويسا ڦي
٤ محمد مستي موج سان - ڳرلي ماري ڳوٺ - هادي شاهنشاه ڦي

ڪافي سر کهياري ٦٨٣

صوفي سچ ڦي سڙ تون ؞ ڇڪي عشق جي چڙه تون،
١ ڪيڏي ڪوڙ قلب مئون ؞ پيڙ اهين ٢ پيتڙ تون،
٢ ڪل ڪتاب وساري وانڙ ؞ پرت پيا اچي پڙه تون

٣ منصوري ميدان ۾ ڪاهي، لاهوتي وڃي لڙ تون ۲
٤ محڪم ٿي مردانا مانجهي، خيال الهيءَ ۾ ڪڙ تون ۲
٥ وڃي رمز رکي رهبر سان، تراهه رنداڻي رڙ تون ۲
٦ محمد وک وڌائي ويتر، ويرو وحدت ۾ وڙ تون ۲

ڪافي سر پيلو ٢٨٤

خيال هڪو هڪ ڪوڙ - ڏاڍا ڏئي ڀاتوڙ
١ هٿ ٻئي هوشيار ٿي - جي ڏي ۾ جانيون جوڙ
٢ ڦڪل جو تو هو پڌري - هوڙ حقيقت اوڙ
٣ ڪين ڇڏ پنڌ ڪڏهن - تان ڦين پنڌ ئي توڙ
٤ ذڪر ذاتي ذوق جي - گجگاڙن ۾ گوڙ
٥ سهي پنهنجي وجود ۾ - واٽ وندر جي وڙ
٦ مچلائي ڏي ڪاهڪون - محمد منهن نا موڙ

ڪافي سر تلنگ ٢٨٥

توحيدي تعليم - ڪاڻئين ڪي آ تن ۾
١ گجهي اندين ڳالهه جي، تون ٿي تسليم، محبت اهاڻي من ۾
٢ رند رضا تي راضي ٿيا - ذات نيئن ڦهيم - فوج فڪر جي ڦن ۾
٣ هيڪاندا همتان ٿيا - ڪامل قرب قليم - ڪوڪ قديمي ڪن ۾
٤ محمد محڪم معني ساري - معلوم ڪئي آ ميم - قائم آ ڪک پن ۾

ڪافي سر پيلو ٢٨٦

سُڌ سيئي منجهه پيٽ ۾ ساري - ڏين ڪم ڪون ٿيا سي آري
١ پنهنجي نماز پڙهان ٿو نسريه ورد وظائف ويڙا وسري
سيئي سُبحاني اعليٰ اسري، جام پيتو سي جوشون جاري
٢ رمز روز نازڪ ڪنڊي آهي - دب جيا باسي سنيئي ڏاهي
ڏس ٿو ڏو آيهو ڏاهي - بار بره جو بيحد ڀاري
٣ بار ملامت سر تي آيو - ساڻ خوشي جي جاهون جانو
رهبر جوا پهو ڙايو - گهرت ڏو وجهند وڏو توتون ڳاري

٤ جوڙ ڏسان ٿي ڪين ڇڏيتو ، گهوڙن ڏي پيو گهوٽ گهمي ٿو
خلقي حڪم ڪمال لڳي ٿو۔ ڳل ڳچي ۾ ٻڌي آ ڳاري ، ، ،
٥ محمد عاشق ڪين مڙيتو۔ جوڙا غيب ۾ جاڳي جڙي ٿو ،
سڪ سڳو ورئي ڪين ترٽي ٿو ، يادڙ ستان آهي يڪي ياري

اردو ڪافي سر ڪسوري ٧٨٧

تيرے حسن کا نظارا۔ کیا کیا ہوا ہے
خورشيد مجل ماه ستارا هوا ہے
١ مئي ڪشي کي محفل۔ مدام ہے مغان سے ،
پيمان پر قدح سے خمار هوا ہے
٢ مشتاق حسن تيرے ملک و فلک زمين
حوران پريان ڀي اپني نه قرار هوا ہے ،
٣ جن و بشر هائم ديدار کا پيا سی ،
کونو مکان ۾ قائم اظهار هوا ہے ،
٤ دامن تمهاري کهيچي ۔ شب روز محمد
دونو جگه ۾ کوئي نه سهارا هوا ہے ،

ڪافي سر پوربيا ٧٨٨

لکين پوشاڪان پهري آيو شاھ حسن شاھزادو
١ ڪاٿي سوار هلي ٿو حاڪم ، ڪاٿي هلي ٿو پيادو
٢ ڪاٿي عمري بار عماري۔ ڪاٿي هلي ساڌو ،
٣ ڪاٿي هئي تون غو ظاهر ، ڪاٿي اندر ايرادو
٤ ڪاٿي پدر پيدا ٿيئڙ۔ ڪاٿي مادر زادو ،
٥ ڪاٿي مونجهه مري محمد۔ ڪاٿي شوق ۾ شادو ، ،

ڪافي سر جوڳ ٧٨٩

آباد عشق افضل ۔ ويران گهر ڪري ٿو ،
روز ازل کان آيو۔ بي نشان نر ڪري ٿو ،

دم جي ڪمال ڏي پت ، ، وه واه ڏي وجودي ، ،
١ دائم دلبر دل ۾ - ديوان ڏي ڪري ٿو ، ،
٢ سڪ کي و ڏاڍي ثابت - سيني صفائي سڄل
سالار سيف جنگي - سامان سر ڪري ٿو ،
٣ حڪمت هلائي هادي هر دو جهان ۾ هائر ،
دملو حسن هزاري حيوان هر ڪري ٿو
٤ جا جائي جوش جلدي جيرت نه جائي ڏي پٿو ،
جملي جفا جي جابر - جولان جر ڪري ٿو
٥ مهمير مر دما نجهي - مهميزسان نچائي
موڪي مصائي محمد - ميدان مر ڪري ٿو

ڪافي سر آسا ٢٩٠

هادي شاهنشاه آهين ، ، منور مير ملاح آهين
١ وارث وير ولايت توئن ، ، سالڪ ساقي سخاوت توئن
اعلا عشق امانت توئن ، ، بيواهن بادشاه آهين ، ،
٢ خواهش خوشي غم توئن ، ، ماس هڏ و چم توئن
دوڙ ڏاڙ دم توئن - سيني ساه پساه آهين ، ، ، ،
٣ قادر قرب ڪريم توئن - رزق رزر رحيم توئن ، ،
افضل اسم عظيم توئن - بيشڪ بقا بالله آهين ، ،
٤ ثابت سميع بصير توئن - ڪل شيءِ قدير توئن ، ، ، ،
فاقو فڪر فقير توئن - ازلي الا الله آهين ، ، ، ،
٥ معني ۾ مختيار توئن - صاحب سر سردار توئن
محمد جو مددگار توئن - جذب جلال الله آهين

ڪافي سر ڀيروي ٢٩١

ٻاڏ ڪوڻ پاسي ڦي - پنهنجو پاڻ سڃاڻ
١ ڦي ڪانا ندو ڪينجي - ڪنهنجي ڪڍين ڪاڻ

تون هاٽ
١ هِڪُ هُئين هِڪُ آهين - هوندين هِڪ - تون هاٽ
وحدتي ويساهه ڪر - اوڃ اهوئي آٽ
٢ پاڻ گولڪ ڪينئي - منجهه وجود وتاٽ
هُو جو نبي تون پاٽ ۾ ويٺو مناٽ ماٽ
٣ پل کيئي ته پلايا - واڳ ڙاڪن واڪاٽ
گهوٽ ويٺو گهر ۾ جاٽ ايهو ڪي حاٽ
٤ ذات صفت فرق ناهين لوٽ پاڻي موٽ جياٽ
حقيقت جي حال جي پرتون ڪر چياٽ
٥ محمد اعين مام جو تند ر ڪينڪي تاٽ
خزانو گهوراٿئي منجهه هندئي گهاٽ

ڪافي سر جوڳ ٧٩٢

وٺ عشق جي آڻ بيا خيال ڇڏ ڪٽي
١ سور سرس جي اچن - بره واري بڪ ۾
ڪُرَ رمنا متي رمني - اٿئي ٻاٻ ڄاٻٽي
٢ منصوري ميدان کي پاڻا تون جال ڪر
سوري واري سيج تي - وڃ هام تون هڻي
٣ رڳ رڳ ۾ رڙهي - شب روز هلي شوق ستان
منجهه وجود وچاري تون - تند توحيد جي تڻي
٤ واري وسلا پيا سپئي - هڪ وسيلو جي وٺين
هادي هند وجهان جي - پاڪ سين جي پٽي
٥ محمد مستي موج ۾ گم سدائين تون رهين
ترڪ تسبي جو ڪري - پاڪ ڳل ۾ هڻي

ڪافي سر ڪوهياري ٧٩٣

ساٿ ڪري وڃ سعيو - پيغام پرين جو آيو
١ ڪيل قول قبوليو - جو رٻاني رايو

٢ اَزَلْ روز الست کان گهوري حسن جي گهايو
٣ فَاذْكُرُوْنِيْ اَذْكُرْكُمْ هار ٻجهي ۾ پايو
٤ وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِيْ جان اهين ۾ جايو
٥ محمد مورت وسري - ٻٽ هادي جو گهايو

ڪافي ٩٣
سر کوهياري

سُتن جي نهه سار - جاڳڻ جاڳن جا ر
١ ڪامن سر سنباهيا - عاشق اَدي جي آ ر
٢ چيمين چشمن في ڪيائون - باري بره جا بار
٣ رزمي رندافي راه جا - وياچائيندا يار
٤ لکڻ لوح قلم کان - تڏ اندر ڪا تار
٥ محمد راتيون ڏيهن ٿانيڻين وهائن نار

ڪافي
سر بنس ٩٤

عدم ڪنون چا قدم اگاهون سيردي سانگي آيا
١ ڪُنْ فَيَكُوْنُ دا قلما پڙهڪي محبت مچ مچايا
٢ بصورت وچ يار پيارا - صورت سانگ بنايا
٣ وَنَفَخْتُ مِنْ رُّوْحِيْ رمزان النايبد بتايا
٤ لکين رنگ ۽ روپ رلاکي - اهين بول بُلايا
٥ اَنَا اَحْمَدْ بِلَا ميمي - محمد نام دَرايا

ڪافي سر بنس ٩٥

رمز گجهي دا ڀيد اويڙا - ڪوئي ڪوئي مزا پاوي
١ اَوَّلْ آخر ظاهر باطن - هڪو هڪ الاوي
٢ ايڌون اوڌون هيس مٿاهين - مرحبا آدي جاوي
٣ آب وچون جا غوطا مارين - سيني يار سماوي
٤ دم منصوري مار ڪراهين - سوري سِر چڙهاوي
٥ نبي نشابر محمد ڪيوين - آپ ڪون آپ لکاوي

ڪافي سر تلنگ ٢٠٤

عشق ڪيا اچي اوچ الستي ، مام مٺائي محبوب مستي ،
١ حاصل ڪمال حقيقت ٿيندو ، ولي ولايت وحدت وستي ،
٢ پُر پريمي پيالي پيئڻ سان ، هالڪ ٿيندي هام هستي ،
٣ مُوڙهن قبل لَتَڪ مُوتو پاڙس ، عين آپاسي پَسستي ،
٤ هشئون هادي جي محڪم ملي ويئي ، سر ڏيڻ ۾ سُرڪي سستي ،
٥ محمد ثنا محبوب مٺي جو ، سودو ٿيندو دست بدستي ،

ڪافي سر جوڳ ٢٠٥

وِيساڻ جي وات سان ، وينراڳي ڳاوَ حيَن
١ جاڳي اهڙين جوهه ڪان ، پيهي وڪين پهين
٢ الستي اقرار ڪي مَٿ داناتي محسن ، ، ،
٣ راهي ٿيا ارزستان ، رحمت ڪري رُ حين ،
٤ محمد محڪم ماڳ تي ، مُوني مَاف سُ حَين ،

ڪافي سر پلوي ٢٠٦

وَحدت منجهه واد وڌيا ، ورور ياءم اچين
عزنغر عزالي ، گهري ڳام ڪَٿن
١ برڪ منجهه ڀڃار ڪيا ، باقا ڪين ٻجين
ٽڙم ڀڳلوان ، نا تڪا نات نَڌَين
٢ مٺي محبت وارا ، چڙيا پيا محسن ، ،
پتنگ پروازي ڇختا تي ڇحين ، ،
٣ راهي ٿيا ، واڻا رنلدي ، مٿر رحين
سر ڪي سڪ وارهي ملي مَاف سمهين
٤ محمد ميدان ۾ ڪم ناهين ترڪ حين ،
ور باعين واسينگ ور تل سي وهين

ڪافي سر ڪوهياري ٢٠٧

ڏولاين ڪي ڏر نڪ ، ٻگوروزا زل سَٽان ،

١ ويچي پنهنجي وجود ۾ جوڙت وينا جنگ
٢ ويٺي ويناڪينئي ڏوڙي تپاسي رنگ
٣ دم جدائي ڪينئي - صوفن سان آهي سنگ
٤ جيني جنڌ ميندا ڪينئي، نياپئيندا سي ننگ
٥ رهبر واري، مرجور وڃائي آهي رنگ
٦ محمد ناهن جنڌ جواڙجي ويڙو آنگ،

ڪافي سر ڪوهياري ٢٠٨

سرجهاڳ جهاڳن پيا جوڳيڙا - سوهان سير انهن جا ساٿيڙا
١ ڪاهي هلياڦ ڪيٿ ڏي - نانڪ ناڦي نيڙا
٢ وسن پيا واحد جا - مٺڙن محبت مينهڙا
٣ اٿي ڀهر الهو تلن - پور انهين ۾ پيڙا،
٤ ڪياڻن مُهن محبوب ڏي، وري ورڻ ڪان ويڙا
٥ محمد جن جاجي هُنا - وجي تنيجا تيڙا،

ڪافي سر پوربي ٢٠٩

جانڻ پيو آمو نڪي جاڻ - ڪجي سڄام پنهنجو ٻاڻ
١ خويش قبيلوادي ڇڏ مارڙو - باڻ ڪگل ڪي آهي ڀاڙو
سرٿيون ساه اندر ۾ سارڙو - وسريو ڪينئي واه وٺاڻ
٢ ڪامل ڪال حقيقي تيڻ و - شرم مياڪل وهم ويڙو
بلبل پور پريمي ٻيڻ و - سيڪ سچائي ثابت ساڻ
٣ روزازلي رهبر ڏيو - عشق امايت آسانڊ آيو،
ڪُل ڪو م بن امرتبي سرتيو باڻيو - اندهد اوج ايهو انجاڻ،
٤ سهڪي سيتم صاف صفائي - وڃي وجود لوڻ بولي پائي
ناتيون ڏينهان وحدت وائي - محمد موج ملائي مانڻ

ڪافي سر سريراڳ ٢١٠

ورڪ وڏائي دير تون، وحدت، تڙ ڏهڪڙو ترس

وچ ويھڻ واجب ناهين، وڙي کڄان تون وس
١ ڏم قدم تون دائم ڏيجي- پنڌ ڪري پرين پس
جانب ڏينداء جائي جا پوءِ- پنهين جهاق حس
٢ چوري چرخو چاه منجهان تون- چال چڱي وٺ چس
رمز ننڍائي لا مڪان- رهبر کي وجي سس
٣ منصور ٻي ميدان ۾- هام هڻي تون هس
وهم وجودي وڃاءِ تون، ڪاڏهون ڪاهين ڪس
٤ اصل روز الست کان- ڏاهي ڏنہ ايهو ڏس
محمد تون محبوب ڏي- گوڏن ڀر ٻيهي گس

ڪافي سر جوڳ <١١>

ماد رغا شاهي دا- بيحد بيپرواهي دا
١ هيڻ مٺي هڪ هوڪي- هر جا مسن ماهي دا
٢ اول آخر ظاهر باطن- شور شاهنشاهي دا
٣ حاصل حال حقيقت هويا- غمزا گيا گمراهي دا
٤ لاخوف دا مرڪا پايم- قائم عجب صلاحي دا
٥ محمد نام ترايم تر دا- رمز رباني راهي دا

ڪافي سر تلنگ <١٢>

خودي ڪر تون خلاص- بيخود وڃ تون جيرادو خاص
١ بيپرنگي جو برقو پائي- رنگ آهي مٺي ٿا س
٢ پاڻ کي پس تون پاڻ وڃائي- داسن جو مٺي دا س
٣ مٺي خودي ڪا تون پنهنجو- مڙهي اندر تون ماس
٤ عام جو ادلو پيي ڪريو- خاص جان ٿي خاص
٥ محمد بول ٻيائي پوتي- وحدت وٺ تون واس

ڪافي سر تلنگ <١٣>

صاف صفا جو سيبي سياڻي- اتڪل ڪم عو شاتن ناهين

١ دائم دم جي ڪيڏ ڏ مال ؏ ڄاڻ ايهو ڦ آسڪي ڄاڻ ؏
٢ هادي واري حال هر دم ٢ ؏ اعتبار ايهو ڦ انڪي آ ڦ ؏
٣ گهم ڦي وڃ توڻ گوهر غازي مومن ايماني محڪم ما ڦ ؏
٤ ڏيهي وڃاءِ وجود پنهنجي ٢ تار توحيد عقل تا ڦ ؏
٥ محمد ٿڪي مام پروڙي ؏ داخل ٿيو منجهه ڏ ڦ

ڪافي سُرُ جوڳ ١٤

بيمثل بادشاه - معنيٰ منجهه مثال ڦي آيو ؏
١ هجر فراق جو حيلو هلائي هادي شاهنشاه ؏
وارث ويرو مال ڦي آيو
٢ غيب منجهان توڻ گوهر غازي - ان غيب وارا ؏
احديت احوال ڦي آيو
٣ بيڪاري بار اٿائي - نيڪ ڪري ايهو ناه
لا ثاني لنو لعل ڦي آيو
٤ ڪيت نڪتي ٢ ڪنهنکي اچيتو - سبني ساه پساه
ڏيهي درڪ ڌلال ڦي آيو
٥ محمد نام ڏنائي ڏر ڪان - اصل ٢ ته اللهه ؏
لم يزل لا زوال ڦي آيو

ڪافي سر جوڳ ١٥

وٽ ر ندا ڦي ڙه ر حت ڪر توڻ رمز الهي ٢
١ باڦ ويڻ پريت سان قدر باڦي تہ ڪُلاڪُ ر ؏ ر
٢ پيهي ڏس توڻ پاڻ ٢ - سوجهي ساه پساه ؏
٣ غيبو وهاڻي غور ڪيو - تسبيح پاڪ اللهه ؏
٤ فقر فنا توڻ فارغ ٿي - باقي بقا بالله ؏ ؏ ر
٥ محمد هر جا هيڪ وسي ٿو - هادي شاهنشاه ؏

ڪافي سر تلنگ ١٦

نيڻن وهن ٿيون نڪان نڪان - بس ڪرن ٿيون ڪينڪي
١ اصل روز ازل کئون - پرين پيار پيون پڪان پڪان ؛
٢ فقر ياد فراق جا - چاڪ چڪن ٿا چڪان چڪان ؛
٣ ياد ڪريان پيو يار کي - ڪين هن ٿيو سڪان سڪان ؛
٤ محبت جي ميدان ۾ - ڏک ڏيرون ٿيون ڏِڪان ڏِڪان
٥ پڌ رو ڪيو پڪڙ اچي - لوڪ ڪئون ڪٿن مان لِڪان لِڪان
٦ محمد مڻن محبوب ڏي - ڪيڻ وري مان ٿڪان ٿڪان

ڪافي سر ڀيروي ١٧

وات اهنن جو ورد - سمجهي ڪو ڪو سالڪ
لا مقصود الا شيء - ڪون رکي ڪو تعلق ؛
١ خام خودي ۾ رهندو - هر دم سو آ هالڪ
منهن ڪي ماري جيڪو ؛ ملڪ ساري جو مالڪ
٢ صورت پنهنجي سمجهي - خلق رکي تو خالق
خلق الانسان علیٰ صورت پرت وندو آ پالڪ
٣ جوڳي جوڳ ڪري جو اهنن ۾ جالڪ ؛
محمد موج مستي مست رهي تو چالڪ

ڪافي سر جوڳ ١٨

سند کهوڙيو ويو پنهل ؛ جهاڳي آيم جهنگ جبل
١ جاڳيس ڪينڪي جار ڪري - ويا پنهل محل ڪئون ڏيرڙي
آيس عشق جي باه ادي - سور ڏني ويا سمجهي سنتل
٢ ڪل کهين سوتگي ڪنان ڏني رات ۾ ايجي رات پني ؛
هڪ ٻئي هت ويا ٻنهين ؛ ڪيچ ڪاهي ويا ڪرهل
٣ بلبل پني يار پڪار ياد ؛ ياهنين يار وچل ياڪار ياد
سڪ تون سيني پني سنيارڻا - قرب ڪري ايندو ڪوهيارل
٤ ڪنن مونسان جار ڪئي آ - وس منجهان دل ڏ وئي آ
محمد پنش پرين جي پکي - ڪڏهن ملندو ور وهيڙيل

ڪافي سر ڀيروي ١٩

پاڻ ڪيڏي ڇڏ پاسي راهه رنداڻي راسي
١ هلي پئي تون همت سان - خيال خمار دل خاصي
٢ هادي واري حال ۾ ڪاس گهمي وڃ گاسي
٣ آتش عشق اڙاهه اندر ۾ تو نجهه نهين ۾ ڪمي
٤ دم دم وڃي دور ٿي - پاس ايها پيو پاسي
٥ محمدؐ ڀول ڀانئي ڀوڙي وحدت وڏو آواسي

ڪافي سر تلنگ ٢٠

عاشق الست عميق - سوير سامهون سيڱ ڪرن ٿا
١ اصل سچائي آهين ٿيا - رهبر سان رفيق
ويا ويڙ ۾ ڪين ورن ٿا
٢ اڻڪ آهن عاشق ازلي - ديوانا دقيق
موتو قبل ماڳ مرن ٿا
٣ صرف هدايت هٿ ڪيائون - حق سان ٿيا حقيق
محبت واري مچ ٻرن ٿا
٤ محمدؐ مانجهي مست ٿيا هن - شائق شوق شفيق
در هادي جي دست ڌرن ٿا

ڪافي سر ڀيروي ٢١

اجهو آڏياڻي عمري واهر وير ولهن
معاف مدايون ڪنديون تون آڌر آهين اڙين
١ توکون سوا پيو ڪينڪي - مون پاپان وسيلو
ويچاري جو وات تي پيو ٻلي ٿا هيلو
قرب ڪنديون اچي قادري - سٺو ڏسين ٿا عيب ٻن
٢ سڪ تنهنجي ۾ سالڪ ڪيئي در در ڪيا ديوانا
مرد مدام ماڻل ٿيا محبت ۾ مستانا
در تنهنجي تي دادلا بيٺا بشارت سڻن
٣ بره بشارت ڏي اشارت - هردم هوت اچي

مون دنيا تي نظر ڪري - تمام جي مستي ڏٺي
تون ابوجهل آسر ۾ - احمد مون عاشق
٤ قدم ۾ قدم تي قائم رک تون گهوٽ نه وڃجان ۽ گهاري
اسم الاهي عين اندر ۾ قلب ڪڄان تون جاري
محمد جي سڪ پوري ڪر تون - عاملين آن هيئن

ڪافي سر ديسي ٢٢

پاڻ ۾ آهي پڪ - لاهي سڀ شڪ مهي سچ سڃاڻيان
تنهنجي لاشڪ لڪ - حق مليو آ حق لوڪن کان لڪايان
١ هلان پنهنجي حال تي - جڏهن سهوديءَ پڪ پڇي درد دق وحدت وڪ وڌايان
٢ پريءَ جام جمعيت - پرٿون پيان پڪ - نيهن سنديءَ نڪ ويرين ڏي وهايان
٣ بيخوديءَ پر ڪمال سان خوديءَ خام ترڪ - فنا ٿيو فرق انا الحق الايان
٤ راز سنڌيءَ ۾ دهان تعوذ تي تڪ تڪ - ڏرڪي هن ڏڪ محمد ماڪ ملهايان

ڪافي سر جوڳ ٢٣

نور آن حضور سزاوار سنڌ سينهي - پنهنجو سچ پاڻ ۾ پاڙسري پيهي
١ سڄڻ جي وچ تون سنڌ - تنهنجو ناهي ڦير - ڪم ڪري ڪجهه عنيهُ
دلال ڏڪ ڏيهي - ٢ سچي سچ ٻڌاءِ لوڪن کان لڪاءِ - هيئن
متي هر جاءِ ڏسي تنهنجو ڏيهي ٣ من ۽ موج - طرف نه تي تابع
اعتبار ٿيو ابج - مڙد ننڍائي ۾ پيهي ٤ پول پيائي پوڙ -
خيال هڪڙي ڪوڙ - وهم وجودي ٿوڙ - وحدت اندر ويهي
٥ محمد نام ڏن ۾ - سيني صاف سڄايم - ناتو نينهن نڀايم

گالهه گيان ڪيهي

ڪافي سر جوڳ ٢٤

اکيون پنهنجي ڏسين حقيقت حوال
لاخوف لاثاني - لاشڪ لان وال
١ پاڻکون پري ناهين - ويجهو وڃ وصال
بيمثل بادشاهه تي - موجودي مثال
٢ قادر قرب ڏس جذب جوش جلال
جاءِ جماعت ۾ ڏسي - جاني جوت جمال

٣ پر پيڙي پرت سان - ساقي ڪيف ڪلال
پيئڻ سان پروانا ٿيو هردي حاصل حال
٤ نيهه ۾ نازل ناهن ٿيو - نوراني نهال
هتئون هتي جي آيو ڪري ڪان ڪشال
٥ لاتني جي لت سان پاڻ ڪري پئمال
محمد محڪم موج ۾ مرحبا حسن ڪمال

ڪافي سر ڪوهياري ٢٥

پر ناهين پار وچل - ڪاڪين ڪنهن پنيو ۾
اڄا ڪئون وڃي جو پئي - جهاليت جهنگ جبل ۾
٢ باهر گولين تي اجايو - پاڻ ۾ آهي پنهل
٣ هڪو هڪ هلاهو تون - ڪيڏي خام خلل
٤ محمد جو محبوب آ قريئون ڪوهيارل

ڪافي سر ڪوهياري ٢٦

سيد تنهنجي سار آ تهم - بلبل پرين پڪار اٿم
١ دم دم دلبر ڪين تو وسرين - سيني ساه سنڀار اٿم
٢ فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ - گويا اها گفتار اٿم
٣ اصل روز الست کان لون لون ۾ لغار اٿم
٤ تيئون ڏي پنهان روح ۾ - پرت وارو پچار اٿم
٥ محمد مخفي موج ۾ - معني منگهه ملهار اٿم

ڪافي سر تلنگ ٢٧

عاشق - اٺ موت اصل کان
سوري تي هه سوار - رندن جي رفتار
١ ڪونڙ سئون ڪوپاڪ ستئون ڪاهين - رندن جي رفتار
٢ حد حجاب جي ڊاهي ڊوڙيا - فاناتيا نروار
٣ قالوا بليٰ جو قول سچائي - الستي اقرار
٤ جاهئون سرتي جهين ٻانئن - بابري برق جو تار
٥ قائم آهن قرب اهمڪ تي - صوفي سڌن سنڀار
٦ شوقئون شاهه شملو - سرتي ڏي پڳڙي دستار
٧ محمد مانجهي ماهه تبشا - دوستا ڏي دربار

مداح پيرن جي پير حضرت سيد عبدالقادر جيلاني مرشد المسلمين - عليه الرحمت از محمد فقير ٺوڙهو مرحوم حسيني ساڪن

ڪر مدد منهنجي اچي ياغوث اعظم دستگير

تو کئون سوا وارث ولي ناهين نمائي بي نظير
ياسيد! سرتاج عالم عاجزن امداد ڪر
بيڪسن جو پير ڀلو تون دائما دلشاد ڪر
هن ولهي ويران گهر آقا اچي آباد ڪر
تو منگي منگتو آهان تون عشق جو ارشاد ڪر
ڪر مدد منهنجي اچي ياغوث اعظم دستگير

بدڙي سنڌ ويٺي وتاري ٻاجهه سان ڀڳڙي اچي
ته مزسان ٿيندي ته هاڻي مهر ڌ محڪم تون مڃي
سال جو ويٺو ويڙل ڪئن جي مئون آيو بچي
ملڪ ۾ مشهور ٿي ايها ڳالهه سيد جي سچي
ڪر مدد منهنجي اچي ياغوث اعظم دستگير

سڻيئي هتئون معراج ۾ ميم مرسل جي هليو
تو قدم قربان ٿي پاڪ حضرت جو جهليو صلي الله عليه وسلم
تنهنجو قدم ڪل پير ۾ ٿي ڇاهئون چوٽ سائين چليو
جسم جي ناهين جدا ٿي روح رهبر سان رليو
ڪر مدد منهنجي اچي ياغوث اعظم دستگير

دانهن دلبر مان تو در ويٺو ڪيان ٿيون ڏيهان
ڪن پون قادر اگيون هن ڪميائي جو ڪنيهان
بس ڪيا نتو ڪينڪي رڳ رڳ اندر ٿيون پيهان
سڻ سخن تون سيکهم هي ويٺيون والي ويهان
ڪر مدد منهنجي اچي ياغوث اعظم دستگير

صاف سينو غير کئون ڪر قلب جي ڪار هن وچار
خيال خطرا وهم واتر احال سان هادي هٺار

نيهن جو نازڪ نشو ڏي نند نيڻن جي ڦٽا ، ع
بره جي باقا بيهي تون جوش منهون جلدي جاڳا ع
ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

پول ڪٿن پکڙا رسان پاڻ پيو اچي تو پهر ٢
وير تون وهلو آئين قرب سائين قهر ٢
جو مٿون تنهنجي ڇڏائي هو ويچارو قهر ٢
جيڪي هنا ميا منا الوق هي ڇڏيا تو لهر ٢
ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

روزي ازل آهين منا محبوب رب العٰلمين
وار جي ڪاوڙ ناهين، واصل بالله تون واصلين
مٽ نه آهي ڪو تنهنجو احسن اعلیٰ تون عارفين
ڏاڍ ٢ پيو ڪو نه پايان سيّد سچا تون سالڪين
ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

دشت مون آهي سدا دوست تو دامان ٢ ع
رک شرم تون شير تج مونکي رکج امان ٢ ع
توکي متا جيڪي جاڻن غافل رهن گمان ٢ ع
تو ڏاهن جيڪي آهن سچا فائق رکين فرمان ٢ ع
ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

شرف تنهنجو شان شاهي اعلیٰ آهي افلاڪ ۾
منجهه مرن ۽ پکن ۾ خاص خلقت خاڪ ۾
ديو، ملڪ، حوران، پريون، حيوان ٿيا ڪلهاڪ ۾
نالو تنها بر آدميان لائق سڀي لولاڪ ع ۾
ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

سوال جي سوالي ڪيئي تو در متي ڪڏا تا احسن ع
ڪنهنکي خالي ڪڏهن مفت سي مونيا وهن ع
هر هراچين تا هيم منهون هر ڪر ڪڏهن تا هتن ع
فيض يابي وفضل سا مسڪا ڪهن سا تا لهن ع
ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

تو سندا استاريان وسار يان نا تو جيلا في حبوان ،
سو صدق ڪيان مال مٿان يون جسم تو تئون جي جان
هن ڏکي کي تون ڏيار جو دوست دا تا ڏهر و ڏان
ڪر ڪرم ڪامل اچي ٿي مشڪل منهنجي آسان

ڪر مدد منهنجي آچي يا غوث اعظم دستگير

مهر مٿئون تو معجزا لکين ڪيا اظهار سڀ ،،،
عالم سڀ ۾ عجب تان نادر نسنگ نروار بي
طالبن تو سان ڪيو ڪيئن وڪٽي تڪرار بي
صنعان جهڙي سالڪن پاتو گچي زنار بي

ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

حاتم سخا ۾ چا لڳي تنهنجي اڳيان ڪجهه بي ناهين
نوشيروان عدالت اصل سا ابتر آهي ،
طاليس ، افلاطون ، لقمان بقراط بر ڪمتر آهي
تنهنجو قدم ڪل جي مٿان بالا بلند برتر آهي

ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

ترت ڪيان طواف توکي ڪعبو سمجهي مان ڪسر ،
مان ٻه هڪڙو ناهيان ڪيئي ڪندا بندا دشر ،
نانگ تو نوا ٿيا تنهنجي شوق ۾ شائق شجر ،
هر جنس ٿي سجدا ڪري شان کي شام و سحر ، تعليم

ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

مولا سندي مذڪور جا سنار تو کي سڀ عيان
بيه نگي بالا بشارت باطن بيحد بي بيان
تعريف جي طاقت ناهين ڪهڙي ڪري ڪهڙي ڪيان
لون اندر ۾ لطف سان لات لاشڪ بولتوان ،

ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

شمس و قمر ، قربان ٿيا تارا ڪتيون تابش حسن
تنهن تجلا آ تنيڪون جان ٻري تجلي بتن ،

روڙڪ زمين افلاڪ ٿي رنگ رزي رونق روشن،
مشاهدي محبوب جي دهشت وڏي در عدن
ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

مون مٿي محبوب جا نيڻ ناڻڪ جن ڏنا
ڪند، مصري، ڪيه، اماڪي ڪٿون آهن بيشڪ مٺا
سي سدا اسا مهون آهي ڏڏستان ڏگ ٿي بيٺا
سڪ وارن کي سڏي چاه مٿون ڏن تا چٺا
ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث دستگير

رستم جهڙا ڪيئي در ٿي گدائي پيا ڪرن
بهرام بادشاهن پياو قادارا توڙي سڪندر رهجن
شب و روز ناٿي ذوق شاسين نوابون پيا پنون
پاڪ تنهنجا تيا پلا ديدار ۾ ديدان ڪٽين
ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث دستگير

هر حال ۾ حاضر آهي هيڻن مٿان هٿڙا ڪئي
دير دم هڪڙو نه آهي پڇي اچي يا نه سڪئي
ڏي سڏي سر ڪي ٿو سا ٿي چاش چاهئون جو هڪي
تيا مرڙئي مقصود تنهنجا لات لعاف جي لڳي
ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

تون سي ڏي پاڪي مونکي قربون آهي ڪامل ڪهي
سير سبحان الذي ثابت ڪيان سارو صحي
تو سان همان ڪه گفتگو مر ۾ رهبر ڪي هي
وڪ وڏي اڳي وڃيا مان ويرو هدايت ڏي ڪهي
ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

ننگ پال آن لج پال آن راه ۾ رهبر ڏسين
سند ٿا سڀني سڀ جا سائين بغداد ۾ وارث وسين
تون لين جو رهنما پارس پرين پند ڏا ڏسين
آ سا هو ور نه وري ديوس کي دلبر ڏسين
ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

پرت جو پيالو پري ڏي مئي سند و مخمور ڪر
ڏي پنهن جو ناياب شئو ٻه ۲ م پريو ڪر
هي سدا اسائل سندي اي منا منظور ڪر
موج مستي حال سان تماه لقا مبه ور ڪر
ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

وحدتي ويساه سان والي ولايت ويٺو تون
ٻ وڙي ازل ڪئون تون آهين پارس پيا و ٻيه تون
ڏي سچائي ڪيڏ ڪچائي ثابت ڪين شل سير تون
آهين اهو جهن آسرو دانه سدا الله پر تون
ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

دفتري ديوان تون مهند ار آن مختيار آن
گل پيرن جو پيه تون ياپرور پڳدار آن
تون دٻيه ي دا تا دلاور دل سند و دلدار آن
تنهنجي مثل ناهي ڪو ٻيو سو ڏله پريو تنه دار آن
ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

سور جو آهيان ستايل غمگين ٻما غم مرا ڪئين
ڏي خوشي تون خير سان اند رجي آڪڙي ٻتين
ڪر نظر تون هين دنما ئي محبوب تون منه نامتين
عيب مون لکين ڪيا تون دطف سان لعولڙ لتين
ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

درد جو دارون نه ٻيو تو بنا ڪو ڪهين طبيب
هن منهنجي حال جو هادي خدا تون حبيب
اهديتي امڪلاڪ جو عين افضل تون عجيب
تو جهڙو جڳ ۾ نه پيه آ تنهنجو سدا اٿي خوش نصيب
ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

تعريف جي طاقت نا هئين ڇا ڪريان ظاهر زبان
ڇا لکي مان ڇا لکان بي حد بالا تيو بيان

قلم شارا شجر ڪيا مس ڪيان ڪون و مڪان
انت ممون بي انت احسن شرف اعليٰ شاهي شان
ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

تنگدستي لاه سڀ بندا در وانا توں ڪول
ڪيان ڪنون پاسي نه ڪر دم ڪ سدا منهنجي توں ڪول،
اوجهڙ ۽ ويڙهي لاه ڪنون هٿ پنهنجي تان توں جهول،
۽ لاه سدا هر ڏي هر دم هڪڙي مٿي پوڻي توں ٻول،
ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

شڪر تيو هي خيال پورو خنيه شان تيئي و حشم
هن دنيا ۾ ڪيترو ڀهڙو آهي هتڙي
ساب پڻي ساڻين اڳيون هن نڪاري جو نقشم
لڪ امنيڪ ات توهه ڪان قائم ڪنڊو قادر ڪرم
ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

منظور ڪر، مقبول ڪر هي ثنا ڪر جي ثنا
سڀ محتاجي لاه توں بره جي بازي بناء
محمد مدد اچي تهنجو يار غني توں محياء
ڪوڙ ممون ڪلي شاهادي همت ڪر هتڙ توں علا
ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

٣٧٠
چاپ سو ستر هر سال جڳ هن – تولد ٿيو آ لعل تڏهن هن خالي ذيشند خيال

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ
رَّسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّم

ڪافي سُر تلنگ ٢٨

هڪ الف ڪر اختيار ميان،
ٻي ڪي ڏي ڇڏ ٻُڙي
١ پيري مغان جي دستون دلبر - پرت ڏئي ٿي پڙي ،
ٻيو ڪين ايندءِ آزار ميان
٢ ڪن ڪُوڏي آڏ ڪُر ڪُن ڪُهڊ ڏُون بيه تون جُڙي ،
ڪيل قول قالو اقرار ميان
٣ جَلدي جَلدي جُوش ڄَمُون ، جَرَڪي جهڙ ڏُون ڪُڙي ،
سڪ سيني سيگار ميان
٤ هَلي پَئُ تون هوت ڏي ، محمّد وِچ نا مُڙي ،
مارِي محب مهيار ميان

ڪافي سر ڪوهيار ٢٩

صوفي تيس سيپ سانگ سَني - سچو سيّد جو سير ڏنم
وهم وجودي وافر ويتا - ڪل پيرن جو پير ڏنم ،
١ درست آهي دارين ۾ داتا - اعلى علين اڪسير ڏنم ،
علم ، عقل جي ڀاڙ ٻتيائين - عشق سندو مکان امير ڏنم
٢ نازڪ نيهن ۾ نادر نيهي - نازڪ نيو نظير ڏنم ،
واصل بِاللهِ وحدت اندر - واهر وسيلو وير ڏنم
٣ ساقي سرور ثابت سيني - صاحب شاهه سُدير ڏنم ،
محڪم ماهر مرشد مولا - محب شاهه منير ڏنم ،
٤ هڪ بيدار جيلاني جابر - قائم قرب قدير ڏنم ،
پول ٻچي ويا بدبشڪ برحق - محمّد مرد فقير ڏنم ،

ڪافي سُرتلنگ ٣٠

مستي هام ڪري هضم - مستي مام ٢ سرَمُ منهنجو ،
١ عشق جي محفل مُدامي - سجدي جي وڃي سلامي ،
عشق سندي غلامي - ڏين دام ٢ ڏيرم منهنجو ،
٢ ڪعبي ڏي ڪئين مکان ڪاهان ، لوڪ لاڳا پاسي لاهيان
نيهن ڪان نابر نيهي ناهيان ، هر دو هام ٢ حرم منهنجو

۳ ذوق سان هلي ذڪر ذاتي - جوهه مٺون ميڙڪي ساري ڇاتي
جهات ۾ پائي وينس جهاتي - چاڙهه ڄام آ جرم منهنجو ؎
۴ صورت صحي جو سبب آ - ويرهه هيو ناغيب آ -
پورهه پريت جو پيبي آ - شان شام آ شرم منهنجو ؎
۵ ٻوڙي چڙه يم ٻاڦي - هرجا آهي هيڪڙائي ؎
بيحد بي ريائي - قرب عام آ ڪرم منهنجو ؎
۶ وڪ وحدت ڏي وڌايان - پير نه پوئتي هٽايان
نسنگ ناتو نڀايان - گهرو گام آ گرم منهنجو ؎
۷ محمد مغان محبوب اڳيان - تره هادي جي توڙ تون ٽڳليان
لڙه لا ثاني ڪا سنگ ڳگيان - نياز نام آ نرم مُنهنجو ؎

ڪافي سر تلنگ ۷۲۱

ڪين رسائيندي ڪيچ ڏي - قاصد اڃ ڪار وي ميان ؎
۱ پاڻ ڳوليندڙ پاڪي ڳولين - پنهنجو پاڻ سڀنار وي ميان ؎
۲ ونهن وارڻي وات وٺ تون - وهم نه ڪر ويچار وي ميان ؎
۳ وَفِي اَنْفُسِكُمْ ڏيهه ڏجهي - گونا گون گفتار وي ميان ؎ ؎
۴ مَن مذام موج سان پنهنجو نعرو مار وي ميان ؎
۵ محمد تون موجود آن - وحدت کي نه وسار وي ميان ؎

ڪافي سر تلنگ ۷۲۲

: ڪُٽي کي ڪر ڪور ڪور - پو نڪرڻ ڪان بس ڪين ڪري ٿي
۱ تڪر ٻاڻي تانگهي ٽيڏي - سڙي کي سور سور ؎
۲ اُڏان ڪري ٿي او ٿرا ڏماڻ - بلبل پرندو وانس پور پور ؎
۳ تڙپيل تڏ نوا تن ٽپائي - لنڊي ڪري ٿي لور لور ؎
۴ اتڻ وٽ بيهڻ کان لاعذر ليئڙي - جهوپئي ۾ ٿي جهور جهور ؎
۵ محمد ڪيو آمنڻ هڪ ۾ - ٿيندي کي ڇڪ ڇور ڇور ؎

لغتي - دل جو ٻڌي تون گهُر ان جهڙو لالچ - عزت مرتبو وغيره فقير محمد رحيم

ڪافي سُر جوڳ ٣٣،

اڄ عناصر وِچا هلي ناڪي نه هيو هڪڙي خيال ۾
خيال گم ٿيو خيال ۾ حاصل حقيقي حال ۾
١ قال قائم نار هيو ۽ هم مظهر خارج ٿيو ۽
پوءِ واءِ ويو ديو بره بر حق بحال ۾ ۽
٢ هن حال کي جاڻي ڏکيو جانب واءِ ۽ ٿيو سڪيو ۽
بيخبر بيشڪ ٿڪيو سگهن لهند ۽ لکل ۾ ۽
٣ پنهنجو ڏي سٽ پنهنجو پسڻ - پنهنجي ورڻ پنهنجو ڪلڻ
رمز نه ندي ۾ رهڻ - موتوا بنا مجال ۾
٤ بي رنگ مان رنگ ٿيو - ڏي وڃي عجب هلي ڏي رنگ ٿيو ۽
انا احمد ازبنگ ٿيو محمد معنيٰ مثال ۾

ڪافي سُر تلنگ ٣٤،

1.4.99

هر ڪارِ حق حقيقي سان واهه ٿيو نظر ۾
پوءِ پوءِ سڀ لهي وِئو بگڙاءَ ٿيو پڌر ۾ ۽
١ الست بربڪم آدو - قول قالوا بلىٰ ڪيتا دو
پسجي پيو پاڻ مُنهن دو - اقرار ٿيو اڪر ۾ ۽
٢ آدم جي آيو اولي - پاڻ بوليون پيو بولي ۽
دل جون ڍريون کولي انوار ٿيو اندر ۾ ۽ ۽
٣ لڪين پوشاڪان پاڻ - ذوق رمز لاءِ ۽
ڪيئن پرلي ۾ پلاڻ - سينگار ٿيو سفر ۾
٤ اصلُون الله واحدُ - اظهار انا احمد
موج ڏن محمد مفرد ٿيو مسند ۾ ۽ ۽

ڪافي سُر سارنگ ٣٥،

عبديت وارن اوٽ پي نوري احديت اظهار ڪر
ناهن منجهان نسنگ ٿي هري - نانگ ٿي نروار ڪر

ني عبدي

۱ هردم حال حقيقت جو باوفا بسيار ڪر
باضبط تر ڪمال ۾۔ بيخبر بيدار ڪر
۲ پاڻ ۾ پنهنجو پاڻ ڇپائي ڇنتو ۾ پسار ڪر
هيڏي هوڏي ڪين ڪا خارج وجودي وار ڪر
۳ رانيون ڏي پنهان رمز ۾ ندائي۔ ڳجهان ڳرو ڳجهارا ڪر
ماڻ نبي در در ۾ ڏسبو دائي ديدار ڪر
۴ برڪا واري برسات وسائي۔ محمد سينگهه ساهار ڪر
لا ثاني آن لاشڪ لاحد۔ لاهوتي للهڪار ڪر

ڪافي سُر تلنگ ۲۱۶

: طنجو مِرُون تنهي مار ۔ بي مار ٿ مون هنڃايو
۱ هردي اندر هُڏ ڪار ڪري ٿو۔ ترڙي ڪي ترن تار
۲ ڳاهت عشق جي ڳاهلي ڳاهيون۔ ڳنڍ ستان ترن ڳار
۳ سرت ۾ ڪي هل سيڻي ثابت ساجن ڪي ترن سار
۴ اسم الله اوڄ ستان۔ اندر ڪي او جهار
۵ محمد ترن مرشد ۾۔ ڳهرت پنهنجي ستان ڳهار

ڪافي سُر جوڳ ۲۱۷

: ٽڪ ٽڪ، ٽڻ ٽڻ ڪرنه ترڙا۔ بار برهه جو نانو ٿي
ڏيان ڏري هل ڏيرج ستان۔ سولو ڏاڍو سنانو ٿي
۱ ڏکي ڏيائي دور ڪرڻ چئه۔ خيال پنهنجي ستان گهر ڪي گڏ
اصل آڏا نادو ڏاهين اڏ۔ ڇاڏي روح جو ٿيو ٿي
۲ درد وظيفا جاڳ ترن واقف ؛ ڦي سڳهو ترن عشق جو ڪافر
پنهن جو نانگو ترن نادر ؛ ڪهڙي بول پاڻڪا ٿيو ٿي
۳ دم سُڃائي دم جو درسن ؛ پرت پريت ستاهه پرتي پرسن
عشق الاهي اعلا احسن ؛ فائق الف قرنايو ٿي
۴ خيال اهو تي خاص خاصل ؛ وحدت ستان ٿي ورچه واصل
همت هادي هردم حاصل ؛ محمد جو محبايو ٿي۔

ڪافي سُر جوڳ ٤٨

عشق امانت آهي الهڪي ـ ترڪ ڪيو آجن سڀ ڪجهه
ڪجهه جي ڪاڻ هِتا ڦي ڪرن ـ سي مائٽ ناسار و ڪجهه ٠٠
١ شان شريعت مٿي سڀائي ـ طور طريقت پرت پيا ڏي
مڪ معرفت موجان ماڻي ـ حال حقيقت ۾ تون هڪ ج ٠٠
٢ ظاهر جا تون ڪنگا ڏو ڇج ـ بول بيائي وارا بوش ج ٠٠
خيال هڪوئي هڪ ۾ ڪو ڇج ـ رمز ندائي ۾ تون رجهه
٣ اندر دين نقش اکيون ڏار ـ هوندي زبان گونگو گذار
باهر پات ڪنَ ڪريُن نڪار ـ بولي انهن جوئي تون بجهه
٤ محمد تون بوليءَ بُڌ ـ راز ايهوئي ڪوئي بُڌ
لوڪن کون تون ڪيئن لڪاءِ ـ مام انهين ۾ ناتون منجهه ٠٠

ڪافي سُر تلنگ ٤٩

نهن ڪيو نشان ـ سنگ تيس تمان ناتو آهي
١ بيرنگ باطن بات نه ڪائي ـ ظاهر ڪوڙي نه بان
هر ديس اچي تانو آهي ۾
٢ ڪُن جوڻ سان قلزم ستارون جوڙي زمين آسمان
جوهون چگهي وڃانو آهي ۾
٣ وَفِي اَنْفُسِڪُمْ وچ وڃولي الانسان
حت ڪيئن رانو آهي ۾
٤ ڏر تون آهيان دار ين ۾ محمد مهربان
گڏ يس اچي گانو لڳو آهي ۾

ڪافي سُر پيلو ٥٠

تنگ سڀا سُدا پات پالينداـ صحبت جي ناهن جا ءِ
ناتو ڀانيندا موت جالينداـ سڪان ڦي جهڄهن سماءِ ٠٠
١ آسر ونديءَ آسري ڪهلي گل لائيندا ونڪ ونڊ ايندا ٠٠
وحدت وانجي واءِ

قربان، ڪڏهن منهن نه مٽائيندا ـ مانگ نه ساٺيندا، رهبر پنهنجي
٢ مرشد پنهنجي مهر سان ـ برڪي مچائيندا ـ مهي سمجهائيندا،
حيرت ولڙي هاءِ
بيخودي جي بحر سوں بره بجائيندا ـ رنگ نه چائيندا ـ پڻ هاڻي عجائبه
٣ محمد هن مشتاق کي پنهنجو پاڻ ڏيکائيندا ـ لڪ نه لڪائيندا ـ
ليڪيان جن لاءِ ـ ويا جهلائي ڏي پنهنڙا ورو وسائيندا هوت
هسائيندا لاهوتي لکاءِ

ڪافي سر آسا [٢٤٢]

١ عشق جنهن وٽ اعليٰ ايندو ÷ ڪوڙي ماهه لڳن ٿون پندو
١ سري سنڌان ٢ سر جي بازي ٤ گهين ٢ گهرندا اهي غازي
اصل اهن وٽ آزي نيازي ـ اجها اوڏا اهين سوا ڏو پندو
٢ پنهن جا نانگا ستڻ ساڻگا ÷ بره جهابا ٽڪا اصل اٿا ٽڪا ـ ٤
لا حد وارا لينگهي لانگها ـ سوري سر ڏد ستيد و ٤
٣ نسنگ نعرو هڻ ڀنهي ـ پوربي ٢ ويا پرتون پيهي ـ ٤
وجي واهيو وکياڻون وهي ÷ ڏوتڙا ڏاڻي ٽٽين ڏ پندو
٤ جن لڳي آ سيئي جانڻ ـ طرف اهيئي بي نا تا ڏهڻ
محمد موج سدائي ماڻن ـ هادي منهن نه مٽيندو ٤

ڪافي سر لوڙائو [٢٤٣]

گهڻو گهڻ يال وهن منهنجي اندرم ٢ ـ بيشڪ جمال آهن بقائي بندرم ٢
تار طلب وجي تن من تنواري ـ سينو مٽان صري ثابت سنواري ١
رگ رگ ٢ رب محبوبي مندر ٢ ـ وڏي جوڙا منجهاران ڇوٽي
تي چاتي ـ هلي جلي پيوند ڪر ذوق ذاتي ـ والا جو وقت گذري
و مدت وندرم ٢ ـ ٣ محمد ملائي مينو منجهيئي
صبح سدائي سونلو منجهيئي ـ تنهنجو آهي توسان ـ ڏ ڏين
چو ڏندرم ٢

كافي سر پيلوءِ ٤٣

ٻه وجود ۾ ويهي - پنهنجو پاڻ ۾ پيهي
١ ٻ روز ازل كان اکيين ڏيه پنهنجي ۾ ڏيهي
٢ سنگ تون نيشان ڦي - نانگ نيهن ۾ نيهي
٣ صورت ڦاري سانگ ساداتم وساهي ۾ ڏيهي
٤ عزت ڪي وڃي جان ۾ ر منزر ندائي ر بيهي
٥ محمد مخفي مام ۾ - ڳالھ ڪيان مان ڪيهي

كافي سر پيلوءِ ٤٤

عشق سڄڻ آرام جانم ، موج مستي پُرجام جانم
١ عشق تنهنجي ڀاري آ - هردم دل کي قراري آ
بي كابي كا نه مونجهاري آ - هردي حرف هرنام جانم
٢ دم قدم ۾ ڪي ڪم ناهين - ٻيو ننا ٻيو تم ناهين
خوش حال سدا کو غم ناهين - ڪامل قرب سندو ڪاآنانم
٣ انا الحق جو نعرو ماري - سرت سڀني ثابت سنڀاري
غير خيال دل تون ڪڍاري - سڀ سوڙي سرانجام جانم
٤ وحدت جو ڪر ياد وهي - ڪڏهن ڄاڻهي جزي ڪڏهن لاهي
ويو ذات کو صد مان سيو - اُتي محمد مست مدام جانم

كافي سر جوڳ ٤٥

دم ڪري وڃي دوستان ورق وحدت وار جان
غفلت ڇڏي هوشيار ٿي - سبق سورين سار جان
١ الست بربكم قول قائم - وسيلا نه وسار جان
موتوا قبل ان تموتوا - مرڻ كان اڳ مار جان
٢ فاذكروني فهم ڪر - پرت مان پڪار جان
صفحة سيني ڪر صفائي - سرت سان سنوار جان
٣ بره جو باقا پيلڙ - يار ڏي ڏڻ نڏن تار جان
غير سڀ سارئي ويڃي - الله تون اوجار جان

۴ موڳا نہ ٿين مغرور ۾ ۔ ڏيان عرض ڏاڍا جان
ٻاجهہ ستان ٻيڙو ايھو ۔ توڪل جي ترهي تار جان
۵ محمد مستي موج ۾ گهوٽ پنهنجي ستان گهار جان
نينهن جو ناتو نيبهہ نياز ستان هار جان

ڪافي سر جوڳ ۲۴

ٿ عشق جي ايوان ۾ عاشق سچو ٿي آوري
پيئُ پوسٽي ناهتائي مام مُوٽو وڃ مري
۱ ويهي نہ ٿين واٽ تي ۔ تہ موٽُون ويندين ٽري
شُوق جو شهباز ٿي پرواز ڪر ٿين پروري
۲ هيڪڙائي هڪ ڪري ۔ بيشڪ پيي ڇڏ پڌري
ڏُئي ڏکايا ڪيترا ۔ بيٺا ٿيا بر سر بري
۳ جن چکي آچاش ڇهري ذوق جي نہ بادهہ زري
مَيِ محبت جو مُدائي ۔ بالا برهين وڃي پري
۴ محمد اُڏي جي آري ۔ سالڪ ڏين سو ري سري
مونئہ تت ميار ٿيو ۔ حامي حبيب خاص ڪري

ڪافي سر آسا ۲۸

رو جي هل رفتار ۔ هلن پيرن جي هاج ڇڏي ڏي
۱ مَنجهہ منحصيئ مرا ماٺي تہ انهي جي تار
گوهر ستان دلڙي گڏي ڏي
۲ عرش فرش افلاڪ اندر ۾ ۔ ٻاهر ڪين ٻهار
اُصلي آڳي ٿاڪي آڏي ڏي
۳ ٿم تي ڪم ڪم ۾ غازي ۔ ڪي ڪر گفتار
سڪ سيني ۾ صاف سڌي ڏي
۴ صحي سير سچائي ساري ۔ محمد تون محنتيا
لعل لاثاني لاشڪ لڌي ڏي

ڪافي سُر پهاڙي ۴۹

درد جو ڏُکُ ڏکي ڏيهي - ڏور ڏوڙي ڏسن ڪاڏانهُم
۱ رمز رمنداڻي موج معاني ؛ ذڪر باقي ثبت و فاني
سين سرا سرسر سُبحاني - قرب قديمي قلبي قائِمُ
۲ رازي رامي، پاڪ نمازي، هردم آزي اڳو مغازي
ڦِلل ناهين محض مامي ؛ سوز سيني ۾ سدائين صائِمُ
۳ خيال خفي، نابود نفي، رازي نفي، شان، شفي ؛ ؛ ؛
وحدت وارو ويرو ڦي ؛ بادبيڙو جو سري چانئُم
۴ نام محمد انا احمد - اصلي احد لاشڪ لا حد ؛ ؛ ؛
بيدل ايهو ڦي بالابعد نازڪ ناتو نيهن نبائُم ؛

ڪافي سر ڀيروي ۵۰

ڏُئي آئي ڏگراڻ - حال حقيقت ڪر تون حاصلُ ؛ ؛
۱ هيڪ مٿي هرجاءِ ڦي هيڪُ لعل لاثاني لاشڪ ليڪُ آ
لاهي شڪ گمان - وحدت وِيءُ ڪر تون واصلُ
۲ علم لدني جو آ عالمُ ؛ ثابت سرّ سري آ سالمُ
ڦي تون سرت سُبحان - قول قائم ڪر تون ڪاملُ
۳ مستي واري مچائُم - هستي وارو حال هٽائُم ؛
ترڪُ ڪري طوفان - شوق اهوئي ڪر تون شاملُ
۴ محمد معني مور مُلامي ؛ سمجهي ڪر تون صاف سلامي
صورت جو سُلطان ؛ مورت ڪر تون مٿي مائلُ ؛

ڪافي سر ڪوهياري ۵۱

علم عقل جي ياڙ پٽي - عاشق عشق ڪمائين چوٽ ؛
۱ عشق بازي ۾ عاشق اچ تون - نينهن جو نانگو ناچ نچ تون
مچ محبت پتنگ پچ تون - جو شعلون جي جلائين چوٽ ؛
۲ ورد وظيفا ترڪ ڪري ڇڏ ؛ غيب ۾ غازي غرق ڪري ڇڏ
دم قدم جو درد ڪري ڇڏ - نوبت نينهن وڄائين چوٽ ؛

۳ ڀي ر ياڀي ٻجر بقائي، هـردم ڪر تون ڳاله هڪائي
ٹون ٹون نڪ تون لات لقائي ـ هوڪو حق جو هلائين چونه
۴ محمد تمام اطين موجود ر ر وهم وساري واٽ وجود
پنهنجو پاڻ کي ڪر سجود ر ر خطرا خام ڪيائين ڇونه

ڪافي سُر ڪوهياري ۵۲

دَر دَاتا جي دَمُ دَم ـ عاشق ايئڙا هُون
۱ ايندين مُون آئُوجهه تڙي ـ عَزبي ايڏا هُون
۲ ٻڌي پاجهارا پاجهه ڪر ـ ڏُکي جون ڏاهُون
۳ بير ننگي کي برم ر ـ رهبر ڏس راهُون
۴ قسمتون فُرقَ بدارقي ـ ڪنديئن تُون ڪاهُون
۵ محمد جو مند ڪُوڙهي ـ ٻَڌي ٻُٽي ٻاهُون ر

ڪافي سر تلنگ ۵۳

عاشق ٿي اُٺ موٽ ـ ڪوٺ جيڏي ڏي ڪاهوڙي ٿي
۱ ٻنهي ٻره جي ٻاري ٻرسر ـ پڇي ٿي تون ر وٽ ر
۲ همت سان هوشيار ٿي ـ سستي ڇڏي ٿي سوٽ ر
۳ چڙهه چڙ ڏيل پرم جي عاشق ـ ڇاهُون چلپل جوٽ ر
۴ محمد مرد ميدان م ر اچ تون گيڙ وهپري گهوٽ

ڪافي سر آسا ۵۴

رِندن واري ريت ـ رهي سڪ ره راز اهي م ر ر
۱ قالوا ر وقول قديمي ـ هيجي پار ديت ـ الستي آواز اهي م ر ر ر
۲ صورت مرشد ـ معني الله ـ سيو مجهه تون سيت ـ ثابت سر ٿي سان
گيان گرون جي گيت ـ پتنگ ڦي پرواز اهي
اهي م ر ۳ ـ جوش جلائي جي م ر
۴ محمد جو مند ڪورا ـ نياز نهايت نيت ـ فرمودي نياز اهي ر

ڪافي سر سهڻي ۵۵

ذات م ر جي ضبط ڪيا ـ سي دست ڪٺُن دار نين

٢ پي ر ياڻي الجر بقائي، هر دم ڪر تون ڳالھ هڪائي
ڪُن ڪُن ٻڪ تون لات لقائي - هو ڪو حق جو هلائين چونه
٣ محمد تمام اطيف موجود ر ر وهم وساري وات وجود
پنهنجو پاڻ کي ڪر سجود ر خطرا خام ڪيائين چونه

ڪافي سُر ڪوهياري ٥٢

در داتا جي دم دم - عاشق ايئلا هون
١ ايندين مون اُنجهه تڙپ - عربي ايئڏا هون
٢ پڌي پاڇهارا پاڇهه ڪر - ڏکي جون ڏاهون
٣ بيهي نگي کي برم ۾ - رهبر ڏس ڏاهون
٤ قسمتون قربدار ٿي - ڪنديون تون ڪاهون
٥ محمد جو مند ڪورهي - پڏي پٻي پاهون

ڪافي سر تلنگ ٥٣

عاشق ٿي الموت - ڪٿ چڏي ڏي ڪاهوڙي ٿي
١ بنئي بره جي باري برسر - پچي ٿي تون روت
٢ همت سان هوشيار ٿي سستي چڏي ٿي سوت
٣ چڙهه چر ڏيل پرم جي عاشق - چاهيون چلپل چوت
٤ محمد مرد ميدان ۾ اچ تون ڏنگين وهي ڪوت

ڪافي سر آسا ٥٤

ر ندن واري ريت - رهيو سڪ ره رازا هي ۾
١ قالو وار و قول قديمي - هئي پا بلد ريت - الستي آواز آهي ۾
٢ صورت مرشد - معنى الله - سِر منجهه تون سيت - ثابت سر ڪي ساز آهي ۾
٣ جوش جاڳائي جي ۾ - گيان گرون جي گيت - پتنگ في پرواز آهي
٤ محمد جو مند ڪورا - نياز نهايت نت - فرمودي نياز آهي

ڪافي سر سهڻي ٥٥

ذات ۾ جي ضبط ٿيا - سي دست ڪئين دار ين

١ ڪَڏهن رهن ڪينجهي - ڪامل منجهه ڪونين
٢ هڪ ٿيا ڏي جي حق سان - جِئن قابَ قوسين ؛
٣ قَذ ڪرُوني اَذ عُرڪُم ؛ داهون ڪن دا رين ؛
٤ لامڪاني، لاثاني ؛ لاهوت جي لَئين ؛
٥ محمدؐ مُتربا ڪيٿنئين - عين اثباتي عَلين ؛

ڪافي سر سهڻي ٥٢

وحدت جي دريا ۾ - غازن ڪيا گهيڙا ١ ؛
١ ڏهليا نادر ٻاکون ؛ ڏرس لاثانون ڏيرا ؛
٢ سَنجهي ڪو سُبحان ٿي - ڏر وڪرڙ ويرا ؛
٣ سک وارن کي سير ۾ - ساهڙ جا سيرا ؛
٤ سُرڪي پي صاف ٿيا - جُمار يل ڪيرا ؛
٥ محمدؐ پرتام جهار ڪي - منڊا ۾ ميرا ؛

ڪافي سرسهڻي ٥٣

٢٠-١١-٧٩ ✓

روز ازلي روح منهنجي - مهرسان محبت ؛
١ سر پيتون ساهڙ جام ستان - سچي آسنگت ؛
٢ ڏم ڏهاڙي نوتي نگي - ڪوڙي رکي ڪلفت ؛ الفت
٣ دائم دور درياجي ڏم وڏي دهشت ؛
٤ سهجون سر نوايان - نياز ڪري نوڙت ؛
٥ محمدؐ مُغان جي ڪسي - شاهنشاه شفقت ؛

ڪافي سُرڪوهياري ٥٤

آهي روز ازل کنون - آديسن کي اُڃ ؛ ؛
١ وسنو ناويجها ويا - ساعي جهاڳن سُڃ ؛ ؛
٢ بک وڏائون ٻگلي - جوڳن ڪي اُتي هُڃ ؛ ؛
٣ متي سنڌيءَ مٽ تنون - پيالو پي ڪيائون ڏڃ ؛ ؛
٤ انهن ڏيهان رهزنان - رند رهن تا رڃ ؛ ؛
٥ محمدؐ مُغان جي مهرسان - من ماري ڪيائون ڦڃ ؛ ؛

ڪافي سُر ڪوهياري ٥٩

ورد: بنا دم هڪڙو، گذارڻ مشڪل،

١ بنا ذڪر الله جي، ٻيو اجايو هلڻُ،

٢ بره جي بازار ۾، ٻاڦا ڏيئي تون ٻڪُ،

٣ ياري رک يقين سان، پوءِ ڏيئي ڪڍهن پلُ،

٤ ويجهو ڏسُ وجود ۾، ڏاڍا ڏيئي ڪڍهن رُلُ،

٥ محمدؐ جي هادي جيهو، ڪوهنئي ڪُولي تلُ

٩/٣/٩٩

ڪافي سُر پورٻيا ٧٠

ڳُم ٿيو غير خيال، حال حقيقي عين عنايت،

١ پيم پريمي پار شُ پيڙ و، حرف حقيقي حاصل ٿيڙو،

احديت احوال، هيءُ ڏيئي هادي ڪئي هدايت،

٢ گفتگو گيان گرون جو گوڙي، بيرنگ بالا بات بيجوڙي،

جوشي جذب جلالُ، شاهي شوق سڀي آهي شفاعت

٣ تي پوجاري پابند پرجو، ثابت سود آهي سڀ جو،

دائم ديهي ڪلالُ، قائم ڪري ڪيفي ڪفايت

٤ صاف صفائي آ صورت، محمدؐ معنيٰ موهن مورت

هر جا حسن ڪمالُ، حامي هردو جهان جا.

ڪافي سُر پورٻيا ٧١

عشق بازي ۾ آهي موتڻ مرد ميان اٿي،

١ عشقبازي ۾ عاشق پيندا، سوري سر ڏو سورڙ ڏيندا

تن ڪري تڪو تار، ياري ٻره جو بارُ اُٿي،

٢ ڳوڙ منجهارن تون ڪو ٻاڪاهڻ، ثابت سا ڳالهه جو لاهڻ

ڪُسڻ جو کيڪاءُ، ڏي تن جو آدر اُٿي،

٣ جن جي هڙي جهجاءُ نه آهي، سينو ڪنسان ڪنهن پيو ڪا

ڳهورن سان جهلي گهاءُ، سوري مٿي سوار اٿي

٤ محمدؐ محڪم مينڊان ملهائي - مهتا ملامت سر تي جهلي ٢
بيس نڱي ته بنا - ڪاملن کي قرار آئي ٢

ڪافي سُر آسا ٧٧٢

محبوبن جو مهاڻ عاشق سير في صاف سهن ٿا
اڳم في گوهر گيان گهرن ٿا - وڇون ڪيڏي پنهنجو پاڻ
لعل لاثاني لاشڪ لهن ٿا

٢ لکڻ ان روز ازلي ڀهو - پار دچل جو پاڻ ٢
ته ميڻ رنگ ايڪي راز رهن ٿا

٣ قد ڪر دار وهم نياني - جاڻي خود اهو جاڻ ٢
قول قديمي ڪلام ڪهن ٿا

٤ محمدؐ محڪم مام اهيم - سيدؐ کي ڪري ساڻ
وحدت واري وات وهن ٿا

ڪافي سر راڻو ٧٧٣

عاشق رهن عليل - مست مُدامي موج مائن ٿا
١ ياد گيري يار جي ٢ - دوڙائي ته ڪر لنيل - آب آتش ٢ السي آئن ٿا
٢ رند مستان رهي روانا - جاري رحليل - طرف بي ڪهن تائن ٿا
٣ اشڪ عاشق آهن اهڙا - عرش ان منجهه قليل - وحدت واصل ويروائن ٿا
٤ محمدؐ باقا ٻنهي واٽ تيا - زيرڪ ناهن ذليل - ڄاڻ اهو في حول ڄاڻن ٿا ٢ ٢

ڪافي سر بلس ٧٧٤

يا رسائل ايقين - جهولي پاڪيئي آپ جهليم
١ روز ازلي راز رندائي - عشق اسانکا امين - پهل پريمي پرٻل يليم ٢
٢ دُور در ديني ديهي دائم - داور دم دم ڏين - رنگ رنگ وڄ رهبر نسيم
٣ هيڻ مٿي هرجاء حاضر - حزنامين - سرور ڪنهنسان کوئي سليم ٢
٤ محمدؐ محڪم مام اهي ٢ اعلي عرش بعين - مدڪا ونسيدا ن ملهيم ٢

سرو ڀاڳ ٧٧٥

مَئي ڪشي جي محفل مستان دل بي ٢
رنجيدگي ۾ رازم شادان دل بي ٢
١ عيش جي نوڪ نظاري ، مشتاق وڌ اماري
سيفن سندي ستاري ، ديوان دِلڪ به ٢
٢ تيرن جي تيز تابش ، ٣ واه مثل آتش
برچن وسهه بارش ، نيشان دِلڪ به ٢
٣ ابرن جو اوج اعلى ، بيشڪ بلند بالا
چلبل ڏين چالا ، ويران دل به ٢
٤ ساقي ڪلال قائم ، ڏوڪهه ڪلال دائم
ناز و نهال ناعم ، خندان دِل به ٢
٥ سوري سوار تيزا ، هت هن ڪٺون ويزا
پارسُ پناري پيتا ، بي پايان دِل بي ٢
٦ عاشق آه سڙدن ، ور رنگ ڏردن
دم دام عڏڙن ، داستان دل به ٢
٧ محمد مقال معنى ، فيض فياض فتانا
ماهه تيار وانا ، سنداين دل به ٢

ڪافي سُرُ ڀاڳ ٥٧٥

محبت جي ميدان ۾ ، عاشق ٿي ڪو آڇي
نهن جو نقاب ڪولي ، نانگو ٿي ڪو نچي
١ اسند و سني آڏو ٿي ، وحدتي وا ٿي
شمع جي شعاع ٿي ، پتنگ ٿي ڪو پچي
٢ آڏي سندي آڏ ٿي ، تينهن تکي تاوا ٿي
پور وهرين وار ٿي ، رند ٿي ڪو نچي
٣ حقيقي حوال ڪان ، سره جمال ڪان
غازي غير خيال ڪان ، باقوي ٿي ڪو بچي

۳ ياس پرم پوري، سڪ سندا پي سوري،
ڪامڻ سندي ڪوري، لاهوتي ڪو نهي،
۵ آذاتا اوڏهين اڏي، گوهرستان دل گڏي،
هستي جي حد ڇڏي، هيڏي ڪو هي جي،
هادي جي هدايت، شاهي آ شفاعت،
محمد محبوبيت - مست ٿي ڪو مچي

ڪافي سر جوڳ (۲)

مشتاق - جي محبوب جي، رخسار تي نظر،
وزازل کان وڃي، ڀر فنا تي نظر،
وحدت وا ڀي وصال، خوبيون خاصي خصالت
بي مثلي مثالت گفتار تي نظر،
۲ الف وار ي اوٽ جي - بجھ بجھارت ڳوت جي
چشمن واري چوڏجي چمڪار تي نظر،
۳ ڪيئن سندي ڳالهه آ - واه عجائب جمال آ -
جي اندر ۾ جمال آ - جمڪار تي نظر،
۴ ڪن فيڪوني عين جي - عشق ۾ آن جي
حب تي حسن جي سردار تي نظر،
۵ اصلڪون الله احد جي - آس آ احمد جي
مدامي محمد جي منڌار تي نظر،

ڪافي سر جوڳ (۳)

جانب جي جمال جو جنسار رهيو ڪجو،
حاضر هردو جهان ۾، هرجا ڏهو ٻهو،
روي نهڪرو وار آ، سوهڻو ٻيو سڌار م، ۲
سن ورعي سالار آ، مهڏار مٺو ٻمو،
۳ منجهه وجود وهڪار يان ٿو - ٻلبل بڻ ٻيهار يان ٿو
نيون ڏيهان هار يان ٿو - نسبتڪار سو بسو

٣ ٻولي پيھاڪي جولتيان ٿو
ٻلي ڳجلي ٣ ڳوليان ٿو 〃 〃 ذالا مي ڳوليان ٿو
٣ وصف دا ڪاٿ ور 〃 د ٢ 〃 گلزار ڪو بجو 〃 〃 〃
مرشد مهدي مري ور ٢ 〃 دم دم ڏيھي درد ٢ 〃
٥ محمد ٣ موجود ٢ - 〃 ڪنڪار خوبخو 〃
معشوق ٣ موجود صداقت سجود ٢ 〃 〃 〃 〃
〃 〃 ديدار دو تبدو 〃

ڪافي اردو سر پوروي ٢٨

عشق کے 〃 بیچ میں تب 〃 واللہ کیا مزا ہے 〃
دو جہان گذر بس 〃 واللہ کیا مزا ہے 〃
برہ کی پرپوری بس 〃 نزدیکی نا دوری بس 〃
تنی قدم مخموری بس 〃 واللہ کیا مزا ہے 〃
٢ نشا تو شاہنشا ہے بس 〃 بیحد بیپرواہی بس 〃
ہر صورت میں سماتے بس 〃 واللہ کیا مزا ہے 〃
٣ گر وہی گم نام بس 〃 رام نام رام بس 〃
کس سے کیسا کام بس 〃 واللہ کیا مزا ہے 〃
٤ انحد بین بجا بس 〃 ادھر آدھر نچا بس
خیال ہوش بے بچا بس 〃 واللہ کیا مزا ہے
٥ منہ میں منجھ موجود تب 〃 سب سب سجود تب بس 〃
معنی میں معبود بس 〃 واللہ کیا مزا ہے 〃
〃 غیر کو نہ جا بس 〃 〃 اپنا آپ پچھانا بس 〃
محمد کو مان بس 〃 〃 واللہ کیا مزا ہے 〃

ڪافي سر ٻهاڳڙي ٢٩

واڳي وڏا وسيلو 〃
وارث وڃن جو واھر 〃 ھادي حقوق حميلو 〃
ھر دو جهان ھر دم ٢ 〃 امداد عاجزن جي 〃
١ بدذات لڪن آھي - ٢ ارشاد عاشقن جي 〃
ھمراه ھر ڪھڙي ٢ - ٢ ھب ھنار سيلو 〃
لطف ڪرم لبائت

۲ ديدار دلربا جو معراج معنوي آ - اسرار سوا الاهي قائم قدم ڪري آ
ٻلا بلند بقائي آهه سڀ اعلى اصيلو
۳ ڪعبو قدسي تبلو قادر قديم قدرت
هرهان ۾ هميشه هي همراهي آحديت
جوشي جلال جذبو بيرنگ جو رنگ رنگيلو
۴ ابتدا نه انتي نه انتها به آڪيلو
بيچون بيمثالي بند و تمامين بشر
ڪُن خود ظهور ڪرم نه قبيلو
۵ احمد نور الله ماڻ ٿيو - انوار عين احمد
مشهور ملڪ ماهر معمار آ محمد
پڳدر پيشوا ٿيو صاحب صفا سبيلو

ڪافي سر ڪوهياري ۱۶

سناسي سارين - سدائي سڀ سمان کي
۱ راتيون ڏيهان روح ۾ - سنجهون تاهار ين
۲ توهي پنهنجي وجود - ٻاهر سره پارين
۳ الستي اقرار جون - ڳالهيون ڳارين
۴ مُوتو قبل ان تموتو - مرئون آڳي مارين
۵ دائم دم قدم سان وحدت ورق وارين
۶ محمد وسيا پنهنجي موج ۾ - ڳوٺ سان گهارين

ڪافي سر ڪوهياري ۱۷

زير ٻم

عشق جنين آيو - خطرا ڪاني هنا ۾ ويا
۱ سڄڻ پنهنجي سيرتي - ٻار ٻره چپا پيو
۲ هر دم هادي پاڪ جو - سدا تن ساپيو
۳ اصل روز الست گوٺ - روح سندو راپيو
۴ ڪهڙو تن قرار آ - ڳوٺ سان ڳاپيو
۵ وهي ڪين وساري - جان اهين جاپيو
۶ محمد محبوب جي در سندو راپيو

کافي سر ڀيروي ۲۲

منَ جي ماڻهان قيس - منجهيئي منجهه موجود ڪي ،، ،،
اُٿلڻ شاهه پساهه کي - هردي آندر هيس
۲ راز رلايم روح ۳ - دم ۽ ڳهه جي ڏيس
۳ آئڻ ونيءَ آواز سان چوهڻون پائم پيس ،،
۴ ڪهڻي قلبي ڪات سان ڪڍو رتي ڪيس ،،
۵ محمد مخفي مام جي - گهاتو ايندا ڳهيس ،،

کافي سر بلاول ۲۳

صَوا فنن سُجِيا تو - صاف صفاتي سُون ڪي ،،
۱ ڪسوٽيءَ جي تپاس سان - جاڻ ايهو جيا تو ،،
۲ ندي رمز رهاڻ کي - پاڻ پرجهي پاتو ،،
۳ جهڙي واري خيال سان - بار بره جا تو ،،
۴ لامقصود لقاءَ جو - هوتن ڳا تو ،، ،،
۵ محمد پنهنجي موج ۳ - نيائڻ نا تو ،، ،،

کافي سُر پيلو ۲۴

دائم قائم درد - ديهي ڪم دراز تيو ،،
۱ - آڇي ڦي آندر ۳ - آلا عشق سر د - امدادي امراض تيو ،،
۲ رت سڙي رڪ ڦي - رڙي رنگ زرد - سينو صاف سهانتيو ،،
۳ محمد کي ملائي ملئيو - مرشد معان من ڏ - رمز وارو داڻ تيو

کافي سُر کوهياري ۲۵

هادي مهدي مرشد مُرڻي - منجهه وجود وهاريئين تون
۱ پاڻ ۾ پيهي پيس تون پارسُ - ڏيهه کي نه ڏيکاريئين تون ،،
۲ ساهه پساهه ۾ ساجن سُهڻو - ڪُڙ ڪُڙي نه تنواريئين تون ،،
دم دم دانا ديهي دلبر - ويلا نه وساريئين تون ،، ،، ،،
۳ فڪر ڪوڙ في آذ ڪرڻم - پلپل پاڻ پڌاريئين تون ،،
مرڪان تي محمد محرم - هڙو پنهنجي تان گهاريئين تون

ڪافي سر ڀيروي ٧٦

شادا آکن جا عوشاقن اچن ٿا ، ، ،
سنجهي پڇ محبت مدائي محبن ٿا ، ، ،
١ عاشق اصل اتا نگا - پاڻ کلا جا گهانگا،
نادر نيهن جا نانگا - نازڪ ناٿ نچن ٿا
٢ نيهن نيشان کوڙ ٿيا - بول بيابي بوڙ ٿيا
وحدت وره وکوڙ ٿيا - ناقاکين تچن ٿا
٣ کرپا قدم ڪڏائن - پيرن بوٽي ڪنائن
والا جووک وذائن - گماڻ وکپ کچن ٿا ،
٤ عشق جي آزاه ۾ - رهبر سندي راه ۾ - ، ،
ڪامل ڪاه وکاه - سنگ جوان پچن ٿا ،
٥ محمد معنان جي مام سان ، غازي گرهر جي گام سان
اچن وچن آرام سان - دل رمز ندائي پڇن

ڪافي سر آسا ٧٧

عيت هين آئين سهڻا سائيڻ ، پار رهبر ي پوش
١ جهاڳي ۾ جهلڪار ٻساڳ ، حبيبائي ۾ هوش
٢ من عرف نفسه فقد عرف الحق - گفتي ۾ آ گوش ،
٣ پيالو ڏي تون دلبر - پيئان نوشان نوش زرها
٤ پيئڻ سان پيمائي پرا ٿيان - جي ۾ جاڳي جوش
٥ محمد صديق سڄڻ محبوب تون - دوست دوشان دو دوش (دره دوست)

ڪافي سر سورٺي ٧٨

عشق جسم جو جلاد - ماڻس هڏان تنون کي کوري
١ - وڏات وجود ۾ واڪا ڪري - فيض وار وٽ فولاد ،
لڇي وچڏي ترڇي پوري
٢ روز ازلي رهبر سان ڪيائين - معنوي ٿي ميعاد ، ، ،
گهوري وڃن سر ذرو پنهنجو گهوري
٣ دائم دم قدم سان ديهي - اندر ڪري آباد ، ، ،
سڪ منجهان لون لون سڱ ڪري دسوري ،

٥ محمد مهر مغان جي محڪم 〃 آذگر ڪئون آزاد - ڇاڙ منجهان چوري

ڪافي ڪوهياري ٧٩

رڳ رڳ منجهه رب ٿي 〃 جي تون سڃاڻين سڀ ٿي
١ جدا جانب ناهن تو معنوي مطلب ٿي
٢ ظاهر مخفي راز جو - 〃 〃
ڪنت ڪنزا تلب 〃 ٿي
٣ حقيقت ۾ هڪ آ - شريعت منجهه شب 〃 ٿي
٤ محمد محويت ۾ - معشوق مذهب 〃 〃 ٿي

ڪافي سر ڪوهياري ٨٠

خيال ڪي گولي خيال 〃 خيال ڪمائج خيال
١ ذڪر فڪر جي خيال 〃 دم قدم جي خيال
٢ ورد وظائف خيال 〃 نفل نماز ان خيال
٣ ڪرد عشق جي خيال 〃 هجر وصال جي خيال
٤ ناز نياز جي خيال 〃 راز 〃 واز جي خيال
٥ اٿڻ ويهڻ جي خيال 〃 〃 وٺڻ ڪلهڻ جي خيال
٦ کائڻ پيئڻ جي خيال 〃 ڪنڊڻ ڪمائڻ خيال
٧ محمد موج جي خيال 〃 جمل جهان جي خيال

ڪافي سر تلنگ ٨١

ڏسي پيا وجود ۾ ٻره جي ٻلان - لٿا ڪين لحظو عوشا ان قدن
١ ڪئي منصور سر سي 〃 بيشڪ بيخود برسي
تون هڪ ترسي - ملهيو منجهه ميدان 〃
٢ شاهه ماري نعرا 〃 و 〃 عاشق هليو اوڀارو
لاهد 〃 ڪي لا 〃 و - نڌ ٿيو نڌ نشان 〃
٣ سرمد سر وڌايو - حق ۾ حڪم هلايو
〃 مرز 〃 نداڻي 〃 يو - شاهي وڌيس شان
٤ شمس الحق سنواڻي - ڪلي ڪل ڏ ناڻين
ڪيا ڪن عشق ادائي - ٿيو نه فرمان
محمد ميد 〃 دي ٿي ٿيون - 〃 ڪو 〃 د 〃 ڏي ٿيون
〃 〃 〃 〃 دي ٿيون - 〃 هم دو ٿي جهان

٣ محمّد مهر مغان جي محڪم ر ر آڙڪڻ ڪون آزاد ـ جام منجهان جو خمر
جو ر ي

ڪافي سُر گوهياري ۷۹

ٻگ ٻگ منجهه رب ٿي
ر ر جي تون مُڃاڻي سپ ٿي
١ جدا جانب ناهن تو معنوي مطلب ٿي
٢ ماهر مخفي راز جو ـ ڪنت ڪنزا ثلب ر ر ر ٿي
٣ حقيقت هڪ ر ر ٢ ـ شريعت منجهه شب ر ر ٿي
٤ محمّد محويت ٣ ـ معشوق مذهب ر ر ر ٿي

ڪافي سُر گوهياري ۸۰

خيال کي گولي خيال   ر ر خيال ڪماڄ خيال
١ ذڪر فڪر بي خيال   ر ر دم قدم بي خيال
٢ ورد وظائف خيال   ر ر نفل نمازن خيال
٣ ڪرد عشق بي خيال   ر ر هجر وصال بي خيال
٤ ناز نياز بي خيال   ر ر راز واز بي خيال
٥ اُٺ ويٺ بي خيال   ر ر وڻ ڪڻ به خيال
٦ ڪاٺ پيٺ بي خيال   ر ر ڪنڊ ڪماڻ خيال
٧ محمّد موج بي خيال   ر ر جمل جهان بي خيال

ڪافي سُر تلنگ ۸۱

وسي پيا وجود ۾ برهه جي باران ـ لٿا ڪين لحظو عشاق امان
١ ڪئي منصور سر سي ر ر بيٺو بيخود بر سي
ترڻ هڪ ترسي ـ ملهيو منجهه ميدان ر ر
٢ شاهه مارئي نعرو ر ر عاشق هليو اويار و
لاحد ر ڪي لار و ـ نڪ ٿيو نڌ نشان ر ر
٣ سر مُند سر وڌايو ـ حق حڪم هلايو
رمز ر ندا في ر ر ايو ـ شاهي وڌيس شان ر ر
٤ شمس الحق شنوائي ـ ڪلي ڪل ڪڍ نالئين ر ر
ڪيائون عشق ادائي ـ ڪٿيو نه فرمان
محمّد ميد ر ڏي نوڙ ـ گود ر ب ر ڏي نوڙ ر ر
ر ر ورد نر ر ڏي نوڙ ـ هر دوڏي جهان

ڪافي سُر ڪوهياري ۸۲

ديکي ۾ ديدار سڄڻ جو - دائم رک تون دَمُ قدمُ
سڪ سيڻي سجود سڄڻ سر - ويهه وحدت ۾ وسارهم
١ همت سان هلي ۾ همدم، قائم ٿيندو قرب ڪرم
ڪامل ٿيندو ڪمال حقيقت پُڄي ويو پول پرم
٢ عشق سڄڻ اي اوقات اُمالڪ، دس دريا ۾ دين ڌرم
هستي واري حد هلي ڏي - نازل ٿيو آنياز سرم
٣ مُغان هنئار تون حڪم مليو - شاهنشاهه شان شرم
بار سُد ايقين ۾ آهي - گيان گُرُ دن ڪرپال ڪرم
٤ غفلت ۾ گم اهي ماڻهون - جام و ڌايو جان جڳرم
ڪٿي هدايت هادي مهدي - محمد مُوتو مقام مڪرم

ڪافي سر ڪوهياري ۸۳

ڏس گهوٽ وينڌي گهر ۾ - جوڳي سانگ ڪرين سفر ۾
١ مَن ۾ هيئي منجهه تون موجان ماڻج - اعتبار ازل ڪان اڻج
تون طرف نه پي ڪهڻ تاڻج - نروار نمايان نظر ۾
٢ نن پيا گهي چڙ تون، خيال پنهل سان گڏ تون
رکي سڪ سيني ۾ سڄ تون، ديد وڌي جن در ۾
٣ پري پار ڪلون سمجهه چار جتن. ويجهو تمن اقرب آهي وٽن
گمڪي فارغ گوهه ڪٽن - اُتي اوج الاهي اثر ۾
٤ محمد مُرس ڪ مُونجهه مَنَ رت - تار منجهان او هي ڪين تون
وحدت وارو وير ورن - مُوجود ٿيئين مسلار ۾

ڪافي سر پورب ۸۴

ياڻي وارو پول - ويو وجود تُون نڪري
١ احديت جي اوج سان - پيڃي ويو ٢ پول
٢ هتئون هتڙي ري آيس - آدم وارو اول
٣ الست بربڪم جي اشاري - قالو قائم قول
٤ دم دم داتا ڏٺي دلبر - دل آيو ڌول
٥ محمد مٺي محبوب جو - ڳايل آهي ڳول

ڪافي سُر جوڳ ۸۵

بره سندو بازار ج - سدا وسي پيو سر مُنهنجي ۾ ۱
هيڪڙائي ۾ هڪ هميشه - توڙي ڏٺي داماڻ - هلي هلي پيو خيال پنهنجي ۾
۲ ورد وظيفي ۾ عمر وڃائي - پڙهن پنا ناداڻ - ڪڏهن نه آيا و تميز سمجهي ۾
۳ ذڪر ذاتي ذوق منجهان ٿون - لاهوتي لاثاڻ - اوڙڪ نه ايندو اوڪ پنهنجي ۾
۴ پرتل آيو پير مغان شاهه محمد سو سردار - قائم ناهين قول ڪنهنجي ۾

ڪافي سر پوربي ۸۷

نور مڪون منور ٿي - آهين نسورو نور ٿون ۱
پرت واري پيار سان پارس پرين پورو ٿون
۱ رَبِّ أَرِني رازسان - لن تراني لا مڪان ۱
طور رک توحيد جي آهين تجلي طور ٿون
۲ مڪي وارو مڪرم - مدني منجهه معمور ٿون
مير ٿي حڪم جي حال سان - هردم حضور ٿون ۱
۳ ورد وظيفا سڀ - ڇڏيئي ۾ چُور ٿون ۱
هيڪڙائي حق حقيقي - ڏٺي ڏاڻي ڏور ٿون ۱
۴ مهر مهدي جي مدائي - محمد مصطفيٰ منور ٿون ۱
محبوبيت جي مام سان - محمد سندو مذڪور ٿون

ڪافي سر ڪوهياري ۸۸

موکي ڪيم سانگو - سو صاحب آسپرين
۱ ميم جي موجودگي - الف ٿيو آڳو - ۲ سيني منجهه سُڌ ڏيئي ٿيو سلهڻ سانگو
۳ پاڻ اهين پل ۾ - جوش رهاڳو ۴ پول پيائي پوڙتون وڌ وحدت واڳو
محمد مغان کان مليو لاهوتي لاڳو

ڪافي سر جوڳ ۸۸

سوداگر سود ڪيون - وياهليا وتاڻ ۱
توبه سيري سال ٿيا - هت ڪندي صلاحن
سنجهي سُمهڻ جي پٺين - وڃ ٿون ڪي تجارن
ڏي ڏي ويهه ۽ وسلا - ڏهي ويه وپار ۱

ڄاڳيون سڀ ئي ڄاڻ سڄاڻ ، وڃ توڻ ويراڳيون ؛
ٻُڌ ٻين ٻوڙا ڪينڪي ، توڻ ٻولي ٻار وحدت ؛
۲ طلب سڀ ئي ساٿ ڇڏ ليوٽ ، تاڻو ڪي تنوار ن ؛
ورهه قرار ئي وات ۾ - تا ٻليل پُڪار ن ؛
۳ محمد سُرتي سڀ ئي ڪان ڪيئي ، تو ڪي تار ٻو ٻُونج ڪار ن
توحيد ترجي تار ۾ تُون - تا هادي هاڪار ن ؛

ڪافي سُر کوهياري ۹۶

علم عقل جي ڄاڻ ناهين - عشق جو ٻيڻ نرالو ٿي
علم ڀري تو سر جو سانگو - عقل چري ملي سود وسانگو
محبت وارن مُنهن مُهانگو - پر پڇيندڙ پالو ٿي ،
۲ ٻيڻ اهي ٻيڄي جيڪي آيا - لوڪ سڀ ئي تعطن تاڻيا ،
بار ملامت سر تي چاڻيا - نيهن وارن جو نالو ٿي ،
۳ عابد ، زاهد ، ڄيئي ٻلائي - تام تان ماري منبون منجهائي
سڪ وارن کي سڪ ڀڄائي - تن هلي تنهن جالو ٿي ؛
۴ محمد ڪماهڪي تالڪ سمجهن - ڏيا ورن ڪنون ڪيهن ڦرن
دم قدم تي قابو رهن - سُرت وارن جو سنڀالو ٿي ؛ ؛

ڪافي سُر کوهياري ۹۷

دوستائي دربار - منجهه تو سين تات وڃ متهري ،
۱ پنهنجي اٿي پاڻ ۾ - سوڻاري سُر ڪار ،
ڪري ڏس دل جي ڏري
۲ ڪوڙ ڪلا تيون ڪري - ڏوڙين چو ڏيکار ،
لاهي ڇڏ تون پل پيري
۳ ڪيئن رسائيندي ڪيهه ڏي - قامدائي ڪار ،
وحدت ڏي تون وڃ وري
۴ محمد پنهنجي موج ۾ - تالڪ پاڻ سندار ،
حسب اهائي خاص ڪري ؛

ٻاهيون.

سچا ڀڄيون ٻاهرين
عالم انسان تي ڪيون ڪيون. ياسا

١ ڪيڻ پراڻيون ڪيڻيون. نت اکين سي نيون نيون.
٢ رهيون اکين روءِ. جهڳيون اهڃاڻ جيڪي ڪيون ڪيون.
٣ ميون ٻاهيون تعضبو سڀ ڪل چاه جيون جيون.

فطري قرار وهيا ليو

ٿلهه:- قدرت جي
سيکي اوهان جي سهڻي نه ڏٺي تي

١ ڪاف ڪشالا ڪاتيم ڪيئي - باهه برهه جي ٻيهڻ نه ڏٺي
٢ ٻيوس آهيان، وس م ناهيان - جهوري اوهان جهلڻ نه ڏٺي تي
٣ جيئڻ نسرتن جهيڙو جهڳڙان - سور ٻئي ڪنهن سان سلڻ نه ڏٺي تي
٤ زهد عبادت تقوا طاعت - رنگ انهي جي م رهڻ نه ڏٺي تي -
٥ جنگ جياني لالڻ لاتي - عشق جا اُلا اُجهڻ نه ڏٺي تي -
٦ منهن جي دل دلبر تو سان - ٻئي در ڪاڏي وڃڻ نه ڏٺي تي